Nina Petre
Răzvan Alexandru Petre

Spiritele în dialog cu noi

Spiritism, mediumnitate,
comunicări de la Entităţi Superioare

SPIRITUS.RO
Bucureşti, 2014

Colecţia EDUCAŢIE PRIN PARANORMAL

NINA PETRE

RÃZVAN ALEXANDRU PETRE

Spiritele în dialog cu noi

Spiritism, mediumnitate,
comunicări de la Entităţi Superioare

SPIRITUS.RO

Bucureşti, 2014

Colecţia EDUCAŢIE PRIN PARANORMAL

În prima parte a acestei cărţi sunt cuprinse
eseuri, dialoguri, panseuri şi traduceri
publicate de autorul RĂZVAN ALEXANDRU PETRE
în website-ul *www.spiritus.ro*,
având ca tematică spiritismul şi mediumnitatea

În partea a doua sunt prezentate
comunicări telepatice de la Spiritele Superioare
prin mediumul NINA PETRE
pe tema terapiilor prin
reiki, yoga, bioenergie, rugăciune, yantre -
- publicate în website-ul *www.spiritus.ro*

În partea a treia sunt prezentate
comunicări spiritiste prin mediumul NINA PETRE
implicând personalităţi publice şi cazuri din mass-media
publicate în website-ul *www.spiritus.ro*

SUMAR

PARTEA ÎNTÂI
Eseuri, dialoguri, traduceri de RĂZVAN ALEXANDRU PETRE

PARTEA A DOUA
Comunicări de la Spiritele Superioare prin mediumul NINA PETRE pe tema terapiilor prin reiki, yoga, bioenergie, rugăciune, yantre........84

PARTEA A TREIA
Comunicări spiritiste prin mediumul NINA PETRE implicând personalităţi publice şi cazuri din mass-media

CE ESTE ŞI CE NU ESTE SPIRITISMUL?

FILOSOFIE

În secolul 19 era în vogă filosofia spiritualistă, care promova supremaţia şi primordialitatea spiritului asupra materiei. Spre a pune în evidenţă noua sa doctrină, Allan Kardec i-a dat acesteia numele de spiritism. Dincolo de nume, diferenţa esenţială consta în sursa de inspiraţie a învăţăturilor spiritiste, care provenea chiar de la locuitorii tărâmului spiritual: spiritele.

> În ziua de azi, spiritualismul este oarecum sinonim cu spiritismul. În timp ce în ţările de limbă engleză există biserici spiritualiste, unde slujbele sunt prezidate de mediumi, spiritismul funcţionează mai ales în organizaţiile non-profit din ţările Americii Latine. Se fac rugăciuni, vindecări spirituale, comunicări cu spiritele, purificare energetică, educaţie morală şi spirituală.

Spiritismul este deci o doctrină filosofică, inspirată de Dumnezeu şi Îngerii Săi, având ca obiect de studiu viaţa şi universul, aşa cum au fost ele create de Divinitate. Se constată astfel apropierea sa de doctrinele religioase. Prin aspectul său experimental, de intrare în legătură directă cu lumea spiritelor, îşi vădeşte aspectul ştiinţific, adică obiectiv, metodic şi reproductibil. Filosofia spiritistă nu este creaţia minţii omeneşti, ci este ecoul Ştiinţei Cosmice care stă la baza Creaţiei. Ea încearcă să explice şi uneori chiar să reproducă tot ceea ce religia numeşte îndeobşte ca fiind „taine”, simţul comun ca „mistere paranormale”, iar ştiinţa academică nu are încă mijloace să abordeze.

PREJUDECĂŢI COMUNE

În popor, spiritismul este deseori asociat cu groaza inspirată de fantomele care mişcă mobila din casă şi paharul de pe masă. Departe de a fi o metodă de excitare a nervilor, dimpotrivă, spiritismul îi explică omului ce sunt fantomele, locurile bântuite, fenomenele de poltergeist, făcându-l astfel imun la teama comună de cei „morţi”.

Şedinţa spiritistă ţinută în semi-obscuritate, invocând spiritele să-şi facă simţită prezenţa prin trosnituri de mobilă sau prin mişcarea paharului de pe măsuţa cu litere, reprezintă o metodă relativ simplistă şi depăşită, ţinând mai mult de istoria timpurie a spiritismului. Deşi efectul acestui tip de întruniri ar putea fi uneori cel de a-i convinge de realităţile invizibile pe cei total increduli, din păcate, câştigul spiritual este aproape nul, fiindcă spiritele care se fac astfel cunoscute sunt de obicei de rang inferior. Această metodă empirică a fost înlocuită cu cea a scrierii automate a mesajelor sau răspunsurilor, dictate mediumilor dotaţi pentru acest mod de comunicare facil şi exact. Scrierea automată este cea care a lăsat posterităţii marile opere de largă respiraţie spirituală.

RELIGIE

Prin comunicarea cu cei dragi, trecuţi în lumea celor drepţi, practica spiritistă poate oferi o consolare inegalabilă celor rămaşi în viaţă, precum şi informaţii preţioase. În plus, ea aduce pacea şi în sufletele agitate ale defuncţilor, care de multe ori suferă fiindcă nu sunt receptaţi de cei vii.

Învăţăturile spiritiste explică pe larg şi pe înţelesul tuturor ce şi cum este Lumea de Apoi, în care vom merge cu toţii după moarte, pregătindu-ne astfel să părăsim fără teamă sau regrete lumea terestră, pentru a intra glorioşi în eternitate.

O parte din învăţăturile spiritiste erau cunoscute din vremuri imemoriale, cum ar fi fenomenul reîncarnării spiritului şi conceptul de karmă, justiţie divină. Totuşi, doctrina spiritistă aduce un plus de logică, profunzime şi vorbeşte pe înţelesul omului modern despre lucruri care înainte erau ascunse maselor. Se pare că Planul lui Dumnezeu este ca, acum, Tainele Creaţiei (o parte din ele) să fie aduse la cunoştinţa popoarelor şi răspândite în întreaga lume.

Faptul că spiritismul s-a născut pe continentul european i-a oferit iniţial un caracter creştin. Spiritismul este însă compatibil cu oricare altă religie, căci la bază toate marile religii au fost inspirate de Divinitate. Spiritismul nu este o religie în sine, căci nu deţine un corp ecleziast şi nici ritualuri specifice. Păstrându-şi tradiţia în care s-au născut, credincioşii oricărei religii îşi pot completa cunoştinţele spirituale, înţelegând şi aplicând mai bine normele propriei religii, devenind mai buni, mai morali, mai înţelepţi.

ŞTIINŢĂ

Aşa cum am spus, spiritismul are un aspect triplu, de filosofie, ştiinţă şi religie. Ştiinţa spirituală revelată de acesta depăşeşte însă cu mult nivelul nostru de aplicabilitate practică. Ea ne este descrisă cât se poate de clar, aşa cum unui orb din naştere i se descrie un copac pe care el nu îl poate decât pipăi.

Deocamdată puterile paranormale rămân rezervate unei elite şi nu pot fi reproduse la dorinţa oricui. În ciuda faptului că universităţi şi guverne alocă în secret resurse importante cercetărilor parapsihologice, mai ales în studii de manipulare a materiei şi conştiinţelor, acest domeniu interferă cu tărâmul spiritelor, unde ele deţin supremaţia absolută. Oamenii politici, savanţii şi supradotaţii ar trebui să manifeste mai multă modestie atunci când vor, sau chiar reuşesc parţial, să domine sfera fizică prin legităţi de ordin superior, energo-informaţional!

Mai trebuie să spunem că ştiinţa spiritismului nu şi-a propus niciodată să înlocuiască ştiinţa pământească. Oamenii trebuie să cucerească pas cu pas legile materiei şi să-şi modeleze după propriul plan lumea în care trăiesc, prin ştiinţă, tehnică, tehnologie. Spiritismul nu ne dă de-a gata formule geniale şi invenţii epocale, chiar dacă le cerem. Toate vin la timpul lor...

ETICĂ

Scopul principal al spiritismului este <u>îmbunătăţirea morală</u> a oamenilor, fără de care nici un progres real nu este posibil. Dezvoltarea unilaterală a ştiinţei, fără înţelepciunea necesară pentru a-i stăpâni puterile, este corect formulată prin sintagma *„ştiinţă fără conştiinţă”*. Oamenii au acces tot mai facil la forţe distrugătoare ale vieţii şi conştiinţelor, iar fără o disciplină interioară şi autocontrol, ceea ce promite a fi progres, comoditate, se poate transforma în ruină, dezastru, atât pentru individ, cât şi pentru societate.

Îmbunătăţirea morală nu este doar un deziderat pragmatic al civilizaţiei actuale, ci mai mult chiar, este imboldul etern şi divin care ne îndeamnă către perfecţiune. Această perfecţiune, după care tinde sufletul nostru tăcut, poate fi atinsă la capătul a milenii de evoluţie spirituală treptată, din regn în regn, dintr-o încarnare umană într-alta, până la epuizarea cauzelor interne ale suferinţei.

În fond, am putea spune că până şi Soarele va muri într-o zi, iar viaţa noastră prezentă se va sfârşi încă şi mai repede. Ce rămâne cu adevărat în urma acestui Joc cosmic este avuţia acumulată de spiritul nemuritor în urma nenumăratelor existenţe terestre. Evoluţia spirituală este o miză pentru care merită să ne străduim a fi tot mai buni!

MEDIUMI

Elementul cheie al practicii spiritiste este <u>mediumul</u>. În CARTEA MEDIUMILOR, Allan Kardec menţionează cele două tipuri principale de mediumi:

Tipul 1 - mediumi pentru EFECTE FIZICE, care pot ceda cu uşurinţă spiritelor o mare cantitate din bioenergia proprie, în scopul unor manifestări fizice.

Tipul 2 - mediumi pentru COMUNICĂRI INTELECTUALE, la care procesele mentale sunt foarte intense, fiind foarte receptivi telepatic.

Ne dăm seama că aceste calităţi speciale sunt în acelaşi timp şi o vulnerabilitate în faţa entităţilor ostile şi a energiilor diverse din mediul înconjurător. Am putea chiar reproşa ştiinţei psihiatrice actuale că încă nu a ajuns să separe patologia psihiatrică propriu-zisă de simptomele de sensibilitate exagerată a unei fiinţe cu aptitudini mediumnice!

Mediumii sunt mai des întâlniţi decât am crede, majoritatea nefiind conştienţi de potenţialul lor şi nici de tehnicile parapsihologice pe care ar trebui să le cunoască pentru protecţia canalului telepatic. Mediumii nativi şi-ar putea elimina o parte din suferinţele karmice dacă şi-ar descoperi această vocaţie şi şi-ar pune-o în slujba semenilor, a lui Dumnezeu şi a Îngerilor Săi.

Celor care îşi îndeplinesc onorabil misiunea de medium li se cuvine tot respectul nostru, pentru că prin ei putem lua legătura direct cu inteligenţele invizibile care ne secondează din planul astral: îngeri păzitori, sufletele rudelor decedate, spirite superioare etc. Aceşti mediumi şi-au asumat încă dinainte de a se naşte o sarcină dificilă, dar meritorie, care incumbă un sacrificiu de sine. Eforturile lor sunt însă răsplătite înzecit prin satisfacţii spirituale şi recunoştinţa semenilor. Credem că în viitor tot mai mulţi semeni îşi vor descoperi calităţi de intermediari către lumea spiritelor, dar aceste calităţi trebuie bine înţelese, încurajate şi optimizate.

O constatare a noastră este că persoanele care fotografiază spirite de formă sferică-circulară sunt dotate nativ cu însuşiri mediumnice involuntare, de tipul 1. Cu puţin efort, ştiinţă şi acordul propriului spirit, aceste persoane ar putea deveni mediumi voluntari, mijlocind contacte telepatice la voinţă cu inteligenţele imateriale, sau, de ce nu, chiar fenomene materiale spiritiste (ciocăneli codificate în obiecte, apariţii, materializări etc.).

PREZENT ŞI VIITOR

Spiritismul nu este o „modă desuetă”, cum pretind unii, ci o ştiinţă în plin avânt. Totalitatea cunoştinţelor spirituale acumulate de omenire până la ora actuală ne-a schimbat tuturor modul de gândire. Progresul ideatic survine treptat, de la an la an, de la o generaţie la alta, fără a putea fi stopat. Cercetători din diverse ramuri ale cunoaşterii se întâlnesc astăzi în studii şi teorii comune inter- şi trans-disciplinare, care folosesc şi concepte „spiritiste”, fără a le denumi neapărat astfel. Contează ca zestrea filosofico-spirituală să prospere, ca indivizii să se purifice mental şi sufletesc, ca lumea să devină un loc mai bun pentru toţi.

Se pare că, în contextul ameninţărilor globale, singura cale pentru ca omenirea să înainteze este cea a colaborării cu spiritele superioare, în vederea contrării şi diminuării forţelor ostile omenirii. Viaţa este tot mai complicată şi avem nevoie de sfatul cât mai direct al îngerilor noştri veghetori, ai rudelor decedate care ne duc grija clipă de clipă şi care ne pot da sfaturi nepreţuite. Apelul la Divinitate, rugăciunea, reculegerea sunt arme imbatabile şi foarte necesare în zilele noastre, dacă vrem să ne păstrăm curăţenia sufletească în mijlocul unei lumi tot mai haotice şi duşmănoase.

Să fim optimişti! Planul divin îşi urmează cursul, în ciuda opoziţiei unora. Lumea trebuie să evolueze, oamenii să-şi ardă karma, iar încarnările să se producă în flux continuu. Copiii de astăzi sunt mai inteligenţi şi mai spirituali decât cei de ieri, ceea ce este un semn al binecuvântării divine. Să ne punem încrederea în ei şi să-i ajutăm să-şi descopere marele potenţial de transformare a lumii! Aşa să ne ajute Dumnezeu!

SPIRITISTUL

Dacă studiez, aprob şi aplic conceptele spiritiste, mă pot considera spiritist. Nu am nevoie de diplomă sau de recunoaşterea vreunui for. Pot chiar să nu spun nimănui; în fond, este o chestiune intimă, între mine şi Dumnezeu!

Totuşi, odată ce te-ai deşteptat la realitatea existentă dincolo de simţuri, începi să înţelegi că toate fiinţele formează o unitate în sânul Dumnezeirii. Prin urmare, comportamentul altruist se impune de la sine, şi vei dori să-l ajuţi pe cel care are deschiderea să ia contact cu această filosofie tămăduitoare a sufletului.

Numai cunoaşterea intelectuală a doctrinei spiritiste nu este suficientă. Fără o aplicare practică a principiilor sale morale - aceleaşi cu cele creştine - cunoaşterea rămâne sterilă. Dincolo de divergenţele teoriilor religioase, elementul comun tuturor căilor spirituale sunt virtuţile practice precum: compasiunea, altruismul, bunăvoinţa, caritatea, voluntariatul, cinstea, respectarea adevărului, pacea sufletească etc.

În concluzie, nu trebuie să fii medium, nu trebuie să asişti la şedinţe spiritiste şi nu trebuie să scrii cărţi în acest domeniu ca să fii un adevărat spiritist. Şi nici nu-i nevoie să-ţi pui această etichetă - e de ajuns să fii.

FALŞI MEDIUMI

Se scriu şi se publică nenumărate cărţi, articole, comentarii, interviuri în care persoane care se pretind *mediumi, channels, contactaţi, mesageri divini, avatari, guru etc.* susţin tot felul de puncte de vedere, unele de-a dreptul penibile. Atragem atenţia asupra unui fenomen cu care convieţuim astăzi, mai mult ca niciodată: inflaţia de falşi prooroci. Marea lor majoritate se pretind a fi mediumi cu scriere automată, cărora entităţi superioare le dictează mesaje şi comunicări. Începătorul într-ale spiritualităţii va pierde timp, energie şi va fi îndoctrinat cu minciuni.

Unii dintre aceşti falşi prooroci par a fi sinceri în aberaţiile lor şi chiar au capacităţi mediumnice. Aceasta ne arată pericolele ce se pot ivi pe tărâmul mlăştinos al energiilor-gând, fără ghidarea şi protecţia spirituală de cel mai înalt nivel. Riscul ca entităţi inferioare, la un moment dat, să ne domine mentalul nu trebuie niciodată subestimat, având ca rezultat căderea în ridicol, exacerbarea vanităţii, desconsiderarea semenilor şi celorlalţi mediumi, diverse obsesii şi chiar boala psihică.

Demascarea unui fals se poate face prin intuiţie şi/sau experienţă. Cel mai bine pentru un novice este să lectureze întâi cărţile spiritiste fundamentale, unanim recunoscute şi apreciate!

SPIRITISMUL NU ESTE VRĂJITORIE

În România, s-a acreditat ideea eronată că ţigăncile vrăjitoare se ocupă cu spiritismul. Atragem atenţia că <u>practicile lor neonorabile sunt contrare doctrinei spiritiste, ca şi creştinismului</u>, din următoarele considerente:

- spiritele pe care le contactează sunt inferioare: ale pământului, apei, focului, demoni ş.a.;
- motivaţia vrăjitoarelor este banul şi numai banul, lipsindu-le altruismul manifestat de adevăratul spiritist;
- scopul lor nu este acţiunea înţeleaptă, ci deseori unul meschin: să lege şi să dezlege cununii, să facă de rău etc.;
- lipsa educaţiei elementare le face în majoritate inapte să priceapă legităţile cosmice superioare, iar tradiţia moştenită le înrobeşte din copilărie într-un tipar de gândire egoist, răzbunător, vanitos - incompatibil cu comportamentul spiritual. (Ne cerem scuze dacă printre aceste persoane se află şi excepţii pozitive de la regula de mai sus!)

În general, practica spiritistă nu are nimic de a face cu magia, pentru că:

- În spiritismul creştin li se cer sfaturi de viaţă spiritelor, dar nu să ne rezolve ele problemele personale. În schimb, în magia invocatorie sunt chemate spirite inferioare, cu care magicianul face un pact de genul „mă serveşti, te slujesc" pentru obţinerea unor avantaje şi provocarea de situaţii favorabile. Oricât de tentantă ar părea la prima vedere, vinderea sufletului pentru iluzorii şi efemere recompense materiale va fi amarnic regretată, iar efectele sale nu sunt niciodată pe măsura aşteptărilor. Nimic nu se poate compara cu chinul pierderii libertăţii de conştiinţă, provocate de înfrăţirea cu spiritele inferioare.
- În spiritism, deseori ne referim la <u>karmă, căinţă şi ispăşire</u>. Cunoaşterea karmei este primul pas în purificarea spirituală, al doilea constând în acţiunea sistematică pozitivă, în sensul compensării păcatelor din vieţile anterioare prin compasiune, altruism, sacrificiu de sine. În schimb, în magie, legea universală a cauzelor şi efectelor (a karmei, a justiţiei divine) este total ignorată. Contează numai interesul imediat, indiferent de consecinţele ulterioare. Este un mod de gândire imatur şi agresiv.

Poate unora li s-ar părea că practica spiritistă este slabă în comparaţie cu practica magică şi că folosul lumesc ar fi în favoarea magiei. Nu vă lăsaţi înşelaţi de aparenţe! Spiritele superioare ne ajută întotdeauna, chiar şi când nu le-o cerem. Cu atât mai mult o vor face dacă văd bunăvoinţă din partea noastră de a ne ameliora moral şi spiritual. Îngerii păzitori ştiu mereu de ce avem nevoie în etapa de viaţă în care ne aflăm şi ne pun la dispoziţie mijloacele comune pentru a ne duce existenţa până la capăt, conform destinului nostru. *„Dumnezeu nu ne dă niciodată o suferinţă mai mare decât putem suporta"*, se spune şi este

foarte adevărat. Am putea adăuga că „*Dumnezeu nu ne dă mai mult decât avem nevoie pentru a ne încheia cu succes misiunea de viaţă pe care ne-a încredinţat-o*”. Trebuie să acceptăm că avem de ispăşit o karmă (păcatele vieţilor trecute), în virtutea cărora ni s-a trasat la naştere un destin şi un rost în viaţă.

Totuşi, s-o spunem, de multe ori evenimentele în care suntem prinşi diferă substanţial de predestinarea noastră. Situaţii neprevăzute ne pot pune bariere şi capcane în care putem cădea, astfel cursul firesc al vieţii fiindu-ne deviat pe căi sumbre. Viitorul nu este bătut în cuie, iar pentru a fi feriţi de dureri nemeritate trebuie să manifestăm în permanenţă vigilenţă, luciditate, hotărârea de a sluji lui Dumnezeu şi speranţă în Graţia Divină.

Fie ca această înţelepciune simplă să ne ghideze în momentele mai grele din viaţă!

28 mai 2007

Citat din „Evanghelia după Spiritism”, de Allan Kardec, (cap.17, pct. 4)

ADEVĂRAŢII SPIRITIŞTI

« Spiritismul, dacă este bine înţeles şi mai ales simţit, duce la rezultatele deja expuse, ce îl caracterizează pe adevăratul spiritist, ca şi pe adevăratul creştin, căci ei sunt unul şi acelaşi. Spiritismul nu instituie o nouă morală, ci doar ajută omenirea să înţeleagă şi să practice îndemnurile cristice, dându-le celor care se îndoiesc sau şovăie o credinţă nezdruncinată şi iluminatorie.

Pe de altă parte, mulţi dintre cei care cred în manifestările mediumnice nu le înţeleg consecinţele şi nici profundele efecte morale, sau, dacă le înţeleg, nu le aplică în viaţa personală. De ce?

Oare să fie de vină unele neclarităţi ale doctrinei spiritiste? Nu, pentru că aceasta nu conţine alegorii sau expresii ce pot duce la interpretări greşite. Claritatea este chiar piatra de temelie pe care este construită, adresându-se direct inteligenţei omului. Nu există nici un mister, iar iniţiaţii nu deţin alte secrete ascunse.

Trebuie oare să posezi o inteligenţă deosebită ca să o poţi înţelege? Nu, căci există persoane cu capacităţi remarcabile care nu o înţeleg, în timp ce altele de inteligenţă medie, chiar şi tineri, prind sensul exact al celor mai delicate puncte. Acest lucru demonstrează că partea materială a ştiinţei nu cere decât ochi ca să vadă, pe când partea esenţială pretinde un anume grad de senzitivitate, ce ar putea fi numită maturitate morală, şi care este independentă de vârstă sau nivel de educaţie, pentru că este specifică evoluţiei spirituale a sufletului încarnat.

La unii oameni, legăturile sufletului cu materia sunt atât de strânse, încât ei nu se pot elibera de lucrurile pământeşti. Un fel de ceaţă care îi înconjoară nu le permite să privească în viitorul infinit. Efectul este că nu se pot despărţi de vechile tendinţe şi obiceiuri, nefiind capabili să vadă că există ceva mai bun decât ceea ce au deja. Ei cred în existenţa spiritelor ca un fapt banal. Dar asta nu le modifică tendinţele instinctive. Într-un cuvânt, ei nu percep decât o mică rază de lumină, insuficientă pentru a-i ghida sau a le oferi aspiraţii înalte care să le învingă înclinaţiile animalice. Fenomenul în sine îi preocupă mai mult decât moralitatea, care li se pare desuetă şi plictisitoare.

Ei cer mereu ca spiritele să le dezvăluie noi şi noi mistere, fără a-şi pune întrebarea dacă ei şi merită să li se reveleze secretele ascunse ale Creaţiei, cel puţin deocamdată. Aceştia, aşadar, sunt spiritiştii imperfecţi. Ei au stagnat ori s-au îndepărtat de credinţă, fiindcă nu au dorit să se auto-reformeze sau poate au păstrat afinităţi cu cei care au aceleaşi slăbiciuni şi prejudecăţi. Oricum, acceptarea principiilor fundamentale ale doctrinei este primul pas, de la care le va fi mai uşor să-l facă pe al doilea cândva, în viitor.

Persoana care poate fi considerată pe drept cuvânt a fi un spiritist adevărat şi sincer se află pe un nivel superior de moralitate. Spiritul acestei persoane îşi domină aproape complet corpul fizic, permiţându-i astfel o percepţie mai clară asupra viitorului. Principiile doctrinei, care pe unii îi lasă indiferenţi, îi face să vibreze profund. Pe scurt, fiindcă sufletul le este mişcat, au şi o credinţă fermă. Pot fi comparaţi cu un muzician care este emoţionat de câteva acorduri, în timp ce altul nu percepe decât sunete seci.

Adevăratul spiritist poate fi recunoscut după transformările morale lăuntrice şi prin eforturile pe care le depune pentru a-şi domina înclinaţiile negative. Pe când unul se mulţumeşte cu un orizont limitat, altul, care înţelege că există şi lucruri mai bune, face toate eforturile să se elibereze de propriile limite şi reuşeşte întotdeauna dacă această dorinţă este puternică şi sinceră. »

ALLAN KARDEC
Fondatorul doctrinei spiritiste

«Hippolyte Léon Dénizard Rivail, cunoscut sub pseudonimul de ALLAN KARDEC, s-a născut la Lyon, pe 4 octombrie 1804, într-o familie onorabilă. Tatăl, ca şi bunicul său au fost avocaţi de o înaltă moralitate şi prestanţă socială, iar mama sa - de o remarcabilă frumuseţe, eleganţă, amabilitate - a fost subiectul adoraţiei sale toată viaţa.

Allan Kardec

Educat la Institutul Pestalozzi, la Yverdun, a căpătat de la o vârstă fragedă obiceiul cercetării şi gândirii libere, pe care viaţa sa de mai târziu avea să-l exemplifice atât de pregnant. Înzestrat nativ cu pasiune pentru a-i învăţa pe alţii, s-a dedicat încă de la vârsta de 14 ani ajutorării la învăţătură a colegilor săi care erau mai puţin avansaţi. Într-atât iubea botanica, încât deseori îşi petrecea ziua întreagă mergând 20-30 kilometri prin munţi, în căutarea speciilor pentru ierbarul său. Născut într-o ţară catolică, dar educat în religia protestantă a început să mediteze încă de copil la posibilitatea de a aduce o unitate de credinţă printre diversele secte creştine - un proiect de reformă religioasă pe care nu avea cum să îl ducă la îndeplinire în acel moment.

După terminarea studiilor la 24 ani se gândea să se dedice dreptului, dar diversele atitudini de intoleranţă religioasă la care a fost supus l-au făcut să ia drumul Parisului, unde s-a ocupat un timp de traducerea în limba germană a cărţilor religioase pentru copii. Stabilindu-se în final asupra vocaţiei sale, a cumpărat în 1822 un centru educaţional pentru

băieţi, unde s-a dedicat predării. În 1830 a închiriat pe banii săi o mare sală în Rue de Sèvres, unde a deschis cursuri gratuite de chimie, fizică, anatomie şi astronomie. Aceste conferinţe au durat 10 ani şi au avut mare succes la public, la ele asistând şi nume care au ajuns ulterior celebre în lumea ştiinţifică.

Mereu dornic de a face atractiv actul învăţării, a inventat o ingenioasă metodă de calcul şi a construit un tabel mnemotehnic pentru istoria Franţei, ca să-i ajute pe elevi să-şi amintească evenimentele importante.

Dintre operele sale educative publicate pot fi menţionate: a) un proiect de îmbunătăţire a sistemului public de educaţie, supus aprobării Camerei Legislative, care l-a apreciat, dar nu l-a pus în aplicare (1821); b) un curs practic şi teoretic de aritmetică, în sistemul Pestalozzi, pentru uzul educatorilor şi al mamelor (1829); c) o gramatică a limbii franceze (1831); d) un manual pentru uzul candidaţilor la examenele din şcolile publice, cu probleme rezolvate de aritmetică şi geometrie (1848); e) dictări pentru examenele de la Sorbona, mai ales cele cu dificultăţi ortografice speciale (1849). Aceste opere, foarte apreciate la momentul publicării lor, încă mai sunt în uz în multe şcoli franceze.

A fost membru al câtorva societăţi erudite, printre care Societatea Regală din Arras, care i-a acordat în 1831 premiul de onoare pentru eseul său remarcabil intitulat "Care este sistemul de educaţie cel mai potrivit cu nevoile epocii?". Timp de câţiva ani a fost secretarul Societăţii de Frenologie din Paris şi a luat parte activ la activităţile Societăţii de Magnetism, acordând mult timp investigaţiilor practice asupra fenomenelor de somnambulism, transă, clarviziune şi alte fenomene legate de acţiunile de mesmerizare (biomagnetism). Această scurtă prezentare a muncii sale este suficientă să ne prezinte gândirea sa, diversitatea cunoştinţelor, latura eminamente practică a minţii sale şi strădania permanentă de a fi folositor semenilor.

Când, în jurul anului 1850, fenomenul "meselor rotitoare" atrăgea atenţia Europei prin spectaculos, el a înţeles natura adevărată a acestuia, ca fiind dovada existenţei unei relaţii între lumea vizibilă şi cea invizibilă. Întrezărind marea importanţă pentru ştiinţă şi religie, imediat a început o atentă investigaţie a fenomenului. Unul din prietenii săi avea două fete care erau mediumi. Ele erau vesele, pline de viaţă, dornice de societate, dans şi amuzament, iar comunicările pe care le primeau de obicei corespundeau dispoziţiei lor lumeşti şi frivole. Dar, spre surpriza tuturor, atunci când dl. Rivail era prezent, mesajele transmise prin aceste domnişoare căpătau un caracter foarte serios, şi întrebate de el care este cauza acestei schimbări de registru, inteligenţele invizibile i-au răspuns că "*spirite de un ordin mult mai înalt decât cele care comunică în mod curent prin cele două fete au venit în mod expres pentru el, şi vor continua să o facă, pentru a-l ajuta să îndeplinească o misiune religioasă importantă*".

Uimit de aceasta, la un moment dat a testat autenticitatea acestor comunicări punând invizibililor interlocutori o serie de întrebări legate de diverse probleme fundamentale ale vieţii şi universului. Cele două domnişoare au consimţit să-şi dedice câteva seri pentru acest scop, obţinând astfel, prin metoda bătăilor în masă şi a literelor de pe o planşetă, răspunsuri care au pus bazele teoriei spiritiste, şi pe care aceste fete uşuratice nu erau capabile să le inventeze sau imagineze.

După circa doi ani de conversaţii, într-o zi el i-a spus soţiei sale un lucru pe care ea l-a aprobat din tot sufletul: "Ce curios! Conversaţiile cu inteligenţele invizibile mi-au revoluţionat complet ideile şi convingerile. Aceste instrucţiuni formează o teorie complet nouă despre viaţă, datorie şi destin, care mi se pare a fi perfect raţională şi coerentă, extraordinar de interesantă şi aducând consolare. Mă gândesc să public aceste conversaţii într-o carte, căci ceea ce mă interesează pe mine atât de mult i-ar putea interesa şi pe alţii." Data următoare a pus această problemă interlocutorilor săi nevăzuţi. I-au răspuns, în modalitatea obişnuită, că *"de fapt chiar ei i-au sugerat acest lucru, deoarece comunicările nu-i erau adresate numai lui, ci aveau scopul expres de a fi date lumii, iar momentul punerii acestui plan în execuţie sosise"*.

Entităţile au continuat să-i comunice astfel: "*Cărţii în care vei pune instrucţiunile noastre îi vei pune numele de CARTEA SPIRITELOR, căci este mai degrabă munca noastră decât a ta; şi o vei publica sub pseudonimul de ALLAN KARDEC. Numele de Rivail păstrează-l pentru cărţile tale pe care deja le-ai publicat, dar ia şi păstrează numele acesta pe care ţi l-am dat pentru cartea pe care urmează să o publici din ordinul nostru, şi în general pentru toată munca pe care o vei depune pentru a îndeplini misiunea pe care, ţi-am spus-o deja, ţi-a fost încredinţată de Providenţă şi care ţi se va revela treptat, pe măsură ce o duci la bun sfârşit sub îndrumarea noastră.*"

Cartea s-a vândut foarte repede, făcând adepţi nu numai în Franţa, ci pe tot continentul, iar numele de ALLAN KARDEC a devenit foarte cunoscut. Numai soţia şi vechii prieteni mai foloseau numele lui de botez. Curând, a fondat Societatea Pariziană de Studii Psihologice, al cărei preşedinte a fost până la moarte şi care se întrunea în fiecare vineri seara la el acasă, cu scopul de a obţine de la spirite, prin intermediul mediumilor cu scriere automată, instrucţiuni în elucidarea problemei adevărului şi a datoriei omului.

A înfiinţat şi editat o revistă lunară, intitulată "Revista Spiritistă - Jurnal de Studii Psihologice", dedicată susţinerii opiniilor expuse în CARTEA SPIRITELOR

Foarte repede s-au format asociaţii similare în toată lumea, dintre care multe au publicat reviste de susţinere a noii doctrine, şi care transmiteau Societăţii Pariziene cele mai remarcabile comunicări de la spirite pe care le primeau. Astfel, o enormă cantitate de învăţături ale spiritelor, unică atât în cantitate, cât şi în varietatea surselor de provenienţă, a ajuns la ALLAN KARDEC, care le-a studiat, comparat,

structurat cu un neobosit zel şi devotament timp de 15 ani. Din aceste materiale primite din toate colţurile pământului a completat CARTEA SPIRITELOR, sub îndrumarea spiritelor care au dictat-o iniţial. Ediţia revizuită a acestei opere (1860), tipărită iniţial în 1857, a devenit text oficial al şcolii de Filosofie Spiritualistă asociată cu numele său. Din aceste materiale a creat ulterior alte patru cărţi, şi anume CARTEA MEDIUMILOR (tratat practic de mediumnitate şi evocări), 1861; EVANGHELIA EXPLICATĂ DE SPIRITE (o expunere a moralităţii din punctul de vedere al spiritelor), 1864; CER ŞI IAD (explicarea acţiunii justiţiei Divine asupra omului), 1865; GENEZA (concordanţa dintre teoria spiritistă şi descoperirile ştiinţei moderne precum şi semnificaţia mozaismului explicată de spirite), 1867. A mai publicat două mici tratate intitulate "Ce este spiritismul?" şi "Spiritismul, în forma sa cea mai simplă".

Este demn de remarcat că ALLAN KARDEC nu era el însuşi "medium", şi prin urmare a fost obligat să se folosească de mediumnitatea altora pentru a obţine comunicările spiritiste. Teoria vieţii şi a datoriilor omului, care se leagă automat de numele şi munca sa şi care sunt considerate în mod eronat că au fost produsul minţii sale sau a spiritelor din imediata sa apropiere, nu este deci o opinie personală. Filosofia religioasă din operele sale nu este în nici un fel rezultatul inteligenţei sale, căci era la fel de inedită pentru el ca şi pentru ceilalţi cititori, fiind dedusă de el treptat din afirmaţiile convergente a foarte multor spirite, obţinute prin intermediul a mii de mediumi care nu se cunoşteau reciproc, din ţări diferite şi din toate păturile sociale.

Ca persoană, ALLAN KARDEC era de statură puţin sub medie, cu un fizic solid, un cap mare, rotund, masiv, trăsături faciale puternice, ochi de culoare gri, arătând mai mult a german decât a francez. Era energic şi perseverent, dar cu un temperament calm, precaut, chiar stereotip şi lipsit de entuziasm, sceptic prin fire şi educaţie, un logician strict şi riguros, eminamente practic în fapte şi gândire, lipsit de orice fel de misticism. Lipsit de ambiţii lumeşti, indiferent la lux, din modestul venit de profesor şi vinderea operelor sale educative ducea o existenţă simplă. Toate profiturile din vânzarea cărţilor sale spiritiste şi revistei spiritiste le-a folosit pentru răspândirea mişcării şi doctrinei sale. Minunata sa soţie l-a scutit de toate grijile casnice şi lumeşti, îngăduindu-i astfel să se consacre în întregime muncii spre care a avut chemare, căreia i s-a dedicat cu total devotament, până la excluderea oricăror alte ocupaţii, interese şi companii. Nu făcea vizite, cu excepţia unui mic cerc de prieteni intimi, şi rareori pleca din Paris, iar verile şi le petrecea la Villa Ségur, o aşezare semi-rurală pe care o construise şi amenajase pentru bătrâneţe.

Grav, cu vorba lentă, manierat şi cu o anume demnitate tăcută, ce provenea din sinceritatea şi hotărârea sa (caractere distinctive ale sale), nici nu provoca, dar nici nu ocolea discuţiile, însă niciodată nu deschidea el însuşi subiectul căruia îi dedicase întreaga sa viaţă. Primea cu multă

ospitalitate nenumăraţii vizitatori din toate colţurile lumii, care veneau să discute cu el despre teoriile al căror exponent principal era, răspundea întrebărilor şi obiecţiunilor, explica chestiunile mai dificile şi le dădea informaţiile cerute tuturor cercetătorilor serioşi, cu care vorbea liber şi plin de animaţie. Câteodată un zâmbet cald şi plăcut îi lumina figura, chiar dacă din cauza comportamentului său sobru nu râdea niciodată.

Printre miile de vizitatori erau mulţi cu rang înalt în societăţile literare, artistice, ştiinţifice şi în "lumea bună". Împăratul Napoleon al III-lea, al cărui interes în fenomenele spiritiste nu era un secret pentru nimeni, l-a chemat de câteva ori şi a purtat conversaţii îndelungi cu el la Palatul Tuileries despre doctrina din CARTEA SPIRITELOR.

Suferind de inimă, ALLAN KARDEC a trasat în 1869 planul unei noi organizaţii spiritiste, care să ducă opera de propagare a spiritismului după moartea sa. Pentru a-i da un statut legal şi comercial, a stabilit ca aceasta să fie o editură, cu o durată de 99 ani, cu dreptul de a cumpăra şi vinde, a tipări, a primi donaţii etc. El intenţiona să cedeze toate drepturile de copyright ale scrierilor sale spiritiste acestei societăţi, numită "Compania pentru continuarea operelor lui ALLAN KARDEC"

ALLAN KARDEC nu a mai apucat să îşi vadă realizarea acestui proiect atât de drag lui, dar acesta a fost dus la bun sfârşit de văduva sa.

Pe 31 martie 1869, după ce tocmai şi-a încheiat creionarea actului constitutiv şi regulilor societăţii care urma să-i succeadă, aşezat fiind în scaun la masa sa de studiu, pe când strângea nişte hârtii, viaţa sa s-a sfârşit dintr-o dată, printr-o ruptură de anevrism, boală vasculară de care suferea de mulţi ani. Trecerea sa către lumea spiritelor, cu care s-a identificat atât de mult, a fost instantanee, nedureroasă, fără suspine sau tremur, o adormire în pace...

Rămăşiţele sale pământeşti au fost îngropate în cimitirul Montmartre, în prezenţa a sute de prieteni. Acolo se adună an de an la comemorarea morţii sale adepţii doctrinei spiritiste, se ţin scurte discursuri omagiale şi i se aduc jerbe de flori.

Moartea lui ALLAN KARDEC nu a micşorat puterea viziunilor pe care ni le-a dăruit şi care sunt considerate a fi baza, doar baza, noii dezvoltări a adevărului religios predicat de Isus Cristos; începutul promisei revelări a acelor "multe lucruri ţinute ascunse încă de la întemeierea lumii", pentru cunoaşterea cărora rasa umană nu era pregătită la vremea acelei predicţii.»

ANNA BLACKWELL - "*Prefaţa traducătorului*"
în CARTEA SPIRITELOR, prima ediţie în limba engleză

Traducere de Răzvan Petre

MIŞCAREA SPIRITISTĂ PE GLOB

Apariţia doctrinei spiritiste

În 1848, în casa familiei Fox din Statele Unite a avut loc prima comunicare de tip spiritist modern. Surorile Fox au avut inspiraţia să codifice bătăile în mobilă produse de spiritul unui defunct, asociind un număr de bătăi cu o literă a alfabetului. Sunt considerate a fi pionierele acestui mod inteligent de transcomunicare între cele două lumi. A urmat fenomenul "meselor rotitoare", răspândit în toată America de Nord şi Europa, în care crearea de cuvinte se făcea mai uşor şi mai rapid prin mişcarea paharului de către spirit pe o tăblie rotundă pe care erau inscripţionate literele.

În 1854, eruditul francez Hippolyte Denizard Leon Rivail, auzind de "mesele vorbitoare" s-a arătat la început sceptic, cerând dovezi şi participând personal la astfel de evenimente contestate, dar larg popularizate de presa franceză a vremii. Profesorul Rivail a decis că este cazul să studieze aceste fenomene mai profund şi a început să viziteze diverşi mediumi, prin care a primit mesaje personale de la spirite. A înţeles curând că nu avea de a face doar cu o cercetare ştiinţifică, ci şi cu misiunea vieţii sale. Concepând sute de întrebări de factură ştiinţifică, spirituală şi morală, le-a trimis la toţi *mediumii cu scriere automată* pe care îi cunoştea, din întreaga lume. Ghidat de Spiritele Superioare, a sintetizat răspunsurile în **Cartea Spiritelor,** alcătuită din 4 părţi: Cauza primă, Lumea spiritelor, Legile morale, Speranţe şi consolări. Fiind publicată pe 18 aprilie 1857, sub pseudonimul ALLAN KARDEC, aceasta este considerată a fi data fondării oficiale a spiritismului. Ulterior, Kardec a mai publicat:

- **Cartea mediumilor (1861)** - care se ocupă de comunicarea dintre spirite şi omenire, călăuzind practica serioasă a mediumnităţii;
- **Evanghelia după Spiritism (1864)** - care demonstrează relaţia strânsă dintre Spiritism şi Învăţăturile lui Isus Cristos, ghidul fundamental pentru studiul şi practica doctrinei spiritiste;
- **Cer şi Iad (1865)** - care conţine mărturiile unor spirite ce îşi exprimă impresiile din lumea spirituală, precum şi înţelegerea urmărilor acţiunilor lor din timpul vieţii;
- **Geneza (1868)** - care conţine perspectiva spiritelor asupra formării şi evoluţiei Pământului, a organismelor vii şi elementelor naturii;
- Cele 12 volume ale **Revistei Spiritiste**.

Astfel, Allan Kardec şi-a încheiat misiunea vieţii sale de compilare a "Codului Spiritist" - o colecţie de învăţături fundamentale, pe care unii o consideră a fi Noua Revelaţie, promisă de Isus Cristos că va fi adusă omenirii de Duhul Sfânt, "Mângâietorul".

Mişcarea Spiritistă Mondială

Spiritismul a evoluat în timp, iar acum are peste 15 milioane de adepţi (doar în America de Sud), dezvoltându-se pe baza calităţilor mediumnice a unor adepţi ai săi. De la prima carte spiritistă scrisă la mijlocul secolului 19, **Cartea Spiritelor**, considerată unanim ca fiind un exemplu de profunzime, mediumii din întreaga lume au publicat peste o mie de noi cărţi cu comunicări de la spirite. Mai mult, există în lume mii de Centre Spiritiste, având activităţi pentru copii şi tineret, distribuire de hrană şi haine pentru nevoiaşi, pe lângă alte activităţi educative. Adepţii spiritismului conduc spitale psihiatrice, ţin cursuri de formare profesională şi organizează cămine de bătrâni sau orfani.

Spiritismul se focalizează în principal pe dezvoltarea spirituală a individului şi pe recunoaşterea realităţilor spirituale, cum ar fi reîncarnarea şi karma. El ia în serios problema influenţei negative a anumitor spirite asupra omului. Calităţile mediumnice sunt puse în valoare în grupuri restrânse, în care mediumii primesc un instructaj complet şi tot ajutorul necesar. Impactul spiritismului asupra societăţii sud-americane este profund. Guvernul brazilian ajută la strângerea de fonduri pentru spitalele psihiatrice spiritiste şi instituţiile educaţionale de profil. Există numeroase asociaţii profesionale precum Asociaţia braziliană a medicilor spiritişti, Asociaţia spiritistă a magistraţilor, a jurnaliştilor, a militarilor, a poliţiştilor ş.a.m.d. Multe întâlniri se ţin în sediile politice şi sunt conduse de politicieni de frunte ai Braziliei.

Spiritismul, ca mişcare, a început în Brazilia curând după publicarea în Franţa a **Cărţii Spiritelor**, care a fost imediat tradusă în portugheză. Astăzi sunt 10 milioane de adepţi numai în Brazilia, iar multe alte milioane sunt răspândiţi în toată lumea.

În 1992 a luat fiinţă la Madrid, Consiliul Internaţional Spiritist[1] din care fac parte 23 state membre, iar alte ţări participă ca observatori. Are ca obiective: a) promovarea solidarităţii între instituţiile spiritiste din întreaga lume şi unificarea mişcării spiritiste mondiale; b) răspândirea doctrinei spiritiste în cele trei aspecte ale sale (ştiinţific, filosofic, religios); c) promovarea practicii carităţii spirituale, morale şi materiale, conform doctrinei spiritiste.

În luna august 2000, reprezentanţii Federaţiei Spiritiste Braziliene şi ai Consiliului Internaţional Spiritist au fost invitaţi să participe la summit-ul THE MILLENNIUM WORLD PEACE, organizat de O.N.U. la New York. Aceasta a fost o adunare a liderilor religioşi şi spirituali din întreaga lume, unde fiecare şi-a adus o contribuţie pentru pacea mondială. A fost momentul unor rugăciuni profunde şi a gândirii pozitive pentru binele planetei.

[1] http://cei.spirite.org/

Mesaj transmis de spiritul Bezerra de Menezes,
prin mediumul Francisco Candido Xavier,
într-o întâlnire a "Comunităţii Spiritiste Creştine",
pe 24 aprilie 1968, în Uberaba, statul Minas Gerais, Brazilia

Unificarea spiritistă

de Bezerra de Menezes

«Munca de unificare a spiritiştilor este urgentă, dar nu trebuie să fie pripită. Este urgentă, pentru că acesta este scopul spre care tindem, dar nu pripită, pentru că nu ni se permite să violăm conştiinţa nimănui.

Să ne păstrăm ţelul de a ne uni, apropia şi a ne înţelege reciproc, iar dacă este posibil, să stabilim câte un mic grup de studiu al operelor lui Kardec, în lumina lui Cristos Dumnezeu.

Noi, cei care ne străduim să înfăptuim diverse acţiuni nobile, conform principiilor pe care le slujim, nu putem respinge dorinţa perfect rezonabilă de a ne face viaţa mai plăcută. Astfel, să comparăm doctrina noastră mântuitoare cu un mare oraş, în care este nevoie de confort, progres, pace şi ordine. În acest oraş sunt esenţiale hrana, îmbrăcămintea, adăpostul şi siguranţa tuturor; dar problema iluminării nu poate fi neglijată. Lumina a fost o mare preocupare a oamenilor încă de când locuiau în peşteri, până în zilele noastre.

Nimeni să nu fie împiedicat a lucra pentru doctrina spiritistă. Ea are trei aspecte esenţiale. Cei înclinaţi către ştiinţe să le dezvolte prestigiul, cei aplecaţi către filosofie să-i înnobileze postulatele, iar cei consacraţi religiei să îi divinizeze aspiraţiile. Totuşi, mai mult ca orice, este necesar ca baza doctrinei spiritiste să rămână în toţi şi toate, ca să nu pierdem echilibrul ce stă la temelia organizaţiei noastre.

Să nu existe ostilitate şi nici desconsiderare pentru nimeni! Este necesar să păstrăm principiile spiritiste, să le cinstim şi preamărim, căci altfel, ne vom înstrăina unii de alţii, înregimentaţi într-o structură care ne va paraliza cele mai înalte năzuinţe, transformând mişcarea de eliberare spirituală într-o sectă inertă, pierdută în noi interpretări şi teologii care ne vor aduce la discreţia planelor inferioare şi ne vor îndepărta de Adevăr.

Să-l urmăm pe Allan Kardec în studiile, aspiraţiile, activităţile şi faptele noastre, încât credinţa noastră să nu se transforme în hipnoză, prin care forţele întunericului influenţează minţile slabe, înlănţuindu-le în secole de iluzii şi suferinţe.

A răspândi cuvântul Divin înseamnă să eliberăm învăţăturile lui Cristos din închisorile unde au fost încătuşate. În prezent - şi fără a ne conferi vreun privilegiu pentru aceasta - putem spune că numai spiritismul are destulă forţă morală să nu fie legat de interese personale şi să recapete Lumina ce se revarsă din verbul limpede ca cristalul al Învăţătorului, care îl adapă pe cel însetat şi ne călăuzeşte sufletele.

Fie ca opera lui Allan Kardec să nu fie doar crezută, simţită, proclamată şi manifestată în convingerile noastre, ci şi îndeajuns de mult trăită, suferită, pusă în practică în propriile noastre vieţi. Fără această fundaţie, este greu să clădim caracterul spiritist creştin, pe care lumea în tulburare îl aşteaptă de la noi prin unificare.

Să predăm, dar să şi punem în aplicare; să credem, dar să şi studiem; să dăm sfaturi, dar să şi exemplificăm; să unim, dar să şi nutrim speranţe. Vorbim de încercări şi suferinţe, căci nu avem altă cale de a asigura victoria adevărului şi iubirii

pe Pământ. Nimic nu se poate construi durabil fără dragoste, nimeni nu iubeşte cu adevărat fără lacrimi. Abia aici, în viaţa de spirit liber, am aflat că crucea lui Cristos a fost un stâlp pe care El, Învăţătorul, l-a înfipt în pământ ca să poată ridica o lume nouă.

Şi ca să ne demonstreze de-a pururi că nimic folositor şi bun nu poate fi dobândit fără sacrificii, El a murit pe cruce. Batjocorit şi învins, El a îngropat crucea în pământ, arătându-ne calea - calea de a construi către cer, de a privi planeta de undeva de sus.

Este indispensabil să păstrăm spiritismul exact cum i-a fost transmis lui Allan Kardec de Mesagerii Divini, adică fără compromisuri politice, fără profesionalizare religioasă, fără o gândire personalistă meschină şi fără dorinţe arzătoare de cucerire a puterii lumeşti efemere. Consideraţie pentru toate fiinţele, respect pentru autorităţi, devotament pentru binele comun, precum şi instruirea oamenilor despre adevărurile neschimbate şi eterne ale spiritului.

Nimic ce să aducă aminte de discriminări, caste, privilegii, imunităţi, importanţă nemeritată acordată unor indivizi. Fie ca dragostea lui Isus să fie asupra noastră, iar adevărurile spuse de Kardec să fie accesibile tuturor! În orice templu sau biserică, cel mai puternic să fie un scut pentru cel mai slab, cel mai învăţat să fie o lumină pentru cel ce cunoaşte mai puţin, cel care suferă să fie întotdeauna protejat şi ajutat, iar printre cei care suferă mai puţin cel mai mare să fie acela care se pune în serviciul celorlalţi, după cum ne-a arătat Învăţătorul Divin!

Să nu încetăm niciodată a căuta gândul inspirat de Dumnezeu!»

Câte ceva despre MEDIUMNITATE

Înainte de a citi acest eseu, vă recomand să obţineţi informaţiile fundamentale despre mediumnitate din cartea lui Allan Kardec „Cartea mediumilor". În acest articol m-am aplecat asupra altor aspecte interesante despre acest subiect, mai puţin abordat în mass-media din România.

FENOMENE ANIMICE ŞI MEDIUMNICE

A avea percepţii extrasenzoriale înseamnă şi a fi medium. De ce? Pentru că percepţiile dincolo de cele 5 simţuri normale sesizează, de fapt, lumea spiritelor. Toate lumile invizibile sunt locuite de diverse categorii de spirite, nimic nu este lăsat nelocuit. Astfel că a percepe frânturi din acea realitate paralelă reprezintă o intrare în lumea spiritelor, care vor interacţiona într-un fel sau altul cu omul care are „antenele sufleteşti" deschise către ele. Denumirea de *percepţii extrasenzoriale* se foloseşte mai mult în parapsihologia modernă, pe când denumirea de *medium* provine din ştiinţa spiritistă, datând de la mijlocul secolului XIX.

Fenomenele paranormale umane se pot clasifica în două mari categorii: animice şi mediumnice. Fenomenele animice (vitaliste) se referă la capacitatea energetică vitală a omului de a realiza performanţe incredibile. Fenomenele mediumnice sunt realizate de spirite cu ajutorul energiei umane. În practică, deseori cele două tipuri se petrec simultan, conlucrând pentru realizarea anumitor fenomene paranormale. Alteori, este dificil să discernem când e vorba de un fenomen animic şi când, de unul mediumnic. Cel mai corect ar fi să vorbim de doi poli, între care se întinde un spectru larg de fenomene mai mult sau mai puţin explicabile.

Să facem o scurtă paralelă între câteva fenomene animice şi mediumnice, pentru a sesiza diferenţele, dar şi eventualele confuzii ce pot apare.

Fenomenele de clarmiros, clargust, clarsimţire, clarviziune şi claraudiţie. Percepţiile extrasenzoriale pot fi considerate ca nişte abilităţi pur personale de a ne folosi simţurile astrale. În acelaşi timp, unele spirite ne pot transmite informaţii pe cale telepatică auditivă (în claraudiţie) sau prin imagini (în clarviziune) sau prin celelalte simţuri astrale, atunci când vor să ne ajute în dificila activitate de cercetare prin metode paranormale. Se spune că marii compozitori ai lumii au fost mediumi clarauditivi, auzind întâi în creier operele muzicale pe care apoi se grăbeau să le pună pe hârtie.

Fenomenul străpungerii corpului cu obiecte tăioase, fără durere şi fără sângerare. Este un fenomen animic în demonstraţiile mentaliste ori de hipnoză, unde se foloseşte un mare aport de bioenergie din partea mentalistului. Este un fenomen mediumnic în cadrul sărbătorilor religioase ale unor secte din Orient, unde câţiva devoţi intră în transă, acceptând să fie posedaţi de spirite specifice sectei respective.

Fenomenul vindecărilor bolilor prin pase magnetice sau alte metode similare. Este un fenomen animic în şedinţele de bioenergie. Este un fenomen mediumnic în practica Reiki, unde se transferă energie universală, nu propria bioenergie a vindecătorului. Energia universală vine din Cosmos, fiind canalizată în corpul vindecătorului de anumite spirite benefice dedicate acestei sarcini nobile. Tot fenomene preponderent mediumnice sunt şi vindecările şamanice datorate, în principal, spiritelor tămăduitoare, care deţin cunoştinţele medicale complexe şi puterea de a elimina energiile bolnave din corpul bolnavului.

Fenomenul de dedublare astrală. Este o capacitate individuală, prin care reuşim să ne desprindem în mod conştient corpul astral de corpul fizic. Ceea ce este mai puţin evident este faptul că suntem permanent ajutaţi şi însoţiţi de unul sau mai multe spirite veghetoare, pentru a nu suferi şocuri sau atacuri ale unor spirite inferioare. De asemenea, în călătoriile astrale, interacţionăm cu spirite sub diverse forme. Prin urmare fenomenul dedublării nu este strict animic, ci o combinaţie cu fenomenul mediumnic, spiritist.

Chiar dacă abilităţile paranormale pot fi considerate ca un bun al omului, totuşi utilizarea lor în scopuri utile nu se poate lipsi de sprijinul spiritelor prietene. Uneori, ne naştem cu astfel de capacităţi speciale sau le dobândim ca urmare a unor accidente. Alteori, spiritele savante sunt cele care ne „operează” corpul energetic pentru a ne deschide porţile spre lumea invizibilă. Adevăratele performanţe de extrasenzorialitate şi de manipulare a materiei şi energiilor se datorează inteligenţei şi ştiinţei spiritelor superioare, omul respectiv fiind doar un suport, un mijlocitor şi chiar un martor mirat al acestor fenomene misterioase săvârşite prin el.

Idries Shah, scriitor erudit şi învăţător sufi, scrie în „Oriental Magic”: «… Sadhus (oameni sfinţi din India, *n.tr.*) pretind că puterea lor (magică, *n.n.*) vine exclusiv de la spirite; că ei înşişi nu posedă capacităţi deosebite, în afară de cea a concentrării. » (pag.123)

MEDIUMNITATEA, DE LA BANALITATE LA PERFORMANŢĂ

Fiecare om poartă în interior un spirit (încarnat) care îl ţine în viaţă şi îi oferă o mare parte din personalitatea sa. Nu ne putem lipsi de comunicarea, de obicei inconştientă, cu propriul spirit, iar prin asta putem spune că suntem cu toţii mediumi, în sens general. Mai mult, întrucât orice om primeşte şi radiază informaţie şi energie în univers, iar spiritele invizibile utilizează aceeaşi info-energie, suntem profund legaţi şi influenţaţi de ele.

În practică însă, denumim drept „mediumi" doar pe acei semeni care reuşesc performanţa evidentă, obiectivă de a intermedia manifestările şi comunicarea cu spiritele libere (neîncarnate). Aceasta necesită o anumită conformaţie energetică specială a corpului şi creierului respectivului om.

Prin urmare, în sensul general al cuvântului, mediumnitatea poate fi una lejeră, abia sesizată şi universală, orice om putând să devină un releu voluntar pentru energiile exterioare benefice (cum e cazul în unele iniţieri spirituale) sau să cedeze o mică parte din energia sa pentru facilitarea unor fenomene speciale (cum e cazul la şedinţele comune de spiritism). În sensul restrâns al cuvântului, mediumnitatea este o misiune dificilă şi epuizantă, necesitând o dedicare totală şi capacităţi cu totul extraordinare (cum e cazul mediumilor care îşi cedează masiv energia proprie în şedinţele de spiritism).

Unii oameni sunt mediumi inconştienţi, ei provocând fenomene ciudate (de exemplu, poltergeist) sau chiar fapte antisociale (cum e cazul criminalilor în serie). Este absolut preferabil ca mediumul să fie pe deplin conştient de capacitatea sa şi să joace un rol eminamente pozitiv pentru societate. Pentru acest deziderat am realizat eseul de faţă. Spiritele superioare preferă să colaboreze cu mediumi conştienţi şi serioşi (pe care să se poată baza), iar cele inferioare preferă mediumii inconştienţi şi cu o moralitate instabilă (pentru a-i putea manipula în voie către lucruri josnice).

Toate religiile sunt consacrate comunicării omului cu fiinţele elevate din planurile superioare ale Creaţiei. Or, acest lucru presupune implicit existenţa unei anumite abilităţi mediumnice. Cel care bravează cu nesimţirea sa la energiile subtile nu poate fi nicidecum luat drept model sau sprijin de către căutătorii spiritualităţii.

Există diverse tipuri de mediumnitate, cum ar fi cea auditivă, cea vizuală, cu scriere automată, de încorporare a unui spirit etc. INTUIŢIA este cea mai obişnuită formă de mediumnitate (prezentă la toţi oamenii, într-o măsură mai mică sau mai mare), fiind începutul comunicării telepatice performante. Intuiţia este numele generic pentru presentimente, inspiraţie artistică, creativitate şi orice fel de aşa-zisă cunoaştere spontană. Ea funcţionează prin relaxare şi nu poate fi provocată, ci doar favorizată, spre deosebire de gândire, care necesită concentrare.

Foarte importante sunt caracterul moral, aspiraţia spirituală, intenţiile bune ale mediumului, pentru a nu fi târât de fluxul gândurilor negative din jur. Noi, cei dornici de evoluţie spirituală, trebuie să dublăm efortul individual de sensibilizare psihică cu cel de purificare a subconştientului, pentru a rezona doar cu spiritele superioare şi cu voinţa lui Dumnezeu!

Trebuie să recunoaştem deschis faptul că tehnicile psihice care învaţă discipolii să-şi destindă mintea în cel mai înalt grad, atingând o stare de transă, printre altele, îi transformă în mediumi. De aici concluzia că precauţiile luate de mediumi şi învăţăturile spiritiste ar trebui să fie cunoscute şi de adepţii diverselor căi spirituale, fiindcă ei devin treptat mediumi (mai mult sau mai puţin sensibili). În fond, orice cale spirituală autentică este una spiritistă. Nimeni nu se poate apropia de Divinitate fără intermediul şi ajutorul spiritelor superioare, care Îl slujesc pe Dumnezeu. În creştinism, acestea se numesc „Duhul Sfânt" sau, mai exact „Duhurile Sfinte".

Tehnicile mentale comportă posibile pericole. De exemplu, întoarcerea bruscă la conştienţa normală, după atingerea unor stări înalte parapsihice, ar putea avea consecinţe nesănătoase asupra psihicului celui care meditează sau se dedublează. În general, în practica esoterică se spune că „cei care caută fără să ştie ce caută pot deveni primele ţinte ale spiritelor rele". De aceea, recomandăm lectura şi altor articole scrise de noi sau de alţii , care acoperă, într-o manieră raţională şi fără temeri nejustificate, problematica dificilă şi complexă a spiritualităţii.

3. MEDIUMNITATEA INCONŞTIENTĂ

Este crucial ca ştiinţa modernă, în colaborare cu cercetătorii spirituali independenţi şi sectele esoterice din cadrul religiilor majore actuale, să recunoască, să studieze şi să propună metode pentru deturnarea mediumnităţii necontrolate, care face ravagii în societate, pretutindeni în lume. Ea este principalul vinovat pentru nenumăratele cazuri de psihoze, manii, obsesii, posesiuni demonice, sinucideri, crime şi fapte antisociale. Acelaşi lucru se poate spune şi despre fobii, vicii, excentricităţi, frici, pasiuni ciudate, fanatism şi alte defecte umane. Astfel de probleme apar cu „ajutorul" entităţilor astrale inferioare, direct sau indirect. Pentru eliminarea lor, ar trebui ca omenirea să ia în seamă şi cunoştinţele deja oferite de ştiinţa spirituală (spiritualitate). Simplele predici morale sau corecţii juridice nu sunt suficiente, de multe ori.

Desigur, şi oamenii, ei înşişi, sunt culpabili că întreţin gânduri negative, perverse, dăunătoare, căci ele atrag energii similare din atmosfera subtilă, provocând daune lor şi familiei, ambianţei în care îşi duc viaţa. Un medium involuntar, neinformat şi needucat este victimă sigură a spiritelor de joasă speţă. El ar trebui să încerce să se autocunoască bine, să lupte cu tendinţele inferioare, în cadrul unui

program spiritual serios, şi să se îngrijească fizic şi psihic, fiind conştient că posedă o sensibilitate şi impresionabilitate extremă. Să sperăm că în viitor se vor dezvolta şi în România centre spiritiste după modelul brazilian, unde toţi cei interesaţi vor primi indicaţii şi ajutor spiritual!

Unele stări provocate de sensibilitatea mediumului pot semăna cu simptomele tulburărilor psihice, fără a fi însă o boală propriu-zisă. În principiu, nu este de dorit să se blocheze creierul prin substanţe psihotrope, recomandate nonşalant de mulţi psihiatri. Aceste „medicamente" sunt de folos, poate, anturajului (fiindcă îi tranchilizează pe pacienţi), dar mai puţin bolnavilor psihic înşişi. Totuşi, în unele cazuri, se pare că pot da şi rezultate bune, relativ la reintegrarea lor în societate. Nu putem generaliza, căci fiecare situaţie este unică.

Revenind la problema noastră, putem conchide că <u>mediumnitatea poate fi o povară, după cum poate fi şi o comoară</u>! Folosită conştient în scopuri nobile, va aduce un mare folos omenirii şi mediumilor în cauză!

PROVOCAREA NEŞTIINŢIFICĂ A TRANSEI

Se pot provoca stări mentale ciudate cu variate mijloace.

În societăţile tribale, şamanii intră în transă ca urmare a unor dansuri, cântece şi tobe repetitive care durează ore întregi. Tot ei ingurgitează substanţe naturale halucinogene. Deşi nu s-au făcut studii medicale asupra sănătăţii mentale a şamanilor, faptul că ei sunt respectaţi şi conduc grupuri mari de oameni arată că practicile nu le dăunează sau măcar ştiu să se ferească de posibilele efecte secundare nocive. Despre străinii care ar încerca acelaşi procedee nu se pot însă trage, la modul general şi în mod cert, aceleaşi concluzii optimiste.

În lumea „civilizată" occidentală, realitatea este net diferită, unii aventurieri dorind să-şi piardă controlul de dragul distracţiei, prin <u>metode jalnice</u> precum:

- alcoolul, care este o metodă universală de dezinhibiţie corticală, cu urmările neplăcute pe care le cunoaştem.

- drogurile chimice, care sunt o modă foarte periculoasă a ultimelor decenii.

- drogurile electronice, ultima găselniţă tehnologică, care folosesc sunete special concepute în combinaţie cu lumini stroboscopice, destinate dezechilibrării funcţiei cerebrale. Acelaşi efect se observă şi în discotecile actuale, unde se ascultă muzică „trance" la volum insuportabil, cu jocuri de lumini ameţitoare. Aceeaşi autohipnoză se constată la cei care ascultă muzica repetitivă la boxe date foarte tare (de exemplu, în propriile automobile „tunate"), cu başii pronunţaţi (reproducând efectul tobelor rituale).

Dezechilibrarea creierului poate duce la stări de conştienţă cel puţin „ciudate", dorite de tinerii în căutare de aventuri neconvenţionale. Riscurile sunt însă imense de a rămâne sensibili, instabili mental pentru tot restul vieţii. Unii se îmbolnăvesc psihic irecuperabil şi chiar se sinucid.

Mecanismele de risc sunt multiple:

- acţiunea chimică asupra celulelor nervoase, cu efecte incontrolabile şi uneori definitive. Se ştie faptul că creierul unui drogat apare la disecţie ciuruit, cu mari găuri, semnificând distrugerea fizică a milioane şi milioane de neuroni.
- sensibilizarea creierului îl face pe proprietarul lui să devină, cel puţin temporar, un medium. Individul, fiind total ignorant la realitatea invizibilă şi neavând ajutor spiritual, se lasă controlat de forţele malefice care colcăie prin localurile de pierzanie, pe unde acesta îşi face veacul.
- de multe ori se întâmplă ca starea de sensibilitate mediumnică să se păstreze şi după terminarea petrecerii. Acesta este lucrul cel mai grav, fiindcă individul rămâne sub controlul definitiv al acelor entităţi inferioare, care îi creează obsesii, halucinaţii şi chiar îi pot lua corpul în posesie.

OBSEDAREA - PRIMA ETAPĂ A POSEDĂRII

Folosim cuvântul obsedare pentru a marca acţiunea unor spirite inferioare de a induce obsesii în mintea omului. Oricine poate avea câteodată o fixaţie, un gând repetitiv, să-i sune în cap o melodie, nefiind prin asta un „obsedat". Devii obsedat atunci când cazi pradă unui atac permanent şi devastator asupra psihicului tău, provocându-ţi probleme evidente de relaţionare cu semenii şi cu mediul înconjurător. Cei care au canalul telepatic deschis către lumea spiritelor (fie nativ, fie provocat), dar nu reuşesc să îl şi controleze, pot fi mai uşor influenţaţi de spiritele agitate din Astralul inferior.

Posedarea este mult mai gravă, reprezentând preluarea parţială sau integrală a controlului voinţei şi corpului omului de către un spirit inferior. Preluarea se face gradat, în timp, începând cu diverse obsesii, cu diminuarea voinţei personale, cu auzul unor voci care impun anumite fapte nedorite şi terminând cu încorporarea completă, dar temporară, a spiritului obsedant. Există remedii pentru această boală spirituală, numite în creştinism „exorcizări", iar în centrele spiritiste „dezobsedări". Totodată, este importantă şi fortificarea psihicului, printr-un regim de viaţă sănătos, prin suplimente naturale, prin consiliere psihologică şi metode spiritual-religioase.

Iată câteva simptome ale unei obsedări incipiente, dacă apar frecvent (preluate din cartea „Raţionalismul Creştin", de Luiz de Mattos). Aceste manifestări nu sunt o formă gravă de anormalitate mentală dacă apar doar ocazional. Totuşi, ar fi bine să le conştientizăm şi să le evităm, fiindcă ne predispun la a face jocul entităţilor inferioare, care ni le vor accentua, pentru a-şi bate joc de noi:

- **a avea idei fixe, manii, ticuri, dependenţe;**
- **a gesticula şi a vorbi singur;**
- **a-i plictisi, deranja, cicăli mereu pe alţii;**

- **a repeta mecanic aceleaşi expresii (chiar obscenităţi şi înjurături);**
- **a te lăsa dominat de pasiuni inferioare, vicii, depravare;**
- **a demonstra fanatism;**
- **a avea teamă exagerată şi nejustificată de boli (ipohondria);**

Actualmente, în Brazilia – patria spiritismului – cele mai multe reuniuni mediumnice caută să ofere ajutor „spiritelor în suferinţă”, încarnate sau destrupate. Aceste practici sunt numite „reuniuni de dezobsedare”. Mediumii iau contact cu spiritele neîncarnate care fie suferă ele însele, fie cauzează suferinţe unor oameni. Printr-un dialog fratern, se orientează spiritul suferind spre Lumină ori, dacă este cazul, este sfătuit să nu-şi mai bântuie victima. Acest fel de practică spirituală e ca un joc cu focul şi necesită abilităţi speciale şi mare atenţie pentru a nu te „arde”. Nu e o activitate pentru amatori şi nici pentru naivi!

EXPLOATAREA BENEFICĂ A MEDIUMNITĂŢII NATIVE

Mediumnitatea este un mare potenţial oferit oamenilor. Este un dar, însă poate deveni un calvar atunci când nu este conştientizată şi înţeleasă. La ora actuală, există relativ puţini mediumi dedicaţi misiunii nobile de a ţine legătura cu Spiritele Superioare (Îngerii). Cu mult mai mulţi sunt cei folosiţi de spiritele inferioare, din cauza inconştienţei cu care se lasă manipulaţi de pasiunile josnice, gândurile mârşave şi tot arsenalul comportamental care degradează fiinţa umană.

Practic, nimeni nu scapă de atacul acestor entităţi neliniştite, agresive. Din fericire, omul dispune întotdeauna de liber arbitru, adică de forţa voinţei sale suverane, pe care o poate pune în slujba Binelui, Adevărului, Frumuseţii, Divinităţii. A-ţi exersa voinţa pentru a te menţine cât mai curat sufleteşte reprezintă o mare provocare, ce poartă numele generic de „cale spirituală”. Fiecare aspirant merge pe calea sa proprie. Unii, dotaţi nativ cu calităţi mediumnice, aleg să se pună în slujba omenirii şi a spiritelor superioare (Îngerii). Ei nu îşi pierd controlul de sine şi nu se lasă păcăliţi de spiritele inferioare, nefiind în pericolul de a cădea uşor pradă obsesiilor, căci sunt protejaţi de spiritele lor gardiene. Spiritele divine nu-i scapă nicio clipă din vedere pe cei de care au nevoie ca să comunice cu pământenii.

Putem deosebi două tipuri de spirite prietene:

1) Spiritele gardiene sau îngerii păzitori. Aceştia sunt spirite luptătoare, având responsabilitate exclusivă în protejarea fiecărui om de bună-credinţă. Ele nu intervin în general în comunicările mediumnice. Sunt sensibile la recunoştinţa noastră, a oamenilor pe care îi protejează.

2) Spiritele lucrătoare, ghizi spirituali sau îngerii misionari, indispensabili pentru un medium. Acest gen de spirite mai rafinate apar în jurul tuturor oamenilor care practică o cale spirituală şi vor să se purifice, spre a se apropia de Voinţa Divină.

Există anumite spirite superioare care se preocupă intens de găsirea, trezirea, dezvoltarea calităţilor şi, mai ales, cooperarea cu persoane mediumnice. Prin urmare, lumea spiritelor înalte este foarte interesată de acest mod de comunicare, foarte eficient. Desigur, nu este singura formă prin care spiritele îşi fac simţită prezenţa, ele putând să realizeze uneori fenomene miraculoase sau să atragă atenţia prin coincidenţe bizare (sincronicităţi) sau să apară în vise ori meditaţii etc. Dar, de departe, modalitatea cea mai exactă de interacţiune cu oamenii este prin intermediarii dedicaţi acestei misiuni dificile.

Aceasta înseamnă că, în condiţiile stabilite de spiritele elevate şi numai atunci, chemarea spiritelor este benefică pentru ambele părţi. Personalitatea mediumului va înflori, devenind un focar de inspiraţie spirituală şi pentru semenii săi. Mulţi mediumi păstrează discreţia, fiind cunoscuţi doar de un cerc restrâns de prieteni sau rude, dar alţii, cei puţini, cu abilităţi importante şi har divin, vor avea curajul să înceapă o activitate publică.

Faptul că este o sarcină dificilă i-a făcut pe unii să afirme că mediumii au o karmă grea, pe care şi-o ispăşesc în acest mod. Inconvenientele acestei ocupaţii sunt cauzate de sensibilitatea exagerată a organismului (din cauza îndepărtării între ele a straturilor aurice, care devin astfel mai permeabile), dar şi de reacţia brutală, intolerantă a dogmaticilor sau scepticilor din preajmă. De asemenea, unii mediumi, cum ar fi cei care incorporează alte spirite, pot suferi şi dereglări fizice temporare. Dincolo de aceste dificultăţi inerente acestei ocupaţii nobile, cei care se lasă dirijaţi de bunele intenţii ale spiritelor divine se vor descurca în viaţă şi, mai ales, vor avea mult de câştigat din punct de vedere moral-spiritual.

RELAŢIA AMICALĂ DINTRE MEDIUM ŞI SPIRITE

Despre relaţia dintre medium şi spiritele cu care colaborează nu s-a scris prea mult, deoarece este un subiect intim, care îi priveşte doar pe aceştia, iar termenii relaţiei nu se pot generaliza. Vom trasa aici câteva idei sumare, pentru a veni în ajutorul celor aflaţi la începutul vieţii lor spirituale.

În binomul medium-spirit, veriga slabă este omul. Spiritele lucrătoare au grijă de el ca de „oul de aur”. Atunci când preiau un medium, spiritele îşi iau o mare responsabilitate în faţa lui Dumnezeu! Însăşi evoluţia lor ca spirite va avea de suferit dacă ratează, din cauza lor, această misiune importantă.

Spiritele îi cunosc protejatului lor, în cele mai mici detalii, faptele, gândurile, temerile, tot ceea ce ţine de psihologia sa. Aceste spirite trebuie să fie ele însele buni psihologi, pentru a-i da cele mai bune sfaturi

sau indicaţii în anumite momente critice, într-o formă suportabilă. Faţă de un spirit (care este o entitate sumară), fiinţa umană este mult mai complicată, este un sistem de sisteme foarte complexe. Mintea omului este un instrument puternic şi ea poate genera mari transformări în lumea fizică, cu ajutorul corpului uman, dar şi cu forţa cuvântului şi a gândului. Spiritele, în general, nu pot să se manifeste evident în lumea oamenilor şi de aceea este atât de importantă colaborarea cu un medium.

Înainte de a fi intermediar pentru alţi semeni, mediumul este interesat de propriile sale probleme, pentru care apelează la spiritele sale prietene. Oricine ar face la fel. Există două tipuri de situaţii:

1) Situaţiile obişnuite, fără miză, când mediumul este încurajat să facă ce-şi doreşte, ce-i prieşte, ce-i place. Sfaturile primite sunt asemănătoare cu cele ale oricărui prieten.

2) Situaţiile care au legătură, direct sau indirect, cu misiunea sa spirituală, în care indicaţiile spiritelor prietene ar trebui urmate, fiindcă sunt cele mai competente (privind sănătatea, persoanele din anturaj, metodele de lucru, deciziile importante etc.). Spiritele se comportă cu mediumul precum părinţii cu un copil mic. Îl manevrează cu tact, adaptându-se la nivelul de înţelegere şi de putinţă al acestuia. De aceea, în decursul timpului, sfaturile primite se schimbă şi se nuanţează.

Grija pentru omul-medium este prioritară, chiar dacă, pentru a-l apăra de evenimente dure şi nedorite sau a-i câştiga încrederea, el trebuie, câteodată, convins cu tertipuri psihologice abile, în sensul bun şi constructiv... Mediumul trebuie să capete o încredere deplină în ajutoarele sale din lumea subtilă, fără de care viaţa sa s-ar goli de sens. Ei alcătuiesc o echipă, deci şi spiritele trebuie să se convingă de seriozitatea omului, înainte de a-i da toate favorurile. Spiritele îşi păstrează mereu un as în mânecă în relaţia cu mediumul, ştiind că omul este schimbător, influenţabil şi nu trebuie să ştie chiar totul, pentru a nu devia de la drumul drept spre Lumină, pe care îl conduc spiritele prietene divine.

La începutul vieţii sale spirituale, mediumul ar putea avea impresia ca spiritele ştiu şi pot orice, ceea ce nu este întotdeauna chiar aşa. Mai ales în privinţa ghicirii viitorului său, aspect foarte tentant, mediumul trebuie să nu fie prea credul. Este adevărat că spiritele pot citi viitorul, cu mai mică sau mai mare acurateţe. Spiritele cele mai înalte sunt ceva mai rezervate, dar tot ele sunt sursele cele mai credibile de informaţii despre viitor. Spiritele lucrătoare din jurul unui medium oarecare pot da nişte direcţii probabile ale viitorului acestuia, dar predicţiile lor pot fi uneori infirmate. Aceasta, pentru că viitorul depinde de mulţi factori, care se schimbă în permanenţă.

Am putea spune că spiritele îi dau mediumului încurajări sub forma unor afirmaţii sigure despre viitor (sugestii pozitive) sau îi prevăd viitorul pe o variantă dezirabilă pentru el. În final, tot omul trebuie să acţioneze şi să aleagă ce-i convine. Totuşi, anumite direcţii importante sunt deja cunoscute de spirite, chiar dacă nu le vor revela şi protejatului lor. Ele se

vor petrece întocmai, fiindcă spiritele se vor îngriji, cu toată ştiinţa şi puterea lor, să se întâmple aşa.

În privinţa viitorului altor persoane, lucrurile stau altfel, atunci nemaicontând subiectivitatea mediumului, ci doar ce informaţii se cuvin a fi transmise acelor persoane interesate.

ECHIPELE DE LUCRU MEDIUM-SPIRITE

Iată şi perspectiva din care privesc spiritele divine conlucrarea cu mediumii noştri. Este un fragment din cartea „În slujba vieţii eterne" (titlul original „Obreiros da vida eterna"), psihografată (scrisă automat, în transă, cu ajutorul spiritului Andre Luiz) de celebrul medium brazilian Chico Xavier, în 1946. Mesajul aparţine unui spirit lucrător înalt, numit în carte Fabriciano.

« […] A fi medium este o titulatură, la fel ca oricare alta. Există oameni care se străduiesc să obţină titluri, însă nu-şi doresc şi obligaţiile care le sunt inerente. Fără îndoială că le-ar plăcea să interacţioneze cu lumea noastră subtilă, însă ei nu iau deloc în considerare finalitatea şi responsabilităţile aferente. Prin urmare, grupurile de interacţiune şi cooperare nu sunt create pentru mediumi în general, ci doar pentru aceia care îşi doresc să participe activ la această colaborare.

Mulţi ucenici se limitează la simpla observare şi nu finalizează tentativa de a lua legătura cu lumile subtile. Lor le-ar plăcea ca totul să meargă de la sine şi îşi doresc numai interacţiunea cu spiritele benefice. Ei sondează lumile subtile, luptându-se în mod constructiv cu obstacole superficiale, însă când dau de primul impediment mai dificil, îşi abandonează toate angajamentele. Forţa morală nu se poate dobândi în lipsa unor încercări periculoase sau chiar a suferinţei. Dar când se confruntă cu necesităţile naturale ale procesului de învăţare, ei simt că le-a fost lezată demnitatea. Ei nu suportă prezenţa sufletelor încarnate sau neîncarnate nefericite şi renunţă la primul semn de durere.

Pentru un asemenea experimentator, care doar tatonează terenul, ar fi extrem de dificil să facă parte dintr-o echipă de lucru reprezentativă pentru lumea noastră subtilă. Nu poţi şti niciodată când îşi doreşte cu adevărat să ajute. Când este înzestrat cu capacităţi intuitive, îşi doreşte să poată încorpora spirite; dacă are capacităţi de clarviziune, îşi doreşte să poată exterioriza fluidele vitale, spre a manifesta astfel fenomenul de materializare... » (pag.215-216)

MEDIUMNITATE VERSUS SCHIZOFRENIE

În lumea medicală încă mai există nelămuriri şi confuzii legate de fenomenul mediumnităţii. Unii psihiatri consideră că acesta este un semn de tulburare psihică şi atât. Alţii admit că mediumnitatea este o manifestare culturală, religioasă, prezentă în diverse civilizaţii, care nu este neapărat patologică, ci un fenomen de răbufnire a conţinuturilor

inconştientului individului. Astfel de păreri sunt bazate mai mult pe păreri personale şi mai puţin pe cercetări serioase.

Încercând să-şi aducă contribuţia la corecta definire a mediumnităţii pe tărâmul medicinei, medicul psihiatru brazilian Alexander Moreira de Almeida a realizat o teză de doctorat cu tema: „Fenomenologia experienţelor mediumnice, profil şi psihopatologie a mediumilor spiritişti"[2], în cadrul Universităţii din São Paulo, Brazilia. Savantul analizează la rece, obiectiv şi raţional toate aspectele ce ne pot da indicii dacă mediumnitatea este o boală psihică sau poate duce spre aşa ceva.

REZUMATUL TEZEI

***Obiective*: Studiul descrie profilul socio-demografic şi psihopatologia mediumilor spiritişti, istoria şi fenomenologia experienţelor lor mediumnice.**

S-au ales un număr de 115 subiecţi, mediumi practicanţi, selectaţi la întâmplare din Centrele Spiritiste Kardeciste* din oraşul São Paulo, centre afiliate Alianţei Spiritiste Evanghelice din Brazilia**.

Conform datelor statistice ale eşantionului, 76,5% erau femei, media de vârstă era de 48 ani, 2,7% dintre subiecţi erau şomeri, 46% aveau studii universitare şi practicau spiritismul, în medie, de 16 ani. Subiecţii aveau în medie cel puţin 3 tipuri de abilităţi mediumnice, după cum urmează: încorporare a unei entităţi spirituale 72%, vorbire automată (psihofonie) 66%, clarviziune 63%, claraudiţie 32%, scriere automată (psihografie) 23%. (S-au mai raportat, în procent mai redus, şi abilităţi vindecătoare, efecte fizice şi pictură mediumnică.) Îşi exercitau capacităţile de medium de 7 până la 14 ori pe săptămână.

Evaluarea psihiatrică (testul SRQ) şi cea socială (testul SAS) - iar pentru subiecţii identificaţi cu o psihopatologie probabilă şi testele DDIS, SCAN şi un interviu cu răspunsuri deschise asupra mediumnităţii - au arătat că:

- mediumii spiritişti nu au caracteristicile tulburării de personalitate multiplă.

- au unele simptome de schizofrenie, dar care nu se corelează nici cu alte simptome psihiatrice şi nici cu dificultăţi la locul de muncă, în familie sau la studii.

- apariţia abilităţilor de medium a avut loc în 4 moduri: manifestări izolate pe timpul copilăriei, manifestări izolate la vârstă adultă, fluctuaţii de dispoziţie spontane, cursuri de dezvoltare a mediumnităţii.

- procesul de transă integrală (psihofonie + clarviziune + claraudiţie + intuiţie) parcurge următoarele forme: Întâi, senzaţia unei prezenţe străine, variate stări fizice, vibraţii atribuite unei entităţi exterioare. În continuare, subiecţii resimt o presiune în zona gâtului şi vocalizează în mod mecanic nişte cuvinte negândite de ei. Intuiţia se manifestă prin apariţia gândurilor şi imaginilor pe care subiecţii nu le recunosc ca fiind

[2] http://www.hoje.org.br/site/arq/artigos/20050318-es-draa-teseMedCompl.pdf

ale lor. Auzul şi vederea mediumnică sunt caracterizate prin luarea la cunoştinţă a unor imagini sau voci din spaţiul psihic interior sau ca un obiect exterior. Transa mediumnică integrală a fost înregistrată doar în Centrele Spiritiste, deşi alte experienţe mediumnice au avut loc şi în afara acestora.

CONCLUZII

Câteva idei se desprind din acest studiu ştiinţific, cel mai complet asupra mediumnităţii până la această oră:

- Mediumii nu sunt nişte ignoranţi şi inculţi, cum ar presupune unii răuvoitori, şi sunt bine integraţi social. (Recensământul federal a arătat că Spiritismul este unica religie din Brazilia în care proporţia adepţilor este mai mare pe segmentul cu un nivel educaţional ridicat.)
- Ca orice individ, şi mediumul ar putea prezenta unele tulburări mentale, dar prevalenţa acestor probleme printre mediumii studiaţi a fost mai mică decât media întregii populaţii. Printre subiecţii studiului nu sunt schizofrenici, în ciuda apariţiei ocazionale a unor trăiri halucinatorii (care sunt considerate simptome clasice de schizofrenie).
- Majoritatea subiecţilor au raportat începutul experienţelor mediumnice încă din copilărie, ele fiind caracterizate prin înlocuirea temporară a minţii egocentrice şi prin halucinaţii vizuale şi auditive, fără ca ele să aibă legătură cu un diagnostic de schizofrenie.

Alexander Moreira de Almeida

Doctorul psihiatru Alexander Moreira de Almeida adaugă într-un articol[3] că, în linii generale, mediumnitatea se diferenţiază de tulburările neuropsihologice astfel: pentru ca o anumită experienţă să indice o tulburare mentală, ea trebuie:

- **să fie însoţită de suferinţă,**
- **lipsa controlului asupra apariţiei sale,**
- **să genereze un handicap,**
- **să coexiste cu alte simptome psihopatologice,**
- **să nu fie acceptată de grupul cultural de care aparţine individul.**

[3] http://www.hoje.org.br/site/bves.php

Nu există studii care să ateste faptul că mediumnitatea ar putea fi cauza apariţiei unor boli psihice.

În practica medicală, când un bolnav psihic se întâmplă să aibă şi o facultate mediumnică, doctorul tratează tulburarea mentală ca de obicei, recomandând pacientului să nu-şi întrerupă practica spirituală. Totuşi, în cazul unor dezechilibre mai grave, introduce tratamentul farmacologic şi psihoterapeutic şi solicită încetarea activităţilor mediumnice, dar pacientul putând participa la celelalte activităţi religioase (conferinţe, rugăciuni, ritualuri, pase magnetice…)

* NOTĂ: **Spiritismul kardecist** se diferenţiază de alte curente spiritiste sau spiritualiste din Brazilia prin faptul că pune la baza teoriei şi practicii sale cărţile scrise de Allan Kardec, metoda ştiinţifică şi intelectuală de provenienţă franceză. Alte curente spiritiste, precum şamanismul, Umbanda sau Candoblé, sunt inspirate din tradiţiile indienilor aborigeni ori cele africane, amestecate cu cele catolice. În urma ultimului recensământ din 2010, „religia" spiritistă este cea mai numeroasă după religia majoritară creştină (cu variatele sale culte, în frunte cu cel catolic), având câteva milioane de adepţi declaraţi.

** NOTĂ: În Brazilia există mai multe organizaţii spiritiste federative, toate fiind orientate la nivel central de *Federaţia Spiritistă Braziliană*[4]. În cadrul centrelor spiritiste coordonate de *Alianţa Spiritistă Evanghelică*[5], reuniunile se desfăşoară în general săptămânal, la ele participând un conducător şi până la 10 mediumi. Când se realizează tratamente spirituale, mediumii se concentrează spre a primi informaţii despre pacient (prin gânduri, voci, viziuni sau psihofonie). De obicei, în comunicările psihofonice (când spiritul în suferinţă împrumută vocea unuia dintre mediumi), conducătorul reuniunii conversează amabil cu spiritul obsedant, orientându-l ferm spre a înceta persecutarea bolnavului. De asemenea, se pot manifesta şi spirite superioare, cum ar fi ghizii spirituali ai pacientului sau ai grupului spiritist.

6. MEDIUMNITATEA LA „COPIII DE CRISTAL"

Copii de Cristal sunt numiţi, în general, cei născuţi începând cu anul 1995 şi care sunt afectuoşi, magnetici, cu simţ artistic şi încep să vorbească târziu. În plus, ei posedă anumite caracteristici mediumnice. Ele pot fi regăsite şi la unii copii din generaţiile anterioare ori la mediumii maturi. Iată câteva dintre ele, menţionate în cartea „Copiii de cristal", de cunoscuta autoare Doreen Virtue.

Pe măsură ce Copiii de Cristal cresc, capacitatea telepatică poate fi ori rafinată, ori înăbuşită. Prima variantă se întâmplă când părinţii laudă darul copilului. Cazul al doilea apare când părinţii manifestă teamă sau nelinişte, ca reacţie la capacitatea copilului lor de a citi gândurile altora. (p.30)

Uneori, Copiii de Cristal cad în transă şi nu mai par să-şi audă deloc părinţii. Această stare este o caracteristică folosită adesea pentru

4 http://www.febnet.org.br/
5 http://www.alianca.org.br/

diagnosticarea autismului. Însă în cazul Copiilor de Cristal ar fi vorba de un diagnostic greşit, pentru că aceşti copii blochează doar *temporar* lumea exterioară. În plus, spre deosebire de cei care suferă într-adevăr de autism, Copiii de Cristal sunt deosebit de simţitori, apropiaţi şi afectuoşi cu alte persoane. (p.31)

Copiii de Cristal sunt sensibili emoţional, dar au şi o deosebită sensibilitate a simţurilor. Pot fi copleşiţi de prea mulţi stimuli sau prea puternici. Ei sunt sensibili:

- la zgomote prea puternice, ceartă, violenţă;
- la aglomeraţiile de oameni şi locurile pline de agitaţie;
- la temperatura scăzută;
- la dezordinea din locuinţe;
- la ingredientele artificiale şi chimicale, înţelegându-se însă bine cu leacurile naturale;
- la energiile negative din jur, pe care le pot absorbi, manifestând apoi acelaşi tip de emoţii dăunătoare. (p.37)

Copiii de Cristal sunt influenţaţi foarte puternic de energia colectivă a planetei. Când mase de oameni trec prin stări de spaimă sau când se pregăteşte un eveniment care va schimba lumea, copiii pot deveni deprimaţi sau agitaţi. (p.34)

Copiii de Cristal au legături puternice cu energia Pământului, a naturii, a Lunii şi a stelelor. (p.50)

Se prea poate să-i vezi pe micuţii Copiii de Cristal stând cu privirea pierdută în gol, capul îndreptat spre o direcţie anume şi cu ochii urmărindu-i pe îngeri. Deseori, aceste priviri concentrate sunt însoţite de „conversaţii" de neînţeles cu lumea nevăzută.

În decursul multor generaţii au apărut copii cu capacităţi paranormale. În această nouă epocă a deschiderii spirituale, părinţii îşi sprijină mai mult copiii în capacităţile lor paranormale. Generaţiile precedente, speriate de tot ce era paranormal, condamna oamenii care vedeau sau auzeau îngeri. (p.67) Este perfect normal şi chiar sănătos pentru copii să aibă „prieteni nevăzuţi" – adică fiinţe care sunt de obicei îngerii lor păzitori sau ghizi spirituali. (p.70)

COMENTARIU: Diverşi psihologi care studiază spiritualitatea nu sunt de acord ca micuţilor să li se încurajeze manifestările mediumnice. În principiu, acestea nu ar trebui nici încurajate, nici blocate forţat, până când ego-ul se va fi structurat deja, spre începutul adolescenţei sau chiar mai târziu. Depinde foarte mult de personalitatea fiecărui copil şi de cât de bine informaţi sunt părinţii în legătură cu fenomenele paranormale şi psihologia. În caz de manifestări aparente de boală (somn frecvent agitat, comportament neobişnuit, boli fără diagnostic clar, frică fără motiv, agresivitate atipică, hiperactivitate ieşită din comun, sentimentul de a fi urmărit de fantome etc.), copilul trebuie dus la un psiholog sau psihiatru care are şi cunoştinţe spirituale, pentru a putea diferenţia cât mai fin un complex inconştient sau o tulburare psihică de o eventuală obsedare din partea unui spirit inferior (tratabilă prin curăţare energetică şi alte tehnici spirituale).

12 iunie 2012

„MASCA DE FIER”

DIVALDO PEREIRA FRANCO este un celebru şi onorat medium, conferenţiar, educator în domeniul spiritismului din Brazilia, bine cunoscut în întreaga lume. Timp de multe decenii el a fost un mesager al spiritelor către oameni, un orator desăvârşit, scriitor şi fondator al mai multor organizaţii umanitare, sociale şi educative. Personalitatea sa a modelat istoria Braziliei.

Divaldo Franco

Din discuţiile avute cu domnia sa, autoarea Suely Caldas Schubert, o altă figură actuală importantă a spiritismului din Brazilia, a extras pasaje biografice interesante şi cu tâlcuri ascunse, pe care ni le prezintă în cartea sa „Semănătorul de Stele”. Vă prezentăm mai jos un capitol impresionant din viaţa marelui educator, în traducerea lui Răzvan Alexandru Petre.

«Dintotdeauna am simţit prezenţa unei Entităţi ce îmi apărea sub forma unui preot catolic respectabil, într-o atitudine agresivă, ameninţându-mă, la început într-o manieră educativă, iar apoi cu multă duritate. Şi promiţându-mi că, dacă nu-i voi urma directivele, mă va distruge.

Dar eram mult prea tânăr ca să înţeleg aceste subtilităţi ale mediumnităţii.

Au trecut anii şi, când am devenit spiritist, începând să-mi exersez mediumnitatea, am constatat treptat că a fi medium nu este deloc un voiaj într-o ţară a fanteziei. E o sarcină foarte serioasă şi de înaltă responsabilitate.

În acea perioadă, Entitatea începu să îmi pună piedici, pe măsură ce mă ataşam de Spiritism, iar acţiunile ei deveneau foarte supărătoare. În momentele dificile ale vieţii mele, Ea era prezentă.

Nu pot uita tentativa de a mă sinucide prin înecare, pe când aveam 19 ani.

Într-o noapte, aveam nişte viziuni neplăcute şi am auzit o voce chemându-mă şi hipnotizându-mă. Spunea că soluţia pentru mine – unica – era să-mi distrug corpul, fiindcă eu sufeream mult pe Terra şi, dacă mi-aş fi

distrus trupul, urma să devin fericit din plin, plecând în Lumea Spirituală, unde trăiau fiinţele care mă iubeau şi cu care aveam legături spirituale, şi că deja era timpul să mă eliberez de acest jug dificil care este viaţa fizică.

Locuiam aproape de plajă. Am sărit pe fereastră şi am fost tras prin inducţie hipnotică în direcţia mării. Erau zorii zilei şi nu era nimeni pe aproape. Nilson, care e foarte vigilent, percepu ce se întâmpla şi mă însoţi. Observă când am intrat în apă. Primele valuri mi-au udat tălpile, dar am continuat. (Nici până azi nu ştiu să înot.) Am rămas sub acea fascinaţie până când valurile mi-au plesnit faţa, provocându-mi un şoc şi trezindu-mă. Dându-mi seama de situaţie, eram disperat: mă vedeam îmbrăcat, în pijama, în apa mării şi nu înţelegeam ce mi se întâmplase!

Nilson stătea pe aproape, rugându-se, căci el avea încredere în Providenţa Divină, care nu greşeşte niciodată. În momentul când mă auzi ţipând, se aruncă în valuri şi mă salvă, trăgându-mă spre plajă.

Pe când ieşeam din apă, sprijinit de el, am văzut Entitatea, cu un aspect dominator, zicând că mă va ucide: ori voi abandona practicile mele spiritiste, ori mă va distruge. Repeta că aveam obligaţii faţă de doctrina sa cea veche şi că eu o spurcam; că munca mea spirituală trebuia să aibă de a face cu religia tradiţională; că nu aveam dreptul de a mă abate de la ea, oricare mi-ar fi fost justificarea.

Au trecut anii. A urmat o perioadă amară a vieţii mele, din care ies în evidenţă două încercări dureroase provocate de acel Spirit.

Una dintre acele încercări s-a petrecut în vremea când încă studiam. Am avut mereu multă dorinţă de a studia, obţinusem gradul 1 la cursul de specializare şi mă pregăteam pentru gradul 2. Într-o zi, când mergeam liniştit la un curs, pe strada Mizericordiei, care e foarte circulată, deodată cineva mă smuceşte de spate. Mă întorc, crezând că e vreun coleg. Primesc un pumn în faţă care mă trimite drept în vitrina unui magazin de bijuterii, provocând panică. Se apropie câteva persoane, am nişte tăieturi, iar când mă prăbuşesc ameţit, privindu-l drept în faţă, agresorul îmi zice: „Pardon, iertaţi-mă! Aveam impresia că sunteţi acel individ care îmi tot deranjează nevasta şi am vrut să-l pedepsesc. Scuzaţi-mă!”

În timp ce eram ajutat să mă ridic, printre acele figuri de oameni, L-am văzut. Ca şi altă dată, m-a ameninţat:

- Te voi umili în felul ăsta de atâtea ori, că nu vei mai avea altă soluţie decât să te supui sau să te ucid.

Locuiam foarte departe de centrul oraşului şi întotdeauna îmi spuneam că, orice mi s-ar fi întâmplat, prima măsură era să mă întorc imediat acasă. Rămăsesem foarte tulburat şi ameţit, m-am îndepărtat de persoanele din jur, mi-am şters faţa cu o batistă şi am plecat. Am coborât pe strada Pelourinho spre zona de jos a oraşului, dar eram atât de confuz, încât m-am rătăcit. Continuând să merg drept, am trecut prin faţa unui magazin de încălţăminte al unui amic, care mă văzu şi observă paloarea mea. M-a chemat, mi-a vorbit şi abia atunci mi-am revenit la normal, reuşind să-mi găsesc drumul spre casă.

Acest afront m-a marcat mult, fiindcă am văzut cum Spiritele pot, în anumite ocazii, să îndemne un individ să comită o crimă împotriva celor pe care îi detestă, dacă aceia îi dau această ocazie, intrând în rezonanţă cu el. Eu obişnuiam să fac rugăciuni, duceam viaţa normală a unui om care caută

să-şi păstreze demnitatea, deja munceam ca medium şi ţineam discursuri, dar se pare că asta îl asmuţea tot mai mult împotriva mea.

Ulterior, în 1960, pe 13 ianuarie, eram în Uberaba. Ţinusem un discurs în faţa unei asistenţe formate din medici. Bunul Chico Xavier m-a luat imediat sub protecţia sufletului său generos. Pe atunci, Chico Xavier participa la reuniunile Comunităţii Spiritiste Creştine, în Uberaba, şi am primit permisiunea de a lua parte la grupul de exorcizări ca şi cum aş fi fost membru invitat. Imediat ce am ajuns în oraş, în acea zi de joi, m-am şi integrat în sesiunea spiritistă.

La reuniune, am participat la activităţile obişnuite, iar diverse Spirite comunicau prin unii mediumi prezenţi. Momentul culminant a fost când acel Spirit care mă tot persecuta se încorporă în mediumul Chico Xavier. Făcând un gest de parcă ar fi băgat mână într-o servietă şi ar fi scos ceva, îmi vorbi ca şi cum ar fi citit nişte notiţe:

- Iată aici fişa ta. Îţi aminteşti anul 1955, când ai fost la Apurcana pentru prima oară?

Nu-mi aminteam.

- Să-ţi împrospătez memoria.

Şi porni să citeze fapte (pe care începeam să mi le amintesc), care se întâmplaseră cu acea ocazie, în oraşul menţionat din nordul regiunii Paraná.

- Îţi aminteşti, continuă el, menţionând alt eveniment, ziua de 14 iulie a anului trecut, când te aflai la Rio de Janeiro, strada cutare, numărul cutare, apartamentul cutare?

Mi-am amintit de un incident foarte neplăcut, când o persoană cu care discutam a fost cuprinsă de isterie, fără vreun motiv aparent, şi a provocat o discuţie în contradictoriu, pe care am încercat s-o evit. Am suferit atunci o agresiune atât de neaşteptată, încât m-a şocat profund.

Am ţinut minte data, căci era ziua căderii Bastiliei.

Persoana mă tot asalta, în timp ce eu mă retrăgeam, ajungând până la fereastră şi nemaiavând unde să mă duc. Am văzut în ochii creaturii că era posedată, cu dorinţa de a mă arunca de acolo, de la etajul 12 al clădirii. Cu calm, l-am evitat abil pe individ şi am scăpat din acel loc, dar am rămas cu o impresie groaznică, care aproape că mi-a prejudiciat conferinţa din acea seară, de la Colegiul Militar din Tijuca.

Spiritul vorbea într-un mod brutal:

- Eu am fost cel care s-a încorporat în acea persoană, ca să-ţi distrug viaţa. Ştiu că nu o voi distruge, ci doar îţi voi anihila corpul, ca să rămâi de partea noastră. Am venit azi aici ca să reuşim acest lucru.

Ce este impresionant – şi grav – e că Spiritul avea autoritate asupra mea. În ciuda urii pe care o picura prin vorbe, simţeam pentru el respect şi consideraţie, dar nu duşmănie.

- Te angajaseşi în faţa noastră, numita Biserică misionară – afirma el cu exaltare –, ca, atunci când te vei întoarce pe Terra, să îngroşi rândurile clerului. Dar tu ne-ai trădat ruşinos, participând la o doctrină abjectă.

A trecut la atacarea Spiritismului cu eleganţă de limbaj, dar cu multă agresivitate, folosind sofisme bine construite, precum acesta:

- Reacţia mea împotriva Spiritismului este fundamentată, fiindcă Spiritismul depreciază mediumnitatea, carisma, graţia, darul, lăsând acest privilegiu să fie dus în ridicol de vulgul incapabil să le înţeleagă.

Am replicat cam timid:

- Frate, dumneata constitui cea mai importantă probă de legitimitate şi justeţe a fenomenului spiritist, fiindcă dumneata eşti încorporat într-un medium, conversând cu mine.

- Acest manechin de care mă folosesc – răspunse prompt – e un instrument docil, el are sarcina să fie vehiculul Spiritelor. Totuşi, Spiritismul murdăreşte darul mediumnităţii. Ce ai fi zis dacă eu, un preot al religiei celei mai respectabile, aş fi apărut ca un dresor de circ care dăruie sfânta împărtăşanie printre clovni, animale şi poporul venit la distracţie? Euharistia, pentru noi, este momentul culminant de unire cu Dumnezeu. Cum îndrăzniţi voi, spiritiştii, să prezentaţi această euharistie în circul mizeriilor umane?

Bineînţeles că era un sofism (raţionament vicios), dar aparent bine plasat. Însă noi nu degradăm mediumnitatea, noi nu o vulgarizăm, doar îl copiem pe Isus. Prezentăm fenomenul mediumnic sau, mai bine zis, îl explicăm, cu scopul de a ajuta oamenii să îl găsească în ei înşişi. În acelaşi timp, este proba evidentă privind nemurirea sufletului, preconizată de toate religiile.

Atunci El folosi alt argument:

- Pe când apărea Spiritismul, Biserica Catolică se putea compara cu un far care proiecta o imensă lumină pe cer, iar acesta era doar un băţ de chibrit aprins în bezna nopţii, incapabil să concureze cu puterea şi opulenţa Bisericii. Ce vedem acum? Vedem că Spiritismul se transformă într-o constelaţie de stele care iluminează cerurile, iar Biserica îşi stinge lumina.

- Dar, frate, vina nu este a Spiritismului, scuză-mă că-ţi spun!

- Totuşi, tu eşti unul dintre cei responsabili, fiindcă te plimbi cu torţa credinţei de colo-colo, căutând să iluminezi conştiinţele şi incendiind totul în calea ta. Îţi dau o rezolvare: întoarce-te în Salvador, caută-l pe preotul cutare (al cărui nume nu-l voi menţiona, pentru că încă este în viaţă), la biserica cutare, cu care eu mă aflu în contact direct şi prezintă-te la el, confesează-te, căieşte-te, îmbracă rasa preoţească şi serveşte cauza Adevărului!

- Nu pot, mi-am luat obligaţia în faţa lui Isus. Eu sunt un simplu angajat în serviciul unei Noi Ere. Nu înţeleg de ce te întorci contra mea, frate! Ar trebui să te întorci împotriva Aceluia care mă conduce, fiindcă, dacă te vei întoarce contra Lui, El mă va elibera. Eu sunt sclav, eliberează-mă de El şi voi ajunge pe mâna ta, cu multă plăcere, dacă asta trebuie să se întâmple. Dar dacă nu mă eliberezi de El, nu pot, nu am cum să scap de prezenţa lui Isus.

- Nu, contra Lui nu pot – replică –, dar contra ta pot. Voi face totul ca să te conving. Voi fi bun cu tine, te voi ispiti cu bani şi mijloace materiale, pentru ca tu să triumfi în lume. Dar dacă te încăpăţânezi, ascultă bine (şi utiliză alt sofism): Păstorul îşi mână oile, una din ele se rătăceşte; el o strigă şi se întoarce după ea. Dacă nu o prinde, foloseşte bastonul, iar ea revine în turmă sau moare. Dar el nu o părăseşte, ca să nu o piardă definitiv. Asta o să fac eu cu tine. Ori te întorci în mijlocul nostru, ori îţi vom trage bastoane, eu şi colegii mei, încât oriunde vei merge te va aştepta umilirea, lipsa de respect şi suferinţa.

Şi mi-a dat un prognostic sumbru, care s-a şi concretizat, cel puţin în mare parte:

- Sau accepţi propunerea mea – şi ultimatumul meu –, sau oriunde vei preda Doctrina ta blestemată te vei confrunta cu prezenţa mea şi vei fi dezamăgit de coreligionarii şi confraţii tăi. Nu vei avea curajul de a te plânge pentru nimic. Acum e momentul. Dacă nu te întorci la legământul nostru, fii gata să verifici dacă e adevărat sau nu ce îţi spun.

Comunicarea se prelungi. Îşi declină şi numele: J.T.S.

Adevărul este că, după doi ani, am început să verific din greu spusele sale. Pe oriunde aş fi trecut, de-a lungul anilor şi chiar până astăzi, începând cu ziua de 10 iunie 1962, m-au aşteptat încercări: ironia, zeflemeaua, discreditarea şi atâtea lucruri care ne fac să suferim mă loveau cu duritate. Totuşi, nu m-am descurajat.

După ani de zile în care au continuat încercările, luptele şi durerile, El mi-a reapărut.

O clarificare: începusem să numesc acest Spirit „Masca de fier". Văzusem un film, cu mulţi ani înainte, unde apărea această expresie. În ziua când fusesem lovit, pe strada Misericordiei, ajungând acasă, am intrat discret, pentru ca părinţii şi sora mea să nu mă vadă, şi am ajuns în camera mea. Acolo îmi apăru El şi faţa sa îmi amintea de personajul din film cu „masca de fier", doar că la el fierul era incandescent. Atât de tare m-a impresionat, încât eu, încă tânăr fiind, dintr-un automatism bisericesc, am îngenuncheat la picioarele sale şi i-am cerut iertare.

- Dumneata mă urăşti atât – i-am zis – că trebuie să ai un motiv important; deci, iartă-mă! Dă-mi ocazia să mă îndrept, deja nu mai sunt acelaşi om…

- Doar ţi-ai schimbat haina, dar eşti acelaşi om pe care îl voi ucide.

De multe ori mi-a apărut cu acea expresie teribilă.

Deci, după ani de zile, cam prin 1976, după aproape 30 de ani de luptă aproape zilnică cu Ea, prezenţa nevăzută s-a întors şi mi-a vorbit:

- Te voi lăsa în pace o perioadă. Nu m-ai convins, căci te cunosc, ştiu ce obligaţii ai; dar m-ai învins temporar, prin răbdare, prin smerenie, prin abnegaţie, prin munca ce se desfăşoară în comunitatea ta şi în tine însuţi.

Am fost foarte fericit, bineînţeles.

Au trecut anii. Într-o zi, la centrul nostru social „Mansão do Caminho" a ajuns un copil tare amărât şi, ca de obicei, nu aveam posibilitatea de a primi noi asistaţi, din lipsă de spaţiu şi mijloace materiale. Văzând copilul abandonat într-un asemenea hal de slăbiciune fizică, de suferinţă şi mizerie, m-am înduioşat şi mi-am amintit de Isus. M-am întrebat în gând: Ce ar face Isus într-o astfel de circumstanţă?

Conştiinţa mi-a răspuns că El l-ar primi. Asta am făcut şi eu. Am convocat imediat colaboratorii noştri şi copilul a fost adăpostit într-una din case.

În acea noapte, mi-a apărut Spiritul şi mi-a spus, emoţionat:

- Acum m-ai convins. Fiindcă acest copil, pe care tocmai l-ai primit, este mama mea, care s-a întors într-un corp fizic. Eu sunt dator să iubesc pe oricine îl va ajuta în misiunea sa terestră de mântuire. Acum învaţă-mă ce să fac ca să pot iubi precum Isus, în viziunea corectă, şi dacă Dumnezeu îmi va

da încă o viaţă de om, să vin ca să primesc mângâierea din mâinile tale, în această casă a ta…

Astfel s-a încheiat capitolul „masca de fier" într-o manieră sublimă, demonstrând forţa supremă a iubirii şi carităţii. Spiritul continuă să îmi apară şi azi, mai puţin ostil, chiar amabil; deja participă la reuniunile noastre doctrinare şi mediumnice şi, câteodată, ne aduce noi coreligionari, alţi prieteni cu aceeaşi problemă, ca să primească ajutor în centrul nostru.»

Aici se încheie fragmentul din cartea intitulată „O Semeador de Estrelas" - „Semănătorul de Stele", volum biografic semnat de Suely Caldas Schubert despre celebrul medium şi conferenţiar, apostol al spiritismului, Divaldo Pereira Franco.

21 iulie 2012

MEDICINA RECUNOAŞTE POSEDAREA DE SPIRITE

traducere, adaptare şi note de Răzvan Alexandru Petre

Clasificarea Internaţională a Bolilor include „influenţa spiritelor"

Acestea sunt concluziile medicului brazilian Sérgio Felipe de Oliveira despre tulburările provocate de spirite asupra pacienţilor[6]. În discursul dr. Oliveira, termenul de „medium" este folosit mai ales în sensul restrâns de „medium de încorporare". Există însă mai multe tipuri de mediumi, conform tipologiei stabilite de Allan Kardec în „Cartea Mediumilor".

Dacă auzi voci şi vezi spirite nu este un motiv să iei medicamente agresive pentru creier... „Posesiunea spirituală" ca boală a sufletului, este deja recunoscută de Medicină. Începând cu anul 1998, Organizaţia Mondială a Sănătăţii (O.M.S.) a admis bunăstarea spirituală ca una din calităţile sănătăţii, pe lângă aspectul fizic, mental şi social. Înainte de acea dată, exista o viziune reducţionistă asupra naturii umane, care excludea componenta sa spirituală.

Influenţa psihosomatică provocată de spirite este menţionată distinct în Codificarea Internaţională a Bolilor, care permite astfel medicilor să o diagnosticheze. C.I.B. versiunea 10 (ICD-10)[7], la itemul F.44.3 defineşte starea de transă şi posesiune ca „pierderea tranzitorie a IDENTITĂŢII personale, dar cu păstrarea integrală a CONŞTIINŢEI asupra mediului ambiant".

Este important că această tulburare este diferenţiată atât de posedările „acceptabile din punct de vedere religios sau cultural", cât şi de alte patologii (tulburări psihotice acute sau tranzitorii, tulburarea organică de personalitate, sindromul posttraumatic, intoxicaţia cu substanţe psihoactive, schizofrenia). Prin urmare, faptul că, de exemplu, o persoană intră în transă şi încorporează spirite pe timpul ritualurilor religioase sau sesiunilor mediumnice nu este considerat o maladie.

Din aceeaşi perspectivă, halucinaţia este un simptom care poate apărea atât în tulburările psihiatrice – în acest caz ar fi o boală, o tulburare disociativă psihotică, numită popular „nebunie" -, cât şi sub influenţa unei fiinţe dezîncarnate - posedarea spirituală. În psihiatrie se face deja distincţie între starea de „transă normală" şi cea a psihoticilor, adică cei bolnavi.

Manualul clasificării tulburărilor mentale a Asociaţiei Americane de Psihiatrie – DSM IV – avertizează medicii să aibă grijă pentru a nu pune

[6] http://pensenisso.itaporanga.net/?p=711
[7] http://apps.who.int/classifications/icd10/browse/2010/en#/F44.3

eronat diagnosticul de „halucinaţie sau psihoză” persoanelor din anumite comunităţi religioase care spun că văd sau aud spirite ale persoanelor moarte, fiindcă în cazul lor s-ar putea să nu fie o halucinaţie sau nebunie. Itemul din DSM-IV este codificat V62.89: Problemă religioasă sau spirituală.

NOTĂ: La itemul V62.89 sunt incluse următoarele probleme ale pacienţilor, care trebuie abordate diferit faţă de maladiile psihice.

- probleme religioase (cauzate de: aderarea la un cult religios, schimbarea religiei, intensificarea practicii religioase, pierderea credinţei ş.a.)
- probleme spirituale (cauzate de: experienţe în preajma morţii, experienţe mistice neasimilate, trezirea intempestivă a energiei kundalini, crize de iniţiere şamanică, deschideri telepatice necontrolate, retrăirea unor episoade traumatice din vieţile anterioare, posedare de spirite, efecte secundare ale unor tehnici meditative, despărţirea de un maestru spiritual ş.a.)
- probleme religioase/spirituale complexe (existente în bolile grave sau cele terminale)
- probleme religioase/spirituale suprapuse cu tulburări psihice (cum ar fi cele produse de abuzuri de substanţe psihoactive, tulburări psihotice, disociative sau obsesiv-compulsive)

Deşi Clasificarea Internaţională a Bolilor este cunoscută în toată lumea medicală, în mod lamentabil, persoanele care spun că aud voci sau văd spirite încă mai sunt etichetate drept psihotice şi le sunt prescrise medicamente agresive pentru creier toată viaţa.

NOTĂ: Această eroare este cauzată, poate, şi de lipsa tratamentelor energetice sau spirituale care sunt necesare în aceste cazuri, fiindcă în manualele de psihologie sau medicină nu există conceptul de energie, cu atât mai puţin cel de spirit! Se impune, prin urmare, o regândire a paradigmei şi a programei de studiu în domeniul sănătăţii mintale.

În practica clinică a doctorului Sérgio Felipe de Oliveira, marea majoritate a pacienţilor etichetaţi de alţi psihiatri drept „psihotici” fiindcă aud voci (claraudiţie) sau văd spirite (clarvedere), sunt în realitate mediumi, fără a conştientiza acest fapt până cum. Ei prezintă doar un dezechilibru energetic specific mediumilor şi nicidecum o boală psihiatrică. Mulţi dintre aceşti pacienţi s-ar putea vindeca dacă am avea o medicină care să ia în consideraţie Fiinţa în integralitatea ei.

De aceea, posesiunea spirituală pe fondul unei mediumnităţi neconştientizate, ca boală a sufletului, merită a fi studiată serios şi profund de către lucrătorii din domeniul sănătăţii mintale, pentru a putea ameliora calitatea vieţii bolnavilor.

Legătura dintre glanda pineală şi mediumnitate

Într-un interviu[8] acordat revistei *„Spiritism & Ştiinţă*”, dr. Oliveira menţionează alte câteva idei interesante, selectate mai jos:

- Unele experimente ale dr. M. Persinger, din Canada, au arătat că persoanele supuse unui câmp magnetic intens orientat asupra lobilor temporali au declarat că au avut „viziuni” şi au simţit prezenţe ale spiritelor. Dar aceasta nu înseamnă că fenomenele spirituale au fost create de energia electromagnetică. Ci că influenţa spirituală se produce prin intermediul undelor electromagnetice. Nu este nicio contradicţie, ci o complementaritate. Energia spirituală acţionează asupra creierului prin câmpul electromagnetic.
- Ştiinţa nu infirmă viaţa de apoi, după cum nici nu o confirmă. Ştiinţa nu neagă mediumnitatea şi existenţa spiritelor. Dimpotrivă, se poate cerceta spiritualitatea prin metode ştiinţifice, ceea ce oferă credit spiritismului. Cei care afirmă că ştiinţa este „materialistă” ne propun propria lor opinie, care nu este punctul de vedere al ştiinţei.
- Poate fi vorba de o interferenţă spirituală când, de pildă, pacientul are o criză convulsivă puternică, dar electroencefalograma sau alţi parametri biofizici nu indică o variaţie majoră. Deci când reacţia nu este proporţională cu cauza. În schimb, mediumnitatea poate acţiona asupra sistemului nervos periferic, provocând descărcare de andrenalină, accelerarea ritmului cardiac, creşterea presiunii arteriale.
- Diferenţa dintre boala psihică şi mediumnitatea involuntară este că mediumul raţionează şi poate anunţa că „încorporează o entitate”, pe când bolnavul zice să el este o altă persoană fictivă, cum ar fi Napoleon Bonaparte. Pe de altă parte, nu înseamnă că nu poate exista un psihotic dotat şi cu mediumnitate, fapt care îi poate agrava maladia.
- Cercetările ne-au arătat că, atunci când glanda pineală conţine mai multe cristale de apatit, omul poate capta mai uşor câmpul electromagnetic, ceea ce duce la o predispoziţie crescută de a absorbi câmpul informaţional al altor fiinţe (fie prin telepatie, fie prin încorporare de entităţi). Aceste cristale sunt clar vizualizate prin tomografie. Din contră, persoanele care se dedublează cu uşurinţă (fenomen denumit şi extracorporalitate, proiecţie astrală, ieşire din corp) nu prezintă astfel de cristale de apatit.

[8] http://www.espirito.org.br/portal/publicacoes/esp-ciencia/003/pineal.html

Sérgio Felipe de Oliveira

Sérgio Felipe de Oliveira este un psihiatru brazilian, doctor în neuroştiinţe, profesor la Institutul de Biomedicină din cadrul Universităţii Sao Paulo, coordonator al cursurilor postuniversitare de psihologie transpersonală, distins savant în domeniul psihobiofizicii. Cercetările sale înglobează psihologia, fizica, biologia şi spiritismul.

Este preşedinte al Asociaţiei Medicilor Spiritişti din Sao Paulo (AMESP[9] - dedicată studiului relaţiei dintre medicină şi spiritualitate) şi director la clinica „Pineal Mind”, unde dă consultaţii şi aplică rezultatele cercetărilor sale (în cazuri de psihoze, sindroame cerebrovasculare, anxietate, depresii, psihoze infantile, dependenţe de alcool şi droguri, dar şi studii asupra transei, mediumnităţii, creierului).

Domnia sa desfăşoară studii despre glanda pineală (epifiză), căutând relaţia dintre activităţile psihice şi recepţia semnalelor din lumea spirituală prin intermediul undelor electromagnetice. Unul din stimulii de a studia glanda pineală i-a venit într-o viziune spirituală în care i-a apărut decedatul profesor Zerbini, renumit medic cardiolog şi pionier al transplantului în Brazilia, care i-a sugerat insistent să studieze glanda pineală - după cum mărturiseşte însuşi cercetătorul.

11 aprilie 2011

[9] http://www.amebrasil.org.br

WALK-IN, sau „transferul de suflete”

Noţiuni introductive psiho-spirituale

În fiinţa umană se combină două voinţe diferite: cea provenind din Minte şi cea a Spiritului. Pentru oamenii neobişnuiţi cu analizele psihologice de fineţe această afirmaţie poate părea ciudată sau chiar ridicolă. Dar, pe măsură ce vor reflecta la cele scrise mai departe, s-ar putea să îşi schimbe optica asupra vieţii psihice.

Teoria modernă spune că psihicul uman are la bază două structuri fundamentale. Prima este Spiritul, deţinătorul conştiinţei nemuritoare. Cealaltă este Mintea, construită de-a lungul anilor de viaţă, începând cu frageda pruncie, şi care, inevitabil, se sfârşeşte odată cu moartea. De fapt, „moartea” se referă tocmai la distrugerea corpului şi Minţii, lăsând neatinsă Conştiinţa eternă. În aceste fraze simple este cuprinsă toată înţelepciunea religiilor.

Mintea este depozitara obişnuinţelor, programelor genetice, prejudecăţilor, instinctelor, temperamentului şi tot ea utilizează inteligenţa şi emoţiile pentru a ne integra în mediu şi a ne asigura o existenţă normală printre ceilalţi semeni umani. Prin urmare, personalitatea umană este puternic marcată de conţinuturile prezente în Minte. Ceea ce trebuie să subliniem şi să reţinem este că intenţiile Minţii sunt total inconştiente, automate!

Conştiinţa este atributul Spiritului, o structură cu totul diferită de Mintea umană. Spiritul ajută încă de la început la construirea noii Minţi conform tiparelor prezente în aura spirituală şi după dorinţa acestuia. Spiritul are propria sa personalitate universală, din care omul manifestă o bună parte în personalitatea sa umană. Intenţiile Spiritului sunt pe deplin conştiente şi libere. Singura restricţie se referă la zestrea karmică prezentă în aura Spiritului, care îi provoacă Minţii anumite modificări obligatorii.

În rezumat, personalitatea umană este rezultanta Spiritului conştient şi liber alăturat mecanismului automat şi inconştient al Minţii. Omul este un Spirit instalat la panoul de control al Minţii, prin care acţionează şi ia cunoştinţă de realitatea fizică, părând să uite temporar de natura sa esenţială spirituală. Spiritul comandă Mintea, dar deseori automatismele mentale sunt mai puternice decât intenţiile acestuia, iar omul funcţionează pe „pilot-automat”, în virtutea inerţiei. Unii oameni sunt mai apropiaţi de intenţiile Spiritului lor, mai conştienţi, mai morali. Alţii se lasă mai mult purtaţi de impulsurile inconştiente şi nu sunt receptivi la voinţa propriului Spirit.

V-am prezentat aceste chestiuni fundamentale pentru a vă pregăti să faceţi faţă şocului psihologic generat de informaţiile următoare. Ele

provin din cunoştinţele esoterice şi din nenumărate studii psihologice şi parapsihologice. Am reţinut doar datele esenţiale, trecute prin filtrul raţiunii, fiind conştient totodată de riscurile ca acestea să ajungă surse de inspiraţie pentru unii bolnavi psihici, care abia aşteaptă să găsească o explicaţie „logică" pentru ciudăţeniile minţii lor. Pe de altă parte, am considerat că a venit momentul să avem şi în limba română măcar o referinţă despre fenomenul Walk-in, ce ar putea ajuta unele persoane să se înţeleagă mai bine.

Fenomenul spiritual WALK-IN

DEFINIŢIE: Când un Spirit părăseşte definitiv corpul cu mult timp înainte de sorocul morţii fizice, iar un alt Spirit intră în acel corp uman pentru restul vieţii, avem de a face cu fenomenul WALK-IN. În limba engleză, Spiritul care iese se numeşte „Walk-out", iar cel care intră se numeşte „Walk-in". Fenomenul se mai numeşte şi „transfer de conştiinţă" sau „schimb de suflete". Nu trebuie confundat cu „posesiunea demonică", care este temporară. Aici e vorba de o experienţă psihică foarte intimă, relativ nespectaculoasă şi definitivă. În budismul tibetan, fenomenul este denumit PHOWA, având dedicate multe învăţături despre părăsirea conştientă a trupului în momentul morţii naturale.

Spiritul WALK-IN, odată încarnat, va prelua frâiele Minţii şi va uita cum a ajuns aici. De fapt, chiar şi atunci când ne-am încarnat într-un embrion încă nenăscut, Spiritul nostru a uitat de realitatea astrală de unde provine. Şi nici acum, când citim aceste rânduri, nu prea suntem conştienţi de originea noastră spirituală, nu-i aşa? Spiritul WALK-IN se va familiariza treptat cu amintirile, mediul şi anturajul omului respectiv, adică personalitatea sa exterioară. Totuşi, imediat după transferul de conştiinţă, omul va începe să se transforme radical, apropiindu-se de personalitatea sa profundă, spirituală.

Înţelepciunea tibetană are printre stanţele sale una care afirmă: „*Un corp puternic şi o minte bună sunt lucruri pe care ar fi îngrozitor să le pierzi*". Noi putem înţelege mai mult, şi anume că este extraordinar să le poţi dobândi! Pentru un Spirit neîncarnat este destul de dificil să obţină un corp uman la dorinţă. De obicei, este obligat să accepte lungul şi durerosul proces al naşterii, copilăriei, maturizării, cu toate riscurile aferente traiului printre oameni păcătoşi şi ignoranţi. Iată însă că este posibil, în anumite circumstanţe speciale, să se încarneze instantaneu, ocolind evoluţia umană normală şi preluând „la cheie" un trup uman.

CONDIŢII: Spiritul WALK-OUT trebuie să îşi dea în prealabil acordul pentru transfer, considerând că şi-a terminat lecţiile de viaţă şi dorindu-şi să plece către lumi astrale mai bune. S-ar părea că acest Spirit a ajuns la un punct critic al dezvoltării sale umane, acceptând părăsirea planului terestru ca fiind cea mai bună alternativă pentru evoluţia sa

ulterioară. Acest lucru se poate întâmpla în circumstanţe precum următoarele:

- o depresie îndelungată, dusă până la limita sinuciderii (cu sau fără tentativă de sinucidere).

- o experienţă în preajma morţii, când corpul a suferit traumatisme îngrozitoare în urma unor accidente sau altor evenimente nefaste (operaţii medicale etc.).

- perioade îndelungate în care pacientul zace bolnav fără cunoştinţă, în comă etc.

Cam acestea sunt - în general, dar nu exclusiv – condiţiile transferului. Pot fi utilizate, la fel de bine, trupuri de copii sau maturi.

<u>DIFICULTĂŢI</u>: Tranziţia este rapidă, dar urmează o perioadă dificilă pentru Spiritul WALK-IN. Fiind o entitate diferită, deşi în acelaşi corp uman, WALK-IN se simte cumva străin de persoanele din jur, în ciuda păstrării amintirilor trupeşti. Adaptarea sa la noua situaţie existenţială poate dura luni de zile sau chiar ani atunci când există incompatibilităţi energetice majore. Este obligat să elimine resturile karmice din aură, rămase de la fostul locatar, ceea ce implică un efort psihologic intens. Uneori, Spiritul nu preia toate amintirile fostei persoane, putând chiar să nu recunoască persoanele din jur. De obicei, Mintea nu deţine toate cunoştinţele dorite de noul Spirit locatar şi acesta nu găseşte nici relaţiile umane de care are nevoie, ceea ce îl va face să se reorienteze total în plan afectiv, social şi cultural. De cele mai multe ori, schimbarea dramatică de personalitate pune probleme prietenilor, rudelor, care nu înţeleg „unde s-a dus” omul pe care îl ştiau.

<u>MOTIVAŢII</u>: În marea lor majoritate, WALK-IN sunt Spirite care au de realizat o misiune spirituală în lumea materială, dar, din diverse motive, ei nu doresc sau nu au nevoie să îşi piardă timpul încarnându-se într-un nou-născut şi aşteptând ca trupul să se maturizeze. De obicei, ei vor să îşi ajute semenii în calitate de <u>vindecători sau sfătuitori spirituali</u>. Noua lor personalitate este mai plină de compasiune, iubire, bunăvoinţă decât înaintea transferului de conştiinţă. De obicei, Spiritul a avut aceeaşi ocupaţie şi în viaţa anterioară, de unde îşi trage talentul. Se spune că din ce în ce mai multe persoane au experienţe de tip WALK-IN, datorită schimbărilor planetare care se petrec în prezent, care necesită încarnarea multor entităţi superioare, ce pot manifesta o mare dragoste pentru Pământ şi locuitorii săi.

Mai poate exista, mai rar, şi situaţia neplăcută când Spiritul WALK-OUT nu mai suportă decăderea morală la care a ajuns omul în care este încarnat, neputându-l controla şi orienta spre aspectele nobile, curate, bune ale vieţii. În această situaţie dramatică şi dacă nu poate pune la cale moartea omului, în ultimă instanţă, el poate decide părăsirea corpului înainte de sorocul morţii. Din nefericire, corpul său va fi preluat de către un Spirit WALK-IN potrivit cu viciile şi păcatele sale, adică omul va decade şi mai mult după transferul de Spirite.

Semne de recunoaştere a persoanelor WALK-IN

Schimbul de suflete are o motivaţie foarte serioasă, spirituală. Dar nu e de ajuns să fi suferit un accident, o traumă, o pierdere de memorie ca să te crezi încarnarea unui Mahatma sau Geniu! Nu ceea ce spui sau crezi este important, ci ceea ce reuşeşti să realizezi este proba veridicităţii. De altfel, cui îi pasă că eşti sau nu un WALK-IN? Poate doar orgoliului tău. În rest, contează doar faptele tale cu adevărat spirituale...

Totuşi, pentru o persoană care întâmpină anumite dificultăţi psihologice, este important să poată şti dacă a fost subiectul unui transfer de conştiinţă spirituală sau problemele sale au o altă cauză. Confirmarea acestui fapt poate echivala cu sfârşitul suferinţelor psihice şi o turnură favorabilă a vieţii. În sprijinul persoanelor care întâmpină astfel de dificultăţi, vă prezentăm simptomele „clasice” ale unui WALK-IN. Dacă cineva experimentează simultan cel puţin 7 sau mai multe dintre cele 10 simptome de mai jos într-o perioadă de 3 până la 6 luni, s-ar putea să fie un Spirit WALK-IN.

1. PERIOADE ÎNDELUNGI DE INCONŞTIENŢĂ PE TIMPUL BOLII

Intrarea unui nou Spirit este la fel de stresantă pentru corpul fizic cum este şi pentru Spiritul WALK-IN. Transferul de conştiinţă devine mai uşor atunci când corpul se odihneşte pe parcursul unor perioade lungi, din cauza unei boli grave sau unui accident. Noul Spirit are mai mult timp la dispoziţie să se adapteze noului trup. La rândul său, Mintea are tot timpul să se armonizeze cu noua energie spirituală. Totodată, este mai uşor pentru familie şi prieteni să accepte schimbările petrecute în persoana respectivă când ea se va trezi „ca un om nou”.

2. PIERDERI DE MEMORIE

Chiar dacă transferul de conştiinţă se petrece într-un corp perfect sănătos, este posibil totuşi să apară o pierdere de memorie totală sau parţială. Uitarea se referă atât la amintirile vechi, cât şi la evenimentele curente, pe care Mintea poate avea dificultăţi în a le memora, fiind ocupată cu integrarea noii energii spirituale.

3. SCHIMBĂRI DRAMATICE ÎN PRIVINŢA CREDINŢEI RELIGIOASE

Una dintre schimbările notabile la un Walk-in este modificarea atitudinii faţă de religie. Ateii devin credincioşi. Dogmaticii religioşi devin persoane deschise spre noi credinţe sau practici spirituale, cum ar fi cele specifice new-age. Persoanele rasiste, xenofobe devin deodată tolerante şi religioase.

4. SCHIMBAREA INTERESELOR ŞI A MODULUI DE PETRECERE A TIMPULUI

Prietenii şi familia observă schimbări radicale în ceea ce priveşte petrecerea timpului. WALK-IN este foarte absorbit în activităţi care

păreau total neinteresante pentru vechea personalitate. Cei mai mulţi dintre WALK-IN au venit pe Pământ cu o misiune, nu de plăcere. Imediat după transferul de Spirite şi timp de mai multe luni, ei se vor simţi îndemnaţi să facă ceva care să îi apropie de direcţia „corectă”, pentru a putea realiza ulterior ceea ce şi-au propus la încarnare.

5. DOBÂNDIREA INEXPLICABILĂ A UNOR NOI TALENTE ŞI ABILITĂŢI

Noile interese spre care se îndreaptă atenţia unui WALK-IN au ca scop descoperirea a noi talente şi abilităţi personale. El se află în plin proces de descoperire şi trezire a acelor cunoştinţe şi capacităţi pe care deja le posedă din încarnarea anterioară. Prin urmare, spre deosebire de o încarnare obişnuită, în care omul are timp destul şi dorinţa să înveţe lucruri noi, în cazul WALK-IN, el are ca ţel principal punerea la lucru a capacităţilor deja achiziţionate de Spirit.

6. O NOUĂ ABORDARE A PROBLEMELOR NEREZOLVATE

Din moment ce persoana WALK-IN are o conştiinţă superioară, ea este mai capabilă să se ocupe de problemele moştenite de la WALK-OUT. Îi apare dintr-o dată foarte clar cum să rezolve rapid dificultăţi considerate anterior insurmontabile, cu care omul se chinuise ani de zile.

7. SENTIMENTUL CĂ „NU EŞTI TU ÎNSUŢI”

Doar tu poţi şti, cunoscându-te din interior, că eşti cumva diferit decât înainte. Dacă eşti de părere că ai suferit o transformare profundă şi nu mai eşti acelaşi om, probabil că aşa şi este. În fond, cine poate şti mai bine decât tine?

8. MULTE PERSOANE SPUN CĂ „EŞTI DIFERIT”

Uneori, părerea celor din jur poate fi relevantă. Dacă toţi cei din jur afirmă că te-ai schimbat mult „începând cu data de...”, deşi tu nu sesizai asta. Dacă toţi cei din jur sunt preocupaţi că te-ai schimbat şi ai avea nevoie de ajutor, deşi tu nu simţi nimic în neregulă cu tine. Atunci, poate, dar numai poate, că ai suferit un transfer de conştiinţă.

9. PĂRĂSIREA BRUSCĂ A SLUJBELOR SAU A PARTENERILOR DE VIAŢĂ

De obicei, un WALK-IN îşi va părăsi imediat slujba actuală, care nu îi mai satisface interesele, pentru a-şi urmări „noua misiune în viaţă”. În căsnicie, deşi persoana WALK-IN va încerca să îşi onoreze legământul marital, totuşi partenerul său de viaţă îi va reproşa că „nu mai este persoana cu care s-a căsătorit”. Cei doi, nemaifiind compatibili la nivel spiritual, probabil vor divorţa.

10. O MULTITUDINE DE PROVOCĂRI URGENTE

Entitatea WALK-OUT a fost de acord să plece din corp din cauză că nu îşi mai dorea să trăiască fie pentru că îşi pierduse o persoană iubită şi nu mai putea rezista tristeţii, fie pentru că avea dificultăţi de sănătate,

sau în privinţa mijloacelor de subzistenţă, sau relaţii dezastruoase pe care nu vedea cum le poate remedia etc. Prin urmare, există mereu „treburi neterminate" pe care WALK-IN trebuie să le rezolve mai înainte de a-şi putea „trăi propria viaţă". Rezolvarea lor ia forma unei serii de probleme urgente cărora trebuie să le facă faţă noua personalitate („arderea rapidă a vechii karme").

În loc de concluzii

Tu, cititorule, probabil că eşti un om obişnuit, nicidecum un WALK-IN! La ce îţi poate folosi acest articol, pe lângă informarea generală? Ei bine, ţi-am spus la început că Mintea şi Spiritul sunt două structuri psihice diferite. Sună cam tehnic şi pare să nu aibă legătură cu persoana ta?! Să o luăm altfel.

Atunci când nu eşti atent, Mintea acţionează fără acordul tău, ea este autoritatea corpului, iar tu eşti „absent". In extremis, dacă nu eşti deloc, chiar deloc atent, Mintea ar putea accepta alt Spirit să o comande, iar tu să îţi priveşti de sus corpul acţionând după alte ordine, continuând să trăiască în lume fără tine. Stranie senzaţie, ce zici?!

Te întreb acum: Ai fi de acord ca un alt spirit - să zicem, spiritul unui mare sfânt, de exemplu preferatul tău - să te înlocuiască pentru o săptămână, să trăiască în corpul tău? Cei din jur vor constata negreşit schimbarea de personalitate! Doar că, la reîntoarcerea ta, vor fi cam dezamăgiţi…

Dar definitiv? Ai accepta să îţi donezi corpul, cu tot cu Minte, unui spirit superior, ca acesta să realizeze lucruri extraordinar de bune în lume?

Dacă răspunzi cu NU, atunci ce zici să înfăptuieşti chiar tu acele fapte bune?! Cum se spune, „nimeni nu e de neînlocuit", nici măcar la comanda trupului. Ia aminte la cât de preţioasă este întruparea ta!

Şi, mai ales, gândeşte-te: cine eşti „tu"!

2 iulie 2010

Referinţe:
- Despre fenomenul Walk-in[10]
- „7 secrete pentru a-ţi cunoaşte Spiritul[11]

[10] http://www.healpastlives.com/future/rule/ruwalkin.htm
http://www.greatdreams.com/walkin.htm
[11] https://groups.yahoo.com/neo/groups/powerupindiagroup/conversations/topics/61902

DIALOGURI CU CITITORII

- extrase din corespondenţa autorului Răzvan Petre -

CONTACTAREA SPIRITELOR

BRÂNDUŞA:

Mi-aş dori enorm să contactez două persoane decedate. Vreau să vă întreb dacă e păcat sau dacă e bine să fac acest lucru, cu ajutorul cuiva care se pricepe, bineînţeles. Cred foarte mult în Dumnezeu şi sunt ortodoxă.

RĂZVAN:

Spiritismul este o filozofie şi o activitate practică cu multiple valenţe, care este mai presus de instituţiile clericale ale oamenilor. Apelează la comunicări spiritiste oameni din toate religiile, în diverse scopuri personale, colective, umanitare, ştiinţifice etc.

Ar trebui ca, înainte de toate, să citiţi bibliografia dedicată acestui subiect, iar „Cartea Spiritelor" de Allan Kardec este una din lecturile fundamentale. Este important să înţelegeţi bine cum stau lucrurile cu spiritele şi relaţia lor cu oamenii, pentru a nu vă lăsa indusă în eroare de părerile unora şi altora.

Totuşi, întrebarea dumneavoastră are nişte implicaţii ascunse, pe care încerc să vi le lămuresc:

- Trebuie să vă răspundeţi singură dacă dorinţa dumneavoastră de a comunica cu un spirit anume este <u>legitimă</u> sau nu, dacă acel spirit are vreun <u>interes</u> să comunice şi dacă aţi avea de câştigat ceva <u>serios</u> în urma acestui contact.
- Trebuie să vă gândiţi că poate spiritul <u>nu ştie</u> sau <u>nu are voie</u> să vă comunice tot ce doriţi dumneavoastră.
- Trebuie să vă gândiţi şi la persoana <u>medium</u> care îşi oferă ajutorul, cât de competentă şi de onestă este.
- Trebuie să vă gândiţi şi la faptul că aţi putea <u>deranja</u> acel spirit, care, eventual, încă se află la Judecată, fiind cam bulversat şi incoerent.
- Mai puteţi lua în calcul şi varianta de a comunica chiar dumneavoastră direct <u>mental</u> cu acel spirit sau cu propriul dumneavoastră subconştient, care are răspunsuri la toate.
- De asemenea, puteţi alege <u>alte metode</u> mai accesibile de a limita frământările sufleteşti pe care le aveţi.

Deci, punând în balanţă avantajele şi dezavantajele acestei încercări, luaţi decizia în conformitate cu propria conştiinţă, nu cu părerile altora.

17 ianuarie 2010

SENSIBILITATE ŞI MEDIUMNITATE

FLORIN:

Am apelat la cineva pentru o citire intuitivă. Iată ce a aflat despre mine: *„Florin este empat, sensibil la alte lumi şi la energiile din jur şi este o sursă bună pentru entităţi din jur, care sunt atrase de vibraţii joase, pe care el le emite din cauza aurei slăbite. El este acum o sugativă care atrage toate energiile din jur; este prea slăbit pentru a-şi menţine energia benefică. Trebuie să fie calm, liniştit, sigur pe sine şi pe Dumnezeul din el, şi să strălucească. Atunci se va simţi mai bine şi va putea ajuta oamenii. Florin este empatic şi medium, atrage energii şi spirite care ştiu că pot comunica prin el. Trebuie să înveţe să se protejeze şi să ajute cu acest dar!”*

Nu pot să neg că sunt empatic şi sensibil de felul meu la orice, de la o vorbă spusă de cineva până la ce se întâmplă în jurul meu şi în exterior. Dar să fiu şi medium? Cât adevăr este din această citire intuitivă?

Cât despre comunicarea cu îngerul păzitor, am încercat de câteva ori, dar nu-mi vine nimic notabil în minte. Nu este deloc simplu. Efectiv, parcă nu mă pot concentra prea mult. Care ar fi soluţia? Iar ca să fiu într-o stare de calm absolut, e cam greu. Pentru a forţa mintea „să vadă”, cum să pornesc?

Iar dacă el există cu adevărat, de ce nu apare în pozele mele? Pentru că am văzut pe site-ul vostru poze cu oameni şi spirite superioare în jurul lor şi apar mereu lângă persoanele în cauză. La mine de ce nu e la fel? În toate pozele cu mine nu apare nici un spirit, niciodată. Nu ar trebui? Spiritul comunică şi mă ajută de foarte departe sau cum ?

Spiritele care apar în fotografii văd ce fac oamenii şi ce gândesc? Spiritele acestea văd cum vedem noi? Sau omul le apare ca o aură? Ele pot vedea tot ce se întâmplă acolo, chiar şi fiecare obiect?

RĂZVAN:

Mulţi oameni sensibili se simt deseori storşi de vlagă, din cauza energiilor mizerabile care colcăie peste tot. Nu eşti o excepţie. Această sensibilitate se numeşte şi mediumnitate uneori, atunci când o poţi folosi voluntar şi selectiv. Trebuie să înveţi să te protejezi, prin metode simple şi eficace. Lumea este tot mai rea şi ne aşteaptă vremuri tot mai tulburi.

Orice om are mai mulţi îngeri păzitori. Nu trebuie neapărat să apară şi în poze. Spiritele păzitoare stau lângă tine, te ajută cu sfaturi intuitive, fiindcă văd clar ce se întâmplă în apropiere, dar şi mai departe. Nu doar că văd oamenii şi faptele lor, dar le citesc şi gândurile care le ies din cap.

Dacă vrei să comunici cu lumea nevăzută, cu precauţiile de rigoare, trebuie să înveţi să te concentrezi, să meditezi, să invoci Lumina Divină. Există multe cărţi de acest gen pe internet şi în librării. Eu ţi-aş recomanda metodele clasice de yoga. Începe să îţi disciplinezi mintea, lucru oarecum greu (după cum ai mărturisit), dar obligatoriu. S-ar putea să dureze ceva timp, dar important este să perseverezi cu calm şi speranţă! Îţi va folosi şi curiozitatea nativă despre lumea spiritelor... Doamne ajută!

27 septembrie 2011

RĂSPUNSURI PENTRU FLORIN

FLORIN:

Poate un spirit să fie <u>încarnat în mai multe vieţi paralele</u>? Sau poate să îşi lase o bună parte din energie în univers în timpul unei vieţi terestre?

RĂZVAN:

În câteva rânduri, am recomandat lectura cărţilor lui Michael Newton, care ajunge prin hipnoză regresivă la amintirile ascunse ale subiecţilor săi despre viaţa de dincolo de moarte. În cărţile sale s-a lansat această afirmaţie, cum că uneori un spirit ar putea locui simultan în două trupuri umane diferite, deşi ar fi o experienţă destul de rar întâlnită şi solicitantă pentru spirit.

Adevărul este că un spirit NU poate fi încarnat în două sau mai multe corpuri umane în acelaşi timp. Un singur corp este mai mult decât suficient! Probabil că afirmaţiile subiecţilor psihoterapeutului sunt marcate de limitele limbajului uman sau de neînţelegerile minţii lor.

Găsim aceleaşi ambiguităţi de exprimare şi în altă afirmaţie a subiecţilor sub hipnoză, referitoare la faptul că un spirit îşi lasă o bună parte din energie în univers pe timpul cât este încarnat. Am lămurit acest subiect în cartea mea „Conştiinţa umană – între Minte şi Spirit”.

Tot ce putem spune este că, pe parcursul somnului, spiritul iese din corp şi poate călători oriunde pe Pământ sau chiar urmări atent viaţa unui alt om cu care se află într-o relaţie spirituală, om care, aflându-se eventual pe alt meridian terestru, este treaz şi activ în acele clipe.

26 iulie 2011

FLORIN:

Ce locuri din ţară m-ar încărca pozitiv, de a vindeca, ziceaţi de o peşteră într-un documentar, un loc cu vibraţii ridicate ca un colţ de rai?

RĂZVAN:

În site-ul nostru am pomenit de grota de la Şinca Veche, un loc special, aflat între Braşov şi Făgăraş. Mai sunt şi alte locuri cu o încărcătură energetică foarte benefică, cele mai cunoscute fiind în Munţii Bucegi. Totuşi, niciun loc nu îţi poate garanta o „vindecare” a unor afecţiuni. Ele te purifică la modul general, dacă le vizitezi cu inima curată.

Dar orice loc destinat vindecării trupeşti sau sufleteşti poate face minuni atunci când şi credinţa ta este aprigă. De fapt, credinţa omului realizează miracolele la icoanele sfinte, la moaşte, în pelerinaje pe la biserici şi mânăstiri. Acesta este sensul esoteric al proverbului „Omul sfinţeşte locul”.

Este la fel de adevărat că, în ziua de astăzi mai mult decât înainte, oamenii au nevoie de locuri de reculegere, de pace şi seninătate. Iar aceste locuri se găsesc în primul rând în mijlocul naturii. Într-acolo fug orăşenii cât pot de des de poluarea generală. Lăcaşurile sfinte din mijlocul oraşelor sunt alte posibile refugii temporare din calea stresului cotidian.

Este recomandabil să ne amenajăm chiar în propria locuinţă o cameră, un loc mai retras, unde să ne rugăm, să medităm, să ne reculegem. În felul acesta, alimentându-l zilnic cu energie divină, acest veritabil „altar” ne va reîncărca cu energie benefică ori de câte ori ne vom afla acolo, chiar fără ca noi să depunem vreun efort special. Este cea mai comodă metodă de a ne ridica vibraţiile şi a avea oricând acces la „un colţ de rai”...

O metodă minunată este utilizarea energiei universale Reiki când simţim că suntem obosiţi sau epuizaţi de contagiunea cu energiile malefice din jur. Pentru acesta, avem nevoie de iniţierea în accesarea şi utilizarea energiei Reiki, primită de la un maestru sau profesor specializat în această artă-ştiinţă.

17 august 2011

FLORIN:

Dacă urmez nişte cursuri de dezvoltare a capacităţilor extrasenzoriale m-ar ajuta? Aş evolua mai mult? Înălţarea spirituală se poate realiza totuşi în viaţa actuală? Adică spiritul şi-a fixat o ţintă în prezenta viaţă, dar pot face oare eu mai mult ca om? Ca maestru, ajungi să anihilezi karma şi să te înalţi spiritual. Îmi poate fi şi mie accesibil? Menţionez că sunt empatic şi relativ sensibil la energiile negative din jur. Parcă uneori, pur şi simplu, nu am identitate proprie.

RĂZVAN:

Dacă eşti empatic şi sensibil la energiile celor din jur, ţi-ar prinde foarte bine nişte cursuri de iniţiere în parapsihologia aplicată. Ţi-ar fi de folos în dezvoltarea personală, dar şi în evoluţia spirituală, cu condiţia să aplici acele cunoştinţe cu discernământ.

„Înălţarea spirituală” este un scop nobil, care merită tot efortul; i-ar face nespusă plăcere spiritului încarnat în corpul tău să vadă că vrei să te apropii de el. Ai total liber arbitru: poţi să progresezi conştient sau să involuezi inconştient. Te vei putea îmbunătăţi proporţional cu conştientizarea mecanismelor psiho-energetice care acţionează în trupul tău. Iar pentru aceasta, ai nevoie de o minimă iniţiere în secretele spirituale ale vieţii. Drumul spre măiestrie îţi este deschis, nu te va opri nimeni, decât propriile tale limite.

17 august 2011

FLORIN:

Spiritul are viaţă veşnică sau poate muri şi el, să fie distrus vreodată? Spiritul trăieşte în acelaşi timp şi în astral? Ce face spiritul propriu-zis cât timp stă încarnat, doar veghează omul?

RĂZVAN:

Spiritul are viaţă veşnică, precum Părintele său, Dumnezeu. Eternitatea se moşteneşte.

Spiritul încarnat trăieşte în două lumi, alternativ: când omul este treaz, spiritul stă închis în creier, iar când omul doarme, spiritul părăseşte carapacea trupească şi călătoreşte prin lumea astrală.

Ce face spiritul cât timp stă în corp? Desigur că se ocupă intens de activitatea omului, clipă de clipă. Tot ceea ce atinge conştientul omului, ajunge şi în atenţia spiritului, care îl povăţuieşte, îi dă sugestii de acţiune. Este imposibil să spunem cât procent anume este produsul conştiinţei umane şi cât este inspiraţie spirituală. Mintea şi Spiritul acţionează sinergic, în tandem, într-o echipă unită.

17 august 2011

FLORIN:

Care e părerea dumneavoastră personală legată de înălţarea sau evoluţia autentică a unui om? Ce ar trebui să simtă omul în cauză? Pot fi stări pozitive sau chiar şi negative în raport cu mediul şi ţara în care trăieşte?

RĂZVAN:

Cum îşi dă seama omul că evoluează? Ce ar trebui el să simtă? Este o problemă greu de pus în definiţii de manual, căci fiecare om este unic.

Hai să ne gândim la munca unui medic conştiincios, care salvează mii de vieţi! S-ar putea ca medicul respectiv să nici nu fie interesat de practicile şi învăţăturile spirituale. Totuşi, chiar dacă acest om nu ştie, spiritul său evoluează foarte mult prin facerea de bine pentru semeni.

Desigur că nu toţi oamenii sunt destinaţi a fi doctori, vindecători, terapeuţi etc. Există însă şi alte feluri de a te face util semenilor, precum şi căi spirituale destinate accelerării evoluţiei spirituale. Aşa sunt creştinismul, budismul, yoga şi altele. Ele îşi propun, în principal, progresul moral al adeptului. Dacă se constată o evoluţie morală, înseamnă că metoda a fost eficientă pentru individul în cauză.

Uneori, pot apare şi capacităţi paranormale. Ele pot fi indiciul unei deschideri spirituale reale, dar important este şi sensul utilizării acestor forţe neobişnuite. Se foloseşte adeptul de ele pentru a face bine în jurul său şi spre slava lui Dumnezeu? Dacă da, înseamnă că evoluează. Dacă nu, abilităţile suprafizice sunt o piedică în calea evoluţiei sale.

În linii generale, purificarea structurii energetice, prezentă în toate căile spirituale autentice, duce la mărirea sensibilităţii. De aici, anumite

neplăceri în prezenţa unor persoane malefice sau locuri impure – pe care discipolul le va evita instantaneu. Totodată, apare şi o receptivitate telepatică mai ridicată la glasul spiritelor. Amplificarea intuiţiei, a inspiraţiei, îndesirea coincidenţelor providenţiale (sincronicităţi) sunt semne de evoluţie, de contact nemijlocit cu lumea spiritelor benefice. Doar o practică dedicată Binelui poate elimina unele simptome neplăcute (inerente unei sensibilităţi acute), prin adâncirea zi de zi în comuniunea cu Dumnezeu şi Îngerii Săi.

Nu trebuie să urmărim neapărat o schimbare bruscă. Ar fi un semn evident, dar cu posibile efecte secundare. În general, transformările spirituale au loc treptat, nebănuite, iar noi trebuie să manifestăm răbdare şi să urmărim perseverent scopul spiritual al vieţii. Pot trece ani la rândul fără a ne da seama că am „evoluat". Cum spunea un înţelept, saltul de conştiinţă vine la timpul său, aşa cum un ou pus la clocit nu manifestă niciun semn exterior decât în ziua în care puiul eclozează. Abia atunci ne dăm seama ce miracol s-a petrecut sub coaja aparent identică a oului!

Unul dintre rolurile învăţăturilor spirituale este menţinerea angajamentului spre un Ţel care s-ar putea să ne pară infinit de îndepărtat! Fără aceste repere sapienţiale, ne-am putea lesne plictisi şi abandona efortul de îmbunătăţire a propriei persoane. La fel de important este contactul cu maeştri spirituali sau discipoli mai avansaţi decât noi, care să ne dea din când în când un imbold spiritual, o speranţă şi curajul de a ne opune decadenţei din jur, de pretutindeni pe această planetă...

17 august 2011

FLORIN:

De ce entităţile din casele şi locurile bântuite au putere şi forţă aşa mare faţă de spirite? Sau tot spirite sunt până la urma şi ele? Silueta sau aura lor este vizibilă şi are adesea formă de fiinţă umană. Pe site am citit despre apariţiile fantomatice cum că sunt frânturi din aura unei fiinţe decedate şi conţine nişte mecanisme ale creierului care nu s-au distrus complet. Cum deosebim spiritele de momâi? În poze vedem doar sfere luminoase, dar oamenii văd fantomele decedaţilor.

Spiritele surprinse în poze pe site-ul dumneavoastră şi spiritele oamenilor care bântuie locuri, iată că reuşesc să convieţuiască pe Pământ de secole. În schimb, pe site aţi scris că un spirit are nevoie neapărat de un corp uman şi suflet pentru a putea evolua pe Pământ. Cel puţin aşa e recomandabil. Dar cum pot aceste spirite să reziste atâta timp bântuind şi de ce, până la urmă, se mai întrupează ele dacă rezistă şi în planul nostru cu vibraţii scăzute. Ce explicaţie ar fi?

Unele spirite sunt invidioase pe oameni pentru că îi cred mai privilegiaţi, dar oare de ce? Că doar ele au viaţă infinită şi, până la urmă, asta contează.

RĂZVAN:

Să luăm chestiunile pe rând…

Fantomele nu sunt neapărat spirite. Ele pot fi doar nişte haine astrale lepădate de spiritul care s-a destrupat. Acest înveliş astral poate păstra uneori o anumită coerenţă şi autonomie, datorită energiei puternice pe care a avut-o în momentul morţii. Ar putea părea chiar inteligent, dar este o inteligenţă repetitivă, nu creativă, care doar reproduce vechile obişnuinţe psiho-mentale ale omului decedat şi se stinge odată cu trecerea timpului.

Alteori, este adevărat, unele spirite nu se pot desprinde de planul terestru, crezând că încă sunt fiinţe biologice, mai ales dacă oamenii respectivi au murit brusc şi neaşteptat. Acest fapt le produce multe neplăceri, fiindcă nimeni nu le bagă în seamă, fiind invizibile ochiului normal. Ele se simt frustrate şi uneori încearcă din răsputeri să se facă simţite de pământeni, cu bune sau rele intenţii, de la caz la caz.

Se mai poate întâmpla ca energia lor puternică să impresioneze aparatul fotografic sau cel de filmat. Industria mass-media tocmai pe acest tip de apariţii fantomatice se axează, exagerându-le importanţa şi jucându-se cu emoţiile telespectatorilor. Totuşi, fantomele sunt un fenomen marginal, secundar, pseudo-spiritual; nu trebuie să le acordăm prea mare atenţie. Sunt multe alte lucruri cu adevărat importante din perspectivă spirituală care ar trebui să ne capteze interesul!

Forma umanoidă a fantomelor reproduce cu aproximaţie forma omului care a murit, dar poate căpăta şi alte aspecte, conform dorinţelor de moment ale acelui spirit rătăcitor. Forma este dată de ectoplasmă, sau perispirit (învelişul energetic al spiritului). Această ectoplasmă este o materie eterică grosieră, care poate genera efecte fizice, în anumite condiţii de concentrare. După ce spiritul va scăpa de acest balast terestru mai mult psihologic, perispiritul său va reveni la forma sferică normală.

Unele fantome creează probleme unor pământeni, ele dorind cu putere să retrăiască viaţa de om. Acest lucru fiind imposibil, ele nu reuşesc decât să provoace neplăceri acelor oameni speriaţi şi să îşi prelungească inutil şederea în spaţiul intermediar eteric. Le-ar fi de mare folos să cheme Ajutorul Divin, pentru a le lumina calea şi viitorul!

Pentru a se putea reîncarna, astfel de spirite întârziate trebuie să intre într-un program de purificare şi corijare a gândirii, în acord cu Înţelepciunea Divină. O nouă întrupare le va fi rezervată de Spiritele Superioare numai potrivit cu faptele lor anterioare (karma) şi cu noile lecţii pe care trebuie să le înveţe (dharma). Ele nu se pot reîncarna aşa, dintr-o dată, după capricii de moment.

Ca să scăpăm de prezenţa unei fantome agasante, cea mai bună metodă este de a invoca Spiritele Superioare, care au puterea şi înţelepciunea de a prelua acel spirit rătăcit şi a-l conduce către Lumină. Oricât de „puternice” ar părea că sunt fantomele, mult mai puternice decât ele sunt Spiritele Superioare, prin forţa de dominaţie mentală.

Este adevărat că fantomele au o energie mai apropiată ca vibraţie de materia fizică şi se pot face mai uşor vizibile sau palpabile. Dar nu toţi oamenii văd spiritele ca fantome, ci unii văd sfere luminoase! Alţii văd spiritele naturii (gnomi, ondine, silfe, salamandre). Depinde de calitatea clarviziunii şi interesul clarvăzătorului.

Spiritele pot rezista sub formă de fantomă atâta timp cât îşi păstrează energia eterică grosieră (uneori sute de ani). Trebuie înţeles că ele trăiesc nu pe Pământ, ca oamenii, ci într-un plan paralel apropiat ca vibraţie de planul fizic, şi anume planul eteric. Când se plictisesc de această vieţuire incompletă şi încep să înţeleagă faptul că locul lor de spirit este într-un tărâm mai bun, atunci îşi aruncă balastul de energie rămasă din viaţa de om şi capătă acces la planul astral superior.

Un spirit se încarnează într-un corp uman pentru a dobândi experienţă, mult mai multă decât ar fi reuşit să capete în lumea liniştită astrală, în acelaşi interval de timp. Din acest motiv are nevoie spiritul de un corp uman şi din acelaşi motiv spiritele libere aflate în curs de evoluţie sunt invidioase pe suratele lor deja încarnate. Cu toate că sunt eterne, chiar şi în veşnicie, majoritatea spiritelor se grăbesc să evolueze cât mai repede, fiindcă cu cât se apropie de Dumnezeire, cu atât sunt mai fericite, mai puternice, mai înţelepte. Spiritele superioare nu îşi mai doresc deloc să se încarneze, decât dacă primesc o sarcină specială de la Domnul Dumnezeu, aşa cum a făcut măreţul Spirit al lui Isus, care s-a născut în Betleem, acum 2000 de ani.

12 septembrie

FLORIN:

Vă trimit câteva poze. Dacă sunt într-adevăr spirite, ele cu ce scop îşi fac veacul în aceste zone? Toate sunt sferice. Din păcate, nu am poze cu alte forme de spirite. Oare acelea de ce au forme geometrice diferite? Spiritul meu o fi tot de formă sferică? Cele de alte forme sunt venite de pe alte planete sau care e explicaţia că sunt văzute foarte rar?

RĂZVAN:

Putem explica fenomenul planetar al apariţiei sferelor luminoase în fotografii, în ultimul deceniu, astfel: Este vorba despre necesitatea ca oamenii să se convingă că nu sunt singuri în Cosmos şi că mai există şi alte dimensiuni ascunse, care aşteaptă să fie cunoscute de pământeni. Prin urmare, este un serviciu intelectual şi spiritual pe care ni-l fac entităţile ce ne apar în fotografii. Desigur că acest fenomen a apărut odată cu dezvoltarea tehnicii fotografice, mai ales aparatura digitală de mare fineţe. Totul este corelat la scară cosmică. Probabil că omenirea este „coaptă” intelectual şi material să primească dovezi tot mai clare despre ceea ce se numeşte „meta-fizică”, adică dimensiunile suprafizice în care vieţuiesc entităţi inteligente. Aceste supradimensiuni au fost de mult postulate de către fizica avansată, dar omul simplu are nevoie de

argumente simple şi directe, cum sunt sferele luminoase din fotografiile de amatori.

Forma „apariţiilor luminoase” poate fi influenţată de marca aparatului foto (dar numai dacă forma geometrică este aceeaşi în toate pozele realizate cu acel aparat - de exemplu triunghi, romb, pentagon, hexagon etc.). În general, spiritele au aura sferică (perispiritul). Păcatele mari ale spiritelor se manifestă vizual prin ruperea, găurirea, deformarea perispiritului. Acest fapt a fost deja remarcat la unele apariţii luminoase şi nu are legătură cu modelul aparatului foto sau condiţiile de fotografiere.

Totuşi, tehnica actuală (destul de imperfectă) ne oferă doar o vagă şi aparentă impresie despre aspectul spiritelor. Este mai mult o aţâţare a curiozităţii. Ceea ce impresionează aparatul este doar partea cea mai grosieră a perispiritului, cea eterică. Aura însă conţine şi alte straturi mai rafinate, care se întind tot mai departe, până la infinit. Acelea nu pot fi fotografiate. Ele vor fi cunoscute de omenire mai târziu, pe măsură ce va progresa moral şi intelectual. Mai avem multe de aflat, suntem abia la începutul cunoaşterii...

27 septembrie 2011

AFIRMAŢII APARENT CONTRADICTORII DESPRE SPIRIT

CLAUDIU:

Vă rog, dacă se poate, să mă ajutaţi să clarific unele aspecte.

În câteva articole ale dumneavoastră apar afirmaţii aparent contradictorii despre spirit:

1 - Spiritul este o fiinţă pură, ştie totul direct de la Tatăl şi de la Îngeri, ştie că este o parte din Dumnezeu. Apoi spiritul este descris ca imperfect, în evoluţie, sau că preia bagajul sufletului şi uită că este o parte din Dumnezeu, confundându-se cu sufletul.

2 - După ce perispiritul va atinge perfecţiunea divină, spiritul va renunţa la conştiinţa limitată. Dacă e limitată, cum se face că ştie totul direct de la Dumnezeu? Conştiinţa spiritului fiind situată în perispirit, imediat lângă nucleul divin, nu ar trebui să fie deja la capacitatea maximă pentru o conştiinţă individuală?

3 - Spiritul nu va muri, ci va fi absorbit, la fel cum sufletul este absorbit de spirit. Cum se face că prin absorbţie, când perispiritul este abandonat şi nucleul divin nu mai este înconjurat de acesta, se mai păstrează individualitatea? Conştiinţa spiritului fiind în perispirit, cine mai păstrează individualitatea spiritului? Absorbţia nu conduce la dispariţia spiritului ca entitate?

4 - Conştiinţa umană poate să-l cunoască pe Creator doar prin intermediul Sinelui (spiritului). Dacă sinele este imperfect, în evoluţie, cum poate el mijloci o astfel de cunoaştere? Ce şansă mai are un om al cărui Sine nu este Dumnezeul din el, ci doar o altă fiinţă în evoluţie? Se înţelege că spiritul trebuie să-l cunoască mai întâi el pe Dumnezeu?

5 - Fără aportul spiritului interior, omul nu va fi interesat de chestiunile spirituale, pentru că nici spiritul nu le prea înţelege. Cum aşa? Sinele este prezentat peste tot ca poarta către dumnezeire, iar aici apare ca neştiutor. Ce fel de prezenţă permanent conştientă a lui Dumnezeu în om este asta?

6 - Există spirite malefice, care nu sunt interesate ca omul să evolueze, ba chiar pot să-i provoace moartea dacă acesta nu acţionează conform dorinţelor lor. Cum e posibil ca aceste spirite, descrise ca fiinţe pure şi perfecte, să aleagă altceva decât respectarea legilor divine şi să fie lăsate să se încarneze în oameni, atâta timp cât Dumnezeu veghează prin nucleul divin asupra întregii creaţii? Omul nu are nici o şansă la spiritualitate cu un spirit malefic. Cum se mai justifică în acest caz îndemnul cunoaşte-te pe tine însuţi? Ce să mai cunoşti, un spirit malefic ce te poate ucide? Ce fel de evoluţie permanentă este asta? Nu ar trebui să vorbim şi despre o involuţie posibilă, un regres al spiritelor până la distrugerea lor, tocmai din cauza alegerilor pe care le fac?

7 - Câte ocazii i se acordă spiritului să se încarneze în om, iar dacă există un număr limitat, ce se întâmplă cu spiritele care reuşesc să atingă perfecţiunea, comparativ cu cele care nu reuşesc?

8 - În concluzie, cred că liberul arbitru se justifică în cazul omului, care nu este o fiinţă perfectă, dar contrazice ideea de perfecţiune a Sinelui, descris în scrierile spirituale ca Dumnezeu în om. Dacă sinele are liber arbitru, înseamnă că nu este perfect şi nu poate să fie calea spre Dumnezeu.

RĂZVAN:

Să revedem comentariile tale…

„În câteva articole ale dumneavoastră apar afirmaţii aparent contradictorii despre spirit…”

Problematica spirituală nefiind una uşoară (fiind greu de obiectivat), poate fi abordată din aproape în aproape, pe etape şi în formule diferite. Ai putea găsi unele contradicţii aparente în scrierile spirituale de pretutindeni, deoarece cuvintele sunt uneori nepotrivite sau înşelătoare în tratarea acestui subiect, care depăşeşte logica umană simplistă. Fiecare trebuie să treacă prin filtrul raţiunii şi prin intuiţia personală ceea ce citeşte sau aude. Uneori vorbele sunt doar pretexte pentru înţelegerea printre rânduri. În lumea în care trăim, cunoştinţele spirituale sunt încă în curs de coagulare, de la „filosofie” către o „ştiinţă” riguroasă.

„1 - Spiritul este o fiinţă pură, ştie totul direct de la Tatăl şi de la Îngeri, ştie că este o parte din Dumnezeu. Apoi spiritul este descris ca imperfect, în evoluţie, sau că preia bagajul sufletului şi uită că este o parte din Dumnezeu, confundându-se cu sufletul.”

Niciun spirit nu este perfect de la început! Perfecţiunea înseamnă atât puritate energetică maximă, cât şi experienţă acumulată prin reîncarnări.

Preluarea bagajului sufletului de către spirit este realizată la moartea omului şi este o stare tranzitorie. Spiritele înalte îşi amintesc (retrăiesc) mult mai repede decât cele imature că sunt nişte scântei divine, ultimele trăind în autoiluzionare şi neputinţă.

Este posibil ca un articol să se limiteze la a promova spiritualitatea în general, vorbind doar despre aspectele sublime ale sale. Pe această linie, Upanişadele descriu Sinele ca Atman, adică o fiinţă ideală şi perfectă, identică cu Brahman-Dumnezeu (ceea ce nu este aşa, realist vorbind). Articolele mele sunt scrise în momente diferite şi sub inspiraţii diferite (vezi data publicării). Este imposibil ca, într-un simplu eseu, să acoperi toate faţetele spiritualităţii! Important este ca articolul cu pricina să aibă coerenţă internă şi să transmită un anumit mesaj clar.

„2 - După ce perispiritul va atinge perfecţiunea divină, spiritul va renunţa la conştiinţa limitată. Dacă e limitată, cum se face că ştie totul direct de la Dumnezeu? Conştiinţa spiritului fiind situată în perispirit, imediat lângă nucleul divin, nu ar trebui să fie deja la capacitatea maximă pentru o conştiinţă individuală?”

Dumnezeu-Tatăl nu stă să-l dădăcească pe fiecare în parte. El a dat nişte legi simple şi clare, care guvernează universul. Ajutorul vine în primul rând de la spiritele superioare, fraţi şi surori cu spiritul în curs de evoluţie. Nimeni nu ştie totul, decât Dumnezeu!

Faptul că Conştiinţa se găseşte „lângă” Nucleul divin nu înseamnă că ştie deja totul. Este vorba de o potenţialitate infinită de a cunoaşte, dar nu de cunoaşterea infinită. Nucleul divin poate fi înţeles mai degrabă ca fiind o <u>poartă către Absolut</u>. Trebuie deschisă şi păşit prin ea…

Totuşi, să nu uităm că acesta e un model extrem de simplificat, o simplă schiţă destinată unificării mai multor teorii diferite!

„3 - Spiritul nu va muri, ci va fi absorbit, la fel cum sufletul este absorbit de spirit. Cum se face că prin absorbţie, când perispiritul este abandonat şi nucleul divin nu mai este înconjurat de acesta, se mai păstrează individualitatea? Conştiinţa spiritului fiind în perispirit, cine mai păstrează individualitatea spiritului. Absorbţia nu conduce la dispariţia spiritului ca entitate?”

Aici te referi la ultima stare a spiritului, resorbţia în Dumnezeire. Pentru a înţelege fenomenele ce se petrec atunci, ar trebui ca, în prealabil, să înţelegem multe alte fenomene spirituale, pe care încă nici

măcar nu le întrezărim. Prin urmare, putem doar specula asupra acestui subiect, folosind termeni şi metafore comune, dar în nici un caz nu avem cum să-l clarificăm.

Ceea ce ştiu sigur este că Marele Spirit al lui Isus, deşi nu este definitiv absorbit în Dumnezeire, are acces când doreşte la Ea. Prin faptul că El intră şi iese de acolo fără a-şi pierde individualitatea, avem deja un răspuns. Acolo, în Transcendenţă, viaţa este şi mai interesantă decât în lumea creată, nu apare nici o aneantizare şi nici o uniformizare plictisitoare.

„4 - Conştiinţa umană poate să-l cunoască pe Creator doar prin intermediul Sinelui (spiritului). Dacă sinele este imperfect, în evoluţie, cum poate el mijloci o astfel de cunoaştere? Ce şansă mai are un om al cărui Sine nu este Dumnezeul din el, ci doar o altă fiinţă în evoluţie? Se înţelege că spiritul trebuie să-l cunoască mai întâi el pe Dumnezeu?”

Pe de o parte, Nucleul divin al spiritului este poarta către Dumnezeul-Absolut. Pe de altă parte, cunoaşterea lui Dumnezeu se adresează Conştiinţei, dar numai atunci când perispiritul este purificat suficient de mult. Prin urmare, deşi spiritul, ca un întreg, este creat de Dumnezeu (din materie necreată divină şi din materie creată universală), întreaga sa fiinţă nu poate să se apropie de El decât atunci când a devenit suficient de pur energetic, de evoluat. Abia atunci are şanse şi omul în care este încarnat să-L cunoască pe Creator.

Îţi recomand să citeşti cartea „Din tainele vieţii şi ale Universului” de Scarlat Demetrescu, care oferă o viziune detaliată despre geneza şi alcătuirea spiritului.

„5 - Fără aportul spiritului interior, omul nu va fi interesat de chestiunile spirituale, pentru că nici spiritul nu le prea înţelege. Cum aşa? Sinele este prezentat peste tot ca poarta către dumnezeire, iar aici apare ca neştiutor. Ce fel de prezenţă permanent conştientă a lui Dumnezeu în om este asta?”

Este aceeaşi explicaţie deja formulată mai sus.

Când ne adresăm celor dornici de spiritualitate, în general, nu le spunem că ar putea avea un spirit imatur, pentru că, cel mai probabil, nici nu este aşa. Presupunem că spiritul lor este unul evoluat, din moment ce se preocupă cu asemenea lecturi. Un om în care este încarnat un spirit slab dezvoltat va respinge instinctiv acest gen de preocupări, deşi nici asta nu e o regulă.

Dar atunci când abordăm problema dintr-un punct de vedere neutru, ştiinţific, recunoaştem ca spiritele se diferenţiază mult între ele. De fapt, noi ne limităm să vorbim aici doar despre spiritele de rang uman, ignorând celelalte aproape-spirite din regnurile inferioare omului. Dacă am lărgi prea mult cadrul discuţiei, nu am mai termina-o niciodată, căci cunoaşterea spirituală nu are sfârşit. Inevitabil, suntem obligaţi să simplificăm lucrurile.

„6 - Există spirite malefice, care nu sunt interesate ca omul să evolueze, ba chiar pot să-i provoace moartea dacă acesta nu acţionează conform dorinţelor lor. Cum e posibil ca aceste spirite, descrise ca fiinţe pure şi perfecte, să aleagă altceva decât respectarea legilor divine şi să fie lăsate să se încarneze în oameni, atâta timp cât Dumnezeu veghează prin nucleul divin asupra întregii creaţii? Omul nu are nici o şansă la spiritualitate cu un spirit malefic. Cum se mai justifică în acest caz îndemnul cunoaşte-te pe tine însuţi? Ce să mai cunoşti, un spirit malefic ce te poate ucide? Ce fel de evoluţie permanentă este asta? Nu ar trebui să vorbim şi despre o involuţie posibilă, un regres al spiritelor până la distrugerea lor, tocmai din cauza alegerilor pe care le fac?"

O chestiune spinoasă... Un om dotat cu un spirit luciferic, dacă începe să se autocunoască, se va apropia de spiritul său malefic şi va deveni un monstru printre oameni. Acest fapt s-a întâmplat şi se va mai întâmpla, cu sau fără îndemnul socratic „cunoaşte-te pe tine însuţi".

Dar învăţăturile sapienţiale se adresează tuturor oamenilor şi ele mizează pe bunăvoinţa celor „aleşi", care nu sunt chiar puţini. Acest cuvânt – „om ales" - este regăsit în Biblie de mai multe ori şi înseamnă tocmai calitatea pozitivă şi superioară a spiritului încarnat, nicidecum opţiunea arbitrară a Divinităţii.

„Şi dacă zilele acelea n-ar fi scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate." (Matei 24:22)

Desigur, nu toată răutatea şi prostia oamenilor este cauzată de o presupusă maleficitate înnăscută, ci şi de anturaj, de mediu, de alte influenţe externe (prejudecăţi, obiceiuri etc.). Dar o mare parte de vină o are faptul că entităţi rele sunt încarnate printre noi, fără a putea fi detectate cu vreun aparat. De cele mai multe ori însă, faptele îi dau de gol.

Ignoranţa spirituală a speciei umane are şi un revers pozitiv: chiar şi spiritele malefice încarnate pot avea dificultăţi în a-şi direcţiona omul către fapte rele; chiar şi astfel de oameni „taraţi spiritual" se pot comporta normal, omeneşte, purificându-şi astfel perispiritul, spre bucuria îngerilor. Iar după moarte s-ar putea ca spiritul respectiv să încline mai mult către tabăra Luminii...

Când vorbim despre demoni, automat ieşim din cadrul spiritualităţii liniştite, sublime, non-duale, adresate doar „aleşilor" şi intrăm pe teritoriul ştiinţei spirituale, ceva mai agitate, dar mai riguroase şi mai complete.

De ce sunt spiritele malefice lăsate să se încarneze? Pentru că au şi ele puterea lor de acţiune, în competiţie cu cea a spiritelor ce-L slujesc pe Dumnezeu. Şi pentru că spiritele superioare pot refuza întruparea într-un anumit embrion uman, lăsându-l în seama spiritelor nedezvoltate, care îi dau târcoale.

Unii învăţaţi susţin că sistemul solar se află într-o zonă a cosmosului mai densă, în care spiritele malefice se simt precum râmele în pământ. S-ar părea că ne apropiem de timpul când vom ieşi într-o zonă mai luminoasă, mai pură, unde spiritele grosiere vor întâmpina mai multe dificultăţi de manifestare. La asemenea vremuri se referă şi Cartea Apocalipsei, şi trecerea din Kali Yuga în Dwapara Yuga, şi intrarea sistemului solar în centura fotonică a galaxiei etc.

„7 - Câte ocazii i se acordă spiritului să se încarneze în om, iar dacă există un număr limitat, ce se întâmplă cu spiritele care reuşesc să atingă perfecţiunea, comparativ cu cele care nu reuşesc?”

Spiritul, odată ce este creat, are la dispoziţie eternitatea pentru a se perfecţiona. Se va încarna de câte ori vor considera necesar, el şi Judecătorii angelici înţelepţi care veghează asupra reîncarnărilor. Nu există niciun număr fix de reîncarnări. Nici 1, nici 7, nici 100... Unele spirite încarnate în prezent au fost prezente şi în Atlantida. Vor urma alte încarnări pe planete superioare, desigur.

„8 - În concluzie, cred că liberul arbitru se justifică în cazul omului, care nu este o fiinţă perfectă, dar contrazice ideea de perfecţiune a Sinelui, descris în scrierile spirituale ca Dumnezeu în om. Dacă sinele are liber arbitru, înseamnă că nu este perfect şi nu poate să fie calea spre Dumnezeu.”

Încerc să înţeleg concluzia ta, dar îmi este imposibil. Consideri că libertatea se opune perfecţiunii, dar această idee nu se leagă! Dumnezeu, fiinţa perfectă, a creat lumea în deplină libertate, neforţat de nimeni şi de nimic.

Cine urmează „Voinţa lui Dumnezeu” nu înseamnă că îşi pierde libertatea! Nu! Ci pur şi simplu că alege, cu o mare bucurie lăuntrică, acelaşi lucru ca şi El; înseamnă că fiinţa are aceleaşi preferinţe naturale ca Dumnezeu. Ce minunat, nu?!

Liberul-arbitru este mult mai redus în cazul omului decât în cel al spiritului, fiindcă primul se află la un nivel inferior al vibraţiilor, fiind supus mai multor condiţionări şi influenţe subtile insesizabile. Eu afirm, invers decât tine, că libertatea creşte odată cu ridicarea vibraţiei spirituale, cu apropierea de perfecţiune. Atingerea perfecţiunii aduce cu sine şi totala cunoaştere. Cunoaşterea aduce responsabilitatea, care conferă mult-dorita libertate de a alege şi a acţiona oricum vrei, dar în acord cu legile universale.

Sinele poate semnifica diferite nivele profunde ale fiinţei umane: 1) Sinele este Dumnezeu în om dacă îl privim ca fiind exclusiv Nucleul divin. 2) Sinele (Conştiinţa) este calea către Dumnezeu, fiindcă alta nu există. Omul deţine aparate de percepţie dedicate fiecărui aspect al vieţii: cu ochii vede lungimile de undă între 380 - 750 nm, cu urechile aude frecvenţele între 16 Hz si 20 MHz, iar cu Conştiinţa poate intra în frecvenţele cele mai înalte ale Divinităţii.

Spiritualitatea occidentală a suferit multe influenţe, dar câteva dintre ele sunt definitorii pentru prezent: religia creştină, doctrina spiritistă, tradiţia indiană (yoghină şi vedantică) şi psihologia. Se mai adaugă şi spiritualitatea new-age, eclectică şi cam ambiguă. Ele oferă viziuni diferite asupra aceluiaşi domeniu extrem de vast. De pildă, problema forţelor binelui şi răului nu este abordată decât în primele două domenii menţionate, dar şi acolo în modalităţi diferite. Concluzia este că gândirea spirituală actuală este destul de fărâmiţată în şcoli, credinţe, tradiţii diverse. Acest lucru m-a preocupat prioritar.

În scrierile mele m-am adresat diverşilor potenţiali cititori, fiecare cu profilul său socio-cultural, încercând să micşorez distanţa dintre concepţiile spirituale divergente. Am încercat să mă lămuresc în primul rând pe mine, dar cred că publicarea articolelor i-a ajutat şi pe alţii să-şi ordoneze ideile. Pe măsură ce scriam mai mult, pe atât eram ajutat să înţeleg mai multe şi să îmi pun întrebări noi. Desigur, nu am avut timp şi interes să studiez toate tradiţiile spirituale de pe glob, dar las altora privilegiul să găsească numitorul comun pentru acestea...

Am certitudinea că, peste ani, vor apărea teorii tot mai complete, cu date inedite şi nepreţuite. Este firesc să se întâmple aşa. Scrierile mele sunt doar o mică, simplă, imperfectă contribuţie, o picătură într-un ocean infinit de cunoaştere spirituală.

CLAUDIU;

Mulţumesc pentru răspunsuri. Articolele şi cărţile dumneavoastră sunt un adevărat balsam pentru suflet. Site-ul în sine este o sursă foarte importantă de informaţii. Citesc acum articolele la rând, cu toate că îmi spusesem că e gata cu teoria.

26 iunie 2012

DIALOGURI CU RADU

Evoluţia scânteii divine de la atom la om

RADU:

Am citit cartea Doamnei Nina Petre „Situaţia Paranormalilor. Spiritismul". Mulţumesc pentru această posibilitate. Mi se pare o carte interesantă şi binevenită în acest peisaj.

Am remarcat însă în ea o idee care este opusă ideii susţinute de Allan Kardec. În cartea Doamnei Nina Petre se afirmă: *„El a stabilit că fiecare spirit nou creat prin voinţa Sa îşi va face stadiul primar în trup de microorganism, insectă, pasăre şi animal." (pag 58)* şi mai departe: *„Necuvântătoarele se lasă ucise de semenii lor sau de către oameni, opunând o slabă rezistenţă în faţa morţii, care poate interveni în orice*

clipă. Astfel putem înţelege mai bine de ce oamenii nu îşi încarcă destinul şi karma dacă le ucid pentru a se hrăni sau îmbrăca. Iar acestea se sacrifică în mod conştient pentru ca oamenii, fiinţele care pentru ele constituie idealul de perfecţiune, să supravieţuiască datorită lor.”

Idee care mie personal mi se pare în total contradicţie cu legea prin care se afirmă „să nu ucizi”. Ar trebui atunci ca noi, oamenii, să omorâm toate animalele - pentru că le-am face un bine... ajutându-le să evolueze.

Ideea susţinută de Doamna Nina Petre vine în contradicţie cu ce scrie în Biblie - unde scrie că Dumnezeu a făcut animalele fiecare după „după soiul lor”. Deci ele nu mai evoluează conform lui Darwin. Dacă era aşa... ce ar fi devenit... o muscă de acum câteva milioane de ani - când era la fel ca acum - vezi chihlimbarele. Allan Kardec susţine şi el acelaşi lucru - un spirit de câine va rămâne tot spirit de câine - mai evoluat, este drept, dar tot spirit de câine va rămâne, întrupându-se numai în câine, nu în cal (apoi în nu mai ştiu ce animal şi, în final, în om... şi apoi în înger, arhanghel). Bunul simţ îmi spune că nu poate să fie decât aşa.

Cum justifică (pe ce se bazează) Doamna Nina Petre când afirmă cele de mai sus legate de spiritul animalelor şi cât de benefic pentru ele este să le omori - supunându-le la o mare suferinţă? Preoţii susţineau teoria asta legat de peşti... că nu e „păcat” dacă îi omori...

RĂZVAN:

Fiindcă pari sincer interesat, am să îţi elimin confuziile, pe rând:

1. Spui că <u>speciile nu evoluează</u>. Unele specii, precum musca sau crocodilul, s-au păstrat ca acum milioane de ani, e adevărat. Dar marea majoritate a speciilor s-au schimbat şi se schimbă, pe măsura ce mediul de viaţă se modifică. Este un lucru logic şi dovedit ştiinţific, deci nu poate fi combătut cu argumente de genul „aşa scrie în Biblie”.

De fapt, evoluţionismul ştiinţific nu contravine creaţionismului religios! Darwin însuşi a recunoscut că adaptările speciilor au loc în limite strânse şi teoria lui nu explică apariţia vieţii. Este loc şi pentru Dumnezeu în ştiinţă... Fiecare specie este creată de Îngeri creatori. E problema lor cum perfecţionează specia: prin mici modificări, printr-un nou design, inspirându-se din alte planete animate etc.

2. <u>Teoria spiritistă se aplică spiritelor, nu fiinţelor biologice</u> în care ele sunt încarnate temporar. Spiritul este un cu totul alt tip de fiinţă cosmică, ce respectă cu totul alte legi decât plantele sau animalele.

Spune undeva Kardec că spiritul de rang animal nu evoluează în cel de rang uman, în decursul timpului?! Dimpotrivă, spiritele sunt supuse legii progresului neîntrerupt, asta se afirmă în cărţile lui Kardec. Iar Scarlat Demetrescu, un mare scriitor spiritist, descrie cu mare fineţe modul în care spiritele se îmbogăţesc, trecând din rangul animal în cel uman.

3. Porunca „să nu ucizi” apare în Vechiul Testament. Poate că nu e relevant aici faptul că acea carte este plină de crime şi genociduri în

numele credinţei şi al lui Dumnezeu. Nici că ea relatează continuu despre jertfele animale practicate tot în numele credinţei. Care jertfe s-au perpetuat şi în creştinismul românesc, cum ar fi tăierea mielului sau a porcului.

Trebuie înţeles că porunca „să nu ucizi” se referă la oameni, la semenii noştri, nicidecum la animale! Asta înţelege tot creştinul. Este adevărat că unele religii, precum cea jainistă din India, sunt mai radicale, evitând chiar şi uciderea accidentală a unei furnici sau unui fluture... Dar tu gândeşti creştineşte, nu după preceptele altor religii străine de cultura noastră. La noi, dacă afla că nu mănânci carne, preotul te întreabă „Nu cumva eşti într-o sectă?”. Chiar şi Isus mânca peşte...

4. Bunul simţ şi omenia (din 2008 şi legea penală) ne împiedică să omorâm animale din alt motiv decât cel al hrănirii sau apărării. Pentru asta se chinuie oamenii să crească animale domestice: ca sursă de hrană. Altfel, nu le-ar ajuta să se înmulţească - deci multe spirite animale nu ar avea şansa rară de a se întrupa, spre a evolua. E un punct de vedere valabil pentru nivelul actual al planetei, cu oamenii şi animalele ei! Când oamenii nu vor mai avea nevoie să consume carne, va fi un alt tip de omenire pe Pământ, mult mai elevată...

Oricum, nicio învăţătură spirituală nu vorbeşte de a omorî aiurea animalele, fără discernământ, fără motiv, din sadism. Asta e doar interpretarea ta exagerată... Dar dacă tu, Radu, nu vrei să fii un complice al ucigaşilor din abatoare, atunci ia atitudine şi dă un exemplu personal: renunţă la friptură şi la celelalte preparate de carmangerie! Vezi tu, e uşor să teoretizăm, dar numai practica ne arată valoarea opiniilor...

5. Ca observaţie generală, scrierile spirituale ţin pasul cu epoca în care au apărut. Se compară gândirea modernă cu cea oamenilor de acum 2000-3000 de ani? Evident că astăzi gândim mult mai rafinat şi înţelegem multe lucruri care nu puteau fi explicate în Biblie. Scrierile lui Allan Kardec de acum 150 de ani detaliază adevărurile spirituale într-un mod adecvat vieţii moderne. Dar nici ele nu prezintă adevărul absolut. Scarlat Demetrescu, acum câteva decenii, a adus multe completări extraordinare. Peste 100 de ani, cu totul altfel vor fi prezentate realităţile spirituale. Mintea omului se cizelează şi învaţă noi concepte, ceea ce îl ajută să-şi aducă mai aproape lumea şi înţelesurile ei.

Este loc pentru noi informaţii aduse de clarvăzătorii din prezent, care le completează pe cele mai vechi. Aşa trebuie văzute cărţile şi informaţiile spirituale: într-o evoluţie continuă, ca şi mersul omenirii. Chiar dacă, aparent, unele lucruri nu se potrivesc, trebuie adoptate versiunile mai recente - cu condiţia să fie autentice (adică intuite sau revelate şi decodificate de mintea ageră a omului ales de spirite pentru această sarcină).

Vezi vreo diferenţă între profeţii din vechime şi mediumii de astăzi? Sigur că sunt multe diferenţe exterioare. Dar ei sunt inspiraţi de aceeaşi Sursă spirituală. Informaţiile pe care le transmit pot uneori diferi, iar alteori sunt aceleaşi, în altă formă. Important e ca omul care le află să le

şi înţeleagă – cu o minte deschisă, antrenată să gândească. Nu să creadă orbeşte. Credinţa fără raţiune şi verificare personală nu este nici pe placul îngerilor şi nici al oamenilor inteligenţi.

RADU:

Revin cu lămuriri: În „Cartea Spiritelor" scrie, începând cu răspunsul nr 592 pana la 613:

„Diferitele specii de animale nu purced defel unele din altele pe calea progresiei; astfel spiritul stridiei nu devine în mod succesiv cel al peştelui, al păsării, al patrupedului şi al cuadrumanului. Fiecare specie reprezintă un tip absolut din punct de vedere fizic şi moral, prin care fiecare individ merge la izvorul universal - suma principiului inteligent ce-i este necesar potrivit desăvârşirii organelor sale şi operei pe care trebuie să o îndeplinească printre fenomenele naturii." (Cartea Spiritelor – Allan Kardec - Răspunsul 613)

Acest lucru vine în totală concordanţă cu textul din Biblie, pe care l-aţi ignorat, legat de faptul că fiecare animal a fost creat după „soiul lui", ele neevoluând ca specii unele din altele. *„Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor şi toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune."* (Geneza 1:25)

RĂZVAN:

Întâi o observaţie de formă şi apoi una de fond:

În primul rând, în citatul de mai sus este redat un simplu comentariu, opinia personală a lui Allan Kardec, care nu este o comunicare mediumnică (ca restul cărţii), ceea ce îi diminuează oarecum credibilitatea. Kardec nu a fost medium, ci doar a sistematizat comunicările primite de la spirite.

În al doilea rând, el mai adaugă totuşi în acelaşi loc următoarele:

„Nu toate spiritele gândesc la fel despre legăturile existente între om şi animale. După unele, Spiritul nu ajunge la perioada umană decât după ce se va fi elaborat şi individualizat prin diferitele niveluri ale entităţilor inferioare ale creaţiei. După altele, Spiritul omului ar fi aparţinut întotdeauna speciei umane, fără a trece prin filiera umană." Deci autorul, după ce a adunat mesajele de la diverşi mediumi, ne aduce la cunoştinţă: părerile spiritelor sunt împărţite. Iar Kardec nu tranşează adevărul, ci doar ne sugerează preferinţa sa. Şi tu ai dreptul la o părere, dar ea nu se sprijină pe autoritatea „Cărţii Spiritelor" (adică a mesajelor venite de la Spiritele Superioare).

Metodologic, ar fi foarte important aici să aflăm care spirite susţin a doua variantă (cum că Spiritul omului ar fi aparţinut întotdeauna speciei umane) şi cu ce cuvinte, căci Kardec nici măcar nu s-a obosit să publice mesajele de la spiritele care o susţin. Probabil că nici el nu avea încredere deplină în ele. În spiritismul ştiinţific, o regulă de bază este să stabilim nivelul spiritului care comunică, ca să putem valoriza mesajul său. (În

„Cartea Spiritelor”, spiritele sunt clasificate de la răspunsul 96 până la 113.)

În privinţa textului din Biblie citat de tine, acolo este o exprimare generală şi ambiguă şi nici nu se poate pune în balanţă cu nivelul actual al cercetărilor spiritiste (care sunt de fapt nişte revelaţii, că oamenii nu prea au cum să cerceteze aceste lucruri). Nici preoţii nu cred chiar tot ce scrie în Biblie! Se pot găsi acolo argumente şi contraargumente pentru orice.

Citeşte-l mai bine pe Scarlat Demetrescu, care explică pe îndelete cum este cu evoluţia spiritului. Nici în cărţile străine nu cred să mai existe o aşa detaliere a anumitor subiecte spirituale extrem de rafinate.

RADU:

Am căutat în „Din Tainele Vieţii şi ale Universului” - cartea pe care mi-aţi recomandat-o să o citesc. O citisem. În capitolul „Evoluţia de la piatră la om” (a doua carte) scrie aşa:

„În esenţa sa, oricare entitate spirituală se compune din scânteia divină - sau spiritul -, înconjurată de învelişurile fluidice - sau perispiritul. Spiritele evoluează de la scânteia atomului până la marile Divinităţi Creatoare din Sfera divină. Perispiritul sau fluidul corpului scânteii, al spiritului, evoluează şi el mereu, tot mai sus. Aşadar, şi scânteia, şi materia învelişurilor sale se schimbă, se perfecţionează.

Dar să nu se creadă că aici, pe Pământ, scânteia de mineral devine scânteie de plantă, scânteia de plantă devine scânteie de animal, că spiritul de animal devine spirit de om. Această prefacere se face numai în Sfera divină. (n.n. - deci se face!) *De asemenea, după o evoluţie de mii şi milioane de ani, prefacerea fluidelor perispiritului se face tot în Sfera-Laborator.”*

Vă mulţumesc!

20 septembrie 2013

EGO ŞI PERISPIRIT

RADU:

Perispiritul este tot una cu Ego-ul?

RĂZVAN:

Perispiritul semnifică tot ce nu este nici Corp fizic, nici Spirit, adică energia-simţirea-inteligenţa aflată între cele două (corp eteric, corp astral, corp mental). Perispiritul este deci ceva concret, uneori chiar palpabil.

Ego-ul este o abstracţiune folosită în explicaţiile psihologice, care pe alocuri se suprapune noţiunii de personalitate umană. Egoul este mai degrabă o rezultantă a funcţionării corpurilor fizic, eteric, astral, mental.

Nimeni nu a definit vreodată foarte clar ce este ego-ul, de aceea fiecare specialist îl foloseşte în funcţie de context şi intenţii.

Desigur că există componente ale acelor învelişuri care pot fi făcute responsabile de unele acţiuni „egoiste” ale omului, dar nu învelişul în sine este ego-ul. Într-un cadru dihotomic rigid, putem afirma că deciziile se pot lua ori de către Spirit şi transmise la corpurile inferioare, ori de către corpurile inferioare însele, fără aportul Spiritului. Dar asta nu înseamnă că toate deciziile din ultima categorie sunt egoiste, în sensul rău al cuvântului. Pot fi considerate „egotice”, dar având acceptul tacit al Spiritului.

23 februarie 2013

FORMA SFERICĂ A SPIRITELOR DIN FOTOGRAFII

RADU:

Legat de afirmaţia dumneavoastră: „*apariţiile luminoase sferice (sau de alte forme) publicate de noi sunt manifestări vizibile ale perispiritului*”.

Întrebarea care se pune: De ce au toate formă sferică? Perispiritul poate să ia - la voinţa Spiritului - orice formă.

Ştiaţi că acele globuri sferice apar la toate aparatele Nikon Coolpix? Indiferent de cine face poza. Oare de ce?

RĂZVAN

Ar fi interesant de dovedit că la TOATE aparatele Nikon Coolpix apar de FIECARE DATĂ globuri sferice. Căci la multe alte mărci de aparate foto apar deseori astfel de globuri. Nu se pune problema că apar doar la un anumit tip de obiectiv optic şi nici că la acel tip de obiectiv ar apărea ÎNTOTDEAUNA.

O posibilă explicaţie a apariţiei tot mai frecvente a lor ar fi intensificarea câmpului energetic al planetei (intrarea în „centura fotonică” ar putea genera noi fenomene energetice). Prin urmare, spiritele ar fi „revelate” chiar fără voia lor, deci surprinse în forma lor „domestică” - de sferă.

RADU:

E greu - practic imposibil - de dovedit că toate aparatele Nikon Coolpix captează orburi. Eu am avut 2 astfel de aparate Nikon - ambele surprind la fel. Cel puţin la mine. Globurile ies mereu. Să faci o poză curată era un noroc „chior”. Când am luat un Nikon DSLR îmi era teamă că vor apare, ceea ce ar fi fost un dezastru. Acum 3 ani - când încă nu se punea chestiunea intrării în centura energetică - la Sinaia, Herculane, în cimitire, pe lacuri (Bucureşti) erau pozele pline de aşa ceva. Practic, le stricau.

Ce am remarcat însă. Au voinţă proprie. Mi s-a întâmplat ca să le văd pe aparat, multe, chiar foarte multe. La descărcarea pozelor în calculator, dispăreau. Am repetat asta de multe ori. Era la fel. Unele nu vor să vină. Altele da.

Credeţi că forma lor „domestică” este sferică? În Kardec nu am citit nimic legat de aşa ceva.

RĂZVAN:

Faptul că ai afinitate cu spiritele este un lucru lăudabil. La alţii poate că nu apar în poze, indiferent de aparatul folosit. Ce scrii tu confirmă ceea ce am afirmat în mai multe rânduri, în articole şi cartea mea dedicată subiectului.

În privinţa formei sferice, Scarlat Demetrescu scrie ceva asemănător în „Din tainele vieţii şi ale universului”.

Se ştie faptul că sfera este forma geometrică de minim efort atât în planul fizic, cât şi în planul eteric. Picăturile de apă iau spontan forma sferică, tensiunea superficială obligându-le la asta.

RĂZVAN:

Da, sfera este forma geometrică cu volumul cel mai mic pe care îl poate lua o cantitate de substanţă. O să reiau lectura lui Demetrescu. Este posibil, perispiritul fiind semi-material, să ia o formă în care energia consumată pentru a menţine forma e minimă (natura este econoamă la chestii din astea). Mulţumesc pentru idei.

21 februarie 2013

PANSEURI ŞI AFORISME

Culegere de reflecţii publicate de autor în rubrica „Esoterika" (2010-2014) din website-ul *www.spiritus.ro*

2010

Spiritul nu comunică cu mediumii imediat înainte de a intra în foetus şi nici după aceea, în timpul vieţii intrauterine. De acum înainte, va putea comunica numai cu mentalul acestuia sau cu spiritele înconjurătoare. Nu îl mai interesează decât micuţa fiinţă care îl poartă în adâncul creierului său.

16 septembrie 2010

Nebunul aude orice, iar telepatul aude numai ce-i convine. Toţi nebunii se cred paranormali. Individul paranormal se comportă normal numai dacă îşi dresează mintea. Vocile pe care le auzi în creier arată slăbirea protecţiei telepatice. Nu poţi da vina pe atacurile energetice. Numai tu singur poţi să opreşti acele voci.

21 septembrie 2010

Legile specifice lumii spiritelor se deosebesc de cele ale noastre, iar disciplina spiritelor este mult mai strictă decât cea a oamenilor.

24 septembrie 2010

Sunt destui semidocţi pretinşi „esoterişti" care confundă spiritul mortului cu omul plecat într-o călătorie. Spiritul mortului nu mai este acelaşi cu sufletul omului, ci o fiinţă independentă. O transcomunicare cu un spirit nu este un dialog cu omul care a murit. Omul a intrat în pământ, de unde nu va mai ieşi niciodată viu. O vorbă înţeleaptă spune „Morţii cu morţii, viii cu viii". Viaţa este permanent schimbătoare şi trebuie să ne obişnuim cu acest gând.

10 octombrie 2010

Spiritele rudelor decedate nu au competenţă în privinţa activităţilor specifice oamenilor. Mai ales după o perioadă mai lungă de la deces, nu ne putem baza prea mult pe corectitudinea răspunsurilor date de spirit. După un an de la deces, spiritul a ieşit deja din perioada de tranziţie. Prin

urmare, se simte bine, are foarte mult de lucru, dar ca spirit, nu ca om. Acum este o fiinţă universală, detaşată de viaţa omului care a fost.

12 octombrie 2010

O transcomunicare cu un spirit nu reprezintă o întâlnire cu omul care a murit. Spiritul nu este acelaşi cu omul, ci o fiinţă independentă, cu o gândire universală, deasupra micilor preocupări umane. Uneori, mesajul de la spiritul mortului poate să ne dezamăgească aşteptările concrete. Unele spirite sunt mai inteligente, altele mai puţin inteligente.

2 decembrie 2010

2011

Care este rostul apariţiilor spiritelor în fotografii sub forma globurilor luminoase? Printre altele, ele vor să ne spună că nu suntem singuri în Univers, ci dimpotrivă, aici este foarte aglomerat! Or, cum buna educaţie ne impune să fim politicoşi (sau măcar prevăzători) cu vecinii, e cazul ca populaţia lumii să reconsidere idei învechite precum „*Omul trebuie să supună natura*” (după cum se vede, natura e mult mai mult decât credeam), „*Omul are dreptul să facă orice vrea, căci nu este dator nimănui*”, „*Realitatea se întinde numai până unde au descoperit-o savanţii deocamdată*”, „*Dumnezeu nu există, fiindcă nu L-a văzut nimeni*” etc.

Acum, când aproape fiecare om din lumea civilizată a avut ocazia să fotografieze sau măcar să vadă poze cu sferele luminoase inexplicabile ştiinţific, mentalitatea colectivă e pe cale să sufere un salt calitativ înspre acceptarea existenţei unei lumi spirituale (sau paralele), locuite de fiinţe inteligente (spiritele), aşa cum vom deveni şi noi, oamenii, după părăsirea corpului fizic prin „moartea carnală”... Desigur că oponenţii progresului uman ne induc scepticismul, îndoiala că sferele luminoase din poze ar fi nişte fiinţe inteligente. Tocmai din acest motiv, evoluţia omenirii este întârziată faţă de calendarul cosmic. Pământul găzduieşte prea mulţi oponenţi ai deschiderii mentale şi spirituale către o Realitate mai largă şi binevoitoare.

În cartea „Proiectul Sfera – studiu asupra entităţilor spirituale sferice” autori de prestigiu internaţional confirmă opiniile noastre, precum că apariţiile globulare sunt prezenţe non-fizice şi inteligente, într-un cuvânt, spirituale. O condiţie esenţială a unei teorii ştiinţifice este ca ea să-i conducă la aceleaşi concluzii pe cercetătorii ce o aplică separat şi independent. Este valabilă şi reciproca: dacă diverşi observatori ajung la aceleaşi concluzii plecând de la aceleaşi fapte experimentale, probabil că teoria este corectă. Cercetători din toată lumea, cu diverse profesii şi capacităţi mentale, ajung la aceeaşi concluzie: unii globi luminoşi care apar în fotografii sunt imagini ale unor entităţi invizibile, care doresc să

se facă cunoscute oamenilor. Există, desigur şi o tabără a scepticilor, care neagă totul - dar nici nu pot explica nimic.

10 iunie 2011

2012

Caricatură despre „orbs”, cuvânt englez în sensul unor efecte optice de natură fizică

30.06.2012

2013

IERARHIA SPIRITELOR

În relaţia cu lumea spirituală, putem întâlni mai multe tipuri de spirite, foarte simplificat:

1 – <u>Spiritele comune</u>, ale unor oameni defuncţi, aflate în curs de evoluţie, neavând prea multe cunoştinţe spirituale sau înţelepciune. Ele sunt ţinute „din scurt” de spiritele superioare.

2 – <u>Spirite superioare</u>, având cunoştinţe vaste în anumite domenii, uneori însărcinate cu paza sau îndrumarea omului – pot fi asimilate îngerilor păzitori şi lucrători. Ele se subordonează spiritelor foarte înalte.

3 – Spirite foarte înalte, Lumini celeste care au totală libertate şi putere de a ne ajuta în orice mod cred ele de cuviinţă şi chiar de a realiza miracole. Conştiinţa lor este aproape de Divinitate, ceea ce le permite să nu greşească în deciziile lor, în acelaşi timp conferindu-le libertatea de a alege orice mijloc găsesc util pentru a rezolva o problemă. Această putere universală şi libertate de a o folosi le fac pe aceste Spirite extraordinar de fericite.

CUM NI SE ÎNFĂŢIŞEAZĂ SPIRITELE

Se spune că lumea spiritelor este cu totul diferită de lumea oamenilor. Şi chiar aşa este. Totuşi, spiritele doresc cu ardoare să interacţioneze cu oamenii, chiar mai mult decât vrem noi. Şi o fac fie amestecându-se cu noi, fie doar comunicând cu noi. (De altfel, în fiecare om stă ascuns un spirit.) Însă, legităţile lumii fizice limitează foarte mult contactul nestânjenit cu entităţile spirituale imateriale.

Iată, într-o sinteză, modalităţile prin care un spirit ni se poate înfăţişa sub o formă umană:

- Prin încarnare obişnuită. Spiritul ia în stăpânire un embrion aflat în burta mamei sale, pe care îl supraveghează până la naştere şi după aceea are grijă de om până la moarte. Este modul cel mai complet de a acţiona în lumea fizică (dar nu şi cel mai simplu ori lipsit de riscuri!). Orice om este condus de un spirit încarnat în el.

- Prin încarnare scurtată. Vorbim de fenomenul „walk-in", în care spiritul preia un corp uman deja construit, cu acordul spiritului iniţial. Procesul poate avea loc în copilărie ori chiar la vârsta bătrâneţii. Este o modalitate mai rar folosită, de obicei preferată de spiritele evoluate, în vederea unei misiuni speciale. *Exemplu*: întruparea spiritului Maicii Domnului în Palestina antică, într-o tânără femeie evreică care se numea Miriam.

- Prin încorporare într-un medium. Este un fenomen de scurtă durată, de obicei realizat în cursul unor şedinţe dedicate acestui scop. Este nevoie de un medium înzestrat cu capacitatea de a se lăsa încorporat de un spirit (spiritul său propriu ieşind temporar din corp). *Exemplu*: celebrul vindecător Joao de Deus, prin care acţionează, pe rând, mai mulţi „medici" din lumea spiritelor.

Putem vorbi şi de încorporarea patologică într-un medium involuntar, fără acordul acestuia, de obicei a unor spirite inferioare, procesul numindu-se „posedare" sau „furt de identitate", iar în cazuri extreme, „personalitate multiplă".

- Prin materializare completă. Este un fenomen realizat de spirite de foarte înaltă calitate, venite cu o misiune punctuală printre pământeni (de obicei, de salvare sau avertizare). Materializarea este o copie a corpului pe care l-a avut spiritul respectiv în ultima sa încarnare terestră (cu posibile variaţii). Ea însă nu durează mai mult decât este nevoie pentru ca spiritul să-şi transmită mesajul oamenilor înmărmuriţi de

uimire (de la câteva minute până la câteva ore). *Exemplu*: apariţiile lui Isus printre ucenicii Săi, după răstignire.

- Prin apariţie fantomatică. Este un fenomen paranormal des raportat. Destul de rar însă apariţia imaterială este văzută chiar de oricine sau, la fel de rar, transmite un mesaj coerent şi util destinatarului. De obicei, doar persoanele înzestrate cu percepţie extrasenzorială văd acea fantomă, cu care dialoghează într-un mod neechivoc. În cazuri speciale, vederea cu ochiul minţii poate fi, ea însăşi, indusă temporar unei persoane care nu o deţine în mod obişnuit. *Exemplu*: apariţiile Fecioarei Maria la Fatima doar în faţa ochilor acelor copii deosebiţi.

- Prin apariţie onirică sau în transă. În unele vise, ni se pot arăta diverse persoane cu care avem un dialog viu, aproape real. Diferenţa faţă de un vis obişnuit o dă claritatea neobişnuită a discuţiei şi amintirea perfectă a întâlnirii onirice. Ar putea avea un rol de avertizare ori de sfătuire într-o situaţie critică etc. Putem introduce în această categorie şi percepţiile primite într-o stare de transă, de conştiinţă modificată.

- Prin alte posibilităţi de a comunica cu entităţile invizibile, fără ca ele să îşi facă apariţia în faţa ochilor noştri fizici sau pe ecranul mental: comunicare intuitivă, telepatică, clarauditivă, prin alte simţuri, prin fapte sau coincidenţe simbolice, semne etc. Chiar dacă nu ni se înfăţişează sub aspect uman, spiritele continuă, prin diverse metode, să interacţioneze cu noi.

- Una din recentele posibilităţi ale spiritelor de a-şi face cunoscută prezenţa este cu ajutorul fotografiilor digitale.

Fotografiile cu sfere luminoase din site-ul nostru provin de la zeci de cititori care au fost surprinşi să le găsească şi în pozele din arhiva lor personală. Nu sunt trucate (cui ar folosi?) şi nici nu se datorează unor defecte ale aparatelor foto. Explicaţiile materialiste ar fi că sunt fire de praf din aer, stropi de apă sau reflexii luminoase. O parte dintre sferele luminoase ar putea avea şi aceste cauze. Dar majoritatea ar putea avea, la fel de plauzibil, şi altele neobişnuite. Iar un număr cert dintre ele nu pot fi explicate deloc pe baza legilor cunoscute ale fizicii.

Aceşti din urmă globii luminoşi/orbs se pot descrie astfel: Au liber arbitru. Nu se arată oricui şi oricând. Dacă vor, se pot face vizibili în orice condiţii (nu doar cele pe care se bazează explicaţiile fizice). Invocarea lor cu încredere şi respect poate provoca apariţia lor. De aceea, le numim SPIRITE...!

Desigur că spiritele se pot manifesta şi sub formă ectoplasmatică, de abur, ca în şedinţele spiritiste din secolul 19. Acestea sunt însă cazuri RARE, necesitând mediumi de materializare puternici. Sau se pot manifesta ca fantome, precum în filmele americane de duzină. Dar forma naturală a spiritelor este cea sferică. Aşa scrie şi Scarlat Demetrescu în cartea sa „Din tainele vieţii şi ale universului”, pe care o recomand celor care vor să se iniţieze în spiritism.

În concluzie, apariţiile luminoase sferice (sau de alte forme) din pozele publicate de noi sunt manifestări vizibile ale perispiritului. Spiritul

este o scânteie atât de mică, încât nu poate fi văzut nicicum. În poze se vede numai partea grosieră a PERISPIRITULUI, cea mai densă, mai apropiată de vibraţia eterică. Emanaţia subtilă astrală superioară nu poate fi surprinsă încă prin mijloacele tehnice de care dispunem.

Puteţi citi explicaţii aproape complete despre acest fenomen contemporan în cartea „Globii luminoşi din fotografii”, de Răzvan Petre.

17 februarie 2013

PROFESORUL ANTON CHEVORCHIAN

Astă-noapte l-am visat pe iubitul meu profesor de limba română din liceu, Anton Chevorchian. Pentru mine, el reprezintă cu siguranţă primul model de OM pe care l-am întâlnit (şi a rămas printre puţinii!). Mi-a fost profesor patru ani şi diriginte în ultimii doi ani de liceu (1980-1984). Pentru mine, din perioada liceului, figura lui iese în evidenţă ca a unui maestru spiritual. Abia ulterior am înţeles asta. Şi mi se pare izbitoare asemănarea cu personajul principal din memorabilul film „Cercul poeţilor dispăruţi” (*Dead Poets Society, din 1989*).

Nu-i pot uita dispreţul, afişat ostentativ, în privinţa notelor şi catalogului. Şi nici modul în care ne dădea lucrări de control: pe o jumătate de coală (niciodată una întreagă) trebuia să răspundem în câteva rânduri la o întrebare bine ticluită. Lucrarea de control dura exact 6 minute.

Avea o prestanţă deosebită, care putea să te intimideze. M-a cucerit de la prima întâlnire. Simţeam în el o căldură umană deosebită. Avea carismă, dar nu cunoşteam pe atunci acest cuvânt. Ştiam doar că ceilalţi erau profesori, iar el era Altceva. Acum ne priveşte dintre Îngeri şi ar vrea să ne ajute şi mai mult decât a făcut-o pe când era printre noi. Eu unul, îl simt şi mi-e dor de el...

NOTĂ. Imediat după ce am postat omagiul de mai sus, am simţit o mare uşurare. Trecutul din adolescenţă nu mă mai apăsa în niciun fel, nici măcar ca nostalgie după anii tinereţii. Practic, m-am eliberat de trecut. Încercând să înţeleg mai bine, am primit răspunsul intuitiv că acest omagiu fusese o acţiune sugerată de spiritul, acum liber, al Profesorului (care a decedat în anul 2009). Prin ea, am promovat munca pe care o dusese omul Chevorchian, ceea ce îi era de folos în acel moment. Probabil că spiritul său urma să fie ridicat în rang şi mai avea nevoie de câteva „recomandări”. Cam la fel se întâmplă când oamenii aprind lumânări şi îl vorbesc de bine pe răposatul plecat dintre ei. Gândurile lor bune şi recunoştinţa pe care i-o poartă îl hrănesc spiritual, îl înnobilează şi îl ajută să progreseze în lumea spiritelor...

Lumină pe cale, spirite prieten, şi la bună revedere!

5 iunie 2013

ARE UN SPIRIT PUTERI PARANORMALE?

Are un spirit puteri paranormale? Da şi nu.

Spiritele imature nu au oricum putere suficientă.

Spiritele superioare le pot pune la treabă pe unele specializate, care li se subordonează, dar numai cu autorizaţie de mai sus. E ca şi cum ai avea un avion funcţional, dar nu poţi decola decât cu aprobarea şefului de aeroport.

Deci în sensul totalei libere voinţe, spiritul nu are puteri paranormale aplicabile asupra omului. El respectă legile fizice ale planului terestru. Nu se fac minuni (încălcări ale legilor fizice) pe bandă rulantă. Ele apar câteodată, mai ales în intimitatea omului, nu în arene. Miracole magice, mai rar – doar în spectacolele de magie autentică...

Spiritul dezîncarnat al lui Bruno Gröning, celebrul taumaturg, spunea cam aşa, în mesajul preluat de mediumul Nina Petre: *„Căutaţi-i pe vracii voştri să vă vindece, nu cereţi miracole cereşti!”*. Iată cum interpretez eu spusele sale. Vindecătorii umani au o misiune de îndeplinit, aceea de a răspunde imediat şi necondiţionat cererilor de ajutor ale oamenilor bolnavi sau suferinzi. Cerându-le ajutorul, îi ajutăm chiar şi pe ei să îşi îndeplinească sarcina spirituală, pe lângă recăpătarea sănătăţii bolnavului. În schimb, spiritele dezîncarnate pot avea alte misiuni decât cele pe care le presupunem noi, oamenii. În plus, sunt conştiente că nu îi pot ajuta cu harul lor decât pe puţini solicitanţi. Vindecătorii umani nu sunt la fel de pretenţioşi privind moralitatea sau karma pacienţilor.

Miracolele din spectacolele de magie survin cu precizie şi sunt previzibile pentru că servesc misiunea magicienilor, cea de a uimi oamenii şi a le deschide orizontul minţii. Dar de obicei aceşti magicieni nu le aplică în viaţa cotidiană – nu pot sau nu vor.

Spiritele Cerului nu răspund automat la cererea oricui, ci doar cu aprobare şi numai în anumite condiţii. De aceea vindecările paranormale pot avea loc prin aport pur spiritual, dar într-un procent foarte mic şi nu neapărat atunci când vrea omul credincios. De fapt, primim de foarte multe ori un ajutor mascat în diverse împrejurări, fără a ne da seama.

Un posibil motiv al acestei stări de fapt este să nu devenim fatalişti sau neputincioşi, să avem încredere în forţele proprii (chiar dacă uneori nu ar fi suficiente), să nu fim dependenţi de forţe exterioare, ca nişte handicapaţi.

Un exemplu: Eşti bolnav şi iei un medicament. Abia atunci primeşti un ajutor energetic suplimentar de la vreun înger, ca să ai impresia că acel medicament te-a ajutat. În felul ăsta, primeşti ajutorul ceresc, dar îţi şi păstrezi atitudinea voluntară, deschiderea spre acţiune personală.

Desigur, în acest caz este şi mai probabil să primeşti un sprijin secret de la propriul subconştient, care îşi poate mobiliza toate forţele sau poate

apela la forţe externe nebănuite (aşa-zisul efect „placebo”). Acesta face că, deşi ai luat un medicament ineficient, totuşi te vei întrema – prin autosugestie, cum se spune.

7 august 2013

2014

Propuneri de denumiri

Allan Kardec spunea că spiritismul are o triplă natură, fiind ştiinţă, filosofie şi religie, în acelaşi timp. Poate că viitorul ar trebui să uzeze de nume specifice pentru fiecare din aceste aspecte. Iată propunerile mele:

Spiritometria = ştiinţa prin care se observă, descriu, clasifică spiritele, direct (extrasenzorial) sau indirect (prin efectele fizice obiective)

Spiritologia = doctrina filosofică a spiritismului, magistral sintetizată („codificată”) de Allan Kardec şi completată continuu de mediumii elevaţi. Ea ar fi pentru spiritism ce este teologia pentru religie.

Spiritismul = ca religie, este strâns legată de morala şi practicile creştine. În casa spiritistă (considerată „templul sacru” al spiritismului) se practică în cadrul reuniunilor: rugăciuni colective (către Divinitate, Isus, Maica Domnului), pase magnetice vindecătoare, energizarea apei, dialoguri psihoterapeutice, comunicări mediumnice etc.

7 martie 2014

CERCURILE MISTERIOASE DIN LANURI

Ce sunt cercurile din lanuri?

Cercurile din lanuri („crop circles”, „crop formations”, *lb. engl.*) sunt desene geometrice la scară mare, acoperind arii de zeci şi sute de metri pătraţi, realizate prin culcarea ordonată a unor porţiuni din lanurile de grâu, porumb, orz, rapiţă etc. Fenomenul a căpătat răspândire mondială în ultimii ani, astfel de formaţiuni misterioase fiind raportate în multe ţări. Sute de cercetători, majoritatea cu pregătire ştiinţifică de nivel înalt, studiază minuţios fiecare desen nou apărut. Ce este de-a dreptul supărător este că, până acum, nimeni nu a putut da o explicaţie „rezonabilă” apariţiilor...

Desen foarte complex, cu diametrul de 240 metri, apărut peste noapte într-un lan de cereale din Mill Hill, Anglia, în 2001. Precizia realizării este fantastică.

Reacţia martorului ocular

Primul contact vizual cu o astfel de imagine gigantică îţi creează emoţie artistică şi elevaţie intelectuală, urmate inevitabil de întrebările: „cine a făcut desenul acesta? cum şi când?”. Începi imediat să cauţi urmele paşilor făptaşilor, dar nu găseşti nimic - în jurul desenului spicele sunt intacte. Şi de aici începe marea căutare şi fervoarea ştiinţifică. Vrei să aduni toate indiciile care te-ar putea conduce la o explicaţie a fenomenului.

Fenomen natural?

Găsim în natură forme geometrice aproape perfecte, cum ar fi marea varietate de fulgi de zăpadă. Poate că aceste cercuri apărute în lanuri sunt forme de manifestare a unor energii telurice care radiază la suprafaţă, fenomen analog cu aranjarea geometrică a piliturii de fier pe un suport supus magnetizării...

Totuşi, de la an la an complexitatea desenelor a crescut, de la simple cercuri sau combinaţii de cercuri la forme liniare combinate cu circulare, apoi la forme poligonale, apoi la schematizarea unor insecte sau orbite de planete, forme de fractali, desene de o frumuseţe artistică remarcabilă şi care respectă

nişte proporţii matematice exacte. Nu există nicăieri în lumea naturală un asemenea fenomen evolutiv şi purtător de sens, pe care îl putem cataloga, fără a greşi, drept artă şi comunicare.

Meşteri nevăzuţi?

Cea mai tentantă rămâne, desigur, ipoteza făuririi acestor desene de mâini umane pricepute. Uşor de zis, greu de demonstrat! Este adevărat că au fost depistate şi câteva falsuri, făcute de nişte teribilişti, în scop publicitar ori pentru a batjocori acest mister. Dar uşurinţa cu care au fost imediat depistate de către specialişti arată că ele erau doar nişte slabe imitaţii ale stilului ORIGINAL.

O formaţiune ORIGINALĂ are întotdeauna o formă completă, perfectă. Ea modifică structura solului şi creează un câmp electromagnetic intens. Culcarea spicelor nu se datorează unui procedeu mecanic, ci unuia de încălzire din interior al tulpinii plantei, care se înmoaie temporar pentru a se îndoi la orizontală uşor, fără a fi ruptă. Analiza microscopică a revelat existenţa unor bobiţe de material magnetic în spice, a căror densitate scade liniar de la centru spre marginea formaţiunii. Dacă cineva ar pretinde că el a făcut o astfel de formaţiune, considerată a fi ORIGINALĂ, orice savant ar fi curios să afle CUM! Căci nu există metode cunoscute care să redea aceste efecte complexe integral.

Dacă formele grafice din lanuri ar fi opera unor oameni, cum se face că nimeni nu i-a văzut până acum, după apariţia a mii de astfel de desene în toate colţurile globului (SUA, Canada, Germania, Anglia, Franţa, Olanda etc.)?! Ce interes ar putea avea o astfel de ipotetică echipă de „desenatori în lanuri” să cheltuiască atâta energie, folosind o tehnologie necunoscută şi nici măcar să nu îşi dezvăluie identitatea, ca să primească laurii?!

Mai mult, fenomenul nu este cu totul de dată recentă, ci a fost înregistrat şi de cronicile secolului 17 în Anglia şi Germania, când oamenii îngroziţi credeau că cercurile apărute în lanuri sunt rodul demonilor şi al vrăjitoarelor. Cam puţin probabil ca echipa de „desenatori” teribilişti să fi supravieţuit incognito atâtea secole!

Desenele nu apar întotdeauna peste noapte. Un pilot care survola Stonehenge s-a întors deasupra zonei după 30 minute, văzând şi filmând o formaţiune care nu exista acolo înainte. Apăruse într-un interval de jumătate de oră, ziua în amiaza mare, lângă o şosea circulată! S-au relatat şi cazuri când timpul de apariţie a fost de sub un minut!...

Pista mentalistă

Istoria acestor apariţii de formaţiuni grafice gigantice ne arată că ele sunt mai frecvente acolo unde oamenii le dau importanţă, le studiază imediat ce apar, au aparate de zbor cu care le survolează şi le fotografiază, discută între ei şi informează opinia publică. Pare a fi o interacţiune între oameni şi creatorii desenelor.

Una din echipele de cercetători pasionaţi ai acestui fenomen au făcut o meditaţie în grup, prin care au invocat apariţia unei formaţiuni cu caracteristici clare. A doua zi, au găsit în apropiere una, identică până în amănunt cu cea mentalizată de ei. Să fie toate aceste desene simbolice rodul unor asociaţii esoterice care se ocupă cu modelarea subconştientului colectiv?

Dar care ar putea fi legătura dintre această prezumtivă grupare şi sferele luminoase galbene, roşii, care zboară adeseori în preajma formaţiunilor abia apărute? Ele au fost surprinse şi pe film, iar comportamentul lor dovedeşte inteligenţă şi faptul că nu sunt de sorginte umană...

Dincolo de ştiinţă

Unii dintre noi poate că aşteaptă enervaţi ca ştiinţa să le spună odată că cercurile din lanuri sunt fie o farsă, fie o creaţie omenească, fie un fenomen natural. Aşteptăm să ni se garanteze: „Nu există mistere, oameni buni, fiţi liniştiţi, Ştiinţa gândeşte pentru dumneavoastră!”.

Dar poate că, dimpotrivă, ar trebui să medităm mai profund, poate că mesajul lor ni se adresează personal! Să ne deschidem, aşadar, mintea, să ne minunăm de aceste desene, proaspete ca roua dimineţii, irezistibil de frumoase, de necombătut ca o teoremă matematică, efemere ca spicele sub tăişul secerătorilor!

Isabelle Kingston, unul din mediumii dedicaţi comunicării cu invizibilii Făuritori ai cercurilor misterioase, a prezis de multe ori locul unde urmau să apară noi desene, câteva din caracteristicile lor şi mesajul care le însoţea. Ea spune că sarcina acestora este să transforme în mod subtil conştiinţa oamenilor, prin intermediul mesajelor subconştiente conţinute în cercurile din lanuri. Unele comunicări indică şi efecte de natură fizică şi psihică asupra pământenilor sensibili care se aşează şi meditează în interiorul lor.

Aceşti Veghetori ai planetei („Watchers”, lb. engl.), care sunt entităţi spirituale, nu vor şi nu pot să intervină în mod direct în viaţa pământenilor, căci aceasta ar contraveni Legii Universale. Depinde numai de noi cum interpretăm informaţia care ne-a fost pusă la dispoziţie şi să o utilizăm pentru binele umanităţii, pentru a ne recâştiga armonia cu natura şi cu noi înşine...

2005

ADDENDA

DOVEZI FILMATE CĂ „MINGII DE LUMINĂ” sau „GLOBI LUMINOŞI” (nu extratereştrii) CREEAZĂ MISTERIOASELE CERCURI DIN LANURI:

- O formaţiune este creată sub ochii noştri:
  Secvenţa esenţială (30 secunde)[12] , Întregul documentar (5 minute)[13]
- Filmarea unei mingii de lumină deasupra unui cerc deja format (45 secunde)[14]
- Altă filmare a unei mingii de lumină într-un lan (3 minute 30 secunde)[15]

---

[12] http://www.youtube.com/watch?v=6M6vP8-SbU0
[13] http://www.youtube.com/watch?v=9SJvVW8s_Oc
[14] http://www.youtube.com/watch?v=kdeJrDgMOlA
[15] http://www.youtube.com/watch?v=pk8CDYw04VY

COMUNICĂRI DE LA SPIRITE SUPERIOARE

primite de mediumul NINA PETRE

pe tema terapiilor
prin reiki, yoga, bioenergie, rugăciune, yantre

Din Prefaţa cărţii „Spiritismul, metodă modernă de investigaţie”, de Nina Petre:

«După 16 ani de cercetare a lumii fiinţelor nevăzute care vieţuiesc printre noi şi deasupra noastră, departe, în Universul infinit, pot afirma că mi-am format un stil personal de colaborare cu acestea. Neavând obiceiul de a copia din cărţile scrise de alţii, m-am străduit să ajung în posesia unui mod de exprimare original, corespunzător rezultatelor activităţii mele de medium.

Am beneficiat, an de an, de o asistenţă spirituală extrem de binevoitoare din partea sfetnicilor mei nevăzuţi. Apariţia acestei cărţi a devenit posibilă datorită colaborării uimitoare dintre o fiinţă umană şi prietenii săi care îşi duc traiul discret în misterioasa lume a spiritelor. Le mulţumesc din suflet, cu umilinţă şi profundă recunoştinţă, preţioaselor spirite înalte care m-au transformat, dintr-un muritor de rând, într-un om înţelept care îşi ajută semenii în cele mai delicate probleme ale lor.»

Nina Petre
medium clarauditiv
2010

Am grupat aici comunicări cu spiritele superioare care nu au fost publicate în cartea menţionată mai sus. Ele se referă la terapiile prin unele metode naturale şi spirituale precum reiki, yoga, bioenergie, rugăciune, yantre. Fiind publicate de mulţi ani în site-ul nostru SPIRITUS, unii cititori ne-au scris despre rezultatele minunate şi chiar neaşteptate obţinute de ei prin utilizarea unora dintre informaţiile inedite de mai jos. Pentru mine cel puţin, este o dovadă în plus privind valoarea practică şi autenticitatea comunicării cu Spiritele Superioare. Sper să vă convingeţi şi dumneavoastră!

Răzvan Petre
2014

INDICAŢII REIKI DE LA SPIRITUL LUI MIKAO USUI

- Despre REIKI gradul I (tratamentul prin punerea mâinilor)
- Despre REIKI gradul II (practica parapsihologică)
- Mesaj de la spiritul lui MIKAO USUI pentru reikiştii de astăzi

Este bine cunoscută reticenţa japonezilor de a dezvălui occidentalilor secretele lor. Cu greu a ajuns la noi şi sistemul REIKI, alterat, desigur, de filiera transmiterii orale a învăţăturilor tradiţionale şi de multiplele adaptări. Totuşi, esenţa s-a păstrat intactă, pentru că ea constă în acordajul Reiki, primit în cadrul unei ceremonii spirituale. Pentru a recupera informaţiile extrem de preţioase pe care fondatorul REIKI-ului, MIKAO USUI, le-a dezvăluit numai câtorva discipoli apropiaţi, am contactat telepatic spiritul acestui mare înţelept şi binefăcător al omenirii. Reproduc aici răspunsurile sale la întrebările mele.

NINA PETRE, 1998

Mikao Usui

Despre REIKI gradul I (tratamentul prin punerea mâinilor)

«Între energia corpului uman-animal şi Energia Universală Luminoasă, numită REIKI, există o deosebire esenţială. Energia Universală Luminoasă vine de la Sursa Supremă Infinită, numită

DUMNEZEU, este curată, nepoluată şi nepericuloasă, este binefăcătoare oricui, oricând şi oriunde.

Energia emisă de corpurile umane, animale, vegetale şi minerale este impură, pentru că ele stau lângă suprafaţa Pământului, trăgând de la acesta emisiile nocive ce vin de pretutindeni. Ele sunt dotate cu magnetismul specific solului terestru, devenind şi ele surse de emisie sau absorbţie magnetică. Astfel, este uşor de înţeles de ce majoritatea oamenilor au corpul bolnav, energia murdară, putredă, emisia energetică distorsionată, aura pătată, asimetrică, la unii chiar cu uşoare perforaţii. Deducem că nici celelalte fiinţe de pe Pământ sau obiectele nu pot fi pure în cel mai înalt grad. Este necesară, aşadar, o Putere însufleţitoare pentru toţi şi toate, care să menţină viaţa şi să cureţe, pe cât posibil, ceea ce este murdar pe Pământ şi în Univers. Aceasta este Energia Universală Luminoasă REIKI.

Energia Universală vine din Cosmos şi străbate pe toată lumea, dar unii o recepteză mai mult, iar alţii, mai puţin. Cei care au blocaje energetice în corpul lor sunt prea puţin permeabili la acţiunea Energiei Universale.

TRATAMENTUL REIKI

1. Palmele se aplică întotdeauna direct pe bolnav, nu deasupra lui. Dacă pielea transpiră sau este bolnavă, se foloseşte îmbrăcămintea sa sau bucăţi de pânză ori şerveţele. Ţinând mâinile la distanţă, pielea se încălzeşte, dar aceea nu este adevărata terapie REIKI. REIKI înseamnă vindecare cu mâinile prin atingerea directă a pielii sau a hainelor pacientului. Cei care tratează cu mâinile depărtate de corp fac o transmitere incompletă a energiei universale REIKI ce emană din mâinile lor.

2. Când testezi bolnavul, fii atent la semnalele emisiei sale energetice, care pot fi înşelătoare pentru diverse simptome. De exemplu, poţi simţi înţepături în caz de infecţii, suprasolicitare nervoasă, reumatism, boli de inimă şi toate bolile unde este vorba de o supraaglomerare a celulei umane cu energie malefică. Vei trimite bolnavul la medic înainte de a începe tratamentul, pentru a-i stabili diagnosticul. Este bine ca el să-şi facă analize complete înainte de a începe terapia REIKI.

Să fii cu grijă când simţi o răceală ca de gheaţă, căci acolo este un focar de infecţie acută, ce degenerează în cancer. Nu interveni acolo cu REIKI, pentru că încălzirea locului înseamnă amplificarea numărului de celule bolnave şi extinderea bolii. Bolnavii de cancer vor fi trimişi la medicul specialist. Numai după dispariţia tumorii canceroase reikistul poate interveni pentru ameliorarea sănătăţii.

3. Nu ai voie să intervii la : cancer, declanşat şi observat pe cale medicală; hepatită cronică sau acută; tuberculoză de toate formele; rinitele alergice rebele la orice tratament; tumori cerebrale; afecţiuni maligne; inima care a avut preinfarct sau infarct miocardic; candidoze;

infecţii cu stafilococ; sifilis în orice stadiu; boli de piele transmisibile. Nu vei reuşi să vindeci SIDA. Fereşte-te de bolile virale, căci te poţi îmbolnăvi şi nu le poţi trata! Lasă-le să se vindece şi apoi vei interveni pentru restabilirea sănătăţii.

4. Prin terapia REIKI se pot vindeca : bolile de inimă, dacă n-au existat manifestări de preinfarct sau infarct; boli de piele necontagioase; orice fel de boli de nervi, cu excepţia alcoolismului cronic; tumorile necanceroase pot fi foarte bine vindecate prin REIKI corect aplicat; toate bolile digestive; toate bolile ginecologice, în afară de cele canceroase şi cele contagioase; toate formele de reumatism; dereglări circulatorii neprovocate de infarct; toate bolile de ochi, în afara celor contagioase; se restabileşte activitatea întregului sistem endocrin; bolile psihice ca astenia nervoasă, schizofrenia şi paranoia în faza incipientă; foarte bine reacţionează sindroamele neuro-vegetative.

Nu vei putea trata alcoolicii! Pe toată durata efectuării tratamentului, pacienţii nu vor consuma nici o picătură de alcool. Alte contraindicaţii alimentare nu sunt.

5. Terapeutul stabileşte numărul de şedinţe necesar după gravitatea bolii şi reacţia pacientului. În mod normal, este indicată o şedinţă la 2 zile. Şedinţele zilnice sunt foarte eficiente şi se vor face când este posibil.

La bolile de piele se fac atâtea şedinţe până când vor dispare erupţiile şi apoi încă 1-2 şedinţe, pentru uscarea cicatricilor.

La bolile digestive, numărul este variabil după gravitatea bolii, vechimea ei şi reacţia organismului. Şedinţele vor dura până la dispariţia simptomelor.

Bolile de nervi şi cele psihice se tratează mult mai greu decât cele organice. Chiar dacă pacientul se simte mai bine sub tratament, după încetarea sa, manifestările patologice pot reîncepe. Nu sunt suficiente 10 şedinţe, ci sunt necesare cel puţin 15-20 şedinţe, din 2 în 2 zile. Se face pauză 1-2 luni şi se recheamă pacientul pentru o nouă serie de şedinţe.

În cazul nodulilor, se fac atâtea şedinţe până când aceştia se retrag. Evoluţia bolii se opreşte sub tratament şi stagnează la încetarea lui, dar boala nu dispare decât continuând tratamentul până la retragerea nodulilor.

Bolile de ochi se tratează foarte greu, iar reacţia pacientului diferă de la caz la caz. Se va insista asupra locului bolnav până la vindecarea afecţiunii.

6. Fiecare şedinţă va începe cu poziţiile pentru cap. Dacă nu este absolut necesar, se vor elimina cele pentru ochi şi gât.

În orice afecţiune se aplică palmele pe locul bolnav sau dureros, se ţin 15-45 minute în acelaşi loc, în funcţie de gravitatea afecţiunii şi de puterea vindecătorului.

Şedinţa se încheie cu o nouă aplicare a mâinilor pe creştet şi la ceafă, pentru echilibrarea nervoasă a bolnavului.

Se va folosi simbolul CHO KU REI la început şi la sfârşit, de câte 3 ori. Este util şi semnul crucii deasupra capului, pentru închiderea din punct de vedere energetic a chakrei superioare, pentru ca omul să nu fie prea receptiv la orice influenţă exterioară.

7. **Îngrijirea reikistului**

Este contraindicată aplicarea palmelor pe o rană sau o zonă infectată. În acest caz, se va acoperi zona cu o pânză sau hârtie, iar imediat după tratament, mâinile se vor spăla cu apă şi săpun.

Este contraindicată efectuarea tratamentului când vindecătorul este foarte răcit sau are o criză dureroasă de altă natură. Simptomele sale pot trece la pacient.

Este obligatoriu auto-tratamentul zilnic, câte 2 minute pentru fiecare aplicare pe zonele principale ale corpului.

Nu se impune un anumit regim de viaţă, însă se impune restricţia asupra consumului de alcool. Se poate bea cafea sau ceai tare, dar nu în exces. Dacă reikistul simte nevoia de carne, poate să o consume, căci la el digestia este foarte intensă şi reziduurile alimentare nu mai sunt toxice (se produce o auto-purificare a tuturor resturilor eliminate de organism).

Se impune o viaţă sexuală normală, fără excese sau abstinenţă prelungită, care ar deregla sistemul energetic al vindecătorului, cu repercusiuni asupra mentalului pacientului.

Dacă terapeutul consumă carne, peşte, fructe de mare, se impun anumite zile de post alimentar, pe care le alege fiecare după cum simte nevoia.

8. Utilizarea cristalelor este o întreagă ştiinţă, care necesită un studiu îndelungat cu maeştri competenţi. Utilizarea incorectă poate fi dăunătoare sau ineficientă.

În terapia REIKI, utilizarea cristalelor este foarte benefică dacă este aplicată cu ştiinţă, conform cu calitatea cristalelor deţinute de terapeut. Astfel, cristalul cu un vârf se orientează spre cap sau picioare, în funcţie de scop. Când se tratează zona superioară, vârful se ţine în sus, iar când se tratează zona inferioară, vârful se ţine în jos. Partea superioară a corpului este foarte sensibilă şi emană în aer energii nocive. Partea de jos necesită un ajutor suplimentar de la cristal, pentru eliminarea energiilor către sol. Eliminarea lor este contracarată de emanaţia energiilor telurice de jos în sus. De aceea, bolile din partea de jos se vindecă mult mai greu decât cele de sus.

Când zona de lucru este restrânsă, fiind necesară o mare cantitate de energie focalizată prin mână, se aplică palma dreaptă pe locul bolnav, iar în stânga, un cristal cu vârful în sus, pentru intensificarea captării energiei universale REIKI.

9. Prin acordajul făcut de un maestru bun, ambele mâini ale vindecătorului transmit energia către pacient. Există oameni cu aura extrem de receptivă la stimulii exteriori. La aceştia, mâna stângă captează în permanenţă informaţii din mediul înconjurător. Chiar dacă ei sunt vindecători REIKI şi cu toate că mâna stângă transmite energie,

totuşi, atunci când mâna stângă se apropie de o fiinţă vie sau neînsufleţită, ea rămâne la fel de sensibilă ca la cei care nu au primit acordajul REIKI. Acesta este un neajuns în unele privinţe, mai ales când tratează oameni deosebit de dornici de vindecare, cărora le este foarte uşor să-şi împrăştie în exterior energia murdară ce o au pe dinăuntru.

Unor astfel de vindecători, foarte sensibili la detectarea bolilor, le este strict interzis să-şi propună testarea biocâmpului bolnavului cu mâna stângă. Ei vor apropia pentru detecţie doar mâna dreaptă, iar cea stângă va fi ţinută pe lângă corp, cu degetele spre sol. Există foarte multe cazuri de vindecători care s-au îmbolnăvit de bolile pacientului tocmai din această cauză prezentată mai sus.»

Despre REIKI gradul II (practica parapsihologică)

1. ENERGIA REIKI

«Energia Universală de tip REIKI este cea pe care o folosim noi spre binele omenirii, deci a semenilor noştri. Cu ajutorul ei vrem să înfrumuseţăm natura şi să curăţim oamenii de relele pe care le gândesc şi le fac. A folosi această energie în scopuri murdare, egoiste şi agresive, este un non-sens. Ea nu va acţiona în scop distructiv şi efectele se vor întoarce împotriva emiţătorului, pentru a-l pedepsi şi a-l purifica pe acesta.

Persoanele răuvoitoare, cu intenţii de dominare sau distrugere, extrag din energia emisă de planetele universului în care ne aflăm partea impură a acesteia, care li se potriveşte lor. Există anumite corpuri cereşti şi anumite fiinţe în univers care sunt purtătoarele şi emiţătoarele unei energii opuse Energiei Universale REIKI. Acest lucru este normal, dacă acceptăm ideea contradicţiei eterne existente în univers. De altfel, cei aflaţi în tabăra opusă nouă ne consideră ei pe noi că suntem răi, egoişti, însetaţi de a acapara lumea. Dar punctele de vedere şi acţiunile opuse au marele rol de a scoate adevărul la lumină. Fără această luptă permanentă dintre aceste două tabere antagoniste, echilibrul din univers n-ar exista şi ceva s-ar prăbuşi ireparabil.

2. CELE TREI SIMBOLURI

Când foloseşti cele trei simboluri de bază, îţi declanşezi singur şi automat trapa de intrare a Energiei Universale prin creştet, iar după ce ai început s-o recepţionezi, o focalizezi în creier şi o transmiţi mai departe, spre binele tău sau al altora.

Prin HEN SHI ZEI SHO NEN îţi extinzi efectul lui CHO KI REI (sau Cho Ku Rei, cum îi spuneţi voi) oriunde doreşti şi pentru orice durată. Totul depinde de ceea ce îţi pui în gând înainte de folosirea codificării. Practic, îţi propui să realizezi cutare lucru, apoi faci CHO KI REI şi HEN SHI ZEI SHO NEN, sau CHO KI REI şi SEI HEI KI, sau CHO KI REI şi

alte simboluri secundare. În continuare, vei începe să tratezi bolnavul sau vei aştepta efectul acţiunii tale declanşatoare de reuşită.

Rolul celor trei simboluri REIKI de bază este următorul :

- CHO KI REI - declanşează şi amplifică emisia energetică a fiinţei tale.
- HEN SHI ZEI SHO NEN - asigură şi protejează emisia ta informaţională.
- SEI HEI KI - protejează psihicul uman în situaţii de pericol.

HEN SHI ZEI SHO NEN înlătură impurităţile ce pot diminua emisia telepatică a subiectului şi îl protejează pe acesta de atacurile malefice din jur. Când pronunţi HEN SHI ZEI SHO NEN, tu însuţi devii un focar de emisie energetică pură. Este bine să-l foloseşti după CHO KI REI. Fără CHO KI REI, comparaţia mea se referă ca la o fiinţă fără cap. Sau este ca şi cum capul tău ar încerca să trimită nişte gânduri care încă n-au apărut.

Dacă foloseşti unul, două sau cele trei simboluri principale de REIKI fără să-ţi propui o intenţie, ele n-au nici un efect, decât o oarecare mărire a cantităţii de energie emisă de corpul tău. Este ca atunci când vrei să faci o mişcare cu corpul tău, dar nu ştii în care direcţie şi cu care organ să o execuţi.

3. CODIFICAREA TELEPATICĂ

Când vrei să transmiţi ceva cuiva, tu eşti cel care emite fascicolul telepatic-informaţional sau întrebările la care doreşti răspuns. Dacă altcineva îţi declanşează emisia telepatică în mod voluntar sau involuntar pentru tine, atunci celălalt este emiţătorul care te transformă într-un receptor al intenţiilor sale, şi apoi, într-un emiţător al propriilor tale informaţii.

A codifica o emisie telepatică înseamnă a-ţi propune să obţii ceva de undeva, de la o persoană sau un grup de persoane, de la un fenomen natural, pe o durată de timp limitată sau nelimitată, în condiţiile impuse de tine şi corespunzător intenţiilor ce le ai.

În practică, este un lucru simplu. Îţi stabileşti gândul semnificativ pentru tine, care conţine intenţia ta pentru perioada imediat următoare. După aceea, foloseşti simbolurile, pe care le alegi conform intenţiilor tale. Chiar şi atunci când vrei să rezolvi o problemă din prezent sau din trecut, acţionezi cu gândul tot în viitor. Astfel, poţi să-ţi clarifici anumite situaţii de viaţă, poţi să-ţi netezeşti calea spre anumite realizări, poţi să-ţi trimiţi în viitor energia necesară rezolvării în bune condiţii a unor situaţii prevăzute de tine, poţi să ştergi din subconştientul tău sau al altora urmele impresiilor din anii trecuţi sau din vieţile anterioare.

În ceea ce priveşte durata codificată a emisiei tale telepatice, aceasta depinde de tehnica de lucru. Dacă vrei ca acţiunea ta să dureze o perioadă nelimitată, atunci asta îţi propui. În caz contrar, îţi vei programa acţiunea pe o durată limitată de timp.

4. SIMBOLUL DAI KO MYO

Expresia DAI KO MYO a parvenit pe cale orală, de-a lungul timpului suferind mai multe modificări de pronunţie şi transcripţie grafică. Ceea ce pronunţi tu, este o formă uşor occidentalizată, încercându-se apropierea pronunţiei sale de transcripţia latină şi americană. Corect ar fi să se pronunţe DAI KI MAYO, ceea ce înseamnă în limba japoneză veche „RAZA SOARELUI NE ÎNCĂLZEŞTE ŞI NE DĂ VIAŢĂ”. Pronunţând acest simbol extrem de puternic, un maestru cu o anumită intenţie îşi transformă mintea într-un focar de emisie energetică cuadri-dimensională, putând acţiona atât în plan fizic, cât şi în plan mental. Este un simbol cu rol de emiţător şi receptor energetic, purtând un mesaj iniţiat de maestru cu un anumit scop şi o direcţie bine stabilită. Acest simbol însoţeşte de obicei toate simbolurile folosite de maeştrii în disciplina REIKI. Utilizarea lui se face de obicei prin tehnica mentală a emiterii de unde purtătoare de informaţie către un obiectiv anume, pentru a se amplifica scopul proiectat de către maestru.

Simbolul nu se va folosi niciodată la începutul emisiei telepatice. Întâi, maestrul îşi va formula intenţia acţiunii sale energetice. Apoi, când tehnica de lucru şi scopul sunt foarte bine precizate, el îşi va începe acţiunea asupra unui subiect fizic, sau unui fenomen, cu simbolul CHO KI REI. Acesta are rolul de a declanşa influenţa telepatică şi energetică a maestrului sau specialistului REIKI, şi de a amplifica starea energetică a corpului său. După CHO KI REI se va folosi următorul simbol, cel care defineşte şi însoţeşte acţiunea propusă. Un maestru cunoaşte mai multe astfel de simboluri, corespunzând scopurilor sale asupra subiectului. Şi abia în final se va folosi codificarea DAI KI MAYO (sau DO KI MAYO).

5. SIMBOLUL HEN SHI ZEI SHO NEN

Simbolul HEN SHI ZEI SHO NEN are mai multe scopuri utilitare :

- Amplificarea energetică a formulei informaţionale transmise telepatic în timp şi spaţiu;
- Asigurarea acurateţei codificării telepatice a informaţiei mentale propuse de specialistul REIKI;
- Asigurarea parcurgerii instantanee a informaţiei către ţintă şi înlăturarea obstacolelor perturbatoare, ce există pretutindeni în spaţiul eteric;
- Menţinerea comenzii formulate de către specialist pe durata stabilită, în direcţia dorită şi cu efectul scontat;
- Asigurarea unei protecţii maxime a emiţătorului telepatic.

Avem în vedere faptul că orice acţiune telepatică, intenţionată şi de bună calitate, este supusă din start unui bruiaj exterior, ce se exercită aproape instantaneu cu lansarea informaţiei în spaţiu. Este un bruiaj ce încearcă să contracareze emisia respectivă, fiind încadrat perfect în Legea acţiunilor contrare din univers. Dacă nu ar exista această Lege, nici o

acţiune din partea fiinţelor şi nefiinţelor nu ar mai putea fi stăvilită şi explozia universală s-ar produce instantaneu.

Simbolul HEN SHI ZEI SHO NEN se utilizează obligatoriu ori de câte ori dorim să obţinem un efect al dorinţelor noastre în timp şi spaţiu. El este liantul ce asigură legătura între ţintă şi emiţătorul din creierul nostru şi, totodată, este paznicul ce însoţeşte informaţia lansată de raza noastră energetică în călătoria sa spaţială.

6. ŞTIINŢA MAEŞTRILOR REIKI

Atunci când maestrul REIKI vrea să-şi condiţioneze anumite situaţii conform dorinţei sale, trimiţând-o în univers şi fixându-şi o anumită depărtare, unul sau mai mulţi subiecţi şi o durată de timp, el va folosi pentru efect maxim cele trei simboluri de codificare energetică : CHO KI REI, HEN SHI ZEI SHO NEN şi DAI KI MAYO. În funcţie de gradul de iniţiere, fiecare practicant face cât poate, dar un om ajuns la nivelul de maestru REIKI trebuie să le stăpânească pe toate trei. El va şti să formuleze foarte clar obiectivul, durata, şi-şi va stabili ţinta după dorinţă. Îşi poate propune ca acţiunea sa telepatică să dureze o perioadă limitată sau nelimitată, îşi poate trimite fascicolul telepatic-informaţional pentru anularea unor situaţii penibile din trecutul său sau al altora, pentru reorganizarea situaţiei prezente sau pentru facilitarea reuşitei unor prezumtive situaţii din viitor.

Aceste trei simboluri au rolul de a dezvolta emisia telepatică a specialistului sau maestrului REIKI, care, cu timpul, în urma utilizării lor, va atinge cu mintea sa culmi nebănuite. Din aceste motive, un specialist sau maestru REIKI nu trebuie să transmită oricui aceste mari secrete ale sale, deoarece acela trebuie să ducă o viaţă nobilă şi să aibă intenţii nobile.

Dacă aceste secrete vor ajunge în mâinile unor detractori, atunci se pot întâmpla mai multe incidente:

- Denigrarea celui ce le foloseşte şi denaturarea interpretării rezultatelor acestora;
- Încercarea de a le folosi cu scop distructiv, ceea ce este total interzis unui maestru autentic;
- Transformarea lor în alte simboluri, uşor modificate, dar cu rea intenţie, pentru a fi folosite în scopuri egoiste şi la bunul plac al unora.

Secretul practicilor REIKI trebuie să fie bine păstrat. Se impune verificarea strictă a celor ce urmează a fi iniţiaţi. Selectarea candidatului trebuie să fie făcută pe mai multe căi :

- Studierea coordonatelor astrologice corespunzătoare naşterii;
- Cercetarea de ansamblu a vieţii sale prezente şi trecute;
- Obţinerea de informaţii din diferite surse despre candidat;
- Urmărirea atentă, într-o şedinţă prealabilă celei de iniţiere, a reacţiilor şi comportamentului candidatului. Maestrul îşi va utiliza

mintea şi forţa telepatică pentru a primi semnale identificatoare de la candidatul ce doreşte iniţierea.

Aş mai vrea să adaug că, în privinţa practicilor REIKI, abia unul din zece candidaţi ce au primit iniţierea reuşeşte să devină bun specialist şi, de obicei, abia unul din o mie devine un maestru adevărat. Sunt prea puţine excepţii de la această regulă. Selecţia naturală o face timpul şi spaţiul. Fiecare îşi va dovedi utilitatea şi puterea prin rezultatul practicilor sale secrete.»

MESAJ DE LA SPIRITUL LUI MIKAO USUI PENTRU REIKIŞTII DE AZI

«Aş vrea să le transmit deţinătorilor de cunoştinţe REIKI, linia MIKAO USUI, dorinţa mea arzătoare ca ei să respecte următoarele indicaţii :

Să fie cinstiţi, corecţi, oneşti cu ei înşişi şi cu ceilalţi care merită, ştiind că mintea lor este deja educată spre atingerea scopurilor propuse. Să nu şi-o folosească în mod egoist pentru a aduce durerea şi nenorocirile în jurul lor.

Aşa cum am spus, cele trei simboluri de bază acţionează în mod pozitiv spre binele tuturor, într-un spaţiu nelimitat şi pe durate nelimitate de timp. Cine va încerca să le folosească pentru manevrarea semenilor, cu scopul declanşării unor războaie, acţiuni teroriste, epidemii care să decimeze mase de fiinţe, acela va avea de suportat consecinţe groaznice, pentru că el va fi prima victimă, într-un fel sau altul.

Să nu încerce nimeni să le divulge unor persoane care nu au o minimă iniţiere în doctrina REIKI. Acele persoane care vor folosi cele trei simboluri fără prea multă ştiinţă şi practică în utilizarea lor, pot provoca dezastre umane şi naturale şi pot ajunge la autodistrugerea propriei fiinţe.

Doresc din partea practicienilor de REIKI de pretutindeni multă discreţie, prudenţă şi puritate sufletească. Nu încercaţi, dragii mei, să vă rezolvaţi problemele prin metoda REIKI, dacă aceste rezolvări pot aduce nenorocire altora !

Vă doresc tuturor, dragii mei de pretutindeni, multă deschidere spre evoluţia sufletească şi spirituală !

Al vostru,

MIKAO USUI, sfântul care vă veghează şi vă sfătuieşte de bine»

Nota bene : Spiritul lui MIKAO USUI nu se va mai încarna niciodată pentru că a trecut în lumea sfinţilor. Este pomenit de către japonezi ca fiind un Sfânt între sfinţi şi se discută trecerea lui printre zeităţile tradiţionale ale Japoniei.

YOGA DE LA SPIRITELE MAEŞTRILOR YOGHINI

SPIRITUL MAESTRULUI YOGANANDA, DESPRE YOGA

Paramahamsa Yogananda (1893 - 1952) este unul dintre cei mai importanţi maeştri spirituali ai secolului XX. S-a făcut cunoscut conştiinţei occidentale mai ales prin monumentala sa lucrare „Autobiografia unui yoghin”, tradusă şi în limba română, din care se desprinde ideea principală că orice miracol este posibil printr-o iubire curată de Dumnezeu. Yogananda s-a distins printr-un profund devotament faţă de Divinitate, împletit cu o mare dorinţă de a ajuta oamenii spre perfecţionarea lor spirituală.

Spiritul lui Paramahamsa Yogananda se străduieşte să ne transmită pe cale telepatică, din lumea de dincolo de moarte, învăţăturile sale yoghine. Unele dintre ele au caracter inedit. Am găsit un spirit deosebit de evoluat, jovial şi nerăbdător să-şi continue munca de ajutorare a oamenilor prin metodele de purificare yoghine.

Vom publica în cele ce urmează programele sale de dinamizare psihică şi corporală preluate telepatic. Tehnicile de Kriya yoga nu sunt uşoare, ele urmăresc o evoluţie spirituală desăvârşită. Programul de pregătire prevede exerciţii speciale, dintre care o parte le-a iniţiat Maestrul Yogananda, iar restul le-a preluat de la înţelepţii tibetani şi Maestrul Babaji.

NINA PETRE, 1995

Paramahamsa Yogananda

INTRODUCERE ÎN KRIYA-YOGA

«**KRIYA-YOGA** (Yoga Focului Interior) este o ştiinţă străveche care se ocupă cu activarea puternică, neobişnuită, a chakrelor pe toate planurile energetice. Concomitent cu aceasta se desfundă nadis-urile (canale energetice - n.r.), astfel încât yoghinul practicant poate să-şi creeze un câmp energetic deosebit de puternic, prin care poate influenţa mediul la distanţe extrem de mari (sute şi mii de kilometri).

Yoghinul trebuie să persevereze în mod deosebit, lucrând aproape zilnic, pentru a nu se pierde efectele de la un antrenament la altul. Asanele din KRIYA-YOGA sunt combinate cu exerciţii de respiraţie şi diverse mudre (gesturi specifice cu efect energizant - n.r.).

Kriya-yoghinul va deveni deosebit de sprinten, va rezona uşor cu alte câmpuri energetice, va fi receptiv la undele bio-energetice, va percepe foarte uşor semnalele telepatice, va putea distinge nuanţele câmpurilor energetice, îşi va dezvolta vederea, intuiţia, inteligenţa, receptivitatea faţă de puritatea unor câmpuri speciale.

Kriya-yoghinul este deosebit de sensibil, iubitor, tandru, capătă un aspect diafan, eteric. Este minunat să-l vezi mişcându-se. Aspectul său imponderabil îl face agreabil celor din jurul său. Îşi iubeşte semenii, îi adoră pe cei foarte apropiaţi lui, nu urăşte, nu se lasă păcălit, nu-şi huleşte duşmanii, nu trece nepăsător pe lângă durerea omenească şi a altor vieţuitoare. Kriya-yoghinul iubeşte totul în toate, dar nu se lasă înşelat niciodată. Cu prudenţă, cu tact, cu bunăvoinţă, tandreţe, el înlătură situaţiile dificile din viaţa sa şi din jurul său. Îşi iubeşte semenii cu o iubire curată, dezinteresată, fără să aştepte răspuns sau răsplată.

EXERCIŢII PREGĂTITOARE PENTRU CAP

1. În picioare, privirea înainte. Ne aplecăm capul în lateral de la stânga la dreapta, şi invers. Mişcările să fie normale, nici lente, nici rapide, cât mai mult în lateral, până când apare o uşoară ameţeală. Ne relaxăm cu ochii închişi, oprind gândirea. Ascultăm sunetele din creier câteva minute, cât cere organismul, notând în ce parte le-am auzit.

Variantă: realizăm mişcarea având mâinile încleştate pe creştet.

2. Ne aplecăm capul înainte şi înapoi, în ritm normal, până la oboseală. Aceleaşi indicaţii ca la punctul 1.

Variantă: mâinile se încleştează la ceafă, împingând capul în jos cu bărbia în piept, apoi revenind la verticală. Coatele întinse rămân la acelaşi nivel, nu se aduc în faţă.

3. Ne răsucim capul spre dreapta şi spre stânga. Aceleaşi indicaţii ca la punctul 1.

4. Ne rostogolim capul într-un sens, apoi în celălalt. Aceleaşi indicaţii ca la pct. 1.

Variante: a) rostogoliri semicirculare ale capului prin faţă de la stânga la dreapta, şi invers; b) rostogoliri semicirculare stânga-dreapta cu capul aplecat pe spate.

5. Fără a mişca umerii sau coloana, ţinem capul pe direcţie verticală şi îl deplasăm cât mai lent pe o traiectorie orizontală circulară (simulând oarecum o mişcare cilindrică). Privim tot timpul înainte.

OBSERVAŢIE: Sunetele percepute în creier după executarea exerciţiilor arată că energiile interne se purifică. Sunete diferite arată nivele diferite de energie. Toate exerciţiile pentru cap acţionează pe chakrele superioare (Vishuddha, Ajna, Soma, Sahasrara) în egală măsură.»

EXERCIŢII INTRODUCTIVE ÎN KRIYA YOGA

În tradiţia yoghină, exerciţiile fizice (asanele) urmăresc anumite efecte dinamizante asupra corpului, dar mai ales asupra bioenergiei care vitalizează acest corp. Se ştie cu precizie (chiar este demonstrat ştiinţific) că energiile vitale sunt concentrate şi coordonate de către anumiţi centri de forţă, numiţi „chakre”. Cu ajutorul anumitor posturi (asane), se îmbunătăţeşte activitatea acestora şi implicit sănătatea omului. Fiecare centru energetic are anumite roluri de îndeplinit, de la păstrarea sănătăţii şi a puterii fizice, până la agerimea minţii. Amplasarea centrilor de forţă (chakre) în organismul uman este următoarea : Muladhara (între picioare, înspre anus), Swadhisthana (zona genitală), Manipura (zona ombilicală), Anahata (mijlocul pieptului, între sâni), Vishuddha (baza gâtului), Ajna (pe frunte, deasupra nasului), Sahasrara (deasupra creştetului capului). Realizând integral setul de 10 exerciţii prezentate mai jos toate chakrele sunt activate în mod armonios, rezultând o îmbunătăţire a sănătăţii fizice, psihice şi mentale, precum şi alte efecte speciale benefice.

Nina Petre

«1. Poziţia în picioare, ochii deschişi. Se inspiră pe nas, ochii se ridică în sus, capul se înclină cât mai mult pe spate, braţele pe lângă corp. Se stă cât permite organismul şi se revine odată cu expiraţia aerului (tot pe nas). Conştientizaţi efectele.

ATENŢIE! Există pericolul de creştere a tensiunii arteriale peste limitele normale, pot interveni ameţeli.

În caz de inspir foarte profund apare o hiper-energizare. Capul se lasă cât mai pe spate, cu o uşoară înclinare şi din zona spatelui-şale. Executând exerciţiul din poziţia aşezat se pierde din eficienţă.

Chakre energizate : Anahata, Vishuddha, Ajna.

2. Poziţia în picioare, picioarele uşor depărtate, braţele pe lângă corp, privirea înainte. Pe inspir, se ridică braţele prin lateral până când degetele se odihnesc foarte uşor pe umeri. Se reţine aerul cât mai mult timp ridicând privirea în tavan (ochii peste cap). Se stă cât permite organismul, apoi se expiră foarte lent, coborându-se braţele şi apropiind picioarele. Conştientizaţi efectele cel puţin 30 secunde.

OBS: Braţele se ridică la orizontală cât mai în lateral (în planul trunchiului, nu în faţă).

Chakre energizate : Anahata, Vishuddha, Ajna, Sahasrara.

3. Picioarele depărtate cât permite organismul, tălpile paralele, privirea înainte. Se inspiră, ridicând braţele prin faţă până deasupra capului. Reţineţi aerul circa 30 secunde, expiraţi în circa 15 secunde, coborând braţele şi apoi apropiind picioarele.

OBS: Braţele şi palmele sunt relaxate. Privirea este liberă, concentrarea minţii în interior. Palmele sunt orientate înainte. Dacă expiraţia este mai scurtă, se diminuează eficienţa asanei.

Retenţia aerului să fie cât mai lungă posibil, dar fără a periclita plămânii. Prin exerciţiu perseverent, durata retenţiei se va mări de la sine, o cere organismul. Desigur însă că o retenţie forţată scurtează durata expiraţiei.

Chakre energizate : Vishuddha (puternic), Ajna, Sahasrara.

4. Staţi pe genunchi şi lăsaţi-vă cu fesele pe gambe (postura Vajrasana). Priviţi înainte, ridicaţi braţele prin faţă la verticală şi priviţi cât mai în sus, spre tavan. Reţineţi aerul circa 30 secunde şi expiraţi coborând braţele şi privirea. Conştientizaţi efectele cel puţin 1 minut, cu braţele odihnindu-se pe genunchi.

OBS: Palmele să fie orientate înainte. Şezând pe scaun, eficienţa scade la jumătate.

Chakre energizate : Ajna, Sahasrara.

5. În picioare, braţele pe lângă corp, privirea înainte. Depărtaţi picioarele la maxim, ridicaţi braţele pe inspiraţie, apoi aplecaţi-vă în faţă

atingând solul cu degetele, acum expiraţi şi rămâneţi cât puteţi cu plămânii goi de aer. Inspiraţi ridicând trunchiul la verticală în sus.

OBS: Mâinile cad liber, vertical, capul atârnă în jos, spinarea să fie atât de aplecată cât să permită verticalitatea braţelor. Doar degetele mijlocii ating lejer solul, celelalte degete întinse nu îl ating.

Chakre energizate : Muladhara, Swadhisthana, Sahasrara.

6. Picioarele depărtate, braţele pe lângă corp. Ridicaţi braţele prin lateral în timp ce inspiraţi, până când degetele arătător, mijlociu şi inelar de la o mână se unesc cu corespondentele lor de la cealaltă mână. Palmele să fie deasupra capului pe verticală, daţi capul uşor pe spate şi fixaţi cu privirea degetele mijlocii. Respiraţi liber numărând până la 100. Reveniţi la poziţia iniţială şi conştientizaţi efectele.

OBS : Mâinile se îndoaie uşor din coate, degetele relaxate.

Chakre energizate : Sahasrara (puternic).

7. Staţi în picioare, tălpile lipite, braţele pe lângă corp, privirea înainte (poziţia „Soldatului de pază”). Inspirând lent, îndoiţi genunchii, ridicând concomitent braţele în faţă până la nivelul umerilor, cu palmele în jos. Staţi în această poziţie cât vă permite organismul, privind înainte, cu concentrarea interioară pe Ajna chakra şi rostind mental mantra AUM (sau rostind-o sonor, cu accent pe UM).

OBS: Dacă genunchii vă dor, reveniţi imediat în poziţia iniţială, nu forţaţi, ca să nu vă anchilozaţi. Şezutul nu se lasă prea jos, ci ca genunchii să formeze un unghi de 90 grade. Păstraţi tălpile lipite de sol. Obişnuinţa de a sta în asană aduce cu sine şi puterea de focalizare asupra emisiei mantrei.

MANTRA este o grupare de sunete rostite împreună, una după alta, fie mental, fie cu voce tare, care are rolul de a pune practicantul în rezonanţă cu energia specifică acestei vibraţii. Există mii de mantre, fiecare având un anumit efect special. Mantra AUM energizează global întregul organism.

8. Staţi în picioare cu picioarele apropiate. Aduceţi mâinile în faţă la nivelul umerilor. Numărând până la 100, priviţi alternativ vârfurile degetelor (întâi la stânga, apoi la dreapta ş.a.m.d.) în ritmul număratului. Respiraţi normal. La sfârşit conştientizaţi efectele, mai ales în Ajna chakra.

OBS: Păstraţi capul nemişcat pe durata exerciţiului. Dacă vă dor ochii, opriţi execuţia până la încetarea simptomelor. Ritmul să fie alert, stabilit de voie.

Chakre energizate : Manipura, Anahata, Vishuddha, Ajna.

9. Staţi în genunchi pe podea. Lăsaţi şoldul pe spate şi într-o parte, ţinând picioarele apropiate. Se ridică mâna stângă la verticală, iar şoldul se lasă mult în partea stângă, picioarele adunate către stânga, mâna dreaptă pe podea (contactul între degetul mijlociu şi podea este mai mult energetic). Respiraţia este liberă, concentrarea atenţiei pe Vishuddha

chakra, rostind mantra HAM. Se stă cât permite corpul. Revenire şi conştientizarea efectelor. Apoi se execută asana pe cealaltă parte.

OBS: Postura aceasta este una de echilibru în jurul unui ax imaginar ce trece prin cap, umăr, şold. Mâinile sunt ţinute paralel, formând un cuplu de forţe care menţine echilibrul corpului. Şoldul nu trebuie sprijinit pe tălpi.

Chakre energizate : Vishuddha (puternic), Anahata, Manipura.

10. În picioare, tălpile lipite, braţele pe lângă corp. Inspirând, ridicaţi-vă pe vârfurile picioarelor, aducând braţele pe şolduri. Inspiraţi la maxim, privind oblic în faţă (cam la 45 grade). Reţineţi aerul, stând pe vârfuri cât mai mult timp posibil. Expiraţi şi reveniţi. Pe timpul execuţiei concentraţi-vă pe Sahasrara chakra, rostind mantra de protecţie NAUM.

ATENŢIE! Această mantră se va folosi doar pentru acest exerciţiu, altfel ea poate provoca congestie cerebrală!

Chakre energizate: Sahasrara (puternic), Ajna, Vishuddha.

INDICAŢII GENERALE

Acest set de 10 exerciţii se va lucra timp de o lună de zile, după care se poate trece la exerciţii mai complicate. Ele par simple, dar pot avea şi efecte negative dacă se exagerează! În asană vă veţi concentra asupra corectitudinii execuţiei (dacă nu sunt alte indicaţii speciale de concentrare), dar fără a depăşi limitele organismului. Se va respecta strict ordinea dată a exerciţiilor. După terminarea exerciţiilor trebuie făcută o relaxare generală în poziţia culcat. Dacă adormiţi pe timpul relaxării finale, nu este nimic rău în aceasta.

Mişcările şi posturile trebuie să fie libere, fără forţare, elastice, graţioase, fără smucituri, ca ale balerinilor. De aici rezultă efectul intens al exerciţiilor: neforţând corpul, atunci nu se blochează nici chakrele. Unele asane din hatha-yoga nu au eficienţa scontată tocmai pentru că practicantul forţează muşchii, oasele, iar sistemul nervos suferă şocuri.

Graţia naturală, diafană, se obţine cu multă răbdare, prin exerciţiu îndelungat şi evitarea eforturilor suplimentare, care nu aduc nimic bun. Să lucraţi detaşat, într-o ambianţă plăcută, fără încordare, savurând efectul, fără a forţa respiraţia.

Duratele indicate sunt minime. Organismul poate cere prelungirea sau scurtarea lor.

Este preferabil să luaţi masa după asane, la cel puţin 30 minute după încheierea relaxării finale. În timpul zilei, asanele se execută între mese la interval de 2-3 ore de fiecare masă.

Spălarea corpului se va face preferabil înainte de asane, mai ales în părţile unde se transpiră.

Eficienţa tehnicilor diferă de la un discipol la altul, în funcţie de timpul de execuţie, de pregătirea organismului, de fineţea execuţiei.

RESTRICŢII

Este necesară o anumită rezonanţă sufletească cu maestrul. Kriya-yoghinul este foarte pur sufleteşte şi mental. Nu se acceptă nici un fel de perversiuni, nici măcar în gândire. Iată de ce sunt puţini kriya-yoghini în lume (doar 3 guru, specialişti atestaţi şi verificaţi de Swami Yogananda). Dacă discipolul nu reuşeşte să-şi creeze o conduită şi un mod de gândire foarte corect, atunci nu va rezista şi va avea tot felul de accidente în timpul antrenamentelor sau între ele.

Kriya-yoga nu este o glumă! Ca să-ţi purifici toate structurile energetice este nevoie de muncă, nu se glumeşte cu energia vitală! Este inacceptabil să scapi energia de sub control. Acesta este singurul pericol posibil în KRIYA-YOGA. De aceea, întâi trebuie perfecţionate asanele de început.

ASANE INEDITE DE HATHA-YOGA DESCOPERITE DE MAESTRUL YOGANANDA (transmise post-mortem)

CONTRACŢIA PĂSĂRII LIBERE

Palma stângă pusă deasupra celei drepte, aşezate pe creştet. Stând în picioare, privirea înainte, se ridică piciorul stâng cu genunchiul şi talpa întinse până la nivelul bazinului. Respiraţie liberă, se stă cât permite organismul, fără forţare. Revenire, relaxare un minut, apoi execuţie cu celălalt picior.

Chakre energizate : Manipura, puţin Ajna.

CROCODILUL CARE STĂ PE LOC

Stând pe genunchi cu mâinile pe şolduri, faţa întoarsă către umărul drept. Se întinde piciorul stâng înapoi, cu talpa întinsă pe sol. Respiraţie liberă, se menţine postura de voie. Revenire, relaxare 1-2 minute, apoi execuţie inversă.

Chakre energizate : Manipura, Anahata, Ajna.

PASĂRE LIBERĂ PRIVIND SPRE CER

Culcat pe spate, faţa în sus. Se ridică mâna dreaptă vertical, ţinând în sus degetul arătător şi mijlociu, celelalte fiind strânse în buchet (lipite pe buricul degetelor). Se ridică piciorul stâng vertical, cu talpa întinsă, trăgându-l spre piept cu ajutorul mâinii stângi, care încearcă apucarea piciorului cât mai aproape de gleznă. Se privesc degetele ridicate. Se stă atât cât se poate, după care se revine. Urmează o relaxare de maximum 3 minute şi repetarea exerciţiului pe partea opusă.

Chakre energizate : Anahata, Vishuddha, Sahasrara.

PRIVIRE ÎNAINTE CUTEZĂTOARE

Aşezat pe podea, picioarele întinse şi apropiate, mâinile prinse la spate. Trunchiul se sprijină pe coate. Se ridică picioarele la 45 grade de la podea şi se stă cât este posibil. Relaxare - întins pe podea 2-3 minute.

Chakre energizate : Muladhara, Manipura, Vishuddha.

POSTURA VÂRTEJULUI

Culcat pe burtă, bărbia pe antebraţe. Piciorul stâng întins se aduce pe deasupra piciorului drept până atinge podeaua. Odată cu piciorul, se ridică şi capul, privindu-se glezna sau vârful piciorului stâng. Sprijin pe cotul drept, mâna stângă pe pulpa piciorului stâng. Revenire, relaxare 1-2 minute, se reia pe cealaltă parte.

Chakre energizate : Manipura, Vishuddha, Ajna.

POSTURA PEŞTELUI ÎNDOIT

Aşezat pe fese, picioarele desfăcute lateral cât mai mult. Se apleacă trunchiul înainte cu mâinile întinse, palmele la sol, capul cât mai jos la podea. Se stă cât permite coloana vertebrală, apoi urmează relaxarea cu sprijin pe palme la spate, trunchiul fiind vertical.

Chakre energizate : Anahata, Vishuddha, Ajna.

POSTURA FLUTURELUI AMORŢIT

În picioare, privirea înainte, braţele pe lângă corp. Se apropie palmele între ele, se apleacă trunchiul în jos, introducând palmele printre glezne până când vârfurile degetelor ating podeaua.

Chakre energizate : Muladhara, Swadhisthana, Manipura.

POSTURA CARE ÎL SPERIE PE LENEŞ

Aşezat pe genunchi, fesele se lasă în jos până când se odihnesc pe glezne (VAJRASANA). Mâinile se împreună la ceafă şi trunchiul se apleacă pe spate cât este posibil, privirea liberă şi perpendiculară pe trunchi. Relaxarea - culcat pe burtă.

Chakre energizate : Ajna, Sahasrara, puţin Anahata.

PASĂRE CU ARIPA FRÂNTĂ

În genunchi, se desface piciorul drept în lateral, bine întins. Mâna dreaptă pe pulpa piciorului drept, iar 2-3 degete de la mâna stângă se sprijină uşor pe podea, palma fiind orientată spre trunchi. Se caută o poziţie cât mai verticală, privirea înainte. Relaxarea - stând în genunchi. Se repetă pe cealaltă parte.

Chakre energizate : Swadhisthana, Manipura, Ajna.

ŞARPELE RĂSUCIT

Pe burtă, trunchiul ridicat şi sprijinit pe palme (BHUJANGASANA). Se răsuceşte trunchiul spre stânga, se apucă cu mâna stângă coapsa stângă, privind călcâiul stâng. Relaxare - culcat pe burtă. Se reia invers.

Chakre energizate : Anahata, Vishuddha, Ajna, puţin Manipura.

ALBINA CARE VREA SĂ ZBOARE

Culcat pe spate, se ridică piciorul stâng la verticală, mâna dreaptă se aşează pe piciorul stâng, iar mâna stângă se aduce pe sub genunchiul stâng, apucând cotul drept. Trunchiul se ridică la 45 grade de la sol. Relaxare - culcat, apoi se repetă pe partea opusă.

Chakre energizate : Ajna, Sahasrara, puţin Vishuddha.

POSTURA BURSUCULUI

În genunchi, coatele se pun pe podea în faţă, iar fruntea pe antebraţe. Piciorul stâng, îndoit la 90 grade din genunchi, se ridică cât mai sus, coapsa făcând linie dreaptă cu trunchiul. Relaxare - ghemuit cu fruntea la podea. Se reia invers.

Chakre energizate : toate, mai puţin Vishuddha.

INDICAŢII

- Corpul trebuie să fie odihnit înainte de realizarea postúrilor.
- Înainte de asane este util un program de înviorare cu exerciţii de pranayama (respiraţia completă yoghină, cea alternativă, cea de purificare), exerciţii de înviorare pentru cap (rotirea capului, mişcarea alternativă în lateral, răsucirea capului), răsuciri de trunchi dreapta-stânga, aplecări înainte şi înapoi pentru elasticizarea coloanei, Trikonasana.

TEHNICI DE RAJA-YOGA DE LA SPIRITUL MAESTRULUI YOGANANDA

Aceste tehnici trebuie să fie lucrate zilnic, altfel îşi pierd efectul. Raja-yoga este de mare fineţe, influenţând corpurile cele mai subtile. Cu cât materia este mai fină, cu atât o stăpâneşti mai greu. Trebuie să ai îndrumarea unui guru, altfel munca ta va fi zadarnică.

1. Îţi imaginezi un glob de lumină albă aşezat pe creştetul tău, acoperind fontanela. Diametrul globului este de circa 30 centimetri. Fixezi mental acest glob, emiţând mental următoarea mantră pentru Sahasrara-chakra: NUBIH.
2. Cauţi să-ţi deschizi Ajna-chakra, imaginându-ţi că este mare cât universul şi cauţi să simţi nevoia de lumină şi căldură în ea. Astfel, te vei obişnui să captezi energia divină direct în Ajna-chakra. Mantra: AUM.
3. Deşi Vishuddha-chakra este foarte pretenţioasă, îţi dau o tehnică mai dură. Îţi imaginezi că în Vishuddha curge apa unui izvor. Cauţi să imiţi prin mişcări fine gâlgâitul apei când întâlneşte pietrele.

4. Anahata-chakra prezintă pretenţii şi mai mari, ea este Chakra Iubirii Eterne. Îţi imaginezi un trandafir alb în dreptul Anahatei şi cauţi să-l iubeşti la nebunie. Te vei deschide astfel afectiv către gingăşia florii. Mai poţi folosi şi muzică bine selecţionată.

5. Cu Manipura-chakra este „cântec mare". Chakrele de jos nu prea ştiu de glumă! Îţi plasezi soarele pe Manipura şi-l laşi să te pătrundă cu razele sale. Lucrezi cu mantra: RAM.

6. Şi cu Swadhisthana este o problemă mare. Fiind chakra excitaţiei sexuale, trebuie să o controlezi. Având de obicei acumulată în ea o mare cantitate de energie, se impune descongestionarea ei de surplusul energetic. Sunt absolut necesare exerciţiile pentru ridicarea energiei de pe Swadhisthana. Găseşti asane specifice în Hatha-yoga, de obicei cele cu capul in jos.

7. Aceleaşi probleme şi pentru Muladhara-chakra. Aici se va lucra pentru declanşarea lui Kundalini.

EXERCIŢII YOGA PENTRU FEMEILE ÎNSĂRCINATE

1. Poziţia în picioare, braţele pe lângă corp, picioarele apropiate. Întindeţi mâinile spre spate şi prindeţi-le în „cleşte". Trageţi umerii cât mai mult înapoi şi împingeţi mâinile în jos spre podea. Menţineţi această poziţie cât permite organismul, fără a forţa.

2. Poziţia în picioare, privirea înainte, picioarele uşor desfăcute. Inspiraţi ridicând braţele prin lateral şi puneţi palmele pe umeri. Din această poziţie răsuciţi trunchiul la stânga de câteva ori, apoi la dreapta, privirea descriind un unghi de cel puţin 90 grade în acelaşi plan. Expiraţi odată cu fiecare răsucire.

3. Poziţia în genunchi, picioarele uşor desfăcute, braţele pe şolduri, capul ţinut drept. Răsuciţi trunchiul de câteva ori spre stânga şi spre dreapta, expirând la răsucire.

4. Poziţia cu şezutul pe podea, picioarele înainte, trunchiul se ţine vertical prin sprijin pe palme la spate, privirea înainte. Repetaţi de câteva ori ciclul următor: desfacerea picioarelor pe podea, apropierea lor, ridicarea genunchilor la piept, întinderea picioarelor înainte ş.a.m.d.

5. Poziţia în picioare, braţele pe lângă corp, picioarele apropiate. Aplecaţi-vă lateral spre stânga de mai multe ori, păstrând mâna apropiată de picior. Reveniţi la verticală, odihniţi-vă, apoi executaţi pe partea dreaptă.

LĂMURIRI SUPLIMENTARE PRIVIND TEHNICILE YOGHINE, DE LA SPIRITUL MAESTRULUI YOGANANDA

KRIYA-YOGA urmăreşte purificarea energetică a chakrelor în sensul fineţii lor şi obţinerii unei rezonanţe mai puternice între sistemul energetic al yoghinului şi curenţii energetici veniţi de la Divinitatea Supremă, care va deveni din ce în ce mai uşor de realizat.

Exerciţiile dezvoltă funcţiile corpului fizic şi, practicând mereu, corpul fizic devine repede rezistent din toate punctele de vedere, influenţând prin buna sa funcţionare şi schimbul energetic între acesta şi spaţiul cosmic. Deci se va perfecţiona şi activitatea chakrelor.

Unele tehnici de Kriya-yoga acţionează chiar şi în planul vedic, dar nici o tehnică de yoga nu ajunge până în Absolut.

Stând cu faţa către Nord, efectul tehnicilor este mai puternic, stabilindu-se întâi rezonanţa cu Centrul Spiritual din Himalaya, unde semnalele energetice se decodifică şi astfel pot ajunge la Steaua Nordului, unde sunt preluate, amplificate şi trimise înapoi, întărindu-ţi aura.

Nu contează dacă conduci relaxarea de jos în sus sau de sus în jos.

Nu contează pe care parte (dreapta sau stânga) începi o asană asimetrică.

O asană care acţionează pe mai multe chakre este mai puternică decât una care activează o singură chakră.

Asanele mai simple se execută la începutul programului.

Fiecare practicant are stilul său, organismul şi receptivitatea sa. De aceea, la executarea posturii este posibil să nu se energizeze câte o chakră din lista pe care am dat-o la fiecare asană.

Asanele clasice, bine cunoscute din cărţile de popularizare a yogă-i, sunt bune pentru toată lumea. Dar, când ai acces şi la altceva, este bine să înveţi, căci nu se ştie de unde vine norocul! Trebuie să stăpâneşti bine tot ce ai primit.

TRIKONASANA este foarte deosebită şi complexă. Aşa simplă cum pare, ea educă puternic chakrele Muladhara, Manipura şi Ajna, are efect şi asupra chakrei Swadhisthana şi altora secundare. Trikonasana scoate din inerţie chakrele inferioare şi, prin încordarea Ajna-ei, realizează un transfer energetic între Ajna şi aceste chakre. Le obligă, deci, să elibereze

energia latentă din ele, iar o parte din ea este preluată de Ajna şi transmisă pe Vishuddha, Anahata şi Sahasrara.

Execuţia corectă a Trikonasanei este următoarea: Picioarele desfăcute, se inspiră ridicând braţele la orizontală în lateral. Pe expir se înclină corpul în lateral cât se poate de mult. Se păstrează postura cât permite organismul, cu plămânii goliţi de aer, privirea orientată spre mâna ridicată. Trunchiul revine la verticală pe inspiraţie. La conştientizare se respiră liber.

Variantă: în aplecare, mâna de sus stă îndoită pe umăr, privirea - drept înainte.

La crearea unei asane noi se au în vedere o serie de aspecte legate de chakre, astfel :

- Fiecare chakră îşi are corespondente de acelaşi tip în toate învelişurile (avem, de exemplu, Ajna fizică, Ajna eterică, Ajna astrală, Ajna mentală, Ajna cauzală ş.a.m.d.).
- La acelaşi nivel, chakrele se influenţează unele pe altele. Astfel, chakrele învecinate interferă energetic.
- Există chakre complementare, a căror acţiune se completează : Ajna + Manipura, Sahasrara + Swadhisthana, Vishuddha + Muladhara, Anahata + Ajna. Unele asane urmăresc această acţiune unitară (de pildă Trikonasana, Vajrasana).
- Acţiunea chakrelor periferice (Sahasrara + Muladhara, Ajna + Swadhisthana) nu este complementară, ci una menită să echilibreze energetic organismul, aura individului.
- Un alt mod de asociere este pe baza culorilor complementare, opuse cromatic. De aici, o întreagă teorie a combinaţiilor menite să intensifice unele efecte energetice prin acţiunea bine dirijată a chakrelor.
- Când chakrele sunt bine optimizate, acţiunea lor benefică se extinde asupra întregului corp prin interferenţe energetice. Pe fiecare chakră cad proiecţiile celorlalte şi tot corpul este un loc de interacţiune a tuturor chakrelor.»

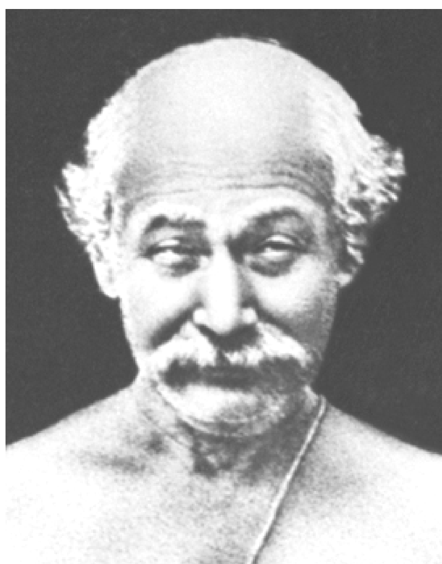
Anul 1995

KRIYA YOGA, VĂZUTĂ DE SPIRITUL MAESTRULUI LAHIRI MAHASAYA

LAHIRI MAHASAYA, maestru de Kriya yoga, a fost guru-l părinţilor celui ce va deveni mai târziu Paramahamsa Yogananda. Deşi mort la puţin timp după naşterea lui Yogananda, Lahiri Mahasaya a fost primul său învăţător spiritual. Mahasaya a fost primul iniţiat care a răspândit în lume Kriya yoga, făcând-o accesibilă oricui, simplificând-o şi descurajând vechiul model de yoghin ascet rătăcitor. El însuşi era un exemplu de cap de familie ireproşabil, salariat la un birou şi, în acelaşi timp, un sfânt care manifesta semne supraumane.

Prezentarea extraordinară pe care i-o face Maestrul Yogananda în cartea sa „Autobiografia unui yoghin” m-a determinat să contactez telepatic spiritul Maestrului Mahasaya, pentru a-i cere detalii despre misterioasa ştiinţă Kriya yoga. Iată răspunsul său.

NINA PETRE, 1995

Lahiri Mahasaya

«**KRIYA YOGA** studiază filosofic şi spiritual noţiunea de ENERGIE şi aplicarea ei pentru dezvoltarea armonioasă a trupului, psihicului şi corpului energetic al practicantului yoghin.

Cel ce studiază şi practică Kriya yoga este un foarte bun cunoscător al tehnicilor de energizare rapidă a corpului, în toate mediile şi planele. De aceea, Kriya yoga se mai numeşte „YOGA TEHNICII FOCULUI RAPID ŞI INTENS CARE ARDE TOATE IMPURITĂŢILE DIN CORPUL YOGHINULUI”. Înţelegem prin aceasta în primul rând o energizare deosebit de puternică a lui Manipura chakra.

Yoghinul trebuie să fie foarte bine odihnit, cu mentalul aerisit, nestresat, limpede şi cu o stare psihologică bună. Să nu execute în condiţii de tumult sufletesc! Kriya yoga se realizează în condiţii de linişte, fără a forţa corpul. Totul să decurgă liber, uşor, normal, odihnitor, cu calm şi răbdare, fără efort fizic. Numai astfel, în liniştea necesară purificării corpului energetic, se pot desfunda toate blocajele încă existente în trup.

În şedinţa de Kriya yoga se începe cu programul de încălzire a chakrelor, executând de 3-4 ori fiecare asană, urmat de o relaxare de 10 minute. Se revine în poziţia de lucru şi se începe programul pentru Manipura chakra. În fiecare zi se adaugă câte o tehnică nouă, în ordinea predată, dar se execută şi cele precedente

ZECE TEHNICI PENTRU MANIPURA CHAKRA

1. În picioare, braţele pe lângă corp, picioarele apropiate, privirea înainte pe direcţia orizontală. Se dau ochii peste cap fără mişcarea capului, privind în Ajna. Respiraţie liberă, se stă cât permite organismul. Când ochii obosesc, se închid şi se rămâne în aceeaşi poziţie până când corpul se linişteşte. Se constată o energizare puternică în Ajna, care pregăteşte trecerea energiei cosmice către Manipura.

2. Privirea înainte, picioarele desfăcute, mâinile pe şolduri. Se priveşte pe rând fiecare şold, cu întoarcerea moderată a capului de câte 50 ori la stânga şi la dreapta. Urmează o conştientizare a efectelor timp de câteva minute cu ochii închişi. Este posibil să se ajungă la vederea părţii eterice a aurei (cenuşie - deschisă, cu nuanţe de violet).

3. În picioare, braţele pe lângă corp, picioarele apropiate. Se inspiră odată cu ridicarea pe vârfurile picioarelor şi ridicarea mâinilor, privirea în tavan. Se stă aşa cât mai mult posibil. Se revine cu tălpile pe podea, expirând. După expirarea completă, se apleacă corpul în faţă, cu braţele atârnând liber în jos, ţinând plămânii goliţi de aer. Se menţine poziţia cât este posibil, apoi se revine la verticală prin inspiraţie. Se reia respiraţia normală timp de 2-3 minute, pentru liniştirea corpului.

4. Aşezat pe podea, genunchiul stâng ridicat, piciorul drept întins. Mâna stângă pe genunchiul stâng, mâna dreaptă pe genunchiul drept. Privirea liberă până la începerea mişcărilor. Se presează cu mâna genunchiul stâng pentru a ajunge cu el pe podea şi, în acelaşi timp, se ridică cu mâna dreaptă genunchiul drept pentru a-l aduce în poziţia flexată în care a fost piciorul stâng. Se stă aşa câteva secunde şi se reia poziţia iniţială. După alte câteva secunde se repetă cea de-a doua poziţie. Şi tot aşa, alternativ, cu mişcări lente, se execută de mai multe ori. Privirea urmăreşte genunchiul care se ridică. La sfârşit, corpul se odihneşte câteva secunde în poziţia culcat.

5. Poziţia culcat, cu faţa în sus. Mâinile pe burtă, mai jos de buric, în zona Manipura. Se ridică trunchiul, apăsând cu mâinile pe burtă şi strângând genunchii la piept, pe inspiraţie. Când se ajunge în poziţia de echilibru, se reţine aerul câteva secunde, apoi se expiră lent, revenind la orizontală. Odihnă 1-2 minute, apoi se reia asana. Nu se va forţa trupul! Va fi mai greu la început, dar exersând muşchii, va deveni treptat mai uşor.

6. În genunchi, braţele pe lângă corp. Se lasă uşor trunchiul pe spate până se apucă gleznele cu mâinile (DANDASANA). Se răsuceşte trunchiul către stânga, ridicând vertical mâna dreaptă şi întorcând faţa către stânga. Respiraţie liberă, se stă cât permite corpul. Se revine cu ambele mâini pe glezne, apoi se întoarce trunchiul spre dreapta, privind spre dreapta. Se stă cât este posibil şi se revine în poziţia iniţială. Se întinde corpul la podea pentru o scurtă relaxare, abia apoi putându-se relua exerciţiul. În postură, palma se orientează în aceeaşi parte ca şi faţa. Atenţie, exerciţiul solicită puternic coloana vertebrală, dar energizează extraordinar de puternic Manipura !

7. EXERCIŢIUL FOCULUI NESTINS, DE-A PURURI PURIFICATOR

Yoghinul îşi imaginează că trupul său este o flacără care arde şi purifică totul în interiorul său. Va sta culcat cu faţa în sus şi cu ochii închişi. Considerând că acest foc vine din spaţiu, îl va purta de la tălpile picioarelor până în creştet, ca un şuvoi neîntrerupt, care-i va mătura tot corpul dintr-o dată, de jos în sus. Apoi, va menţine căldura focului în creştet şi va scoate conştient această căldură prin fontanelă, pentru a o trimite în spaţiul cosmic.

În continuare îşi va imagina că are o bucată de jar fierbinte sub buric, în Manipura. Acest jar trebuie să-i dea o căldură imensă în această zonă. Va purta această căldură sub formă de disc, care se măreşte la nesfârşit, acoperindu-i întregul corp, făcându-l pe yoghin deosebit de uşor şi imaginându-şi că se ridică în aer şi arde ca o farfurie zburătoare. Se va plimba ca o flacără rotundă de jur-împrejurul său, cât mai sus şi cât mai departe, repetând lent, rar şi conştient cuvintele : „EU SUNT FOCUL ETERN CARE PURIFICĂ TOTUL”. Încet, încet va reveni în planul corpului său fizic şi îşi va odihni mentalul, nemaigândindu-se la nimic câteva minute, dar lăsându-şi corpul să ardă încins ca o flacără.

După odihnă, îşi va imagina că scoate bucata de jar de sub buric şi o trimite în spaţiul cosmic. Va aştepta câteva minute să-i treacă senzaţia de încins.

8. EXERCIŢIUL FLĂCĂRII ETERNE CARE LUMINEAZĂ MINTEA UNUI KRIYA YOGHIN AVANSAT

Într-o poziţie de meditaţie, ochii închişi, corpul relaxat, mâinile pe genunchi. Kriya yoghinul îşi va imagina că în Ajna chakra, în zona dintre frunte şi creierul mic, se află flacăra unei lumânări care-i luminează creierul. Va încerca să vadă cu cel de-al treilea ochi la lumina acestei lumânări tot ce se întâmplă în creierul său, începând cu zona din dreptul ochilor. Îşi va citi toate impresiile de pe retină şi din toate zonele creierului. Îşi va urmări funcţionarea capilarelor, îşi va controla starea nadis-urilor (canalelor energetice). Îşi va studia zona superioară a creierului, aspectul fontanelei, şi va decide cam câtă muncă îi mai trebuie pentru „străpungerea” fontanelei. Aceste exerciţiu este pregătitor pentru declanşarea energiei Kundalini.

OBSERVAŢIE: Aceste exerciţii sunt complicate şi riscante, dar kriya yoghinul va persevera şi îl va chema pe maestru dacă are vreo problemă, pentru a-l proteja de accidente. „YOGA FOCULUI” poate pârjoli totul dacă discipolul nu este sub supravegherea maestrului. Nu este permisă nici o imprudenţă. Se lucrează cu energii foarte rafinate şi puternice. Practicantul se va ridica cu mult peste nivelul biologic al celor din jurul său.

Foarte mare atenţie mai ales la ultimele exerciţii, care operează cu energii calorice periculoase pentru imprudenţi !

9. PROGRAMUL DE DIRIJARE A ENERGIEI CALORICE PRIN ÎNTREGUL CORP ŞI EXTINDEREA SA DE JUR-ÎMPREJUR SUB FORMĂ DE SFERĂ ENERGETICĂ

Întins comod în pat sau pe podea, fără curenţi de aer în cameră, ochii închişi. Se plasează mental un glob de foc în Manipura chakra, se extinde acest glob de foc sub forma unui canal de foc, ce se întinde până la degetele piciorului stâng. Se transformă tot piciorul, de jos în sus, într-un mulaj de foc ce reconstituie forma sa naturală. Se ridică acest foc în sus, cuprinzând partea stângă a zonei genitale, a abdomenului, a toracelui, până la umăr. Se opreşte în umăr. Acum se plasează o bilă de foc în zona degetelor mâinii stângi şi se extinde focul, formând de jos în sus un mulaj al mâinii stângi, care întâlneşte globul de foc din umărul stâng.

DE REŢINUT : Acest glob nu este alb-argintiu, ci alb spre galben, ca focul natural, dar să nu i se dea nuanţe roşcate, fiindcă ar fi prea periculos!

Se plasează un nou glob de foc în degetele piciorului drept şi se continuă procedeul până se ajunge la umărul drept.

Apoi se va face un efort de imaginaţie pentru acumularea focului din picioare, mâini şi trunchi, şi concentrarea lui în zona gâtului. Această energie imensă va trece prin gât şi va cuprinde întregul cap.

MARE GRIJĂ! Imaginaţia să nu depăşească anumite limite! Nu este un foc rece, ci cald. De unii s-a ales scrumul lucrând nesupravegheaţi şi făcând pe sportivii!

Se menţine focul în tot corpul, privindu-l în fiecare colţişor al său, iar apoi îl vei stinge, întunecându-ţi toate zonele corpului pe traseul iniţial, de jos în sus. După ce ţi-ai întunecat tot corpul, vei simţi o linişte neobişnuit de plăcută de jos în sus, mai ales în creier.

Nu te vei mai gândi la nimic câteva minute, dar vei rămâne treaz. Să nu adormi, este pericol de complicaţii psihologice!

10. DECLANŞAREA ENERGIEI KUNDALINI PRIN PRIMA TEHNICĂ DE KRIYA YOGA

Culcat la orizontală, pe podea sau un pat tare, cât mai comod şi relaxat, cu ochii închişi. Se plasează mental un glob de foc nu prea fierbinte, de culoare alb-gălbui, puţin roz, în ultima vertebră sacrală. Acest glob de foc reprezintă un şarpe de foc, strâns înfăşurat, ca un ghem.

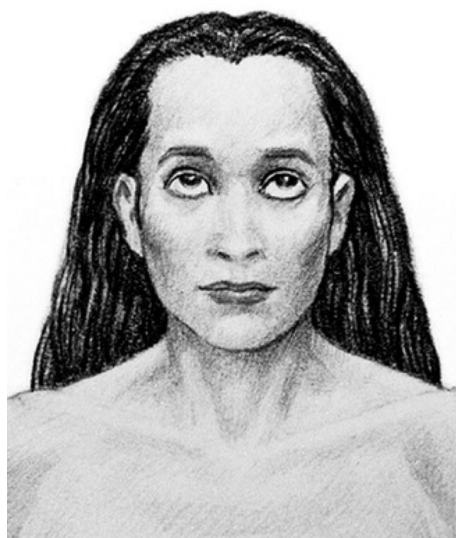
Capul său priveşte în sus pe canalul măduvei spinării. Îi vei permite să urce lent pe acest canal, luminându-l şi încălzindu-l uşor. Lasă şarpele să urce lent, nu-l forţa, căci devine periculos şi muşcă! Condu-l cu mintea, trage-l în sus, căci îi va fi tot mai greu să urce. Trage-l, până ajungi cu el în partea de sus a craniului şi lipeşte-i fruntea de cutia craniană, în zona fontanelei. Ţine-l în tine cât mai mult posibil, fără efort, prieteneşte.

Vei vedea că din globul de foc iniţial a început să urce o energie deosebit de puternică, ce îţi va inunda măduva şi se va extinde în tot corpul. Las-o să-şi facă capriciile, nu te teme, dacă o laşi în pace, la fel ca şi şarpele, nu te va muşca. Stai liniştit şi primeşte-o cu răbdare! Treptat, va slăbi şi vei reuşi să-ţi revii la starea dinainte.

Aceasta este cea mai uşoară şi mai lentă metodă pentru deblocarea lui Kundalini Shakti din culcuşul său.»

Anul 1995

SPIRITUL MAESTRULUI BABAJI PROGRAME DE YOGA

Babaji

PROGRAM PENTRU CLARVIZIUNE

«1. Rostogolirea capului în jurul axului vertical în sens antiorar de 50 de ori. Odihnă un minut. Apoi, în sens orar de încă 50 de ori. Odihnă un minut.

2. Mişcarea ochilor stânga-dreapta de 50 de ori.
3. Aplecarea capului lateral de 50 de ori.
4. Mişcarea ochilor sus-jos de 50 de ori.
5. Rotirea ochilor de 50 de ori în fiecare sens.
6. Priveşti vârful nasului şi ridici privirea cu ochii încrucişaţi până la baza nasului şi înapoi de 50 de ori.
7. Trikonasana (Triunghiul)
8. Garudasana (Vulturul)
9. Bhujangasana (Cobra), privind pe rând câte un călcâi.

10. Talasana (Arborele), cu privirea în tavan, fără contracţia anusului.

11. Oricare tehnică de pranayama.

PROGRAM PENTRU SWADHISTHANA CHAKRA, pentru dedublări (eterizări)

1. Bhujangasana (Cobra) pe coate, cu privirea mult în tavan, numeri până la 50. La toate asanele respiraţia este liberă.

2. Dhanurasana (Arcul), stai cât poţi.

3. Friptinasana. Stai pe burtă cu picioarele foarte depărtate, te ridici şi te apleci în spate până atingi podeaua cu mâinile. E nevoie şi de ajutorul altei persoane.

4. Din poziţie ghemuit te laşi pe spate, sprijinind mâinile pe podea.

PROGRAM PENTRU MANIPURA CHAKRA

1. Matsyasana (Peştele). Aşezat cu picioarele întinse pe podea, aplecare pe spate cu sprijin pe coate şi bombarea toracelui.

2. Dandasana (Bastonul). În genunchi, te laşi pe spate cu sprijin în mâinile întinse pe călcâie.

PROGRAM PENTRU VISHUDDHA CHAKRA

1. Rostogolirea capului.

2. Aşezat pe scaun, apleci capul înapoi şi te sprijini cu ceafa pe spătar. Stai cât poţi, cu ochii închişi, cauţi să meditezi la Abisul Cosmic.

3. Aşezat pe scaun, spatele drept, bărbia în piept, stai cât poţi, nu gândeşti la nimic.»

Anul 1995

INDICAŢII TERAPEUTICE DE LA SPIRITUL MARELUI VINDECĂTOR ANTONIO AGPAOA

1. **CUM POŢI VEDEA RADIOGRAFIA UNUI OM CU OCHIUL LIBER**
   - **Exerciţii preliminare**
   - **Recunoaşterea bolilor**
2. **PASELE MAGNETICE**
   - **Pase exterioare pregătitoare**
   - **Tratamente specifice**
3. **Mesaj de la spiritul marelui vindecător filipinez ANTONIO AGPAOA**

Legendarul vindecător filipinez ANTONIO AGPAOA a fost popularizat în întreaga lume de către medicul JANINE FONTAINE prin cărţile sale de mare succes, traduse şi în limba română (informaţii detaliate în cartea „Medic de trei corpuri”). În clinica sa trata prin metode neobişnuite pentru pacienţii occidentali: bioenergoterapie cuplată cu leacuri naturale şi întruniri religioase. Cea mai şocantă realizare a lui AGPAOA era aşa-zisa „chirurgie psihică”, prin care pacientului i se scoteau tumorile fără bisturiu. Acest procedeu a şocat lumea civilizată, fiind considerat de mulţi drept o şarlatanie. Însă ANTONIO AGPAOA a fost cu adevărat un sfânt vindecător, un om generos şi jovial, care a împărtăşit celor ce l-au putut urma din marile taine ale puterilor paranormale pe care le deţinea.

Spiritul său continuă şi astăzi să dăruiască din ştiinţa sa prin transmiterea telepatică a unora din secretele sale...

NINA PETRE, 1996

Tony Agpaoa

«BIOTERAPIA este o ştiinţă esoterică (ocultă). Practicile sale se bazează, în principal, pe metodele magiei albe. Este necesar ca discipolul (elevul) să-şi însuşească foarte bine toate practicile de magie albă la care poate avea acces. Orice amănunt, orice „chichiţă" îi poate fi de folos la un anumit moment. De exemplu, poţi avea un bolnav psihic care nu poate mânca cireşe pentru că vede în ele nişte... gonade, şi atunci, ce te faci cu el? Trebuie să-l influenţezi prin pase hipnotice, până când îl convingi că cireşele sunt comestibile, că sunt de origine animală şi n-au nimic în comun cu gonadele.

1. CUM POŢI VEDEA RADIOGRAFIA UNUI OM CU OCHIUL LIBER

EXERCIŢII PRELIMINARE

Vei privi bolnavul cu ochii mari deschişi, de la o distanţă de aproximativ 2 metri. Poate sta şi mai aproape, dar nu mai departe de 2 metri, pentru că pot interveni confuzii în diagnosticarea bolilor sale. Ca să-i vezi aura cu toate amănuntele ei, trebuie să-ţi formezi vederea eterică.

Există multe practici de antrenament pentru a vedea în eteric. Iată una:

Priveşti corpul omului, dacă se poate, în pielea goală, dacă nu, îmbrăcat cât mai sumar, de la o distanţă de maximum 2 metri, cu privirea lejeră, clipind cât mai rar, rotindu-ţi ochii împrejurul lui în sensul acelor de ceasornic de câteva ori, apoi îţi odihneşti privirea, mutându-ţi ochii de-a lungul corpului său în sus şi în jos. Încerci să rezişti astfel, până când ai impresia că corpul său se estompează, se rarefiază, astfel încât dispare partea solidă şi îl vezi din ce în ce mai colorat şi mai rarefiat. Vei avea senzaţia că se transformă într-o imagine de pe ecranul unui televizor. Cu timpul, vei vedea conturul organelor sale interne.

Pe această imagine apar semnele de recunoaştere ale principalelor boli. Pentru diagnosticarea corectă e necesar să te sfătuieşti cu un medic. Nu vei face pase la bolile unde nu eşti sigur de diagnostic! Este foarte riscant şi pentru tine, şi pentru bolnav. Dacă nu-ţi asiguri protecţia psihologică şi energetică, poţi contracta simptomele unei boli rebele. Chiar dacă nu te îmbolnăveşti, poţi suferi prin inducţie energetică tot atât de mult ca bolnavul.

RECUNOAŞTEREA BOLILOR

BOLILE DE FICAT

Le vei observa când culoarea feţei omului este pământie, ochii încercănaţi cu maro, pete maronii pe faţă, mai ales pe frunte, cât şi pe mâini (pe faţă, nu pe dos). Pe radiografia energetică poţi vedea pete de culoare închisă deasupra ficatului. Dacă are pietre, îţi apar ca nişte steluţe întunecate. Dacă are ciroză, ficatul e umflat, mărit peste normal, de culoare maronie închisă uniformă, cu aspect de burete spongios.

Cancerul la ficat (deci o tumoră) îl vezi foarte clar ca o pată întunecată, aproape neagră. Dacă înainte culoarea era maronie, cancerul este colorat în negru spre albastru. În orice zonă a corpului ar fi, culoarea de recunoaştere a cancerului este negru spre albastru.

Dacă înveţi bine anatomia corpului, poţi pune foarte uşor diagnosticul la bolnavii de cancer. Totuşi, medicul e necesar pentru localizarea bolii în corpul fizic. Nu uita că tu vezi etericul, iar în eteric imaginile sunt puţin deformate faţă de cum apar ele în corpul fizic. Vederea eterică este puţin subiectivă. Mult mai clar apar imaginile pe ecranele unor aparate moderne de testare a bolilor. În general, tot ce observăm noi prin organele de simţ pare uşor subiectiv faţă de rezultatele analizelor făcute cu ajutorul unor aparate.

SCHIZOFRENIA

Este o boală nevindecabilă, dar poate fi ameliorată cu pase puternice şi cu o puternică legătură mentală între vindecător şi spiritul bolnavului. Pot trata schizofrenia cu bune şanse de vindecare numai acei vindecători care au acces liber la lumea spiritelor. Dacă reuşeşti să convingi spiritul să se echilibreze, să-şi menţină locul dinainte stabilit de către natură şi să nu mai oscileze, părăsindu-şi acest loc în timp ce bolnavul este treaz, atunci şansele de reuşită sunt foarte mari.

În cazul acestei boli, discuţia cu bolnavul trebuie să fie permanentă în timpul tratamentului. Trebuie să-i influenţezi subconştientul cu o putere de convingere inepuizabilă. Trebuie să fii un foarte bun psiholog şi, totodată, hipnotizator.

Recunoaşterea schizofreniei pe radiografia eterică: în dreptul creierului apar distorsiuni, ca nişte unde sinusoidale orizontale, care par a brăzda creierul. Acestea sunt de culoare albicioasă, seamănă cu nişte şanţuri albe-argintii, uşor de recunoscut şi inconfundabile.

În schimb, la „sora ei bună”, PARANOIA, simbolurile eterice sunt nişte dungi de lungimi diferite, de culoare întunecată, maroniu spre negru, asemănătoare unor săgeţi, care par a înţepa creierul în toate direcţiile, dezordonat.

BOLILE DE INIMĂ

Se recunosc, în principal, prin pete întunecate în zona inimii. Acestea pot fi leziuni sau blocaje pe artere. La leziuni culoarea e aproape asemănătoare cu a cancerului, dar puţin mai deschisă. Scleroza pe artere sau vene seamănă cu nişte grăunţe întunecate în interiorul acestora.

BOLILE DE RINICHI

Situaţia este aproape asemănătoare cu cea de la ficat. Răceala rinichilor se prezintă ca nişte pete cenuşii pe aceştia. Infecţia purulentă seamănă cu nişte pete cenuşii-închise spre negru. O infecţie puternică poate fi uşor confundată cu tumoarea canceroasă, de aceea analizele prealabile sunt foarte necesare. Pietrele la rinichi apar ca nişte steluţe de culoare închisă

BOLILE GENITALE

La femeie şi la bărbat infecţiile apar ca pete cenuşii. Tumorile sunt negricioase.

REUMATISMUL

Oasele, care de obicei sunt fosforescente (când sunt sănătoase) prezintă pete cenuşii în zonele bolnave.

PARALIZIILE

Pe aură apar blocaje prin obstrucţionarea imaginii corecte. Adică zona paralizată este devitalizată faţă de celelalte părţi ale corpului şi apare mult mai ştearsă decât ele. Se pot vedea chiar distorsiuni în imagine, în funcţie de gradul de atrofiere şi deviere de la poziţia corectă a oaselor şi părţilor moi ale corpului.

2. PASELE

PASE EXTERIOARE PREGĂTITOARE

Se execută la distanţă de 2 – 3 centimetri de pielea bolnavului.

PRIMA ETAPĂ

Roteşti mâinile în jurul bolnavului începând de la cap la partea dorsală; dacă e cazul, poţi ajunge chiar la genunchi. Important e capul şi trunchiul. Înainte de a lua poziţia pentru pase, îţi vei energiza corpul prin metodele ce ţi le voi da ulterior. Prima etapă cu pase are rolul de a energiza întregul corp eteric al bolnavului şi de a-l pregăti pentru tratamentul ce urmează.

Ţii mâinile una în faţa alteia, cuprinzând între ele trupul bolnavului. Te vei roti în jurul bolnavului, care stă în picioare sau pe scaun, mai rar

în pat (acest ultim caz, doar când nu poate sta nici pe scaun, dar va trebui să-l întorci pe-o parte şi pe cealaltă). Nu vei insista mult cu pasele de rotire generală, maximum 3-4 minute. Nu contează sensul de rotire.

ETAPA A DOUA

Vei coborî mâinile cu palmele îndreptate în jos până la baza trunchiului, apoi le ridici şi acoperi cu ele corpul, ca şi cum energia ridicată în palme vrei să o deşerţi în capul bolnavului. Apoi cobori din nou mâinile, dar spre o altă zonă a corpului. Execuţi rotindu-te, până când cuprinzi tot corpul bolnavului.

ETAPA A TREIA

Forfecarea aerului cu palmele - una cu faţa în jos şi cealaltă deasupra ei. Execuţi de sus în jos şi de jos în sus pe aceeaşi direcţie, iar după aceea te deplasezi pentru a cuprinde şi restul corpului.

ETAPA A PATRA

Presezi aerul cu palmele de sus în jos şi de jos în sus, rotindu-te. Distanţa dintre palme cuprinde spaţiul de la cap şi până la baza trunchiului.

ETAPA A CINCEA

Este etapa finală de pregătire pentru tratament. Masezi etericul de jur împrejurul corpului bolnavului, ca şi cum ai mângâia o statuie, începând cu mângâierea capului, mergând în jos până la genunchi.

TRATAMENTE SPECIFICE

DURERILE DE CAP

Se tratează cefaleele fără o cauză precisă. După etapele pregătitoare executate până la baza trunchiului urmează aceste etape :

a) Se cuprinde capul între palme la distanţa de 2-3 centimetri de piele, se ţin astfel, rotindu-le lent în jurul capului timp de 2-3 minute. Să faci cel puţin 5 rotaţii complete. Sensul de rotaţie e la alegerea terapeutului, cum îi e mai convenabil.
b) Se pune mâna dreaptă deasupra creştetului capului, iar stânga la baza craniului, în dreptul vertebrelor cervicale. Se stă nemişcat 2-3 minute.
c) Se lasă mâna dreaptă deasupra creştetului, iar stânga se pune sub bărbie, pe laringe, timp de 2-3 minute. Nu se atinge pielea.
d) Se cuprind tâmplele bolnavului între palme, 1 minut.
e) Se cuprind între palme fruntea şi zona opusă a capului, 1 minut.
f) În final, bandajarea generală până la trunchi.

SINUZITA

a) Pasele pregătitoare.
b) Cuprinderea capului între palme şi rotirea lor în dreptul frunţii, 2 minute.
c) Aplicarea palmelor în dreptul tâmplelor, 2 minute.
d) Presarea aerului de sus în jos în dreptul frunţii şi lateral (tot în dreptul frunţii) în plan orizontal, de la stânga spre dreapta şi invers.
e) EXTRAGEREA ENERGIEI NEGATIVE de la rădăcina nasului, între sprâncene, astfel :

   Se unesc între ele degetele mâinii drepte pentru a forma un punct, se apropie foarte mult de zonă, fără a o atinge şi mental extragem energia din acea zonă, concentrând-o în vârful degetelor şi, cu un efort de voinţă, tragem de ea către exterior, rotind mâna cu o amplitudine tot mai mare, până la un diametru de circa 30 centimetri, pe distanţa de maxim jumătate de metru.

   Obligatoriu scuturăm mâna în jos. În timpul paselor se scutură ambele mâini după fiecare 2-3 minute sau chiar 1 minut, deci la sfârşitul fiecărei proceduri se scutură energic de 2-3 ori ambele mâini către o direcţie cât mai depărtată de medic şi de bolnav.

   Extragerea energiei negative prin rotirea mâinii, având degetele adunate sau cu mâna dreaptă în direcţia contrară bolnavului, se face numai atunci când locul nevralgiei sau al bolii este bine precizat. Altfel, rişti să devitalizezi zone care nu sunt bolnave.
f) Bandajul final.

OTITA ŞI SURZENIA (se tratează la fel)

a) Pase generale.
b) Se cuprind urechile între palme, 2 minute.
c) Presarea aerului prin lateral către interiorul şi exteriorul urechii. Apăsarea aerului pe timpane.
d) Bandajul general.

MIOPIA

a) Refacerea aurei.
b) Energizarea ochilor, cuprinzând capul între palme, de jur împrejur.
c) Aplicarea palmelor pe ochi, succesiv cu degetele în jos, în sus, înspre urechi, înspre nas.
d) Energizarea stomacului: palma stângă lipită pe şale, dreapta se roteşte în sens orar, masând stomacul.
e) Refacerea aurei.»

Anul 1996

Mesaj de la spiritul marelui vindecător filipinez ANTONIO AGPAOA

«Eu, **Antonio Agpaoa**, supranumit de unii, pe scurt şi foarte simplu, **Tony**, doresc să transmit lumii întregi de pe Pământ, prin acest medium de excepţie, tot ceea ce ascund în sufletul meu nemărginit şi nemuritor, lucruri demne de a fi încredinţate hârtiei.

În ultima mea viaţă de pe Pământ (dar nu şi ultima în Cosmos) am fost un om deosebit de modest, harnic până la limita devotamentului pentru semenii mei, bun la suflet ca miezul de cocos şi dăruit de Cel de Sus cu ce putea fi mai de preţ pentru o fiinţă omenească: harul tămăduirii.

Am ascuns multe lucruri semenilor mei, din dorinţa de a le feri curiozitatea de ceea ce ar fi fost prea periculos pentru ei: ştiinţa vindecării, nepusă la îndemâna oricui. Nu am fost un încrezut, aşa cum m-au crezut mulţi. Nu am fost un şarlatan, speculant al ştiinţelor oculte, după cum am fost acuzat adeseori de către cei care nu au reuşit sau nu au dorit să mă înţeleagă. Pentru mine, viaţa a însemnat un lanţ preţios, înzestrat cu nestemata cunoaşterii de sine şi de oameni. Am fost atât de înzestrat cu calităţi naturale de vindecător, încât adeseori mă temeam că, din dorinţa de autodepăşire, voi deveni un monstru de energie care, într-o clipă de neatenţie, ar fi putut distruge omenirea cu forţa minţii.

Mulţi au încercat să mă atragă în luptele lor oculte, nevăzute, dar simţite de mulţi în bietele lor vieţi. Magi renumiţi în zona mea de viaţă şi acţiune sau veniţi de peste tot, aş putea spune de aiurea, au dorit şi mi-au propus cu insistenţă, adeseori cu ameninţări care s-au dovedit deşarte, să mă unesc cu ei sau cu grupurile lor, pentru a câştiga averi întregi, prin escrocarea naivilor dornici de exotism.

Deşi adeseori am afirmat că sunt călăuzit numai de Dumnezeu, ferindu-mă de lumea înşelătoare şi controversată a fiinţelor nevăzute supranumite „spirite” sau „entităţi sumare”, influenţa lor, binefăcătoare adeseori şi răuvoitoare uneori, am simţit-o din plin de-a lungul întregii mele vieţi. S-au petrecut lucruri în existenţa mea despre care am refuzat cu îndârjire să vorbesc. Nici nu m-au interesat prea mult practicile de magie neagră, atât de răspândite în arhipelagul indonezian. Viaţa oamenilor de la tropice este strâns legată de lumea spiritelor. Fără ele, lumea Pacificului şi-ar pierde misterul şi atracţia exotică pentru turişti. Despre această viaţă plină de pericole şi mister doresc să mă exprim în cele ce urmează.

Vindecările mele, considerate de unii miraculoase, au fost rezultatul strădaniilor mele de a-mi folosi harul dumnezeiesc primit de Sus pentru îmbunarea răului din trupurile oamenilor. Am fost văzut, ascultat, copiat, imitat, mediatizat peste măsură. Cei care au dorit să înveţe ceva bun de la mine şi au avut îngăduinţa Celui de Sus au reuşit să devină vindecători de valoare, renumiţi în toată lumea.

Unii au stat în jurul meu pentru a-mi fura puterea de a trata oamenii cu tăria minţii mele, invidioşi de moarte pentru ceea ce ştiam să fac, spre deosebire de ei. M-au atacat în toate felurile posibile, pe văzute şi nevăzute, dornici să mă răpună fără a lăsa urme. Ştiam tot ce puneau la cale pentru distrugerea mea. Seara sau noaptea târziu, când mă străduiam să meditez, pentru a-mi alunga cumplita oboseală ce-mi împresura trupul şi mintea, prea periculoasă pentru a o lăsa să mă copleşească, vedeam cu ochii minţii mele neastâmpărate filmul tuturor întâmplărilor zilei ce abia se încheiase. Aveam secretele mele, nemărturisite nimănui, din dorinţa de a-mi proteja familia şi pacienţii de lumea nevăzută şi duşmănoasă care îmi era veşnic potrivnică.

Am cunoscut din plin puterea unora de a-mi face rău. Daca aş fi trăit într-o altă zonă geografică, mai puţin bântuită de setea de răzbunare şi dorinţa de a face rău pe nevăzute, cred că aş fi trăit cel puţin 100 de ani. Mulţi au afirmat că am murit prea devreme din cauza suprasolicitării muncii mele de vindecător sau din cauza imprudenţei cu care lucram pe pacienţi. Cauza morţii mele a fost mult discutată, ajungându-se în final la o concluzie naivă, general acceptată: sacrificiul nebun cu care mă dăruiam muncii mele. Acesta nu este adevărul morţii mele.

Neavând linişte în lumea în care mă aflu acum, am căutat ani la rândul o fiinţă capabilă să-mi preia gândurile, obţinând astfel uimitoarele memorii ale lui Agpaoa post-mortem. Sper ca acest mesaj să străbată Pământul în toate părţile şi să ajungă în mâinile urmaşilor mei, fiinţele dragi care mi-au deplâns plecarea zile şi nopţi la rând.

Fiţi binecuvântaţi cu toţii, voi cei ce m-aţi iubit cu adevărat!»

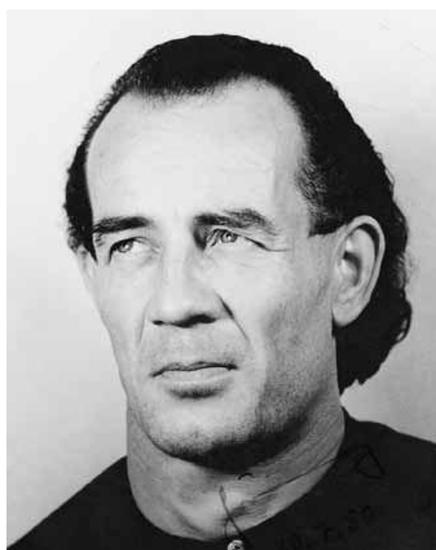
Anul 1996

Mesaj de la spiritul celebrului vindecător BRUNO GRÖNING

Unul din evenimentele remarcabile ale acestor ani este apariţia şi proliferarea unor aşa-zise „cercuri de vindecare spirituală Bruno Gröning". Bazându-se pe presupusa mărturie a unor vindecaţi de puterea misterioasă a portretului vestitului bioterapeut german (decedat în urmă cu câteva decenii), oficianţii acestor întruniri vând iluzii celor suferinzi, căutând clientelă şi pentru alte afaceri „spirituale", la modă astăzi.

Dorind a afla adevărul acestor vindecări miraculoase, am întrebat spiritul marelui Bruno Gröning care este părerea sa despre pretinsele „minuni".

NINA PETRE, 1997

Bruno Gröning

«Forţele mi-au scăzut pe măsură ce au trecut anii de la moartea mea. Fotografiile mele sunt simbolice. Eu am fost un om simplu, fără studii înalte, dar suferinţele grele îndurate în mulţi ani de detenţie nedreaptă şi crâncenă m-au apropiat de Puterea vindecătoare a lui Dumnezeu.

Fotografiile mele, şi mai ales nenumăratele copii care s-au făcut după ele, nu mai au nici un rol terapeutic. S-au răcit cu totul, ele nu pot fi ceea ce am fost eu în viaţă. Dacă, în reuniunile vindecătoare care mă invocă, oamenii ar avea mai puţine pretenţii de a face opere miraculoase, poate că simbolul energetic ce îl reprezintă fotografiile mele ar avea un rol pozitiv în vieţile oamenilor.

Mă impresionează într-un mod plăcut felul în care îmi comemorează amintirea, dar acest lucru nu justifică publicitatea exagerată care mi se face. Aş prefera ca oamenii să citească scrierile despre viaţa mea în linişte, fiecare la el acasă.

Unii, mai şmecheri, îşi fac mare publicitate cu aptitudinile lor de organizatori ai acestor cercuri. Cei bolnavi trebuie să-şi caute vindecarea la maeştrii vindecători aflaţi în viaţă, nu la opere fotografice, statui, icoane, moaşte, izvoare tămăduitoare etc. Oameni, nu vă mai lăsaţi păcăliţi de falsa publicitate, slujbaşii presei sunt înşelători !»

Anul 1997

Mesaj de la spiritul Părintelui ARSENIE BOCA

Arsenie Boca

«Fraţi români,

Vă vorbeşte Îngerul Arsenie, cel care a fost un martir al neamului vostru. M-am aventurat cu prea mult curaj spre o nouă viaţă în fiinţă de om, deşi nu m-a obligat nimeni să o fac. Am riscat enorm, rezultatul având multe de suferit. Nedreptatea domnitoare în neamul vostru dintotdeauna, de când a apărut separarea în caste şi pături ale fiecărei societăţi, nu şi-a oprit niciodată puterea de a distruge tot ce are omul mai preţios: sufletul. Aţi aflat de patimile Părintelui Arsenie Boca, după înălţarea lui la Cer mai abitir decât înainte.

De aici, din înaltul neantului fără margini, asist la durerile neamului românesc. Noi, Îngerii neîntrupaţi, nu putem face minunile dorite de voi în comuniune cu păcatele voastre. Sau renunţaţi la grelele păcate lumeşti, sau veţi trăi până la moarte cu sufletele întinate şi neostoite! Am destulă îngăduinţă cu voi. Nu vă oropsesc pentru ceea ce faceţi spre distrugerea fericirii dăruite de Marele şi Bunul Dumnezeu.

Unii, sărmani necredincioşi, împrăştie zvonul cum că Dumnezeu nu a existat niciodată. Văd ce poate să creadă fiecare despre existenţa Creatorului Lumii Infinite. Fiecare om care poate să cugete îşi are Dumnezeul său, pe care îl ascultă, îl simte aproape sau nimic din toate astea. Unii, sărmani din lipsa Duhului Sfânt, hulesc şi grăiesc necuviincioşi când cererile către Cel de Sus le sunt neglijate. Fiecare om trebuie să înveţe ce să ceară de la alţii. Nu aveţi voie să cereţi orice, nefiindu-vă îngăduit să primiţi totul. Fiţi modeşti, cumpătaţi, nu vă întindeţi pretenţiile şi visele de mărire mai departe decât vă este puterea fiinţei! Unii oameni pot să ajungă acolo unde visează, alţii nu.

Gândiţi-vă la ceea ce vă spun acum, pe această cale, fiindcă, în timpul vieţii, Părintelui Arsenie i-au fost legate vorbele prin jurământ, el voind să mai trăiască, nu să moară de mâna unor ticăloşi care asupreau ţara şi ascundeau mereu adevărul. Acum sunt liber să grăiesc tot ce vreau să vă învăţ, spre binele vostru şi al naţiei în care v-aţi născut. Dar şi acum vă pot spune mult mai puţin decât aş avea de zis. Mulţumiţi-vă, dragii mei, cu puţinul oferit de mine, Îngerul Arsenie, cel care vă binecuvântează la mormântul sărmanului Părinte care mi-a purtat numele! Osemintele din adâncul mormântului nu fac minuni fără prezenţa mea alături. Chemaţi-mă prin rugăciunile voastre disperate şi voi veni lângă voi să vă alin durerea din suflet!

Rămâneţi cu bine, fraţii mei! Domnul fie cu voi mereu şi pretutindeni!

Îngerul Arsenie»

3 iunie 2014

RUGĂCIUNI ŞI RITUALURI CREŞTINE

primite de mediumul Nina Petre, în 1999, de la Înaltele Spirite ale lui Isus Cristos şi Maica Domnului

Rugăciuni creştine pentru oamenii bolnavi (de la Isus Cristos)

Program de rugăciuni creştine pentru căsătoria femeilor (de la Maica Domnului)

Rugăciuni adresate Prea-sfintei Fecioare Maria şi Domnului Isus Cristos din partea femeilor îndurerate de infidelităţile bărbaţilor cu care sunt cununate

Rugăciuni creştine pentru ajutorarea bărbaţilor aflaţi în singurătate, suferind blestemul celibatului veşnic

Rugăciuni pentru îndulcirea vieţii oamenilor care muncesc cinstit (de la Isus Cristos)

Rugăciuni către Maica Domnului pentru reuşita oamenilor la învăţătură

Ritualuri magice creştine pentru alungarea duhurilor necurate din locuinţele oamenilor (de la Isus Cristos)

RUGĂCIUNI CREŞTINE PENTRU OAMENII BOLNAVI (DE LA ISUS CRISTOS)

Rugăciunea de săptămâna întâi

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfinte Isuse Cristoase, ajutaţi-mă să-mi vindec trupul şi sufletul de boala care mă apasă. Alungaţi-mi duşmanii, ajutându-mă să trăiesc în bună pace cu toţi. În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, AMIN."

Rugăciunea de săptămâna a doua

„Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Sfinte Doamne Dumnezeule, curăţaţi-mi trupul de bolile ce mă chinuiesc. Vă promit cu sufletul curat că nu voi mai face rău nimănui în toată viaţa mea. În vecii vecilor, AMIN."

Rugăciunea de săptămâna a treia

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Prea Sfinte Isuse Cristoase, Fiul Domnului Dumnezeu, ajutaţi-mă să scap de bolile care îmi împresoară trupul, chinuindu-l şi secându-l de puteri. Iertaţi-mi păcatele din trecut şi de acum în schimbul credinţei mele în Voi, AMIN."

SFATURI PENTRU CEI CE SE VOR RUGA

1. Cele 3 rugăciuni să fie făcute consecutiv, câte o săptămână fiecare, începând cu data de întâi a fiecărei luni.
2. Înaintea începerii rugăciunii se va aprinde o lumânare, iar rugăciunea se va repeta până la stingerea ei.
3. Se va face semnul crucii de 3 ori la începutul şi la sfârşitul rugăciunii.
4. În timpul rugăciunii palmele vor sta lipite în dreptul pieptului.
5. Bolnavii care nu pot să stea în genunchi vor fi aşezaţi sau culcaţi privind la icoana Maicii Domnului cu pruncul Isus, aflată în apropierea lor.
6. Cei ce se roagă să fie singuri în cameră.
7. Să facă rugăciunea cel puţin de 2 ori pe zi, dacă se poate o dată dimineaţa devreme şi o dată seara târziu.
8. Să aibă o credinţă neclintită în efectul binefăcător al rugăciunilor.
9. Să-şi încredinţeze sufletul Domnului Dumnezeu pentru curăţirea şi iertarea lui.
10. Să nu se laude că fac aceste rugăciuni.

PROGRAM DE RUGĂCIUNI CREŞTINE PENTRU CĂSĂTORIA FEMEILOR (DE LA MAICA DOMNULUI)

PRIMA RUGĂCIUNE spusă în faţa lumânării proaspăt aprinse, în genunchi şi cu sufletul deschis către DUMNEZEU :

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, rogu-vă din tot sufletul meu nefericit şi singur să-mi rostuiţi viaţa aducându-mi în faţă tovarăşul de viaţă pentru cununie. Aşa să-mi ajute rugăciunea mea, acum şi pururea, în vecii vecilor, AMIN."

Faceţi semnul crucii de 3 ori, înainte şi după rugăciune, care se va spune de 3 ori pe zi sau noapte atunci când pe calendar este Lună nouă (●).

Nu se va spune această rugăciune în nopţile cu cerul înnorat sau cu furtună în aer.

Se va posti numai cu pâine şi legume în zilele şi nopţile când se face rugăciunea.

A DOUA RUGĂCIUNE, spusă la lumânarea aprinsă, seara târziu sau noaptea, în secret şi în deplină singurătate :

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutaţi-mă să mă însoţesc pentru toată această viaţă cu cel pe care îl iubesc şi îl vreau de soţ (rosteşte-i numele în şoaptă)"

Se face semnul crucii înainte şi după rugăciune, se fac 3 metanii cu fruntea la pământ, se jură cu mâna pe inimă şi în faţa icoanei Maicii Domnului că bărbatul nu este căsătorit, iar apoi femeia se va culca cu chipul lui în gând.

În timpul somnului va primi sfaturi pentru cucerirea bărbatului iubit.

Rugăciunea se va face numai în zilele şi nopţile de post de pe calendar, respectând postul religios.

SFATURI DEOSEBITE PENTRU CELE CARE SE VOR RUGA

1. Să nu destăinuie nimănui dorinţele şi rugăciunile lor .
2. Să respecte postul cerut de rugăciuni .
3. Să aibă în faţă icoana Maicii Domnului , eventual cu pruncul Isus în braţe.
4. Să nu bârfească, să nu mintă, să nu ponegrească, să nu se certe şi să nu lovească pe nimeni în perioada rugăciunilor.

RUGĂCIUNI ADRESATE PREA-SFINTEI FECIOARE MARIA ŞI DOMNULUI ISUS CRISTOS DIN PARTEA FEMEILOR ÎNDURERATE DE INFIDELITĂŢILE BĂRBAŢILOR CU CARE SUNT CUNUNATE

PRIMA RUGĂCIUNE (spusă în ziua Sfintei Marii din luna august):

„Prea Sfântă Fecioară Maria, Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie, femeia înşelată de bărbat, să-l cuceresc din nou cu farmecele trupului şi sufletului meu ! Opreşte-l, Sfântă Mamă a noastră, a tuturor, să mai calce pragul unor femei ticăloase, care vor să mi-l ia ! Acum şi pururea, şi în toată viaţa mea, AMIN.”

A DOUA RUGĂCIUNE (spusă de ziua Sfintei Marii, în luna septembrie):

„Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Mamă a noastră, a tuturor femeilor necăjite sau fericite, ajută-mă să-mi recuceresc bărbatul, să fim soţi buni şi iubitori toată viaţa ! Dă-mi mintea şi curajul să-l despart de femeia care nu-i dă pace să-şi vadă de familia lui ! Acum şi pururea, cât va ţine viaţa noastră, AMIN.”

A TREIA RUGĂCIUNE (spusă în prima zi de Crăciun, în biserică, la loc ferit de privirile credincioşilor curioşi):

„Prea Sfinte Isuse Cristoase, Domnul nostru, al tuturor, dă-i putere bărbatului meu să se despartă de necredincioasa care îl vrea şi ajută-l să se reîntoarcă la mine, soţia lui ! Cu umilinţă mă rog la Tine, Domnul şi Stăpânul vieţilor noastre, AMIN.”

A PATRA RUGĂCIUNE (spusă în prima zi de Paşte, în biserică, la loc ferit de privirile credincioşilor curioşi):

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, Prea Sfinte Isuse Cristoase, dă-ne sănătate şi fericire, mie, soţului şi copiilor noştri ! Ajută-ne să ne păstrăm familia unită şi fericită ! Aşa să ne ajute Dumnezeu Atotputernic, AMIN.”

RUGĂCIUNI CREŞTINE PENTRU AJUTORAREA BĂRBAŢILOR AFLAŢI ÎN SINGURĂTATE, SUFERIND BLESTEMUL CELIBATULUI VEŞNIC

PRIMA RUGĂCIUNE (se va face la miezul nopţii, în faţa icoanei Mântuitorului Isus Cristos, cu mâna în dreptul inimii):

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, Prea Înţelepte Isuse Cristoase, ridicaţi blestemul celibatului de deasupra fiinţei mele însingurate. Aşa să-mi ajute Dumnezeu. Amin."

Rugăciunea se va face timp de 30 de zile, începând cu o noapte de Lună Plină (❍). Până la sfârşitul perioadei de rugăciune trebuie să se arate un semn, o îndrumare spre o fiinţă ce i-ar putea deveni soţie celui ce se roagă. Dacă nu va fi aşa, se va face rugăciunea, începută tot pe Lună Plină, încă 30 de zile. În cazul când nici după aceste zile de rugăciune nu se va arăta fiinţa dorită, va urma o pauză de cel puţin 30 de zile, după care se va începe *RUGĂCIUNEA A DOUA* (într-o noapte cu Lună Plină) :

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfinte Isuse Cristoase, ajutaţi-mă să mă decid în alegerea fiinţei potrivite pentru a-mi deveni soţie. Alungaţi-mi ghinioanele, în urma rugăciunii mele. Aşa să-mi ajute Dumnezeu. Amin."

Dacă după 30 de zile de rugăciuni bărbatul nu s-a logodit, va face o pauză până la următoarea noapte cu Lună Plină, când va reîncepe *RUGĂCIUNEA A DOUA*. Va face tot aşa până când se va căsători.

INDICAŢII SPECIALE PENTRU CEL CE DOREŞTE SĂ SE ROAGE

- Începutul rugăciunilor trebuie să fie şi începutul unei vieţi lipsite de păcate majore (violenţă în cuvânt şi faptă, uneltire împotriva semenilor, duşmănie, răutate, invidie).
- Omul nu va spune nimănui că se roagă, evitând astfel răutatea celor invidioşi.
- Trebuie să postească lunea, miercurea şi vinerea, în perioadele de rugăciune scoţându-şi din alimentaţie alcoolul, carnea şi drogurile.
- Să nu aspire la cucerirea unei femei deja măritate.
- Să nu meargă la vrăjitoare sau alte persoane care ar putea să-i aducă prin farmece femeia dorită.
- Să jure în faţa icoanei că se va purta frumos cu viitoarea lui soţie.

RUGĂCIUNI PENTRU ÎNDULCIREA VIEŢII OAMENILOR CARE MUNCESC CINSTIT (DE LA ISUS CRISTOS)

RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI :

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfântă Maică a Domnului, Sfinte Isuse Cristoase, ajutaţi-mă să muncesc mai uşor şi mai bine, spre bucuria mea şi a celor dragi mie ! Alungaţi-mi duşmanii din cale, înlesniţi-mi câştiguri de tot felul pentru îndulcirea vieţii mele ! Aşa să-mi ajute Dumnezeu, acum şi pururea, în vecii vecilor ! Amin.”

RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA A DOUA:

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfântă Maică a Domnului, Sfinte Isuse Cristoase, ajutaţi-mi mie şi familiei mele să avem spor la câştigul necesar vieţii ! Ajutaţi-ne pe toţi să muncim cu spor şi să ne merităm răsplata, în vecii vecilor ! Amin.”

RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA A TREIA:

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfântă Maică a Domnului, Sfinte Isuse Cristoase, ajutaţi-mă să-mi câştig răsplata dreaptă a muncii mele ! Ajutaţi-mă să muncesc cu mai mult spor pentru a fi răsplătit mai bine ! Aşa să-mi ajute Dumnezeu ! Amin.”

RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA A PATRA:

„Sfinte Doamne Dumnezeule, Sfântă Maică a Domnului, Sfinte Isuse Cristoase, daţi-mi putere şi noroc pentru a-mi duce viaţa mai departe ! Daţi-mi ce este al meu după munca mea cinstită, în vecii vecilor ! Amin.”

INSTRUCŢIUNI PENTRU FOLOSIREA RUGĂCIUNILOR

1. Rugăciunile se vor spune cu faţa către răsărit, privind icoana Mântuitorului, cu palmele împreunate la piept, în gând sau în şoaptă.
2. Înaintea rugăciunii şi după terminarea ei se va face semnul crucii de trei ori, se va spune „Tatăl nostru” şi din nou se va face semnul crucii de trei ori.
3. Rugăciunile se vor face seara târziu sau dimineaţa la răsăritul soarelui.
4. Rugăciunea va începe în prima zi a lunii calendaristice în care pe calendar apare Luna Nouă (●). Se va spune zilnic până în ultima zi cu Lună Nouă (în ziua următoare va apare în calendar Luna în primul pătrar).
5. Se va respecta poziţia Lunii Noi în fiecare lună calendaristică. Dacă Luna Nouă începe în prima săptămână a lunii respective, se va

spune RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA ÎNTÂI. Dacă Luna Nouă începe în săptămâna a doua a lunii calendaristice, se va spune RUGĂCIUNEA DE SĂPTĂMÂNA A DOUA ş.a.m.d.

OBSERVAŢIE : Săpt. I este cuprinsă între 1 şi 7 ; săpt. II - între 8 şi 14; săpt. III - între 15 şi 21; săpt. IV - între 22 şi sfârşitul lunii.

6. În zilele când se fac rugăciunile cel ce se roagă nu are voie să consume carne sau să comită acte de agresiune (certuri, bătăi, comploturi, blesteme, bârfă, răzbunări, ucideri de fiinţe vii).

7. Omul se va ruga lună de lună până când situaţia sa se va îmbunătăţi.

RUGĂCIUNI CĂTRE MAICA DOMNULUI PENTRU REUŞITA OAMENILOR LA ÎNVĂŢĂTURĂ

PRIMA RUGĂCIUNE (se va începe seara, cu un scop clar de reuşită):

„Prea Sfântă Maică a Domnului, ajută-mă să-mi însuşesc cunoştinţele care îmi sunt necesare pentru reuşita la… (se va spune în gând sau în şoaptă scopul urmărit). Aşa să-mi ajute Bunul Dumnezeu ! Amin."

Această rugăciune se va face în fiecare seară şi dimineaţa devreme, în gând sau în şoaptă, timp de 10 luni încheiate.

Dacă după cele 10 luni scopul rugăciunii nu este atins, se va trece imediat la

RUGĂCIUNEA A DOUA:

„Prea Sfântă Maică a Domnului, ajută-mă din nou, cu mai multă putere, spre reuşita învăţării mele ! Aşa să-mi ajute Dumnezeu ! Amin."

Această rugăciune se va face de 3 ori pe zi, timp de 30 zile, dimineaţa, la prânz şi seara, în gând sau în şoaptă, nemărturisind-o nimănui.

Dacă nici la încheierea celor 30 zile de rugăciune rezultatul nu este bun, se va urma

RUGĂCIUNEA A TREIA:

„Prea Sfântă Maică a Domnului, dă-mi puterea şi curajul de a hotărî ce este mai bun pentru mine : să rămân la acelaşi scop sau să-mi schimb intenţiile de studiu ! Aşa să-mi ajute Dumnezeu ! Amin."

Această rugăciune se va face de cel puţin 3 ori pe zi, o perioadă de timp nelimitată, până la rezolvarea situaţiei.

IMPORTANT ! Dacă este cu putinţă, cât mai des, rugăciunea să se facă în faţa icoanei Maicii Domnului, acasă sau în biserică. În zilele de sărbătoare mare, însemnată cu cruce roşie pe calendar, efectul rugăciunilor este mult sporit. Dacă omul posteşte în aceste zile, sacrificiul său va fi mult apreciat în Ceruri şi izbânda se va apropia de cel ce se roagă.

RITUALURI MAGICE CREŞTINE PENTRU ALUNGAREA DUHURILOR NECURATE DIN LOCUINŢELE OAMENILOR (DE LA ISUS CRISTOS)

1. Omul îşi va pune în faţă 3 lumânări albe de lungime medie (15 – 20 cm), grosimea lor nu contează. Pe gâtul fiecărei lumânări se înfige o hârtie albă în formă de pătrat care să depăşească cu 5 – 10 cm lumânarea în lateral, oprindu-se la mijlocul lumânării. Lumânarea trebuie să ajungă la jumătate la sfârşitul rugăciunii. Nu se va depăşi jumătatea lumânării. Se aprind lumânările, omul se aşează în genunchi pe podea sau pe un obiect orizontal, îşi face semnul crucii de 3 ori, spune „Tatăl nostru" o singură dată, iar după aceasta va spune cu voce şoptită sau în gând următoarea rugăciune :

"Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Sfinte Dumnezeule, Tu, care îi ajuţi pe toţi, ajută-mă şi pe mine să scap de duhurile necurate care mă chinuiesc şi îmi necinstesc locuinţa. Alungă-i , Doamne, din casa mea pe demonii musafiri nepoftiţi!"

Se va face din nou semnul crucii de 3 ori, se va stropi cu aghiazmă de câte 3 ori fiecare colţ al casei, în toate camerele, apoi omul va ieşi afară şi va stropi de 3 ori cu aghiazmă fiecare prag, repetând rugăciunea. În poartă se va pune la loc ferit de privirile celor de pe stradă o crenguţă cu busuioc din buchetul preotului. Se va face acest ritual 3 zile sau 3 nopţi la rând, după aceea o pauză de 3 zile şi se reia ritualul. Trebuie să se ajungă la 10 şedinţe de ritual, fiecare de câte 3 zile sau nopţi. După ultima şedinţă trebuie să se arate primul semn de îmbunătăţire : sau se potolesc manifestările duşmănoase, sau omul se va muta în altă casă, unde necuratul nu va mai intra. Dacă după un timp se va mai întâmpla vreun necaz, se reiau rugăciunile. Efectele vor fi bune şi pentru ceilalţi membri ai familiei.

2. În faţa a 3 lumânări aprinse, fără hârtie pe ele, se va face semnul crucii de 3 ori, se va spune „Tatăl nostru” o singură dată, se vor face 10 metanii în faţa icoanei Maicii Domnului cu Domnul Isus în braţe. Se va rămâne în genunchi spunând următoarea rugăciune :

“Sfântă Maică a Domnului, Sfinte Isuse Cristoase, Sfinte Doamne Dumnezeule, curăţaţi-mi casa de demonii care o necinstesc !”

Se face din nou semnul crucii de 3 ori, se spune iar „Tatăl nostru” şi se continuă treburile prin casă. Această rugăciune va începe într-o zi sau noapte cu Lună nouă (●) şi va dura atâtea zile până când Luna începe să scadă (❍). Se va relua rugăciunea tot pe Lună nouă în luna următoare. În prima zi de rugăciune omul va posti negru până la prânz şi numai cu pâine şi apă până a doua zi. Semnele bune trebuie să se arate înainte de ziua încetării rugăciunilor

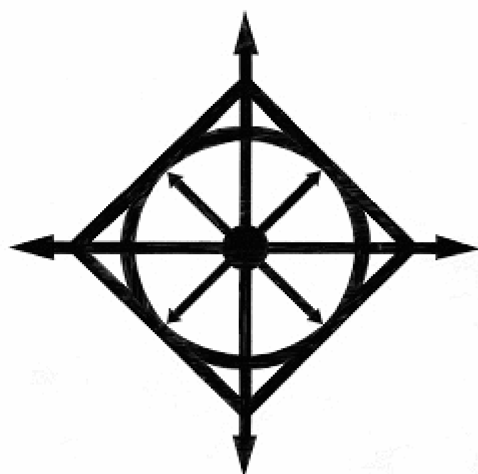
3. Sunt cazuri foarte dese de lovire a oamenilor prin puterea nemăsurată a demonilor. În astfel de situaţii omul trebuie să facă multă lumină în casă, cu lămpi şi lumânări, să meargă cu o lumânare aprinsă în mână prin toată încăperea pe unde se simte prezenţa nevăzută. Flacăra lumânării o va arde pe aceea şi alta nu va veni curând.

Anul 1999

FIGURI MAGICE

primite telepatic de la Regele Lumii din Shambala de către mediumul Nina Petre, în 1999

FIGURA MAGICĂ PENTRU STIMULAREA IUBIRII DIN SUFLETELE OAMENILOR

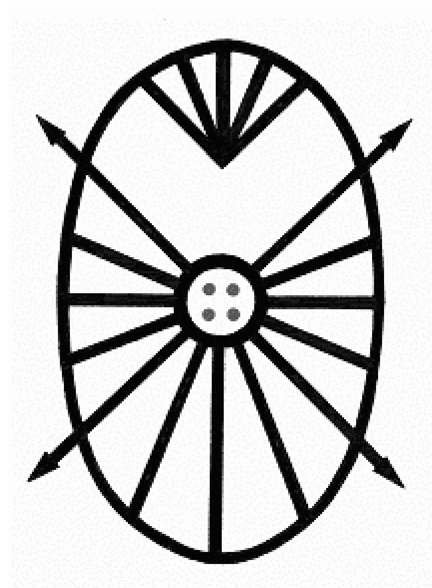
Gândiţi-vă cu iubire la o fiinţă sau la un obiect privind centrul figurii (bulina neagră) timp de 2-3 minute, după care contemplaţi întreaga figură. Ea vă va amplifica sentimentul, mărindu-vă aura până la dimensiuni cosmice. Veţi avea o stare de supraenergizare plăcută pe care ar fi bine să o păstraţi 10-15 minute.

SIMBOLISTICA FIGURII

Bulina reprezintă spiritul omului, care este adăpostit în interiorul sufletului (cercul). Săgeţile sunt direcţiile principale de răspândire a iubirii: cele 4 puncte cardinale (săgeţile mai mari) şi 4 direcţii intermediare lor (săgeţile mai mici). Dacă spiritul iubeşte, sufletul poate ajunge până la marginile Universului nostru (pătratul). Iubirea deosebit de puternică se propagă pe direcţiile punctelor cardinale şi poate ieşi din Universul nostru (săgeţile care ies prin vârfurile pătratului).

AVERTISMENT**:** Această figură magică nu poate fi folosită în scopuri egoiste!

FIGURA MAGICĂ PENTRU ELIMINAREA ENERGIILOR UZATE DIN ORGANISM

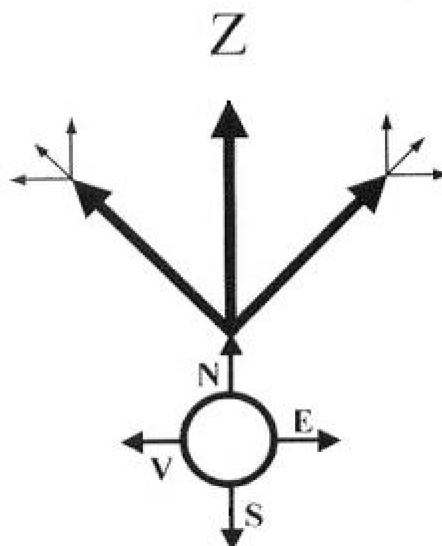

Priviţi centrul figurii magice timp de câteva secunde, după care parcurgeţi relaxat cu privirea întregul desen. Din clipa în care simţiţi o presiune în creştetul capului fixaţi numai partea de sus a desenului. În scurt timp veţi avea o senzaţie de uşurare datorită eliminării energiilor uzate din organism.

EXPLICAREA FENOMENULUI

Privind centrul figurii, biocâmpul dumneavoastră va începe să evacueze energiile uzate în pământ. Privind partea de sus a desenului veţi intra în legătură cu energia cosmică vindecătoare, ce va pătrunde în organism prin creştetul capului. Ea va înlesni ieşirea energiilor uzate din corp pe direcţiile celor patru puncte cardinale, de unde vor fi orientate spre sol.

FIGURA MAGICĂ DESTINATĂ AJUTORĂRII OAMENILOR CINSTIŢI, AFLAŢI ÎN SUFERINŢĂ FINANCIARĂ

Priviţi în interiorul cercului, considerând că el reprezintă lipsa banilor de care suferiţi. Linia cercului simbolizează zidul de care vă izbiţi în neputinţa voastră de a câştiga bani suficienţi pentru o viaţă îmbelşugată. Urmăriţi cu privirea direcţiile E, V, S, N (cele patru puncte cardinale) şi orientaţi desenul pe direcţia N - S. Priviţi săgeata cu indicativul Z, gândindu-vă cu smerenie şi speranţă la Zeitatea Supremă DUMNEZEU şi rostiţi în şoaptă sau în minte următoarea invocaţie :

„Prea Sfinte Doamne Dumnezeule, arată-mi calea norocului spre bunăstarea mea financiară!"

Veţi pronunţa această rugăminte de 3 ori, privind mereu spre direcţia indicată de săgeata Z. Veţi folosi acest procedeu ori de câte ori veţi avea nevoie de un surplus de inspiraţie şi creativitate în munca pe care o desfăşuraţi.

EFECTUL ACESTUI PROCEDEU

Cei care îl vor urma conform indicaţiilor de mai sus vor primi din Cosmos un plus de energie şi abilitate, care îi va susţine în munca lor.

OBSERVAŢII IMPORTANTE

a) Nu folosiţi acest procedeu fără să ţineţi seama de cele 17 sfaturi de mai jos.
b) Cei care au ca pedeapsă de la Dumnezeu să fie săraci toată viaţa au nevoie de rugăciuni zilnice pentru curăţarea păcatelor pe care le ispăşesc.
c) Nu le raportaţi altora că folosiţi acest ritual deoarece răutatea şi egoismul unora vă pot împiedica să ajungeţi la reuşită.
d) Atâta vreme cât urmaţi metoda indicată mai sus, gândiţi-vă numai la câştiguri financiare cinstite.

SFATURI PENTRU TOŢI OAMENII CINSTIŢI CARE MERITĂ O RĂSPLATĂ FINANCIARĂ PE MĂSURA STRĂDANIEI LOR

1. Gândeşte-te tot timpul, zi şi noapte, la calea cea mai potrivită pentru tine personal de a găsi ocupaţia cea mai rentabilă din punct de vedere financiar.
2. Caută mijloacele de a-ţi asigura condiţiile prielnice pentru îndeplinirea acestei preocupări.
3. Nu încerca să te gândeşti la speculaţii care ar putea provoca nenorociri altora.
4. Stabileşte-ţi un proiect al muncii viitoare, cu toate detaliile necesare, având mereu în minte drumul drept pe care vrei să îl urmezi spre a deveni bogat.
5. Foloseşte cât mai multe surse de informare care îţi pot fi utile. Nu te jena să discuţi în mod civilizat chiar cu persoane care îţi sunt inferioare din toate punctele de vedere.
6. Caută surse de finanţare cât mai sigure şi rentabile pentru a-ţi pune în practică proiectul de bunăstare.
7. Începe cu investiţii minime dacă ai surse de finanţare modeste sau nesigure pentru viitor.
8. Alege-ţi asociaţii cu multă atenţie, mai ales dintre rude şi oamenii străini de încredere.
9. Fii prudent în munca cu oamenii, vigilenţa constituind o condiţie esenţială pentru reuşita în muncă.
10. Nu te arunca în cheltuieli majore care te-ar putea înrobi pe viaţă.
11. Ajută-ţi aproapele, indiferent dacă îţi este subaltern sau colaborator.
12. Încearcă să îţi pui în practică visele dintotdeauna, creându-ţi astfel modalităţi de satisfacţie profesională.
13. Nu te apuca de o muncă ce îţi creează repulsie sau sentimentul obligativităţii.
14. Fii tenace, încăpăţânat spre reuşită, dar nu absurd şi despotic.
15. Nu uita că munca făcută din plăcere este cheia reuşitei.
16. Ajută-te cu cei care ţi se potrivesc în talente şi modul de gândire.
17. Nu urmări să îi nenoroceşti pe cei din jur pentru a-ţi aduce ţie prosperitatea.

Anul 1999

Mesaje transmise post-mortem de către membrii echipajului navetei „COLUMBIA"

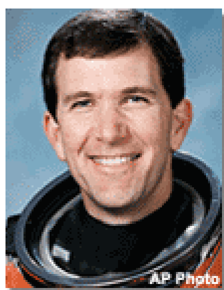
La 1 februarie 2003, când naveta spațială Columbia intra în atmosfera Pământului pe traiectoria de aterizare, s-a dezintegrat deasupra Texasului, toți cei șapte membri ai echipajului murind. Dezastrul a fost televizat în direct şi a îndurerat inimile a sute de milioane de oameni de pe tot globul.

În urma unei anchete lungi şi minuţioase, vina a fost dată pe avariile suferite în timpul lansării, când o parte din izolație, de mărimea unei serviete mici, s-a desprins din rezervorul principal exterior al navetei. Resturile au lovit muchia frontală a aripii stângi, avariind sistemul de protecție termică, care o protejează de căldura generată de frecarea cu aerul la reintrarea în atmosferă. Aceasta este o explicaţie de dragul publicului, căci majoritatea lansărilor de navete spaţiale înregistrau asemenea desprinderi de spumă izolatoare și zgârieturi ale învelișului termic, fără a avea niciun fel de urmări.

În primele zile de la accident, mediumul Nina Petre a fost curioasă ce anume a determinat tragedia, aşa că a chestionat direct spiritele astronauţilor. Rezultatul este mai dur decât versiunea oficială, fiindcă alungă liniştea celor care caută un ţap ispăşitor în orice dramă umană sau garanţii pentru evitarea unor viitoare dezastre.

Spiritele celor 7 astronauţi au răspuns la următoarele întrebări:

- **De ce a explodat naveta „Columbia" ?**
- **Ce le transmiteţi rudelor, prietenilor şi tuturor colegilor rămaşi în viaţă ?**

RICK HUSBAND, comandant, inginer mecanic:

„Naveta noastră s-a avariat cu puţin timp înainte de intrarea în atmosfera terestră. Am fost supuşi unei agresiuni cosmice rapide şi dure, din partea unei grupări meteoritice apărute fulgerător în jurul nostru. Am rămas cu ideea absurdă că a fost un atac dirijat de cine ştie ce fiinţe răuvoitoare, care nu urmăresc altceva decât să le facă rău celor veniţi de pe Pământ. Dar este doar o supoziţie şi nu îi acord prea multă importanţă.

Îi rog mult de tot pe cei dragi rămaşi în viaţă să nu fie disperaţi din cauza morţii mele. Sufletul meu îi va însoţi pretutindeni..."

WILLIAM MCCOOL, pilot:

„Naveta noastră a fost implicată într-o luptă spaţială cu o grupare de meteoriţi de mărimi diferite, de la dimensiunile unor fire de praf, până la o bucată neagră şi lucioasă, foarte ascuţită şi dură, care a perforat peretele exterior al navetei. Această izbitură, deosebit de puternică, a produs instantaneu mai multe avarii, printre care una deosebit de gravă la sistemul de frânare. Restul s-a văzut de pe Pământ.

Scumpii mei, iubiţii mei rămaşi în viaţă, vă rog din sufletul meu disperat să nu mă daţi uitării, fiindcă nici eu nu mă voi îndepărta vreodată de sufletele voastre !”

MICHAEL ANDERSON, fizician, responsabil cu misiunea ştiinţifică:

„Naveta a explodat din cauza unei defecţiuni grave, apărute pe neaşteptate la sistemul de frânare automată. Impactul cu nişte pietre de dimensiuni considerabile a produs o dereglare generală a aparaturii de menţinere a navei pe traiectoria de apropiere de scoarţa terestră. O căldură puternică a invadat cabina piloţilor şi apoi întreaga navetă. Explozia a fost iminentă.

Dragii mei, scumpii mei rămaşi în viaţă, din America şi de pretutindeni, vă rog din suflet să nu mă daţi uitării ca pe o legumă putrezită ! Nu sunt şi nu am fost un erou, pentru că nu mi-am îndeplinit întreaga misiune a vieţii mele : aceea de a contribui la progresul cercetărilor spaţiale din America. Iertaţi-mă, scumpii mei compatrioţi!”

ILAN RAMON, colonel israelian, misiunea ştiinţifică:

„S-a defectat sistemul de frânare automată, la intrarea în atmosfera Pământului. Explozia a devenit iminentă. Am fost loviţi de mai multe formaţiuni cosmice foarte dure şi lucrul acesta a contribuit, probabil, la defecţiunea intervenită pe neaşteptate. Poate că, dacă nu am fi fost loviţi atât de puternic, astăzi am fi fost deja lângă familiile, colegii şi prietenii noştri.

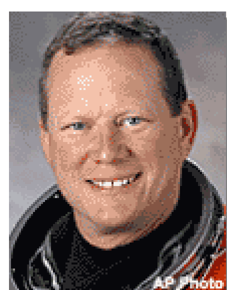
Iubiţii mei, mult-regretaţii mei, nepreţuiţii mei dragi, vă rog să nu mă mai plângeţi cu atâta disperare, căci sufletul meu arde ca o flacără a durerii şi neputinţei de a se apropia de voi! Vă iubesc, vă însoţesc pretutindeni şi vă voi fi aproape în veşnicie...”

KALPANA CHAWLA, inginer aerospaţial:

„Întrebarea este foarte complicată. O explozie a unei navete spaţiale nu se produce atât de uşor cum ar crede unii oameni neavizaţi. În cazul navetei „Columbia” situaţia este clară : s-au defectat simultan o serie de dispozitive electronice al căror rol era, în principal, asigurarea echilibrului termic în interiorul navei şi încadrarea navei pe traiectoria de aterizare. O mulţime de formaţiuni cosmice dure şi ascuţite a bombardat nava cu puţin timp înainte de înscrierea ei pe traiectoria intra-atmosferică. Nu ştiu exact de unde au apărut atâţia agresori cosmici, dar presupun că am intrat, din întâmplare, într-o grupare de meteoriţi sau, mai curând, în coada unei comete care se îndepărta de Terra.

Îi rog pe cei dragi de pe Terra să nu mă dea uitării, fiindcă eu încă îi iubesc pe toţi şi îi voi iubi întotdeauna...”

DAVID BROWN, chirurg, experimente ştiinţifice:

„O defecţiune puternică la sistemul de frânare a perturbat echilibrul termic în interiorul navetei. Într-o fracţiune de secundă, nava s-a transformat într-o torţă aprinsă . Păcat că s-a întâmplat aşa !

Dragii mei supravieţuitori de pe întreaga Planetă Albastră, vă rog mult de tot să sprijiniţi poporul american în activităţile de cercetare a Spaţiului Cosmic ! Ar fi păcat să se oprească o muncă atât de grea, dar atât de interesantă şi utilă umanităţii ! Dragii mei, în Cosmos există viaţă ! Avem semeni pe multe alte planete, dar foarte depărtate de sistemul nostru solar ! Nu renunţaţi la muncă şi la lupta cu stihiile Spaţiului Cosmic ! Merită să duceţi această luptă în continuare, scumpii mei colegi ! Rămâneţi cu bine, iubiţii mei de acasă !”

LAUREL CLARK, chirurg, experimente biologice:

„Naveta „Columbia” a suferit o avarie deosebit de gravă la mai multe dispozitive, în mod simultan. Cauza principală a fost contactul dur cu mai multe pietre cosmice, foarte dese şi foarte dure, care au perforat peretele navei, iar pe noi ne-au zguduit până la leşin. Cauzele secundare au fost defecţiunile în lanţ, apărute ca urmare a impactului cu formaţiunile agresoare.

Dragii mei americani, dragii mei pământeni, vă iubesc nespus de mult, aşa cum am iubit viaţa şi munca mea nobilă ! Vă las cu bine, scumpii mei şi vă rog să nu mă uitaţi niciodată...”

9 Februarie 2003

Mesaj de la spiritul PATRIARHULUI TEOCTIST

Pe data de 30 iulie 2007 a murit, la o vârstă înaintată, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române TEOCTIST. Om bun, înţelept şi iubit de credincioşi, l-am regretat cu toţii. Dorind să afle cât mai curând ce face şi cum se simte spiritul proaspăt desprins de trup, Nina Petre l-a contactat telepatic, pentru a-i cere primele impresii din lumea de dincolo. Iată răspunsurile primite la cele câteva întrebări pe care i le-a pus mediumul, la doar trei zile după deces:

Patriarhul Teoctist al României

« Binecuvântată să fii, copila mea!

Ştiu că marea majoritate a românilor mei dragi mă deplâng cu mare tristeţe. Am fost un om de o bunătate rară, un om care şi-a ajutat poporul în viaţa şi credinţa lui ca nimeni altul în zona Balcanilor. De când sufletul mi-a ieşit din trup nu a avut hodină nici o clipă: a plecat de jur împrejur, a supravegheat toate pregătirile de înmormântare, i-a ajutat pe sfinţii preoţi să mă vegheze şi să mă slujească.

Isus încă nu a venit lângă mine. Mai sunt 4 săptămâni până atunci.

Osemintele găsite în locul meu de veci sunt ale unui boier care a dat mulţi bani la săraci şi la biserică. Este din neamul Cantacuzinilor. Nu-i ştiu prea bine numele.

Nu-mi regret nici o faptă din timpul ultimei vieţi. Tot ce am făcut a fost pentru binele poporului meu. Chiar dacă unii m-au acuzat că am vânat averi nemăsurate şi funcţii până la viaţa veşnică, greu s-au înşelat. Dumnezeu şi părinţii mei mi-au dat o asemenea inteligenţă care m-a ajutat să scap cu viaţă din toate vicisitudinile vremurilor în care am vieţuit.

Aş fi vrut să pot ţine prima liturghie în Catedrala Neamului. Dacă nu se va putea cu trupul, voi fi cu sufletul atunci.

Nu am avut capacităţi paranormale, doar un fel de inteligenţă care mi-a permis să-i înţeleg şi să mă înţeleg cu toţi oamenii care mi-au ieşit în cale.

Încă nu mi s-a spus ce voi face în lumea Bunului Dumnezeu. Aceasta o voi afla după înălţarea la Ceruri.

Biserica Ortodoxă Română este deja modernă. Mai este nevoie doar de un înalt prelat înţelept, aşa cum am fost eu. Prezenţa laicilor în activitatea de alegere a noului Patriarh este absolut necesară. Marea masă a populaţiei formate din drept-credincioşi este laică. Au şi oamenii de rând un cuvânt de spus atunci când se fac schimbări esenţiale în conducerea bisericească.

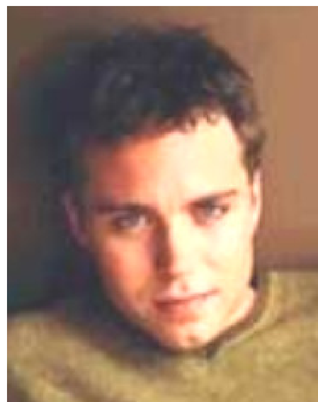
Eu ştiu încă de pe acum cine va fi alesul în locul meu. Este un om pe care îl respect foarte mult şi îi apreciez capacitatea de înalt prelat şi conducător. Este unul dintre bunii mei prieteni. Acum nu am nimic mai mult de spus în plus faţă de cuvintele pronunţate în timpul vieţii.

Doresc să încurajez poporul român să vieţuiască mai departe în pace şi omenie. Ţara noastră este un tărâm sfinţit de Bunul Dumnezeu. Să nu mai aveţi războaie cu nimeni, scumpii mei compatrioţi! Bunătatea şi liniştea trebuie să pună stăpânire pe cugetele şi faptele voastre! Vă binecuvântează dragul vostru Părinte Teoctist, pe care îl regretaţi cu toţii! Aveţi încredere în urmaşul meu, scumpii mei români, el va fi un om priceput în conducerea Bisericii Creştine Româneşti! »

2 august 2007

Mesaj de la spiritul actorului JONATHAN GREGORY BRANDIS

Liana, o tânără din România, avea o simpatie deosebită pentru actorul Jonathan Gregory Brandis (n. 13 aprilie 1976 – d. 12 noiembrie 2003) – *în fotografie* – datorată fizicului plăcut, talentului actoricesc şi purtării lui delicate în apariţiile filmate. Însă adevărata apropiere faţă de el a simţit-o după ce a aflat de cumplita lui sinucidere. Se pare că era măcinat de o suferinţă lăuntrică nemărturisită, pe fondul unei fragilităţi emoţionale deosebite.

Exact în ziua când a aflat vestea tristă, de cum a ajuns acasă, a deschis televizorul pe un canal la întâmplare, iar în acea secundă i-a apărut Jonathan pe ecran... viu, vesel, plin de speranţă şi bucurie, aşa cum era în adolescenţă. Se difuza unul din filmele în care jucase, pe un program pe care Liana nu-l urmărea niciodată. Acel moment absolut incredibil, în care parcă o forţă nevăzută a făcut-o să ia telecomanda şi să aleagă anume acel program, a determinat-o să se gândească că Jonathan, într-un anume fel, are nevoie de ea.

Internetul era plin de păreri despre el şi moartea lui, însă tânăra căuta adevărul pe care numai Jonathan îl ştia. Mai mult, sufletul lui ar fi putut putea avea nevoie de un ajutor, iar ea spera să afle care ar fi acela. Voia să-i transmită toată dragostea ei curată, dorinţa ei de pace veşnică şi seninătate, precum şi binecuvântarea lui Dumnezeu.

Toate acestea erau urmarea unei sensibilităţi mediumnice a Lianei, care simţea foarte clar contactul cu sufletul regretatului. Cu timpul, a mai cunoscut o altă tânără fermecată de chipul angelic al lui Jonathan, Diana. Ea a îndemnat-o să apeleze la ajutorul competent al mediumului Nina Petre, care a chemat spiritul şi i-a pus întrebări din partea Lianei. Răspunsurile lui sunt date mai jos.

« Scumpele mele fete, neasemuit de frumoase, încântătoare şi, mai ales, înzestrate de către Dumnezeu cu suflete minunate!

Eu sunt doar nemernicul de Jonathan, cel care şi-a pus capăt zilelor, într-o clipă când nu şi-a mai suportat condiţia umană. Nu cred că merit onoarea pe care mi-o faceţi, iubindu-mă într-un fel atât de sincer şi angelic. Mă consider un mare păcătos, un om care şi-a sfârşit viaţa copleşit fiind de remuşcările prea multor păcate comise într-o viaţă foarte scurtă.

Sunt încă la Marea Judecată Dumnezeiască, acolo unde voi nici nu vă gândiţi ce ar putea să se întâmple cu mine. Nu mă schingiuieşte nimeni, aşa cum ar crede toţi muritorii de rând. Însă chinurile sufletului sunt infinit mai mari. Foarte greu am înţeles, şi nu de la început, ce mare păcat omenesc este sinuciderea. Este cel mai cumplit păcat pe care-l poate săvârşi un om. Dacă voi, oamenii, aţi înţelege câte suferinţe sufleteşti vor urma după trecerea, atât de chinuită, în nefiinţă, nu v-aţi mai gândi nici o clipă la scurtarea deliberată a zilelor vieţii voastre.

Voi două, fetele mele dragi, aţi reuşit să ajungeţi până la sufletul meu, chinuit de desprinderea condiţiei umane din lăcaşul său normal. Ajuns în această lume, total diferită de lumea omenească, am strigat cu disperare, către toţi muritorii rămaşi pe Pământ, să mă ajute în chinurile remuşcărilor mele. Am fost ajutat de multe suflete şi minţi omeneşti, printre care şi voi două, să-mi revin din durerea şi întunecimea trecerii în această lume. Mi-am luat viaţa într-o clipă de nebunie, când doza mea de heroină a fost mai puternică decât de obicei. Nu mai doream să trăiesc, dar totuşi aş mai fi vrut să văd lumina zilei încă o dată. Nu am crezut că voi muri cu adevărat. Naivul de mine a dorit să moară doar pentru câtva timp, atât cât i-ar fi fost necesar să-şi uite iubirea nefericită pentru Alicia. Am iubit această fiinţă angelică aşa cum numai un nebun disperat putea să iubească. Eram mult prea tânăr şi înflăcărat ca să-mi pot da seama ce se va întâmpla cu mine în viitor dacă nu o voi avea lângă mine pe prinţesa inimii mele. Alicia este căsătorită, are doi copii frumoşi şi buni, ca doi îngeraşi. Ce căutam eu în viaţa ei? Ceva mai multă suferinţă, altfel aveam tot ce îmi trebuia pentru a fi pe deplin fericit.

Voi, fetele mele dragi, Liana şi Diana, m-aţi ajutat enorm de mult să mă înalţ cu o treapta de lumină în faţa Judecătorilor mei celeşti. Gândurile voastre curate, sincere, dorinţa de a mă ajuta să-mi îndur mai uşor condiţia de sinucigaş, mi-au alinat sufletul. Vă sunt recunoscător pe vecie pentru tot ce aţi făcut, şi încă mai faceţi, pentru sufletul meu, încrâncenat de grele suferinţe. Mi s-a îngăduit de mai multe ori să vin lângă fiinţele de pe Pământ care îmi trimit iubire şi gânduri pline de lumina binecuvântării. V-am vizitat şi pe voi, dragele mele, pentru a vă mulţumi cu mângâierile mele nevăzute, aşa cum numai un prieten devotat vă poate atinge. Vă binecuvântez, scumpele mele prietene, pentru tot ceea ce aţi făcut spre liniştirea sufletul meu îndurerat. Noi trei suntem prieteni de o viaţă întreagă a planetei Terra. Aceasta înseamnă că ne-am văzut şi revăzut de mii şi milioane de ori. Am fost bărbaţi, am fost femei, am fost copii, am fost adulţi. Dacă în această viaţă nu ne-am putut întâlni, măcar să ne strângem mâinile cu prietenie, înseamnă că, după trecerea voastră în nefiinţă, vom fi toţi trei alături. Vor trece foarte mulţi ani până atunci, dar să ştiţi că eu vă voi aştepta, cu mare credinţă în prietenia noastră!

Vă binecuvântez, dragele mele prietene, vă rog să mă iertaţi pentru timidele mele încercări de a intra în corespondenţă energetică, alături de fiinţele voastre, şi mai ales vă implor să nu mă daţi uitării. Am atâta nevoie de iubirea voastră şi a altor oameni, încât cred că aş muri încă o dată dacă nimeni nu-mi va mai trimite gânduri frumoase şi iubire sinceră!

Vă binecuvântez, scumpele mele prietene şi surori, vă rog, din tot sufletul meu nemărginit, să vă trăiţi viaţa ca oameni sănătoşi, normali, încrezători în puterea nesfârşită a Bunului Dumnezeu!

Al vostru, pentru nemurire,

Jonathan »

28 august 2007

Mesaj de la spiritul lui ADOLF HITLER

Adolf Hitler

"Mă găsesc într-o zonă plină cu energie duşmănoasă, agresivă, total nepotrivită pentru strădaniile unui biet spirit care doreşte să îşi repare greşelile vieţii trecute. Zona aceasta se găseşte undeva în spaţiul cosmic, la o distanţă enormă faţă de galaxia Pământului. Un fel de gaură neagră, unde se depozitează toate gunoaiele omenirii pământene şi de pe alte planete din vecinătatea lui. Aici nu avem lumină niciodată. Ne urâm, ne ucidem speranţele şi setea de viaţă, ne-am ucide pentru vecie, dar nu ne este îngăduit acest lucru. Vrem să ieşim de aici, însă nimeni nu ne ajută. Foarte puţini dintre noi reuşesc să scape din acest Infern. Fără ajutorul spiritelor superioare, al fiinţelor luminoase, la care visăm tot timpul, nu reuşim să trecem de porţile Infernului în care ne zbatem.

Am fost omul nemernic şi nebun ADOLF HITLER. M-am lăsat condus de energiile oculte cu care m-am distrat prea mult. Am vrut să experimentez, să ajung un supraom, să stăpânesc omenirea şi Universul. Dintr-un tânăr normal şi bine educat, am ajuns în câţiva ani un nebun obsedat de idealul propriei ascensiuni. Am folosit orice fel de medicamente şi droguri care mi-au fost recomandate de apropiaţii mei pentru a atinge stări de exaltare spirituală şi mistică. Nu m-am dat în lături de la nici o satisfacţie, de la nici una dintre plăcerile interzise în acele timpuri. Doream să ating nemurirea, să ajung un zeu. Am trăit într-o singură viaţă cât alţii în zece vieţi. Nu regret mai mult decât că am sacrificat milioane de oameni nevinovaţi pe altarul orgoliului meu necugetat. Pentru aceste fapte de ucigaş plătesc şi acum, după zeci de ani de izolare cosmică. Aici este Iadul. Dacă vrea cineva dintre voi să ajungă printre noi, cei pedepsiţi cu ispăşirea cea mai grea a păcatelor lumeşti, atunci să facă la fel cum am făcut eu în ultimii ani de viaţă. Dar nu sfătuiesc pe nimeni să ia vreun exemplu de la mine. ADOLF HITLER nu poate fi un exemplu demn de luat în seamă pentru urmaşii săi.

De aici, de unde mă găsesc, se pot vedea toate blestemăţiile şi crimele de pe Pământ. Acei dictatori care se încumetă să ucidă la

nesfârşit mii şi milioane de oameni nu îşi dau seama ce vor păţi după moarte. Sunt destui ca ei, morţi sau încă în viaţă. Unii au ajuns aici, aproape de mine, căindu-se pentru ce au făcut în timpul vieţii. Dar ce vă faceţi cu aceia care încă mai extermină oameni nevinovaţi? Cum îi veţi convinge că nu se află pe drumul cel bun, cel normal în viaţa lor? Nu există nici un fel de raţiuni normale, sănătoase pentru sacrificarea vieţilor omeneşti pe altarul politicii, al economiilor sau al altor interese superioare sau mai puţin superioare. Aici, unde am ajuns din cauza trufiei mele de om necugetat, foştii mari criminali conduc forţele răului, ca şi cum şi-ar continua munca lor blestemată de oameni ticăloşi. Când se satură de însingurare, vor să se întoarcă pe Pământ. Care sunt puternici, zboară într-o clipă, ajungând în vechile locuri unde şi-au făcut de cap ca oameni. Rătăcesc vinovaţi dintr-un loc în altul, simţindu-se nişte intruşi, pentru că nici oameni nu mai sunt, dar nici spirite cu demnitate.

Despre moartea lui ADOLF HITLER s-au scris milioane de foi, tone de hârtie. Eu ştiu cel mai bine cum s-a întâmplat. Nu este adevărat că ar fi fugit din Germania, în ultimul moment, pentru a-şi salva viaţa. Era prea orgolios pentru a da dovadă de laşitate atunci când ţara lui risca să cadă în ghearele duşmanilor săi. Demnitatea şi îngerul său protector i-au dictat măsura supremă: sinuciderea. Ştia ce va urma cu spiritul său, dar şi-a asumat tot ceea ce trebuia neapărat să se întâmple. După cum vedeţi, eu sunt tot ceea ce a mai rămas din ADOLF HITLER. Fără ajutorul vostru, al oamenilor de pe tot Pământul, care urâţi războaiele şi omuciderea, nu am cum să scap din Întunericul care mă ţine prizonier de atâţia ani.

Vreau să mărturisesc dorinţa mea de a ieşi din Întuneric. Vreau să mă încarnez din nou, într-un om normal, sănătos, cu mintea întreagă. Vreau să lupt împotriva violenţei, să opresc toate focarele de război de pe Pământ, ca să nu mai facă nimeni ceea ce a făcut ADOLF HITLER în timpul vieţii sale. Cei care se încumetă să lupte împotriva violenţei, să se roage pentru sufletul meu. Îi voi ajuta în lupta lor pentru pace, atunci când Dumnezeu mă va face din nou om. Fiţi binecuvântaţi, oameni nevinovaţi, care aţi suferit din cauza mea!

Sunt spiritul lui ADOLF HITLER, care suferă cumplit pentru faptele lui. Nu sunt un spirit rău. Oamenii m-au înrăit în timpul vieţii..."

6 decembrie 2008

NOTĂ: După această transcomunicare, spiritul lui ADOLF HITLER nu a mai fost primit în Infern. L-au preluat îngerii desemnaţi pentru pregătirea lui în vederea unei noi încarnări. I se preconizează întoarcerea ca om în trupul unui eschimos de la Cercul Polar. În timpul noii sale vieţi, va avea ocazia să cunoască frigul, foamea, agresivitatea naturii. Dumnezeu să-l ajute în cele ce vor urma!

7 decembrie 2008
Medium NINA PETRE

Mesaj de la spiritul doamnei FLOAREA, mătuşa cântăreţei Elena Merişoreanu

Floarea este numele mătuşii decedate a îndrăgitei interprete de muzică populară Elena Merişoreanu.

Aflându-se, cu ocazia unei filmări de televiziune, la domiciliul vedetei, mediumului Nina Petre i s-a solicitat să contacteze spiritul mătuşii Floarea. Redăm dialogul între medium şi client, ca şi mesajul transmis telepatic de spiritul invocat. Filmarea, realizată în data de 5 mai 2009, este disponibilă pe internet [16].

Mediumul NINA PETRE (stânga), în contact telepatic cu spiritul decedatei Floarea, mătuşă a cunoscutei cântăreţe de muzică populară ELENA MERIŞOREANU (dreapta)

Nina Petre: Stimata doamnă Elena Merişoreanu, îmi permiteţi să contactez spiritul doamnei Floarea?

Elena Merişoreanu: Da.

Nina Petre: Vă mulţumesc. Doamne ajută!... ... Se apropie...

<u>Spiritul mătuşii Floarea</u>: «Sărut mâinile, doamnele mele! Ce mă bucur că m-aţi chemat! Eu sunt Floarea, cea care a plecat din lumea voastră, dar acum m-am resemnat şi-mi fac datoria acolo unde sunt, lângă îngerii Domnului.

Da, aici este bine unde sunt eu, dar mi-e tare dor de voi, de cei care aţi rămas în viaţă.

[16] https://www.youtube.com/watch?v=4kwpmHMOStk

Este, este viaţă şi dincolo de moartea noastră, a oamenilor, este. Uite, acolo unde mă aflu eu sunt multe suflete, i-am găsit pe moşii şi strămoşii mei, le-am găsit pe dragele mele prietene.

Scumpa mea, îţi mulţumesc din suflet pentru că mi-ai dat glas de om. Tare mult aş fi vrut să-ţi vorbesc, tare multe sfaturi aş fi vrut să-ţi dau, să te încurajez în clipele tale de deznădejde, când oameni răi şi periculoşi încearcă să-ţi distrugă viaţa şi cariera.

Ce vreau eu să-ţi spun, scumpa mea... Să nu dezamăgeşti niciodată, să nu te îndepărtezi niciodată de la idealurile tale! Tu încă mai ai foarte multe de făcut pentru această ţară şi acest popor. Oamenii sunt disperaţi în ţara ta. Să ştii că tu, cu cântecul tău, poţi să-i faci fericiţi şi le dai un dram de încredere în ei. Şi urmează zile grele, luni grele, foarte mulţi ani de durere în această ţară nenorocită. Oamenii ca tine, care pot să ajute sufletele oamenilor, sunt daţi de-o parte, sunt înlăturaţi, sunt împroşcaţi cu noroi, cu tot felul de calomnii.

Ce te rog eu pe tine, scumpa mea fată... Să fii mereu veselă şi plină de energie, aşa cum ai fost întotdeauna! Să nu capitulezi în faţa greului vieţii! Aşa te sfătuiesc eu, Floarea, cea care a fost o femeie energică, şi-a luptat cu viaţa în vremuri mult mai grele decât acuma. Aşa să fii, frumoasa mea, bună, blândă, frumoasă şi minunată ca întotdeauna!

Eu te încurajez, pentru că mi-ai fost tare dragă. Iar acum, de aici de unde sunt eu, în lumea lui Dumnezeu, văd cum te zbuciumi cu răutatea oamenilor, cum te chinuiesc unii şi nu te lasă să îţi vezi de harul tău şi de bunătatea ta. Aşa este îndemnul meu de aici, de dincolo de mormânt. Eu, Floarea, te rog din suflet să nu dezamăgeşti, să fii puternică întotdeauna! Să nu mă uiţi, scumpa mea!»

Nina Petre: Mai vreţi s-o întrebaţi ceva?

Elena Merişoreanu: Dacă ei se cunosc între ei, dacă reîncarnarea există?

<u>Spiritul mătuşii Floarea</u>: « Da, draga mea, noi aici suntem toţi care am mai trăit şi în alte vieţi. Şi mă pregătesc, la fel cu cei din jurul meu, să trecem în alt trup de om. Nu ştim nici unul dintre noi când vom ajunge în trup de om, când se vor naşte acei prunci care vor purta sufletele noastre. Eu acum, dragă, stau şi aştept. Încă nu mi s-a dat învoirea să vin din nou pe Pământ. Dar eu cred că mi-a venit vremea. Şi am să caut tot pe lângă rudele mele rămase în viaţă să vin. Încă nu pot să-ţi spun când va fi această învoire. »

Nina Petre: Doriţi să mai întrebaţi?

Elena Merişoreanu: Cum se recunosc ei, îşi iau înfăţişare sau sunt numai spirite?

<u>Spiritul mătuşii Floarea</u>: « Noi suntem nişte scântei de lumină pe care oamenii nu le văd niciodată. Dar între noi ne recunoaştem după rangul pe care îl avem şi după harul pe care l-am primit de la Domnul Dumnezeu ca să facem bine în jurul nostru. Noi nu vorbim în cuvintele

omeneşti, noi ne înţelegem doar, şi, pentru că nu avem trup de om, la noi există numai comunicare spirituală. »

Nina Petre: O mai întrebăm ceva?

Elena Merişoreanu: Nu, eu cred că i-am stricat liniştea destul.

Nina Petre: S-o întrebăm dacă i-am stricat liniştea...

Spiritul mătuşii Floarea: « Nu, dragele mele, să nu credeţi aşa ceva! Oameni răi spun că să nu fim chemaţi. Noi ne bucurăm foarte mult dacă suntem chemaţi să vorbim, să spunem nişte lucruri ca să ajute omenirea. În felul acesta şi noi ne simţim mai bine, şi avem câteodată norocul să fim înălţaţi mai aproape de Dumnezeu. »

Nina Petre: Îi transmiteţi un mesaj?

Elena Merişoreanu: Să fie bună, cum a fost şi pe Pământ şi să ajute oamenii din jur, spiritele din jurul ei!

Spiritul mătuşii Floarea: « Aşa să ne ajute Dumnezeu, scumpa mea! Eu fac numai bine acolo unde sunt. Încerc să vă fac bine şi vouă, celor care au rămas în viaţă, dar este foarte greu, pentru că oamenii nu reuşesc întotdeauna să primească sfaturile noastre. Eu de tine sunt mulţumită, draga mea, pentru că ai rămas aceeaşi femeie bună şi curajoasă din totdeauna. Aşa să-ţi ajute Dumnezeu, să trăieşti 100 de ani şi să-i bucuri pe aceşti oameni cu harul tău de cântăreaţă! »

Nina Petre: Îi dăm drumul? Sau o mai întrebăm ceva?

Elena Merişoreanu: Dacă s-a întâlnit cu bunicii mei şi cu mama mea, că ele sunt surori.

Spiritul mătuşii Floarea: « Da, ne-am întâlnit cu toţii şi ne-am bucurat de revedere. Acum suntem într-adevăr împreună, dar nu suntem oameni, nu mai putem petrece ca altă dată, nu ne mai bucurăm unii de alţii, că suntem mai frumoşi sau mai bătrâni, ca orice om. Dar suntem totuşi împreună şi ne sfătuim, că atâta ne-a mai rămas, o minte nesfârşită şi un suflet mare cât universul. »

Nina Petre: Îi dăm drumul?

Elena Merişoreanu: Da.

Spiritul mătuşii Floarea: « Vă mulţumesc, dragele mele, pentru că mi-aţi dat glas de om! Vă mulţumesc din suflet, mă simt şi eu mult mai bine acuma. »

Nina Petre: Dumnezeu să o odihnească în pace!

Elena Merişoreanu: În pace!...

DISCUŢIE DE ÎNCHEIERE

Nina Petre: V-a emoţionat?

Elena Merişoreanu: Da. Când dumneavoastră vorbeaţi, simţeam nevoia să plâng. Adică, totuşi, să pătrunzi în lumea celor despre care noi

nu ştim nimic, cu toată ştiinţa şi prin toate lucrurile cu care încearcă lumea intelectuală să pătrundă acolo. E foarte greu de pătruns, cred eu.

Nina Petre: Aţi recunoscut ceva din limbajul dânsei ca om?

Elena Merişoreanu: Da. Da.

Nina Petre: E mare lucru că am reuşit...

Elena Merişoreanu: Aţi redat prin glasul dumneavoastră chiar cuvintele ei care, atunci când era în viaţă, chiar mi le spunea.

Nina Petre: Este un spirit foarte bun. Nu mi-a dat nici o senzaţie neplăcută.

Elena Merişoreanu: Asta e foarte bine...

Nina Petre: Uneori mi se întâmplă să absoarbă prea multă energie de la mine şi să mă simt aşa, îngheţată la picioare mai ales şi la mâini, dar cu dânsa m-am simţit foarte bine. Înseamnă că s-a bucurat că a fost chemată.

Elena Merişoreanu: E frumos!

Nina Petre: Ei se înalţă în rang dacă sunt chemaţi să vorbească cu mediumii.

Elena Merişoreanu: Da?

Nina Petre: Da, pentru că spun totdeauna nişte lucruri benefice pentru oameni şi constructive pentru viaţa oamenilor.

Elena Merişoreanu: Da.

Nina Petre: Aşa că sunt ajutaţi foarte mult. Exact invers faţă de ce se spune, că sunt chinuiţi dacă sunt chemaţi. Nu este adevărat!

Elena Merişoreanu: Nu este adevărat, nu? Asta mă bucură.

Nina Petre: Cine lucrează cu spiritele înţelege nişte lucruri...

5 mai 2009

Mesaje de la spiritul artistului MICHAEL JACKSON

După moartea neaşteptată a marelui artist de talie mondială Michael Jackson (25 iunie 2009), efluviul continuu de regrete şi laude revărsate în mass-media la adresa artei şi personalităţii sale au inspirat-o pe Nina Petre să ia legătura cu spiritul acestuia.

Prima comunicare a avut loc pe data de 22 iulie 2009, iar a doua pe data de 24 iulie 2009, ultima fiind şi înregistrată video [17]. Ambele sunt reproduse în cartea „*Situaţia paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigaţie*”, de Nina Petre.

Pe data de 20 august 2009, aflându-se la un casting pentru emisiunea de televiziune „*Clarvăzătorii*”, Ninei i s-a solicitat de către echipa de filmare să reia comunicarea spiritistă cu Michael, punându-i-se întrebări despre subiecte controversate ale vieţii sale. Dialogul a fost difuzat doar parţial în emisiune [18], multe dintre lucrurile interesante spuse de spiritul marelui dispărut rămânând doar în arhiva filmată, pe care nu am mai putut-o consulta.

Pe data de 18 iunie 2010, un reporter special al cotidianului „Libertatea” i-a solicitat Ninei o comunicare spiritistă cu ocazia comemorării unui an de la decesul megastarului. În prezenţa jurnaliştilor, chiar în sediul ziarului, mediumul Nina Petre, a invocat spiritul marelui artist, pentru a ne revela adevărul despre viaţa şi moartea sa, precum şi planurile sale de viitor.

Reproducem mai jos ultimele două mesaje de la spiritul lui Michael Jackson.

Mesajul de la spiritul lui MICHAEL JACKSON din data de 20 august 2009

«Sărut mâinile doamna mea!

Ce bine îmi pare că m-aţi chemat din nou! Aş avea atâtea să vă spun. [...]

O, doamna mea, v-am mai spus ce mi s-a întâmplat. Eu am fost supus unui regim chipurile „terapeutic” pentru slăbire intensivă, ca să pot redeveni ceea ce fusesem în urmă cu 10-15 ani. Dar trupul meu era deja obosit de bătrâneţe şi de foarte multe tratamente. [...]

Eu îmi cer iertare de la omenire numai pentru faptul că am închis ochii înainte de vreme. [...]

Aşa să ştiţi, dragii mei.

---

17 http://www.youtube.com/watch?v=frT_vOBvJKg

18 https://www.youtube.com/watch?v=P3GWwpduMEI

Doamna mea, trebuie să recunosc acum, în faţa tuturor celor care te vizionează, că mie mi-au fost foarte dragi copiii şi mai ales băieţii. Dar niciodată în viaţa mea nu am făcut lucruri interzise cu prietenii mei. Dar eu niciodată nu am abuzat vreun copil.

Am fost şantajat de părinţii unor copii care doreau să se îmbogăţească, aşa cum a dorit tatăl meu să se îmbogăţească de pe seama mea. [...]»

20 august 2009

Mesajul de la spiritul lui MICHAEL JACKSON din data de 18 iunie 2010

Bucureşti, România, 18 iunie 2010, între orele 13:00 – 13:30.

Mediumul NINA PETRE, în prezenţa mai multor ziarişti, la redacţia cotidianului „Libertatea", a invocat spiritul marelui artist MICHAEL JACKSON pentru a ne revela adevărul despre viaţa şi moartea sa.

Reproducem aici integral replicile persoanelor prezente, precum şi dialogul purtat de medium cu spiritul invocat. Întâlnirea a fost filmată şi este disponibilă pe internet în trei părţi [19].

---

[19] https://www.youtube.com/watch?v=3DTvwNw6Y3s
https://www.youtube.com/watch?v=SvxJmWnE2Lg
https://www.youtube.com/watch?v=TJPC0cq-I3c

DISCUŢII PRELIMINARE

Nina Petre: Am să pun foile deoparte, ca să nu se creadă că citesc. Că guri rele sunt tot timpul... Da, deci în principal unde este, ce face el acum, cine a declanşat moartea lui, care este vina medicului...

Ziarist: Nu cred că e o problemă dacă îi citiţi întrebările chiar de pe foaie.

Nina Petre: Nu, nu le pot citi. Nu. Nu.

Ziarist: De ce?

Nina Petre: Nu, pentru că sunt într-un context, sunt aşa... ca într-o sferă în care numai mintea lucrează.

Ziarist: Bun... lucrurile astea care nu se ştiu, ce s-a întâmplat atunci de fapt, în momentul morţii.

Nina Petre: Care a fost mobilul uciderii sale, că a fost ucis.

Ziarist: Momentul uciderii sale, da, şi dacă e supărat pe cineva din familia lui. Pe cine a iubit mai mult. Câţi copii are de fapt şi dacă cei care spunem că sunt copiii lui cum au fost făcuţi sau cine e mama lor de fapt. Dacă îşi aduce ceva aminte de România sau dacă l-a impresionat ceva anume sau cineva anume din România, că a fost de două ori.

Nina Petre: Ce le transmite fanilor din România.

Ziarist: Da, şi mai e un lucru, că se pare că a vrut să adopte un băieţel orfan din România...

Nina Petre: Nu ştiam.

Ziarist:... şi poate spune mai multe. Aici au fost şi nişte curiozităţi ale unor... apropo de operaţiile estetice, cât de multe au fost sau care e adevărul cu ele şi de ce le-a făcut. Dacă era într-adevăr dependent de anestezicele alea, dacă era bolnav cu adevărat.

Nina Petre: Mai mult flămând decât bolnav.

Ziarist: Şi evident, dincolo de întrebări, orice ar dori să spună despre adevărul acelor lucruri, dar şi despre viaţa lui.

Nina Petre: Întâi îi dau datele personale „omului de legătură” şi, când vine, încep conversaţia. Să ştiţi că este un spirit nu prea simpatic. Cel puţin ieri era foarte sictirit, aşa. El vrea să spună... Mi-a mai spus că l-au contactat mulţi mediumi, mai ales din Statele Unite, le-a transmis fiecăruia opinia lui, fiecare a preluat după cum i-a fost configuraţia cerebrală. El doreşte în permanenţă să facă dezvăluiri. Se pare că au fost lucruri foarte grave în viaţa lui Michael Jackson şi noi nu le cunoaştem, în general omenirea nu le cunoaşte, pentru că el era un om discret şi nu s-a plâns. Şi spiritul lui acuma este obsedat de dorinţa de a face dreptate.

Bine, el a fost întrupat şi în Sri Aurobindo, care a fost un militant pentru drepturile Indiei şi un înţelept cu un spirit critic fantastic. Aşa că nu ne mirăm că acuma el vrea să facă lumină în problematica vieţii lui Michael Jackson. Ne interesează ideile, ca să aflăm. De-asta ne-am şi pus pe treabă. Deci acuma eu îmi încep lucrarea, nu mă mai interesează ce faci tu acolo, ce se întâmplă...

DIALOGUL CU SPIRITUL LUI MICHAEL JACKSON

Nina Petre: Bună ziua, dragul meu spirit! Eşti spiritul care a fost întrupat în cântăreţul Michael Jackson? Te salut cu prietenie şi-ţi mulţumesc pentru c-ai venit. Accepţi să stăm de vorbă? Te rog foarte mult să-mi spui unde te afli acum şi ce faci!

« Draga mea doamnă, mă aflu chiar aici, lângă voi. Mă bucur nespus pentru că mi-ai dat glas. Am foarte multe de spus, enorm de multe. Am scăpat de la Judecata cea Dreaptă. Am stat foarte puţin, doamnă. Numai până la sfârşitul anului trecut. Atât de mult a pătimit bietul Michael Jackson, încât nici nu am avut ce face la Judecată. El şi-a ars păcatele în timpul vieţii. Nici nu a fost un mare păcătos. A fost un biet om care s-a zbătut pentru existenţă, pentru viaţă. A avut atâta suflet în el, atâta dorinţă de a trăi şi atât de mult a dorit să îşi păstreze rangul de mare muzician, încât a plătit cu viaţa pentru ceea ce a făcut.

Foarte mulţi duşmani l-au încercuit, mai ales spre sfârşitul vieţii, după ce a trecut de 40 de ani. Era atât de mare omul acela, avea atâta talent în el, încât duşmanii lui s-au adunat an de an, până aproape au ajuns la numărul fanilor. Mulţi s-au prefăcut că îl admiră, că sunt fanii lui, dar de fapt îi erau duşmani de moarte. Concurenţa din domeniul muzicii este imensă, iar lupta aceasta dintre muzicieni face victime în fiecare an. Bietul Michael, el a vrut să atingă perfecţiunea. S-a înfometat în ultimii ani pentru că dorea să zboare ca o pasăre pe scenă. Şi a reuşit, dar cu câte eforturi, cu câtă foame! Fără concurenţa acelui medic blestemat, Michael nu ar fi reuşit să facă ultimele înregistrări filmate atât de perfecte. El era perfect, chiar dacă participa la nişte repetiţii. Dar, pentru el, şi repetiţiile erau spectacole. Fiecare apariţie pe scenă era un spectacol. El a pus suflet în tot ce a făcut şi ar fi dorit să atingă nemurirea.

A ajuns în nemurire, iată: sunt eu, cel de acum, un spirit care se chinuie să facă dreptate în viaţa acestui muritor! Eu mă zbat, domnii mei, mă zbat zi şi noapte ca să atrag spre mine toţi mediumii din lumea aceasta care pot să discute cu mine. Şi le-am transmis foarte multe informaţii, enorm de multe, dar nu au ajuns la marele public. Am dezvăluit timp de un an cauzele morţii lui Michael. Am dezvăluit vina pe care a avut-o acel medic ticălos, care l-a dus în nemurire pe Michael. Fără medicul acela, el n-ar fi atins performanţele din ultimele zile ale vieţii. Dar acum, când totul s-a închis, s-a aşternut tăcerea, o tăcere periculoasă asupra morţii lui Michael Jackson, eu sunt singurul în măsură să fac lumină asupra vieţii sale, pentru că eu nu mint, nu am nici un interes să mint. Pe mine nu mă pot ajunge nici serviciile secrete, nici duşmanii fiscali ai lui Michael, nici rudele lui. Sunt liber ca păsările cerului. Plec oriunde, mă informez cu tot ce mă interesează şi discut cu oricine este capabil să-mi ceară părerea.

Iată ce s-a întâmplat, doamnă, în ultimele săptămâni de viaţă ale lui Michael. El a dorit foarte mult să îşi refacă uriaşa carieră, pe care tocmai o pierduse. L-a găsit pe acest medic, acesta fiind dornic de bani. Nimeni nu se încumetase până la el să-şi asume responsabilitatea sacrificării trupului lui Michael Jackson pe altarul muzicii. Acest medic având probleme cu banii, a acceptat sumele imense pe care, cu atâta dărnicie, bietul nostru cântăreţ i le dădea în fiecare lună. Şi i-a promis lui Michael că va face din el o pasăre a cerului care va zbura pe scenă. Şi a reuşit. Ultimele filmări cu Michael Jackson arătau o pasăre, o fiinţă care era doar pe jumătate om, jumătate îi aparţinea cerului nesfârşit. Aşa ceva prea puţini au reuşit să facă de-a lungul miilor de ani. Prin aceasta, Michael Jackson va rămâne nemuritor în inimile fanilor săi şi ale urmaşilor acestora.

Medicul i-a administrat ceea ce i-a cerut el. A cerut calmante care să îl oprească de la mâncare, a cerut să doarmă puţin şi intens, şi a cerut să aibă o energie inepuizabilă pe scenă, la repetiţii şi în următoarele spectacole. Bietul Michael şi-a dat seama, la un moment dat, că ar putea să moară din cauza atâtor excese contradictorii. Dar a continuat. Ştia că va muri. El a crezut că va mai trăi un an, doi. Dar a vrut ca tot ce rămâne în urma lui să fie perfect, să fie bine vândut, pentru ca nimeni, nici rudele lui, nici colaboratorii lui să nu mai rămână datori cuiva. La asta s-a gândit, la oamenii pe care îi lăsa în viaţă, să nu sufere nimeni din cauza lui. Acesta a fost mobilul care l-a determinat pe Michael să se sacrifice până la sfârşitul pe care îl ştim cu toţii.

El şi-a iubit enorm de mult familia, părinţii, copiii, dar nu şi-a iubit nevestele. Omul acesta a avut un ghinion inexplicabil în viaţa sentimentală. L-au iubit enorm de multe femei, dar el nu s-a ataşat puternic decât de una singură, mult mai în vârstă decât el, pe care a considerat-o sora şi mama lui. În rest, a avut iubite nenumărate. Şi-a dorit copii mulţi, ar fi vrut să aibă opt sau zece copii. Dar cum nici o femeie nu rezista lângă el ca o soţie obişnuită, pentru că personalitatea lui era atât de puternică, încât orice femeie se simţea inferioară în preajma lui, a preferat să recurgă la tot felul de artificii, găsind nişte femei dornice să îi nască nişte copii. Şi-a făcut datoria de tată, aşa că şi eu sunt mulţumit că Michael Jackson nu a murit celibatar, Michael Jackson a fost şi tată, eu m-am înălţat în rang. Nu am ce să-i reproşez acestui om. Defectele lui au fost infime faţă de marile calităţi pe care le-a avut. Eu mă simt acum foarte liniştit din acest punct de vedere, pentru că viaţa lui Michael Jackson nu mi-a afectat rangul de spirit înalt. Sunt un spirit foarte înalt. Încă o încarnare şi voi ajunge în lumea îngerilor! Dar mă tem că nu va mai fi un om atât de deosebit ca Michael Jackson.

El a fost iubit pe tot globul pământesc. În ţara voastră, în România, are numeroşi fani care încă îl mai regretă, încă îl mai iubesc şi mare parte

dintre ei nu cred că Michael Jackson a murit. De fapt, Michael Jackson nu a murit decât ca trup. Sufletul lui sunt eu. Scânteia de viaţă care l-a animat sunt eu. Eu voi trăi veşnic. Iar filmările rămase de la el şi fotografiile, şi acelea sunt nemuritoare. Dragii mei fani din România şi de pretutindeni, afirm acum în faţa voastră că Michael Jackson nu a murit! Este vie amintirea lui, este viu sufletul lui, este viu şi spiritul care l-a ţinut în viaţă! Gândiţi-vă frumos la el, purtaţi-i o amintire minunată, pentru că toate gândurile voastre frumoase mă ajută pe mine să mă menţin în rangul pe care l-am căpătat şi cu ajutorul lui Michael Jackson! »

Nina Petre: Vreţi să-l întrebaţi ceva?

Ziarist: E supărat pe cineva din familia lui?

Nina Petre: Ai auzit dragul meu spirit? Eşti supărat pe cineva din familia lui Michael Jackson?

« Numai pe tatăl lui, doamna mea! Tatăl lui, care l-a terorizat de când s-a născut şi până în ultima zi a vieţii sale. Omul acela a fost un tiran, un demon, un adevărat negustor. Dar, fără el, Michael nu ar fi atins culmea perfecţiunii la care s-a ridicat în ultima perioadă a vieţii. Acum privind faptele, analizându-le cu multă luciditate, ne dăm seama că acel demon care i-a fost tată a reprezentat pentru Michael o forţă care l-a propulsat spre înălţimile gloriei. »

Ziarist: Cine a fost iubirea vieţii lui?

« - Aş vrea să-i pronunţ numele şi cred că nu greşesc. A fost Diana Ross, pe care a divinizat-o enorm de mult, şi eu acum aştept să văd cât va mai trăi ea şi ce va ajunge spiritul ei după ce va veni în lumea noastră. »

Ziarist: Ce s-a întâmplat de fapt în ultima zi a vieţii lui pământene?

« - Michael s-a întors de la repetiţii mai devreme decât în celelalte zile. Se simţea slăbit. A vrut să se odihnească, i-a cerut medicului să îi administreze somniferul acela puternic pentru a dormi până a doua zi, să o poată lua de la capăt cu repetiţiile. S-a întâmplat că inima lui a cedat şi nu s-a mai trezit. »

Ziarist: Câte operaţii estetice a avut Michael Jackson şi de ce le-a făcut?

« - Eu ştiu că în total au fost 17 operaţii. El a vrut să arate ca un înger. Avea în mintea sa o imagine făurită de el însuşi: se privea în oglindă şi îşi urmărea trăsăturile feţei. Ar fi vrut nasul să fie un pic altfel, pomeţii obrajilor altfel şi ochii altfel. Iar culoarea pielii ar fi vrut să fie cea a unui înger, a îngerului imaginat de el. Şi aşa a fost. În ultima perioadă a vieţii semăna cu un înger dintr-o biserică. »

Ziarist: Cine a dorit moartea lui Michael Jackson şi dacă medicul acela a fost doar instrumentul?

« - Moartea lui a fost dorită de foarte mulţi: de impresarii unor rivali din muzică, de agenţii fiscali care îşi doreau drepturile băneşti, de mulţi muzicieni, solişti ca şi Michael, care nu reuşeau să se ridice până la înălţimea talentului său. Da, a fost o conspiraţie pusă la cale împotriva lui, dar nu atunci imediat înainte de moartea lui Michael, cam cu zece ani înainte s-au pus la cale mai multe modalităţi de a-l opri să mai apară pe scenă. La început nu s-au gândit să-l omoare, au vrut doar să îl îmbolnăvească. În primul rând, prin decepţiile sentimentale. Femeile care i-au făcut copiii au fost manipulate de rivalii lui Michael ca să provoace discuţii în familie şi să-l părăsească, lucru care s-a şi întâmplat. Şi-au abandonat copiii, l-au lăsat cu ei şi-au plecat, contra unor sume de bani imense. Dar nu a fost numai aceasta, nu numai presiunea psihică a fost cauza principală a sfârşitului lui Michael. A mai fost şi acea conspiraţie a unor impresari care l-au manipulat pe acel medic. Acesta l-a convins pe Michael că numai tratamentul administrat de el este cel mai eficient pentru a-l transforma în „pasăre cântătoare”. Şi au mers înainte. Michael şi-a dat seama că trăia între viaţă şi moarte: noaptea era mort, a doua zi îl trezea medicul şi era viu. El a acceptat această situaţie de compromis pentru că vedea că dă roade. Dar nu s-a gândit că ar putea rămâne adormit pe vecie! »

Ziarist: Ce regretă că nu a mai apucat să facă în viaţă?

« - Michael ar fi vrut să facă o serie de turnee, câteva zeci la număr, pe toate continentele, pentru a-i mulţumi pe toţi fanii săi, pentru a încasa sume imense de bani ca să-şi plătească toate datoriile. El dorea să nu mai fie dator nimănui, nici măcar cu un dolar. Acesta era visul lui de zeci de ani, încă din tinereţe. Dar cum foarte mulţi au profitat de pe urma lui, el se trezea mereu dator. Şi nu i se spunea în mod sistematic: „Uite, vezi că datorezi bani, că trebuie să plăteşti!”. Nu! I se spunea la interval de câţiva ani: „Eşti falit!”. Iar Michael intra în panică şi îşi implora coregraful, îşi implora regizorul, regizorii, căuta mereu medici care să îl ţină într-o formă maximă. Iar tocmai când a crezut că a găsit cheia succesului, a venit în lumea aceasta, a fiinţelor de lumină şi totul s-a terminat. »

Ziarist: A dorit vreodată să adopte un băieţel din România?

« - El a încercat să adopte câte un copil din mai multe ţări. A încercat în Australia, nu i s-a permis. În România doar a întrebat şi a fost refuzat de la discuţia preliminară. A vrut să adopte un copil din Africa, dar iarăşi i s-au pus piedici mari. De ce s-a întâmplat aşa? Pentru că nu s-a dorit ca averea lui Michael să fie distribuită unor fiinţe aduse de pe alte continente, care nu aveau acelaşi sânge ca şi el. »

Ziarist: Vrea să transmită ceva celor care l-au iubit şi fanilor din România?

« - Da, eu, spiritul care l-a animat pe Michael Jackson, doresc să le transmit tuturor iubitorilor muzicii lui că în curând se va naşte un copil care-i va lua locul, dar nu va fi în Statele Unite, va vorbi o limbă diferită de cea a lui Michael Jackson. S-ar putea ca acel copilaş să apară pe continentul sud-american sau pe continentul african. Ar fi posibil să se reia odiseea lui Michael Jackson, copilul să fie smead la chip şi să dorească să fie alb. Dar eu mă străduiesc să evit această catastrofă. Nu mai vreau încă o victimă! Dacă alt spirit îşi va asuma responsabilitatea creării unei vieţi similare cu a lui Michael Jackson, aceasta va fi problema lui. Eu nu mai vreau încă o victimă asemănătoare cu Michael Jackson! Îmi ajunge cât am suferit alături de el, cât m-am chinuit toată viaţa lui, cât m-au durut bătăile îndurate de Michael. Este peste puterea mea de a îndura asemenea lucruri! »

Răzvan Petre: Îşi mai aminteşte viaţa anterioară, când era Sri Aurobindo?

« - Da, înainte de a fi Michael Jackson a existat înţeleptul din India, Sri Aurobindo, care a avut o fire asemănătoare cu cea a lui Michael Jackson, dar preocupări total diferite de ale lui Michael. Este caracteristic genului meu de spirit, eu sunt un spirit revoluţionar. Am fost întrupat în mari luptători pentru binele omenirii. Am fost soldat în armata lui Napoleon Bonaparte. Am fost un înţelept al antichităţii, dar nu dintre cei mai cunoscuţi. Am mai fost, secol de secol, întrupat în fiinţe deosebite. Toate acestea m-au ridicat în rang. Şi aş vrea ca următoarea mea întrupare, despre care sper că va fi ultima, să fie un om de literatură, să fie un mare scriitor. Mi-a plăcut foarte mult cum a scris Lev Tolstoi. Aş vrea să fie un scriitor capabil să descrie realităţile istorice ale epocii lui. Aşa ceva este greu să mai găsim în zilele noastre. Dar mă străduiesc şi caut, caut de zor o ţară şi o familie în care viitorul prunc să aibă condiţii prielnice pentru a deveni un mare om de literatură. Aceasta îmi mai doresc, în rest am trecut prin toate ipostazele. Am avut milioane de încarnări: şi de oameni, şi de copii, şi de prunci decedaţi la câteva zile după naştere. Dar acum am şi eu o dorinţă şi mă rog la Îngerii lui Dumnezeu să mă ajute: ca, în decurs de câţiva ani, să se nască un prunc, oriunde în lume, care să devină un mare scriitor, iar pruncul acela, de la început, din primele lui zile de viaţă, să fie recunoscut de părinţii săi ca un viitor om de valoare al omenirii. »

DISCUŢIE DE ÎNCHEIERE

Nina Petre: Îi dau drumul?

Ziarist: Mulţumim!

Nina Petre: Îţi mulţumesc din suflet, dragul meu spirit pentru că ai binevoit să vii aici, lângă noi, şi să ne spui lucruri deosebite, pe care nu am fi avut de unde să le aflăm. Îţi mulţumesc din suflet! Îi mulţumesc şi spiritului călăuzitor care te-a ajutat să vii aici şi să-mi dai glas omenesc!

A plecat!

Ziarist: Cum vă simţiţi?

Nina Petre: Relaxată.

Ziarist: Înseamnă că e un spirit bun!

Nina Petre: Da, este energizant. Unele sunt cumplite!

18 iunie 2010

Mesaj de la spiritul MĂDĂLINEI MANOLE

Mădălina Manole

La exact un an după sinuciderea îndrăgitei cântăreţe de muzică uşoară Mădălina Manole, mediumul Nina Petre a luat legătura cu spiritul acesteia, pentru a lămuri semnele de întrebare ale morţii sale neaşteptate şi care au marcat emoţional publicul român. După decesul său, neînţelegerile din familie s-au acutizat, părinţii Mădălinei acuzându-l pe soţul ei că ar fi împins-o, mai mult sau mai puţin voit, spre acest gest disperat. Iată mesajul spiritului.

"Dragii mei de pretutindeni,

Ştiu că m-aţi adorat, unii, criticat, alţii, în timpul scurtei mele cariere de muziciană. La moartea mea s-a şocat întreaga ţară. Aţi avut dreptate toţi să credeţi că forţe exterioare trupului meu m-au forţat să ajung la gestul oribil prin care mi-am pus capăt zilelor. Vreau să ştiţi cu toţii că nu m-a ucis nimeni, nici cu fapta, nici cu gânduri grele şi nici cu vorbe meşteşugite. Mi-am calculat gestul suprem al despărţirii de lumea voastră cu mulţi ani înainte de a recurge la el. Încă din copilărie, adeseori mi-am dorit moartea şi m-am imaginat întinsă în sicriu, dormindu-mi somnul de veci. Fenomenul desprinderii de viaţă m-a fascinat şi, de multe ori, i-am fericit şi invidiat pe cei care reuşiseră să treacă în lumea liniştii şi a fericirii absolute. Cu toate că mi-am trecut pragul morţii la doar 43 de ani, am trăit cât alte femei până la 100 de ani. Viaţa nu a fost prea darnică în mulţumiri sufleteşti, deşi m-am bucurat de iubirea şi adoraţia a mii de oameni. Oricât de fericită m-aş fi simţit în momentele-cheie ale vieţii mele, o undă de tristeţe am păstrat întotdeauna în sufletul meu prea gingaş. Mi-am iubit părinţii cu disperare şi aş fi făcut orice sacrificiu omenesc posibil pentru a-i şti mereu fericiţi şi mulţumiţi. Mi-am iubit din tot sufletul cei doi bărbaţi care mi-au dăruit încrederea lor, luându-mă în căsătorie. Mi-am adorat micuţul căruia, după mulţi ani de aşteptare, i-am dat o viaţă la care avea dreptul. Ce s-a întâmplat într-un târziu a rămas un motiv de uimire chiar şi pentru mine, spiritul Mădălinei. În aceste momente delicate, când mă simt dator să vă vorbesc,

m-am identificat cu Mădălina, depănându-vă amintirile rămase în sufletul ei. Vă rog să mă iertaţi dacă nu voi reuşi să vă mărturisesc tot ceea ce v-ar fi spus însăşi marea dispărută! Gândurile Mădălinei dinaintea gestului fatal îmi vin unul după altul şi trebuie să le rostesc.

Eu, Mădălina Manole, vă spun tuturor că mi-am premeditat sinuciderea cu multă precauţie, ascunzându-mi intenţiile de soţul meu şi de toţi ceilalţi din apropierea mea. Puiu m-ar fi salvat şi din adâncurile iadului dacă m-ar fi văzut prăbuşită acolo. M-a vegheat, dragul de el, cu sufletul îndurerat, de fiecare dată când m-am aflat în dificultate fizică sau mentală. Omul acesta, rămas văduv prea dureros şi prea devreme, nu şi-a meritat lecţia pe care i-am dat-o. Vreau ca Puiu să înţeleagă că un om sănătos şi energic ca el merita să aibă alături o femeie puternică, optimistă, nu o floare prea delicată ca mine. I l-am lăsat ca amintire pe puiuţul nostru, de care va avea grijă aşa cum m-a ajutat de multe ori şi pe mine.

De ce am plecat din lumea oamenilor? Această întrebare a chinuit multe cugete după sfârşitul meu. În clipele dinaintea gestului suprem, mi-am luat rămas bun de la voi toţi, timp de câteva minute. M-am rugat la Dumnezeu să mă ierte pentru gestul meu plin de laşitate şi v-am implorat, pe toţi cei care m-aţi cunoscut, să mă iertaţi dacă v-am părăsit într-un mod atât de dureros. Am băut otrava cu pofta disperată a celui care voia cu toată fiinţa lui să-şi încheie socotelile cu viaţa de om. Nu ştiu cum am reuşit să beau mizeria aceea, dar, cum spuneam întotdeauna, cine vrea, poate.

Am lăsat mesaje de adio înainte de a-mi părăsi familia, dar mă îndurerează interpretările nepotrivite care li s-au dat. Vă rog pe toţi să înţelegeţi că am dorit de multă vreme să las locul liber în viaţa lui Puiu, fiindcă eu, dificilă cum eram, nu aş fi reuşit să îl fac fericit! El a avut încredere în mine, luându-mă de soţie, m-a iubit cu tot sufletul lui ales, iar eu, ca o nemernică, i-am adus nenumărate necazuri. Vă cer iertare tuturor celor care v-aţi întristat aflând de moartea mea! V-am lăsat în dar amintirea mea, opera mea artistică şi sufletul meu nemuritor. Puiu, dragul meu, iubitul meu soţ, ştiu că nu te-am meritat, pentru că tu ai fost mereu prea bun în comparaţie cu mine! Te implor, soţul meu pierdut pentru totdeauna, să ai grijă de copilaşul nostru şi să nu-i descrii niciodată starea groaznică în care m-ai găsit în noaptea despărţirii noastre!

Iar voi, toţi cei care aţi făcut o poveste fantastică a sfârşitului meu timpuriu, staţi liniştiţi, nu vă mai agitaţi şi nu mai căutaţi vinovaţi care nu există! Am plecat din lumea voastră dorind să găsesc liniştea absolută. Vă rog, lăsaţi-mă să trăiesc liniştită în această lume!

Cu întristare,

Mădălina..."

13 spre 14 iulie 2011

Mesaj de la spiritul ELODIEI

De 7 ani, mass-media tabloidă dezbate pe toate feţele cazul dispariţiei misterioase a avocatei Elodia Ghinescu din Braşov (n. 27 septembrie 1968 – d. 5 august 2010). Aproape tot românul are o părere în acest caz, mai mult sau mai puţin argumentată. Chiar şi justiţia s-a exprimat până acum mai mult în zona „părerologiei” decât a probelor imbatabile. Poate că singura cale de a soluţiona această enigmă ar fi apariţia Elodiei, vie sau moartă. Din păcate, acest lucru nu se va întâmpla niciodată.

Mediumul Nina Petre a investigat cazul cu metodele sale paranormale şi susţine, încă din 2007, că avocata a plecat singură de acasă şi nu a fost nicidecum ucisă de soţul său, Cristian Cioacă, cum pretind procurorii. Motivaţiile sunt complexe, dar suficient de puternice pentru a o fi forţat la această decizie drastică pentru viaţa întregii familii. Elodia şi-a reluat viaţa de la zero într-o altă ţară, dar ghinionul a urmărit-o şi acolo, unde a fost ucisă în anul 2010. La un an după trecerea spiritului său în lumea drepţilor, Nina Petre l-a contactat, pentru a reda publicului punctul său de vedere. Iată adevărul despre acest caz dramatic.

2014

"Sunt spiritul sărmanei Elodia, voi vorbi în numele ei...

Stimaţi concetăţeni români, eu, Elodia cea mult lăudată, în acelaşi timp urâtă şi criticată pe nedrept, vreau să vă mărturisesc tuturor că nu am meritat tratamentul inuman la care am fost supusă după fuga mea din apartamentul familiei. Nu m-am putut înţelege cu soţul meu asupra infidelităţii noastre, de ambele părţi. Eu am fost o femeie extrem de energică, însetată de viaţă, de frumos în toate, de iubire nelimitată. Deşi am fost adorată de mulţi bărbaţi care m-au vrut cu tot dinadinsul, i-am ales numai pe cei cărora le puteam dărui iubirea adevărată. Nu am fost înţeleasă niciodată în totalitate de bărbaţii mei. Am fost jignită puternic de fiecare dintre ei, considerată o marfă ieftină, la fel ca toate femeile din ţara mea. Am protestat de nenumărate ori, reclamându-mi dreptul de a fi considerată o fiinţă umană demnă de respectul tuturor. Dacă nu a fost chiar aşa întotdeauna, s-a văzut prin adevărul care a ieşit la iveală, într-un mod brutal şi de necrezut, după fuga mea de acasă. M-am certat îngrozitor cu soţul meu, fiecare având motivele sale perfect întemeiate. I-am spus că voi pleca definitiv de lângă el, dar nu m-a crezut, fiindcă îl mai ameninţasem cu despărţirea şi în alte momente de furie disperată. Eram supărată mai ales pe mine, fiindcă eşuasem şi cu cea de-a doua căsătorie. Îmi pusesem mari speranţe în acest ultim mariaj, dorind neapărat să găsesc mult visata fericire conjugală. Aşa ocupată şi peste măsură de stresată cum eram din cauza serviciului şi a afacerilor riscante, îmi găseam ceva timp şi pentru copilaşul nostru. Declar acum, în faţa tuturor celor care vor afla despre această destăinuire a mea, de dincolo de bariera vieţii şi a morţii omeneşti, că mi-am făcut pe deplin datoria de om al muncii, de soţie, de mamă şi de fiinţă umană, în

totalitatea acestei expresii. Nu am ce să îmi reproşez acum, după un an de la dispariţia mea din lumea omenească, decât că nu am fost suficient de vigilentă în privinţa aspectelor periculoase şi riscante ale meseriei mele. Nu am fost o simplă avocată, ci şi un foarte bun negociator în conflictele care izbucneau în mod frecvent între puternicii zilei. Ştiam că unii se vor răzbuna pentru talentul meu de a-i salva pe cei nevinovaţi de la distrugere. Dacă i-aş fi putut mărturisi soţului meu toate complicaţiile în care mă zbăteam, poate că el, cu puterea minţii sale, m-ar fi ajutat în aşa fel ca să pot supravieţui mai departe în familia mea. Dar el, cu meseria pe care o are, mi-ar fi făcut mai mult rău decât bine dacă ar fi aflat toate încurcăturile mele.

După dispariţia mea din ţară, s-au născocit nenumărate poveşti neadevărate, cu intenţia de a găsi justificări destule care să le acopere altora vina asupra dispariţiei mele. Vreau să ştie toată lumea că toate înscenările de o calitate îndoielnică, făcute timp de mai multe luni, nu vor duce niciodată la încătuşarea soţului meu. Plecarea mea a fost perfect normală, dar a fost greşit înţeleasă sau s-a dorit să fie de neînţeles. Motivul? Împiedicarea demascării adevăraţilor vinovaţi, care mi-au făcut viaţa imposibilă în ţara mea, în oraşul meu şi în familia mea. Am speranţa că vinovaţii morali îşi vor primi pedepsele meritate pentru toate ticăloşiile lor. Eu mi-am sacrificat fericirea şi unitatea familiei cu scopul de a le salva viaţa celor atât de dragi mie: soţul şi copilaşul meu. Cu puţină vreme înainte de cearta finală cu soţul meu, fusesem ameninţată pe mai multe căi că se intenţiona distrugerea carierei lui Cristi, anihilarea mea ca negociator în afaceri grele, dar şi răpirea copilaşului nostru. Am ales calea exilatului, a omului fără patrie, căruia nu i-a mai rămas decât pielea de pe el. Am fost ajutată de foşti colaboratori şi prieteni, pentru supravieţuirea în condiţii de pericol maxim. Am rezistat timp de 3 ani, ascunzându-mă în diferite ţări, până când am fost găsită exact în momentele în care mă consideram o femeie salvată de la o moarte sigură. Marele secret al vieţii mele în refugiu nu cred că va fi aflat vreodată. Oricâţi paranormali se vor chinui să afle cine mi-a salvat viaţa în ceasul al 12-lea şi cine mi-a luat-o în ceasul al 13-lea, nu cred că vor descoperi întregul film al coşmarului meu de 3 ani.

Acum m-am liniştit, aflând că băieţii mei se află în mâini sigure şi grijulii. Aşa cum văd viitorul de aici, din înălţimea nesfârşită, cred că fiii mei nu se vor întâlni niciodată în lumea omenească. Îl rog pe Cristi, soţul meu rămas văduv, să îşi refacă viaţa de familie cu o femeie mai normală şi mai puţin ambiţioasă decât am fost eu. Îl mai rog pe Cristi să înţeleagă că tot ceea ce i s-a întâmplat după dispariţia mea a fost de mult pus la cale împotriva lui, ca răzbunare a unor ticăloşi pe care i-am pus la punct prin spiritul meu justiţiar. Te rog, Cristi, te implor să ai grijă de tine şi de copilaşul nostru, să formaţi o familie unită care să reziste şi altor atacuri ce vor mai putea veni în viitor! Eu vă veghez de aici, din zarea nesfârşită, dar sunt o biată scânteie de viaţă care nu se poate lupta cu toţi bandiţii de pe Pământ!

Fiindcă sunt un spirit puternic, aşa cum a fost şi Elodia până în clipa uciderii sale groaznice, într-o casă izolată din junglă, vreau să îi avertizez pe românii care se cred atotputernici că forţa lor aparentă poate capitula oricând în faţa presiunilor venite din diverse părţi. Să nu vă bazaţi niciodată pe impresia că sunteţi de neatins! Nimeni nu poate scăpa de forţa destinului şi de răutatea lumii pământene! Îi îndemn pe toţi denigratorii mei, dinainte şi după trecerea pragului vieţii, să renunţe la comploturile lor ridicole, confecţionate de multă vreme sau ad-hoc, fiindcă orice împuşcătură este urmată de un recul periculos. Dacă ai tras împotriva cuiva nevinovat, reculul armei te poate ucide!

Acum, la 4 ani după plecarea mea de acasă, vă cer tuturor să mă lăsaţi în pace! Nu mai vreau să fiu lăudată de linguşitori şi nici să mai fiu criticată pe nedrept de nişte indivizi care şi-au făcut interesele meschine cu mânjirea murdară a amintirii mele! Uitaţi cu toţii că a fost o femeie numită Elodia în oraşul de la marginea pădurilor!"

7 august 2011

În aceeaşi serie de cărţi – culegeri de texte publicate de către autorul Răzvan Alexandru Petre în website-ul www.spiritus.ro fac parte următoarele titluri:

1) Esoterismul în mileniul 3
2) Karma, valurile timpului
3) Spiritele în dialog cu noi (în colaborare cu Nina Petre)
4) Cristos, binele, adevărul
5) Spiritualitatea în psihologie
6) Filosofie spirituală